

ΔΕΥΤΕΡΑ, 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2008

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ: κ. RÖTTERING

Προέδρου

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 17.00)

1. Επανάληψη της συνόδου

Πρόεδρος. – Κηρύσσω την επανάληψη της συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είχε ανασταλεί την Πέμπτη 23 Οκτωβρίου 2008.

2. Καλωσόρισμα

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, σήμερα και χθες, το EuroMedScola ολοκλήρωσε το πρόγραμμά του, εδώ στο Στρασβούργο. Ήταν μεγάλη μας χαρά να υποδεχτούμε πάνω από 250 νέους ηλικίας μεταξύ 16 και 18 ετών από όλο τον ευρωμεσογειακό χώρο, με άλλα λόγια, τη Μεσογειακή Ένωση, που περιλαμβάνει τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ και τις χώρες εταίρους μας στην περιοχή, άρα συνολικά 37 χώρες.

Οι συμμετέχοντες τώρα έχουν καθίσει ψηλά στο θεωρείο. Κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ημερών, έχουν συζητήσει ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, που περιλαμβάνουν το περιβάλλον, τη μετανάστευση, την ισότητα, το ρόλο των πολιτών, την εκπαίδευση και πολλά άλλα ζητήματα. Αυτή είναι μια έκφραση της συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών της νότιας ακτής της Μεσογείου.

Ήταν εδώ επίσης μαθητές από το Ισραήλ, την Παλαιστίνη, τα αραβικά κράτη και όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα ήθελα πολύ να χαιρετίσω τους μικρούς μας φίλους στο θεωρείο. Ήταν μια φανταστική εκδήλωση και είμαι ευτυχής που είχα την ευκαιρία να σας γνωρίσω. Για άλλη μια φορά, ένα πολύ θερμό καλωσόρισμα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3. Έγκριση των συνοπτικών πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Σύνθεση του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

5. Έλεγχος της εντολής: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Σύνθεση των επιτροπών και των αντιπροσωπειών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

7. Υπογραφή των πράξεων που εγκρίθηκαν με συναπόφαση: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

8. Διορθωτικά (άρθρο 204 α του Κανονισμού): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

9. Αίτηση κατεπείγοντος: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

10. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

11. Προφορικές ερωτήσεις και γραπτές δηλώσεις (κατάθεση): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

12. Γραπτές δηλώσεις που καταπίπτουν: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

13. Αναφορές: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

14. Συνέχεια που δόθηκε στις θέσεις και τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

15. Διαβίβαση από το Συμβούλιο κειμένων συμφωνιών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

16. Μεταφορές πιστώσεων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

17. Διάταξη των εργασιών

Πρόεδρος. – Έχει διανεμηθεί η τελική έκδοση του σχεδίου ημερήσιας διάταξης αυτής της περιόδου συνόδου, την οποία κατάρτισε η Διάσκεψη των Προέδρων κατά τη συνεδρίασή της της Πέμπτης 13 Νοεμβρίου 2008, σύμφωνα με τα άρθρα 130 και 131 του Κανονισμού. Έχει ζητηθεί το παρόν σχέδιο να τροποποιηθεί ως εξής.

Τετάρτη:

Η Σοσιαλιστική Ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε να προστεθούν στην αυριανή ημερήσια διάταξη οι δηλώσεις Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση στην αυτοκινητοβιομηχανία. Πρέπει να επισημανθεί ότι, αν προστεθεί αυτό το σημείο, η προφορική ερώτηση σχετικά με την αναθεώρηση της σύστασης για τον καθορισμό ελάχιστων κριτηρίων για τις περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις στα κράτη μέλη θα πρέπει να μεταφερθεί στην ημερήσια διάταξη της Πέμπτης.

Hannes Swoboda, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, είμαι βέβαιος ότι όλοι σε αυτό το Σώμα γνωρίζουν ότι η αυτοκινητοβιομηχανία στην Ευρωπαϊκή Ένωση τώρα είναι σε πολύ δύσκολη θέση, εν μέρει λόγω της κρίσης στην αυτοκινητοβιομηχανία στις Ηνωμένες Πολιτείες. Γι' αυτό νομίζω ότι θα είχε νόημα για την Επιτροπή να κάνει δήλωση για το πώς βλέπει αυτή την κρίση, τι πιθανές λύσεις μπορεί να δει, περιλαμβανομένης, για παράδειγμα, της κρατικής ενίσχυσης, ποιοι κανόνες ανταγωνισμού πρέπει να τηρούνται και ούτω καθεξής. Αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, σημαντικό ζήτημα.

Θα ήθελα όμως απλώς να προσθέσω ότι δεν έχουμε την πρόθεση να αποδυναμώσουμε ή να αναβάλουμε τους περιβαλλοντικούς στόχους για την αυτοκινητοβιομηχανία. Εμείς θα εξακολουθήσουμε να επιμένουμε στην εφαρμογή και την προώθηση αυτών των περιβαλλοντικών στόχων, αλλά ταυτόχρονα πρέπει επίσης να έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε εδώ τις οικονομικές δυσκολίες της αυτοκινητοβιομηχανίας με έναν εκπρόσωπο της Επιτροπής. Αυτή είναι μία από τις ανησυχίες μας, και ελπίζω ότι θα κερδίσουμε ευρεία υποστήριξη γι' αυτήν.

(Το Σώμα εγκρίνει την πρόταση)

(Το Σώμα εγκρίνει την ημερήσια διάταξη όπως τροποποιήθηκε.)⁽¹⁾

*

* *

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, μέσω ένστασης σύμφωνα με το άρθρο 7 του Κανονισμού, θα ήθελα να διαμαρτυρηθώ για το γεγονός ότι η έκθεση Lehne, η οποία κανονικά θα έπρεπε να είχε συζητηθεί απόψε και η οποία ασχολείται με την ασυλία του συναδέλφου μου κ. Frank Vanhecke, διεγράφη απόψε από την ημερήσια διάταξη. Άρα δεν υπάρχει συζήτηση, σε αντίθεση με όσα όριζε η αρχική ημερήσια διάταξη.

Δεύτερον, θα ήθελα να διαμαρτυρηθώ για το γεγονός ότι ο κ. Lehne, μετά τη συζήτηση της έκθεσης στην επιτροπή, αρνήθηκε να στείλει αυτή την έκθεση στον εμπλεκόμενο, δηλώνοντας ότι αυτή θα είναι στη διάθεσή του μετά τη συζήτηση στην ολομέλεια. Αυτό ακριβώς το θέμα όμως, συζητήθηκε εκτενώς στο βελγικό τηλεοπτικό κανάλι VRT εκείνο το βράδυ, έτσι φαίνεται ότι είχε διαρρεύσει. Θα ήθελα λοιπόν να εξετάσετε πώς αυτή η εμπιστευτική έκθεση, την οποία δεν επιτράπη στον εμπλεκόμενο να αναγνώσει, μπόρεσε να συζητηθεί στη βελγική τηλεόραση ότι ίδιο βράδυ και αποδείχθηκε ότι δεν ήταν τόσο εμπιστευτική τελικά.

Πρόεδρος. – Θα το λάβουμε υπόψη. Δεν μπορώ και δεν θα προσπαθήσω να σας καθησυχάσω, αλλά αυτό που μπορώ να σας πω είναι ότι ακόμη και επιστολές γραμμένες από εμένα που αντιμετωπίζονται με απόλυτη εχεμύθεια από το προσωπικό μου, μερικές φορές καταλήγουν να δημοσιεύονται. Είναι μια κατάσταση που δεν ισχύει μόνο για εσάς, αλλά είναι λυπηρή σε όλες τις περιπτώσεις. Τη λάβαμε υπόψη και θα την εξετάσουμε.

⁽¹⁾ Για πρόσθετες τροπολογίες της ημερήσιας διάταξης βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

18. Παρεμβάσεις ενός λεπτού επί σημαντικών πολιτικών θεμάτων

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις παρεμβάσεις ενός λεπτού επί σημαντικών πολιτικών θεμάτων.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, στις 4 και 5 Δεκεμβρίου 2008 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα συζητήσει μια σειρά από προτάσεις για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/EK σχετικά με το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου για την περίοδο 2013-2020.

Η πρόταση προβλέπει μια τεράστια αύξηση του πλειστηριασμού ήδη από το 2013. Ενώ σήμερα το 90% των δικαιωμάτων ρύπανσης παραχωρούνται δωρεάν σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις, η νέα οδηγία ορίζει ότι ο πλήρης πλειστηριασμός πρέπει να είναι ο κανόνας από το 2013 και μετά.

Στην περίπτωση της Ρουμανίας, αυτό θα έχει εξαιρετικά σοβαρές συνέπειες για ολόκληρη την οικονομία και η βιομηχανία θα επηρεαστεί σε σημαντικό βαθμό. Πολλές βιομηχανικές εταιρείες θα πρέπει να μετεγκατασταθούν σε τρίτες χώρες με λιγότερη προστασία του κλίματος, πράγμα που θα αυξήσει τις τιμές και θα επιβραδύνει το σχέδιο ανάπτυξης έργων υποδομής της Ρουμανίας. Γι' αυτό το λόγο ζητώ οι βιομηχανίες στη Ρουμανία να λαμβάνουν δωρεάν όλα τα δικαιώματά τους για πιστοποιητικά CO₂ για ολόκληρη την περίοδο.

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, χθες το βράδυ, σε μια κοινή και εξαιρετικά ομαλή επιχείρηση στο γαλλικό έδαφος, δυνάμεις ασφαλείας από τη Γαλλία και την Ισπανία συνέλαβαν έναν από τους βασικότερους και ίσως τον πιο αιμοσταγή ηγέτη της ETA, τον Txeroki, τον οποίο κατεδίωκαν για πάνω από έξι έτη για διάφορες δολοφονίες και επιθέσεις.

Έχοντας τη σύνεση που χρειάζεται πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις, πιστεύω ότι αυτή είναι πολύ καλή είδηση και είμαι βέβαιος ότι το Σώμα θα συμμεριστεί την ικανοποίησή μας, η οποία αντισταθμίζει τη δυσάρεσκέιά μας σε άλλες περιπτώσεις, όταν έπρεπε να μιλήσουμε για τα εγκλήματα αυτής της οργάνωσης.

Είναι ένα πολύ σοβαρό πλήγμα για την τρομοκρατική οργάνωση και πρέπει να συγχαρούμε τις δυνάμεις ασφαλείας, τις κυβερνήσεις και τους λαούς της Γαλλίας και της Ισπανίας για την επιτυχία της επιχείρησης. Πρέπει επίσης να συγχαρούμε τους εαυτούς μας για το παράδειγμα που έδωσε η διεθνής συνεργασία ως ουσιαστικό μέσον αντίστασης κατά της τρομοκρατίας.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πω ότι οι τρομοκράτες πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτή θα είναι η μοίρα τους: να συλληφθούν, να παραδοθούν στη δικαιοσύνη και να πληρώσουν για τα εγκλήματά τους, ή τουλάχιστον για εκείνα που μπορούν να αποδειχθούν, με χρόνια φυλάκισης.

Viktória Mohácsi (ALDE). – (HU) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι, πέρασαν σχεδόν 10 μήνες από τότε που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα που ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διαμορφώσει μια στρατηγική για τους Ρομά. Εκτός από ένα έγγραφο εργασίας, η Επιτροπή δεν παρουσίασε τίποτα καινούργιο, ακόμη και για τη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Ρομά, η οποία ονομάστηκε ιστορική.

Στο μεταξύ, στο Κοσσυφοπέδιο οι Ρομά εξακολουθούν να ζουν σε επικίνδυνους για τη ζωή, μολυσμένους από μόλυβδο, καταυλισμούς και στην Ουγγαρία έχουν διαπραχθεί επιθέσεις με κοκτέιλ Μολότοφ ή πυροβόλα όπλα σε εννέα καταυλισμούς κατά σπιτιών οικογενειών Ρομά. Ο πιο πρόσφατος και τρομερά θλιβερός τόπος τέτοιων επιθέσεων ήταν το Nagycséc, όταν δύο Ρομά προσπαθώντας να εγκαταλείψουν το σπίτι που καιγόταν σκοτώθηκαν βάνανσα με τουφέκια για σκάγια.

Κατά την ίδια περίοδο, σύμφωνα με τις εκθέσεις των οργανώσεων πολιτών, σχεδόν 30 000 Ρομά διέφυγαν στην Ιταλία κατά τους τελευταίους μήνες λόγω της αστυνομικής βίας και του κλίματος κατά των Ρομά. Ως επιστέγασμα αυτής της κατάστασης, υπάρχει η τρέχουσα οικονομική κρίση, η οποία – ας μην υπάρχει καμία αμφιβολία – θα επηρεάσει πιο έντονα τις αποκλεισμένες και άπορες κοινωνικές τάξεις και τους Ρομά. Θα ήθελα να υπενθυμίσω σε κάθε υπεύθυνο πολιτικό ότι αυτός είναι άλλος ένας λόγος για τον οποίο πρέπει να δημιουργήσουμε μια ευρωπαϊκή στρατηγική για τους Ρομά. Σας ευχαριστώ πολύ.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θέσω το ζήτημα του περιφερειακού δρόμου γύρω από την πόλη Augustów στην Πολωνία. Η παρατεινόμενη αναμονή για μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου γι' αυτό το θέμα σημαίνει περισσότερα θανατηφόρα τροχαία ατυχήματα με θύματα πεζούς. Κάθε χρόνο περίπου δύο εκατομμύρια φορτηγά οχήματα περνούν από το κέντρο της πόλης. Λόγω των πολλών έργων για προστατευόμενες φυσικές περιοχές στην περιφέρεια Podlasie, το πάγωμα όλων των οδικών επενδύσεων στην περιφέρεια από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή της στερεί τη δυνατότητα μελλοντικής ανάπτυξης.

Η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σημαίνει ότι η περιοχή μετατρέπεται σε *skansen*, που με βάση το μοντέλο ορισμένων δυτικών χωρών θα γίνει μια γραφική τουριστική εγκατάσταση. Αλλά η μη κατασκευή του περιφερειακού δρόμου του Augustów για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος με κάθε κόστος, ενώ αγνοεί τις ανθρώπινες ανάγκες, στερεί από τους κατοίκους της βορειοανατολικής Πολωνίας την ευκαιρία της ανάπτυξης και μια αξιοπρεπούς ζωής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να το λάβει υπόψη. Η φύση χρειάζεται προστασία, αλλά όχι σε βάρος της ανθρώπινης ζωής.

László Tócsés (Verts/ALE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, «επιθυμώ έλεος και όχι θυσία»: τα λόγια του Ιησού αντηχούν στην ψυχή μας, όταν συναντούμε ανεξέλεγκτη βία και σκληρότητα στον κόσμο. Η τρομοκρατία και η βία είναι ακόμη πιο οδυνηρές, όταν διαπράττονται στο όνομα της φονταμενταλιστικής θρησκευτικότητας ή της θρησκευτικής αποκλειστικότητας.

Γι' αυτό πρέπει να διαμαρτυρηθούμε για τη βίβανση εκτέλεση του 13χρονου κοριτσιού από τη Νότια Σομαλία, που, αφού βιάστηκε από τρεις άνδρες, εκτελέστηκε δια λιθοβολισμού βάσει απόφασης ισλαμικού δικαστηρίου. Και πρέπει να διαμαρτυρηθούμε κατά της διώξης της χριστιανικής μειονότητας του Ιράκ, χιλιάδες μέλη της οποίας εξαναγκάστηκαν από μαχητικούς Σιίτες να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους στη Μοσούλη και τη γύρω περιοχή.

Στο πνεύμα της ευρωπαϊκής χριστιανικής μας παράδοσης, της θρησκευτικής ανοχής και της οικουμενικής αδελφότητας, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να υψώσει τη φωνή της και να αναλάβει δράση για να προστατεύσει τα θύματα θρησκευτικής βίας και διώξης.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Στην Πορτογαλία οι εργαζόμενοι αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους σε ένα ευρύ φάσμα τομέων. Θέλουμε να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας προς όλους αυτούς που αγωνίζονται. Υποστηρίζουμε ιδιαίτερα το γενναίο αγώνα των εκπαιδευτικών και την εντυπωσιακή διαδήλωση που συγκέντρωσε στις 8 Νοεμβρίου στη Λισσαβόνα 120 000 καθηγητές από όλες τις γωνίες της χώρας. Σε αυτή τη δεύτερη μεγάλης κλίμακας διαδήλωση σε έξι μήνες συμμετείχε σχεδόν το 80% αυτής της επαγγελματικής τάξης. Ακολούθησαν κι άλλες εκδηλώσεις που στόχευαν να αποδείξουν ότι οι καθηγητές είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν να υπερασπίζονται την κρατική εκπαίδευση και να αγωνίζονται για την αξιοπρέπειά τους και το σεβασμό για το έργο τους που είναι απαραίτητα για τη μόρφωση των νέων γενεών και για τη διασφάλιση της ανάπτυξης και της προόδου στην Πορτογαλία, η οποία έχει μερικά από τα χειρότερα επίπεδα σχολικών επιδόσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υποστηρίζουμε επίσης τον αγώνα των εργαζομένων από το Pirites Alentejanas, στο Aljustrel, κατά της παύσης της εξορυκτικής δραστηριότητας την οποία η πολυεθνική αποφάσισε να αναστείλει έξι μήνες μετά τη επανέναρξή της, στέλνοντας περισσότερους από 600 ανθρώπους στην ανεργία. Πρέπει να ληφθούν επείγοντως μέτρα για να προληφθεί η επιδείνωση της ανεργίας σε μια τόσο υποβαθμισμένη περιοχή και να εμποδιστεί η χώρα να γίνει φτωχότερη.

Γεώργιος Γεωργίου (IND/DEM). – (EL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να φέρω εις γνώσιν του Κοινοβουλίου ότι από τριημέρου, δηλαδή στις 14, 15 και 16 Νοεμβρίου, μία χώρα, η οποία είναι υποψηφία για να ενταχθεί εις τον ευρωπαϊκό κορμό, έχει καταλάβει, και μάλιστα με παρουσία του πολεμικού της ναυτικού, την ελληνική υφαλοκρηπίδα. Αλλά δεν πρόκειται εδώ να δικηγορήσω υπέρ της Ελλάδος. Η ελληνική υφαλοκρηπίς είναι συγχρόνως και ευρωπαϊκή υφαλοκρηπίς και δεν βλέπω να υπάρχει μέριμνα εκ μέρους της Ευρώπης για την προστασία των κυριαρχικών της δικαιωμάτων εις την περιοχήν.

Απορώ πώς μια χώρα με τέτοια συμπεριφορά, με τέτοια βίβανση παρουσία και με τέτοιες προθέσεις είναι δυνατόν να ενταχθεί στον ευρωπαϊκό κορμό, πώς, ενώ μια χώρα συμπεριφέρεται έτσι, εμείς θα δεχθούμε αυτήν την ασιατική χώρα εις τον ευρωπαϊκό κορμό.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Πέρυσι τον Οκτώβριο έκανα μια γραπτή δήλωση προειδοποιώντας για την εμφάνιση μιας ακροδεξιής οργάνωσης που ονομάζεται Ουγγρική Φρουρά. Δυστυχώς, η αδράνεια των ουγγρικών αρχών, σε συνδυασμό με την αδιαφορία μας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, έχουν αποδώσει καρπούς. Αυτός ο φασισμός τώρα έχει εξαχθεί στη Σλοβακία.

Ας μη μείνουμε αδρανείς μπροστά στις προκλήσεις που έχουν γίνει κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων εβδομάδων. Στις 8 Νοεμβρίου, στη σλοβακική πόλη Kráľovský Chlmec, 28 μέλη της ουγγρικής οργάνωσης παρέλασαν φορώντας απομιμήσεις φασιστικών στολών και κατέθεσαν στεφάνι για τα θύματα των πολέμων με την προκλητική επιγραφή *Πιστεύω στην αναγέννηση της Ουγγαρίας*. Φρίττω που η πράξη παρέμβασης από τις αρχές της Σλοβακίας παρέμεινε अपαρατήρητη στην Ευρώπη.

Πώς είναι δυνατόν ακριβώς τη στιγμή όπου η Ευρώπη τιμά τη μνήμη της 70^{ης} επετείου της Νύχτας των Κρυστάλλων, ένα κράτος μέλος να μπορεί να ανέχεται στην επικράτειά του την ύπαρξη οργανώσεων, όπως η «Nyilas», η «Ουγγρική Φρουρά», η «Jobbik» ή η «Hnutie 64»; Μπορούμε πραγματικά να αδιαφορούμε για το γεγονός ότι αυτό ισοδυναμεί

με επίδειξη περιφρόνησης για τα εκατομμύρια των θυμάτων του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου ή για το γεγονός ότι οι φασίστες μπορούν να παρελαύνουν μέσω των πόλεων ενός από τα κράτη μέλη μας;

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Την ημέρα όπου γιορτάζουμε τη 19^η επέτειο από τη Βελούδινη Επανάσταση στην πρώην Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας, επιτρέψτε μου να εκφράσω την ανησυχία για την πολιτική της τρέχουσας σλοβακικής κυβέρνησης, ιδίως στον τομέα της οικονομίας, η οποία έχει χαρακτηριστικά πολύ παρόμοια με εκείνα της περιόδου πριν από το Νοέμβριο του 1989.

Οι απόπειρες για πλήρη πολιτική διαχείριση του ιδιωτικού τομέα και η κανονιστική παρέμβαση του κράτους στην έκταση που διενεργούνται από την παρούσα κυβέρνηση είναι απαράδεκτες σε ένα υγιές σύστημα αγοράς. Μέσω τροποποιήσεων του νόμου για τις τιμές και του ποινικού δικαίου έχει ανοίξει ο δρόμος για μια νέα ρύθμιση των τιμών σε σχέση με τη μετάβαση στο ευρώ, που περιλαμβάνει ποινές φυλάκισης έως και τριών ετών για μικρούς εμπόρους και παρόχους υπηρεσιών.

Πέρα από τα μέτρα που σχετίζονται με αυξήσεις στις τιμές της ενέργειας, η κυβέρνηση έχει παρουσιάσει μια σειρά από λαϊκίστικες εξαγγελίες και απειλές, με μια προσπάθεια να απαλλοτριώσει ορισμένες ιδιωτικές επιχειρήσεις στον ενεργειακό τομέα και μια πρόταση για σκληρά, ανοικτά και επιφανειακά ρυθμιστικά μέτρα που απευθύνονται σε ιδιωτικούς φορείς προς το αποκαλούμενο γενικό οικονομικό συμφέρον.

Με το πρόσχημα της επίλυσης της χρηματοπιστωτικής κρίσης και της οικονομικής ύφεσης, τα προαναφερθέντα μέτρα θα εμποδίσουν την περαιτέρω ουσιώδη απελευθέρωση, θα παραμορφώσουν το περιβάλλον της αγοράς και θα δώσουν τους πιθανούς επενδυτές.

Marek Siwiec (PSE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, στις 14 Νοεμβρίου στο Πόζναν, όπως κάθε χρόνο, πραγματοποιήθηκε μια πορεία για την ισότητα. Μια ομάδα από νέους συναδέλφους μου, μέλη της Ομοσπονδίας Νέων Σοσιαλδημοκρατών, πήρε μέρος στην πορεία. Το σύνθημά τους ήταν να στη διαφορετικότητα, όχι στην έλλειψη ανεκτικότητας. Αυτό αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης εκστρατείας που διεξάγεται από τη Σοσιαλιστική Ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε όλη την Ευρώπη για το ζήτημα της ανοχής και η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη για πολλούς μήνες τώρα. Όταν τελείωσε η διαδήλωση, η ομάδα δέχθηκε επίθεση από περίπου δώδεκα τραμπούκους που τους ξυλοκόπησαν και άρπαξαν τα πανό με το λογότυπο της Σοσιαλιστικής Ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ένα από τα θύματα μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο. Αναμένω οι υπεύθυνοι γι' αυτό το περιστατικό να εντοπιστούν και να τιμωρηθούν από τις αρχές στην Πολωνία. Αναμένω ο πολιτικός τραμπουκισμός, που στοχεύει να αντικαταστήσει το διάλογο, να καταδικαστεί καθολικά από όσους ασκούν πολιτική.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, την Παρασκευή τελείωσε η σύνοδος κορυφής ΕΕ-Ρωσίας στη Νίκαια, η οποία συγκλήθηκε βιαστικά για να επιτραπεί η συμμετοχή σε συνεδρίαση της G20. Η Ευρωπαϊκή Ένωση στην πραγματικότητα αποφάσισε να επαναλάβει τις διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία σχετικά με το σύστημα εταιρικής σχέσης, κι έτσι ακύρωσε τη δική της απόφαση, που ελήφθη εφέτος την 1^η Σεπτεμβρίου, να μην υπάρξουν διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία αν τα ρωσικά στρατεύματα δεν αποσυρθούν από τα κατεχόμενα εδάφη της Γεωργίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συμπεριφέρεται σε αυτό το θέμα σαν ένα γέρο, που θυμάται ακριβώς τι έκανε πριν από 50 χρόνια, όταν δημιουργήθηκαν οι Συνθήκες της Ρώμης, και ξεχνάει τι έκανε πριν από δύο μήνες, όταν η ΕΕ έδωσε στον εαυτό της και στην Ευρώπη τις διαβεβαιώσεις της σε αυτό το σημαντικό ζήτημα. Τώρα υπαναχωρεί από τις δικές της δεσμεύσεις και όσα συμφωνήθηκαν από κοινού την 1^η Σεπτεμβρίου τώρα έχουν πεταχτεί στην άκρη.

Σε αυτό το πλαίσιο ανακύπτει το ερώτημα αν τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα οποία εμείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συχνά υπερασπιζόμαστε σε όλο τον κόσμο, πρέπει να εφαρμόζονται και σε ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Γεωργία και η Ρωσία, όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση συμπεριφέρεται απλώς σαν τον Πόντιο Πιλάτο σε αυτό το ζήτημα.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ίσως κι εσείς έχετε ακούσει ότι δεν υπάρχει πλέον κρίση με τα απορρίμματα στην Καμπανία. Λοιπόν, αυτό δεν ισχύει: πριν από λίγες ημέρες στο Chiaiano, το οποίο έπρεπε να είναι μία από τις τοποθεσίες για τις περίφημες χωματερές του Berlusconi, ανακαλύφθηκαν 12 000 τόνοι αμιάντου και τοξικών αποβλήτων. Κανείς δεν ξέρει πραγματικά από πού ήρθαν.

Αυτή τη στιγμή στην Ιταλία ισχύει ένα διάταγμα που σαφώς αντίκειται σε κάθε ευρωπαϊκή νομοθεσία που αφορά, κυρίως, την προστασία της υγείας, καθώς και τις εκτιμήσεις των επιπτώσεων. Επιπλέον, η κατάσταση αντιμετωπίζεται ως κρατικό μυστικό, αφού αυτές οι περιοχές έχουν κηρυχθεί απρόσιτες και είναι αδύνατο να αποκτηθεί πρόσβαση σε πληροφορίες για το τι συμβαίνει εκεί.

Ζητήσαμε από την Επιτροπή να παρέμβει. Πιστεύουμε ότι έχει την υποχρέωση να το πράξει διότι η ύπαρξη 10 000 τόνων αμιάντου και τοξικών αποβλήτων στο ύπαιθρο αποτελεί κίνδυνο για όλους. Ελπίζουμε ότι ο Επίτροπος Δήμας θα αναλάβει δράση και θα το κάνει δημοσίως.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, είναι απαράδεκτο το γεγονός ότι σχέσεις Σλοβακίας-Ουγγαρίας θα έπρεπε να εξελίσσονται σύμφωνα με τις προθέσεις εξτρεμιστικών δυνάμεων. Καταδικάζουμε κατηγορηματικά εκείνους που καταστρέφουν τις σχέσεις μεταξύ αυτών των δύο λαών, διότι γνωρίζουμε τους δράστες. Στη Σλοβακία, το κυβερνητικό κόμμα, το Εθνικό Κόμμα της Σλοβακίας, αναμοχλεύει τις εντάσεις με το λόγο μίσους του κατά των μειονοτήτων, τις εκρήξεις του που διασύρουν το έθνος και τις αντι-ουγγικές προσβολές του. Στην Ουγγαρία, αντίθετα, δεν είναι οι κυβερνητικές αρχές, αλλά εξωκοινοβουλευτικές εξτρεμιστικές ομάδες εκείνες που επιθυμούν να υπεραντιδρούν σε αυτές τις επιθέσεις. Αυτή είναι θεμελιώδης διαφορά.

Και τα δύο φαινόμενα πρέπει να καταδικαστούν. Ένας από τους λόγους για τη δηλητηρίαση των σχέσεων μεταξύ των δύο λαών είναι ότι η Σοσιαλιστική Ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκανε τα στραβά μάτια στις πολιτικές του σλοβακικού συνασπισμού κομμάτων SMER, τροφοδοτώντας έτσι ακραίες πολιτικές που είναι ρητώς κατά των μειονοτήτων. Άρα η απόφαση της Σοσιαλιστικής Ομάδας για την επανεισδοχή του SMER στις τάξεις ήταν κακή, πράγμα που δίνει ελευθερία κινήσεων σε εξτρεμιστικές αντιουγγικές εκφράσεις. Δυστυχώς, η κυβέρνηση συνασπισμού στη Μπρατισλάβα δεν δίνει την ευκαιρία για τη βελτίωση των σχέσεων Σλοβακίας-Ουγγαρίας. Σας ευχαριστώ.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να υπεισέλθω σε λεπτομέρειες τώρα, αλλά πιστεύω ότι ο κ. Duka-Zólyomi – με τον οποίο είμαι καλός φίλος – γνωρίζει πολύ καλά ότι η Σοσιαλιστική Ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ιδιαίτερα επικριτική για το συνασπισμό, και ιδίως για το κόμμα του κ. Šlota.

Είναι τώρα όμως καιρός, ιδιαίτερα μετά την πολύ ευπρόσδεκτη συνάντηση μεταξύ των δύο πρωθυπουργών, του κ. Fico και του κ. Gyurcsány, να κανονίσουμε ώστε οι δύο χώρες να μπορέσουν να λύσουν μαζί τα προβλήματά τους ειρηνικά και να μη δίνουν δικαίωμα λόγου στους εξτρεμιστές. Σε αυτό συμφωνούμε: δεν πρέπει να επιτραπεί στους εξτρεμιστές να συνεχίσουν να σκορπούν δηλητήριο. Αυτό ισχύει βεβαίως για το λεκτικό ριζοσπαστισμό του κ. Šlota, αλλά ισχύει κυρίως για την Ουγγρική Φρουρά. Καλώ τις δύο χώρες και τους δύο πρωθυπουργούς, καθώς και όλα τα κόμματα σε αυτό το Σώμα, να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να αφαιρέσουν το λόγο από τους εξτρεμιστές, να τους εμποδίσουν να αποκλείουν τα σύνορα και να διασφαλίσουν ότι θα ακούγεται η φωνή ειρηνικών ανθρώπων που θέλουν να προστατεύσουν και να βοηθήσουν τις μειονότητες.

19. Υποδοχή

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, είναι μεγάλη μου χαρά να καλωσορίσω στο θεωρείο μια ομάδα πρώην μελών του πρώτου ελεύθερα εκλεγμένου κοινοβουλίου της ΛΔΓ.

Αυτό το Κοινοβούλιο πέρασε στην ιστορία όταν αποφάσισε την επανένωση της Γερμανίας και μετά διαλύθηκε το ίδιο λίγο αργότερα. Της αντιπροσωπείας ηγείται η Πρόεδρος του Volkskammer εκείνη την εποχή, η Dr Sabine Bergmann-Pohl. Σας καλωσορίζουμε θερμά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα)

20. Παρεμβάσεις ενός λεπτού επί σημαντικών πολιτικών θεμάτων (συνέχεια)

Jim Higgins (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, το σύστημα eCall στα οχήματα με κινητήρα είναι μια σημαντική εξέλιξη όσον αφορά τη βοήθεια προς τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης για να φθάνουν το συντομότερο δυνατό στον τόπο ενός ατυχήματος. Η συσκευή αναγνωρίζει την ακριβή θέση του ατυχήματος ούτως ώστε η ιατρική υπηρεσία, η αστυνομία και η πυροσβεστική υπηρεσία να μπορούν να φθάνουν στον τόπο το συντομότερο δυνατόν. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία σε αγροτικές και απομονωμένες περιοχές και ιδίως στην περίπτωση ατυχημάτων με ένα αυτοκίνητο.

Το eCall είναι τώρα τυπικός εξοπλισμός σε όλα τα καινούργια αυτοκίνητα σε πολλές χώρες της ΕΕ. Δυστυχώς, δεν είναι διαθέσιμο στη χώρα μου, την Ιρλανδία, όπου έχουμε ακόμη απαράδεκτα υψηλό επίπεδο θανατηφόρων ατυχημάτων. Πιστεύω ότι το σύστημα θα έπρεπε να είναι υποχρεωτικό σε όλα τα κράτη μέλη.

Πρόκειται για τη διάσωση ζωών, και αυτή η συσκευή σίγουρα σώζει ζωές. Γι' αυτό το λόγο ζητώ από την Επιτροπή να πιέσει όλα τα κράτη μέλη να επιμείνουν να είναι αυτή η συσκευή διαθέσιμη σε όλα τα καινούργια οχήματα με κινητήρα.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου Κοινωνιολογίας της Σλοβακικής Ακαδημίας Επιστημών, οι κάτοικοι της Σλοβακίας με ουγγρική καταγωγή είναι υπερήφανοι που είναι πολίτες της Δημοκρατίας της Σλοβακίας. Αυτή είναι η άποψη άνω του 70% των ανθρώπων, που είναι το υψηλότερο ποσοστό στην ιστορία της Δημοκρατίας της Σλοβακίας.

Αυτό το αποτέλεσμα στέλνει ένα σαφές μήνυμα, που διαψεύδει τους ισχυρισμούς ορισμένων πολιτικών που προσπαθούν να πείσουν την Ευρώπη ότι η ουγγρική μειονότητα στη Σλοβακία υφίσταται διακρίσεις. Στο βήμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορισμένοι από τους συναδέλφους μου, αντί να καθίσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, για δύο χρόνια προτιμούν μια μέθοδο επικοινωνίας που ριζοσπαστικοποιεί ακόμη περισσότερο την εγχώρια πολιτική σκηνή.

Θα ήθελα να καλέσω εκείνους που ενδιαφέρονται για την φιλική συνύπαρξη της Ουγγαρίας και της Σλοβακίας να στηρίξουν τις προσπάθειες των δύο πρωθυπουργών οι οποίοι συναντήθηκαν το Σάββατο για να συντονίσουν τον αγώνα κατά του εξτρεμισμού και να οδηγήσουν τις δύο χώρες προς την κατεύθυνση των καλών σχέσεων γειτονίας.

Εκτιμώ το γεγονός ότι, δύο μέρες μετά τις συνομιλίες, ο Ούγγρος πρωθυπουργός ενέκρινε μέτρα που θα οδηγήσουν σε αλλαγές της νομοθεσίας κατά του εξτρεμισμού. Αυτό θα είναι το πιο αποτελεσματικό όπλο εναντίον εκείνων που σήμερα απειλούν τη δημοκρατία σε αυτή την περιοχή κι όμως μένουν ατιμώρητοι.

Eoin Ryan (UEN). - Κύριε Πρόεδρε, ένα από τα βασικά στοιχεία της Λευκής Βίβλου της ΕΕ για τον αθλητισμό είναι η εξάλειψη του ρατσισμού, ιδιαίτερα στους ποδοσφαιρικούς αγώνες. Δυστυχώς ο ρατσισμός έχει σηκώσει το άσχημο κεφάλι του στο Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου Σκωτίας και λυπούμαστε όλοι πολύ γι' αυτό. Μερικοί παίκτες που έχουν δηλώσει ότι παίζουν για την Ιρλανδία έχουν υποστεί ρατσιστική εξύβριση και τους έχουν τραγουδήσει το «Τραγουδι για το Λιμό», που αποτελεί τεράστια προσβολή, όχι μόνο για τους παίκτες, αλλά και για τον ιρλανδικό λαό.

Χαιρετίζω το γεγονός ότι η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία Σκωτίας, καθώς και ο πρώην Βρετανός Υπουργός Εσωτερικών John Reid, αναλαμβάνουν δράση γι' αυτό το θέμα. Όμως ο ρατσισμός δεν μπορεί να γίνει ανεκτός όπου και αν σηκώνει το άσχημο κεφάλι του και πιστεύω ότι όλοι πρέπει να σηκωθούμε και να πούμε ότι αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο και ότι δεν μπορεί να συμβεί όπου και αν γίνεται.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, κατά τη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Ρωσίας στη Νίκαια την περασμένη Παρασκευή, αποφασίστηκαν οι διαπραγματεύσεις για μια νέα συμφωνία εταιρικής σχέσης με τη Ρωσία να συνεχιστούν στις 2 Δεκεμβρίου, παρά το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη εξέφρασαν ανησυχίες και ότι ορισμένα ζητήματα, όπως η περαιτέρω δράση στη Γεωργία και τον Καύκασο, παρέμειναν άλυτα.

Παρακολουθώ τις εξελίξεις στη Ρωσία με σημαντική ανησυχία. Αρκετά μυστηριωδώς, η Δούμα έχει τώρα ψηφίσει την επέκταση της θητείας του προέδρου σε έξι έτη. Τα ανθρώπινα δικαιώματα εξακολουθούν να ποδοπατούνται, όπως απεδείχθη από την περίπτωση της Svetlana Bakhmina, πρώην υπάλληλο του Mikhail Khodorkovsky, του επιχειρηματία που φυλακίστηκε για πέντε έτη: οι αρχές εξακολουθούν να αρνούνται να επιτρέψουν την πρόωρη απελευθέρωσή της από ένα στρατόπεδο αιχμαλώτων στη Σιβηρία, παρόλο που είναι σε προχωρημένη εγκυμοσύνη. Κατά τις διαπραγματεύσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να ενδώσει στις προσπάθειες εκβιασμού της Ρωσίας σε σχέση με την ενέργεια και πρέπει να ασχοληθεί σαφώς με τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

József Szájer (PPE-DE). - (HU) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ένα από τα σημαντικότερα δικαιώματα των Ευρωπαίων πολιτών είναι το δικαίωμα στην ελεύθερη κυκλοφορία. Πριν από ένα χρόνο, όταν ανοίξαμε τα σύνορα του Σένγκεν, περίεργα εμπόδια εμφανίστηκαν σε ορισμένα σύνορα των νέων κρατών μελών, όπως εκείνα μεταξύ της Αυστρίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας, μεταξύ της Ουγγαρίας και της Σλοβακίας, καθώς και μεταξύ της Ουγγαρίας και της Αυστρίας. Κοντά στην πόλη μου, οι αυστριακές αρχές τοποθέτησαν μια πινακίδα «Απαγορεύεται είσοδος με αυτοκίνητο» σε ένα δρόμο που είναι κατά τα λοιπά ελεύθερα προσβάσιμος στα αυτοκίνητα.

Κατά συνέπεια, αφού κατά τη γνώμη μας αυτό το ενοχλητικό εμπόδιο περιορίζει ένα από τα σημαντικότερα δικαιώματα των Ευρωπαίων πολιτών, το δικαίωμα στην ελεύθερη κυκλοφορία, οι συνάδελφοί μου Othmar Karas, Livia Járóka και εγώ καλύψαμε συμβολικά την πινακίδα με τη σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως διαμαρτυρία κατά αυτού του εμποδίου, το οποίο προκαλεί στον τοπικό πληθυσμό μεγάλο εκνευρισμό.

Σήμερα δεν έχουμε πλέον να καταπολεμήσουμε το Σιδηρούν Παραπέτασμα, αξιότιμοι βουλευτές – έχω φέρει κατ' επανάληψη αυτό το κομμάτι του πραγματικού Σιδηρού Παραπετάσματος από τα περίχωρα της πόλης μου – αλλά μόνο μερικές πινακίδες «Απαγορεύεται η είσοδος», όμως νομίζω ότι πρέπει να μεριμνήσουμε ώστε στο πνεύμα της Ευρώπης να αφαιρούν κι αυτές.

Όσον αφορά τη διένεξη Ουγγαρίας-Σλοβακίας, θα ήθελα να πω μόνο ότι εκείνοι που διαμαρτύρονται κατά των εξτρεμιστών θα είχαν αξιοπιστία μόνο αν είχαν κάνει το ίδιο όταν ο Ján Slota, μέλος του κόμματος του συνασπισμού, έκανε δηλώσεις κατά των Ούγγρων και ζητούσε την απέλαση των Ούγγρων από τη Σλοβακία.

Kristian Vigenin (PSE). - Κύριε Πρόεδρε, εφέτος τιμούμε τη μνήμη της 70^{ης} επετείου των πογκρόμ της Νύχτας των Κρυστάλλων. Φαίνεται ότι η συλλογική μνήμη γίνεται όλο και πιο αδύναμη, αφού αντιμετωπίζουμε αυξανόμενο

εξτρεμισμό που συνδέεται με ρατσισμό, ξενοφοβία, αντισημιτισμό και επιθετικό εθνικισμό σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων ευρωπαϊκών δημοκρατιών.

Ενόψει των ευρωπαϊκών εκλογών του 2009, η Ομάδα PSE είναι πεπεισμένη ότι οι πολιτικοί εκπρόσωποι μπορούν να διαδραματίσουν θετικό ρόλο στη συνολική προώθηση της αμοιβαίας κατανόησης και σεβασμού.

Η Ομάδα PSE έχει δεσμευτεί για την αύξηση της ευαισθητοποίησης για την αξία της πολιτισμικής και θρησκευτικής πολυμορφίας ως πηγή αμοιβαίου εμπλουτισμού των κοινωνιών. Πάντα υπογραμμίζουμε την ανάγκη τα δημόσια πρόσωπα να απέχουν από δηλώσεις που ενθαρρύνουν το στιγματισμό ομάδων ανθρώπων. Θα ήθελα να εκφράσω τη σύγχυσή μου που το ΕΛΚ έχει επιλέξει – και εξακολουθεί να διατηρεί – ως βασικό εταίρο του στη Βουλγαρία ένα κόμμα του οποίου ο ηγέτης εκτιμά την πολιτική ικανότητα του Στάλιν, του Χίτλερ και του Μάο, πιστεύει ότι ο δρόμος προς την ενσωμάτωση είναι να επιβάλει ένα κατάλογο βουλγαρικών ονομάτων για κάθε νεογέννητο παιδί μη βουλγαρικής εθνικής καταγωγής, ένας άνθρωπος που λέει ότι υπάρχουν Βούλγαροι πολίτες στη Βουλγαρία, Τούρκοι στην Τουρκία και αν κάποιος είναι Τούρκος πρέπει να πάει στην Τουρκία.

Αναρωτιέμαι αν εσείς, κύριε Πρόεδρε, ή το ΕΛΚ υποστηρίζετε την ίδια προσέγγιση για τα άτομα τουρκικής καταγωγής στη Γερμανία. Υπογραμμίζω πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος των ευρωπαϊκών κομμάτων στην προσεκτική επιλογή των εταίρων τους, διότι, όταν ανταλλάσσετε την ποιότητα με την ποσότητα, τα πρώτα θύματα είναι η αξιοπιστία του ΕΛΚ, η σταθερότητα των εθνικών πολιτικών συστημάτων και, φυσικά, οι πεποιθήσεις των συνηθισμένων δεξιών ψηφοφόρων.

Πρόεδρος. – Κύριε Vigenin, επειδή απευθυνθήκατε σ' εμένα προσωπικά, θα πάρω το θάρρος να επισημάνω ότι την περασμένη Δευτέρα στις Βρυξέλλες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πραγματοποίησε ένα πολύ συγκινητικό εορτασμό στη μνήμη της Νύχτας των Κρυστάλλων.

Όσον αφορά την ιδιότητα μέλους στο κόμμα μου, εδώ ενεργώ με την ιδιότητά μου ως Προέδρου, και όχι ως μέλος ενός κόμματος, παρόλο που βεβαίως αισθάνομαι συνδεδεμένος με το κόμμα μου. Όμως θα πρέπει να ρωτήσετε κατευθείαν τους υπευθύνους, αφού δεν είναι ερώτηση που μπορεί να απευθυνθεί στον Πρόεδρο.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Χαιρετίζουμε, πρώτα απ' όλα, το σχέδιο δράσης που εγκρίθηκε κατά την πρόσφατη συνεδρίαση του G20, καθώς και την ιδιαίτερη συμβολή του κ. Barroso και του Προέδρου Sarkozy. Οι τελικές αποφάσεις που ελήφθησαν αντανakλούν τη στρατηγική που συζητήθηκε και εγκρίθηκε από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα πρέπει επίσης να χαιρετίσουμε τη δέσμευση όλων των συμμετεχόντων να συνεργαστούν για να καταπολεμηθεί η τρέχουσα κρίση στο χρηματοπιστωτικό τομέα. Αυτή τη στιγμή, οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται για διαφορές, μόνο για πραγματικές λύσεις. Η αλληλεξάρτηση δημιουργεί αμφίδρομα κανάλια που επιτρέπουν τη διάδοση της κρίσης, αλλά μπορούν να επιτρέπουν και τη διάδοση των λύσεων για την οικονομική ανάκαμψη.

Στην περίπτωση της Ρουμανίας, η ανεργία σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιταχύνει το ποσοστό ανεργίας στην αναδυόμενη οικονομία μας σε διπλάσια ταχύτητα. Αυτό συμβαίνει πρώτον διότι άνθρωποι που εργάζονται στο εξωτερικό στέλνονται πίσω στην πατρίδα κι έπειτα λόγω της μείωσης του αριθμού των θέσεων εργασίας που προσφέρονται από ξένες εταιρείες, οι οποίες μειώνουν τις δραστηριότητές τους.

Αυτή τη στιγμή η ανεργία πρέπει να αναλυθεί σε επίπεδο ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά οι λύσεις πρέπει να εφαρμοστούν και να χρηματοδοτηθούν στα δύο άκρα αυτών των καναλιών.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στις πιέσεις στην αγορά αραβοσίτου που είναι ιδιαίτερα διαδεδομένες στην Κεντρική Ευρώπη. Πλούσιες σοδειές, δυσμενείς συνθήκες στη διεθνή αγορά και διακυμάνσεις των αποδόσεων που είναι συνήθεις στην Κεντρική Ευρώπη έχουν οδηγήσει τις τιμές πολύ κάτω από το επίπεδο παρέμβασης σε ορισμένες περιφέρειες εντός της Ουγγαρίας.

Πρέπει να λάβουμε μέτρα για λογαριασμό των παραγωγών και προς το συμφέρον της σταθερότητας της αγοράς. Υπό τις παρούσες συνθήκες, η ίδια η Ουγγαρία δεν είναι σε θέση να αγοράσει το πλεόνασμα. Παρόλα αυτά υπάρχουν κι άλλοι τρόποι σταθεροποίησης της αγοράς. Κατά πρώτο λόγο, η ποσότητα παρέμβασης πρέπει να αυξηθεί για τα κράτη που δεν έχουν θαλάσσιους λιμένες. Το σύστημα πρέπει να διαδραματίσει το ρόλο ενός διχτυού ασφαλείας από αυτή την άποψη, όπως είχε αρχικά προβλεφθεί.

Δεύτερον, προς όφελος χωρών χωρίς θαλάσσιους λιμένες, πρέπει να δημοσιευθούν προσκλήσεις υποβολής προσφορών με σκοπό τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες. Τέλος, πρέπει επίσης να ανοιχθούν ειδικές ιδιωτικές εγκαταστάσεις αποθήκευσης. Η θέσπιση αυτών των μέτρων θα συμβάλει ιδιαίτερα στην πρόληψη της επιδείνωσης

της κατάστασης και θα βοηθήσει τους παραγωγούς μας να προσαρμοστούν σε εξαιρετικές περιστάσεις. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Πρόεδρος. – Ολοκληρώνεται αυτό το σημείο της ημερήσιας διάταξης.

21. Απολογισμός των δέκα ετών της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (συζήτηση)

Πρόεδρος. - Προχωρούμε με τη συζήτηση για τα δέκα πρώτα χρόνια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και τις μελλοντικές προκλήσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να καλωσορίσω θερμά τον Πρωθυπουργό και Υπουργό Οικονομικών του Λουξεμβούργου και πρόεδρο του Eurogroup, τον κ. Jean-Claude Juncker, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα)

Είναι, φυσικά, χαρά μου επίσης που καλωσορίζω τον αρμόδιο Επίτροπο, κ. Joaquín Almunia.

Pervenche Berès, εισηγήτρια. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε του Eurogroup, κύριε Επίτροπε, πιστεύω ότι αυτή είναι μια σημαντική στιγμή, και το θέμα που πρόκειται να συζητήσουμε σήμερα επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τους Ευρωπαίους στο σύνολό τους.

Πιστεύω, και όλοι σήμερα είναι πεπεισμένοι γι' αυτό, ότι το ευρώ είναι το μεγαλύτερο κεφάλαιό μας, η καλύτερη επένδυσή μας. Είναι τώρα καιρός να κάνουμε απολογισμό, αλλά μέσω απολογισμού σε μια περίοδο κρίσης πρέπει σαφώς να βρούμε τα μέσα για να επανέλθουμε. Σε τι κατάσταση θα ήμασταν χωρίς το ευρώ; Χωρίς το ευρώ, η Ισλανδία σήμερα θα ήταν περίπου όπως η Ιρλανδία, ή, μάλλον, η Ιρλανδία θα έμοιαζε με την Ισλανδία.

Έχουμε ανοίξει εκ νέου τις συζητήσεις σε αυτή την κρίση, διότι όλοι έχουν συνειδητοποιήσει πόσο κεντρικό ήταν το ευρώ στην ικανότητά μας να αντιστεκόμαστε, όχι μόνο σε συνηθισμένους καιρούς, αλλά και σε καιρούς κρίσης.

Κύριε Επίτροπε, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τη διορατικότητά σας, διότι όταν, το Μάιο του 2008, σε αυτό το Σώμα, θέσατε αυτό το έγγραφο προς συζήτηση, κανείς δεν συνειδητοποίησε πόσο χρήσιμο και απαραίτητο θα ήταν, ή πώς θα στήριζε τη ζωτική εργασία που στοχεύει στην προοπτική για το μέλλον και στην ικανότητα αντιμετώπισης της κρίσης που είναι μπροστά μας με βάση αυτό το γερό θεμέλιο που είναι το ευρώ.

Εντούτοις έχω πλήρη επίγνωση του γεγονότος ότι, στη συζήτησή σας με τους υπουργούς οικονομίας και οικονομικών, ξαφνικά είχαν το μυαλό τους αλλού, ξαφνικά είχαν το μυαλό τους σε θέματα στα οποία δεν έδιναν προσοχή: εκείνα των χρηματοπιστωτικών αγορών. Πρέπει να τους υπενθυμίσετε ότι, αν θέλουν στο μέλλον να βγουν από την κρίση στην οποία βρισκόμαστε, δεν θα ξεφύγουν χωρίς να κάνουν δύο πράγματα.

Θα πρέπει να ισορροπήσουν την Οικονομική και τη Νομισματική Ένωση. Έχουμε δει αυτό να γίνεται για τη διαχείριση της κρίσης στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Το βλέπουμε να γίνεται σήμερα για τη διαχείριση της κρίσης στην πραγματική οικονομία την οποία αντιμετωπίζουμε. Η νομισματική πολιτική μπορεί να κάνει πολλά, με ένεση ρευστότητας για να βοηθήσει τις αγορές να λειτουργήσουν και με μείωση των επιτοκίων για να προσπαθήσει να αναζωογονήσει τις επενδύσεις. Αλλά αυτό είναι όλο! Μετά από αυτό, εναπόκειται στις κυβερνήσεις να αναλάβουν δράση για να διασώσουν τις τράπεζες, να απαλλαγούν από τα τοξικά προϊόντα, και, μελλοντικά, να αναζωογονήσουν την οικονομική δραστηριότητα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ήρθε λοιπόν η στιγμή οι υπουργοί οικονομίας και οικονομικών να χρησιμοποιήσουν τη συνθήκη που τους λέει να θεωρούν την οικονομική τους πολιτική ως πολιτική κοινού ενδιαφέροντος. Με βάση τα παραπάνω, κύριε Επίτροπε, ξεκινήστε πάλι τη συζήτηση στο Ecofin, ζητήστε αυτό τον οδικό χάρτη που τους έχετε προτείνει, και ευθυγραμμιστείτε μαζί μας στη βάση των προτάσεων, των προτάσεών μας, τις οποίες θα έχετε εγκρίνει, έτσι ώστε, στο μέλλον, το ευρώ να εξυπηρετεί πραγματικά την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Όσον αφορά τη νομισματική πολιτική, βεβαίως, σεβόμαστε την ανεξαρτησία της Κεντρικής Τράπεζας, αλλά σεβόμαστε επίσης τη Συνθήκη στο σύνολό της, και το άρθρο 105, πέρα από τη σταθερότητα των τιμών, ορίζει ότι η Κεντρική Τράπεζα πρέπει να επιδιώκει άλλους στόχους της Ένωσης. Χρειάζεται να το επισημάνω; Χρειάζεται να πω ότι, αύριο μπορεί να ανοίξουμε επίσης μια νέα συζήτηση; Δεν είναι απαραίτητο, δεν είναι στην έκθεσή μας, αλλά δεν θα είναι απαραίτητο για να ανοίξουμε μια συζήτηση σχετικά με τη συμπερίληψη ενός στόχου σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών στους στόχους της νομισματικής πολιτικής; Σας θέτω το ερώτημα.

Σαφώς, δεν θα σημειώσουμε πρόοδο στη λειτουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, αν δεν λάβουμε περισσότερο υπόψη τη σχέση μεταξύ της πραγματικής οικονομίας και των χρηματοπιστωτικών αγορών. Σήμερα πληρώνουμε το τίμημα που το έχουμε ξεχάσει.

Σχετικά με τη διεύρυνση, αυτή η κρίση ξαναανοίγει τους όρους της συζήτησης, αλλά πιστεύω ότι πρέπει να παραμείνουμε αυστηροί. Η μεταρρύθμιση πριν από την είσοδο στην ευρωζώνη είναι ευκολότερη απ' ό,τι η μεταρρύθμιση μετά την είσοδο στην ευρωζώνη, παρόλο που αυτό είναι εξαιρετικά απαιτητικό. Κύριε Επίτροπε, το κάνατε βασικό σημείο της έκθεσής σας: την ιδέα ότι οι διαφορές που προέκυψαν στη λειτουργία της ευρωζώνης είναι λόγος ανησυχίας. Είναι μεγαλύτερες απ' ό,τι είχαμε φανταστεί αρχικά.

Επομένως, εμείς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σας καλούμε να προσφέρετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση εργασία που να της δίνουν τη δυνατότητα να παρατηρεί την ποιότητα των δημόσιων δαπανών, για να δούμε πώς αντιδρούν τα κράτη μέλη και να διασφαλίσουμε ότι αυτή δεν είναι απλώς μια συζήτηση για τα όρια, που επιτρέπει μόνο μια γενική συζήτηση και όχι συζήτηση σχετικά με την ποιότητα των δημόσιων δαπανών, η οποία είναι ευθύνη των υπουργών οικονομίας και οικονομικών.

Στον οδικό χάρτη που μας προτείνετε, πιστεύουμε επίσης, κύριε Επίτροπε, ότι πρέπει να απευθυνθείτε στα κράτη μέλη σήμερα για να τους ζητήσετε να επανεξετάσουν τα σχέδιά τους. Τα εθνικά μεταρρυθμιστικά προγράμματά τους δεν λαμβάνουν υπόψη, αυτή τη στιγμή, τις τελευταίες προβλέψεις που έχετε βάλει στο τραπέζι.

Αν πρόκειται να πάρουμε σοβαρά την κοινή άσκηση ενός συντονισμού της οικονομικής πολιτικής, αυτά τα σχέδια πρέπει τώρα να αναθεωρηθούν με βάση τις προβλέψεις ανάπτυξης που έχετε βάλει στο τραπέζι και έχουν υποστηριχθεί και επιβεβαιωθεί από το ΔΝΤ και τον ΟΟΣΑ.

Τέλος, από τις προτάσεις που διατυπώνουμε, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στα ζητήματα που διακυβεύονται από την άποψη της εξωτερικής εκπροσώπησης της ευρωζώνης. Για πολύ καιρό έχουμε υιοθετήσει μια παθητική στάση. Το ευρώ μας προστάτευσε. Όμως, εκτός από το να μας προστατεύει, τώρα πρέπει να μας δώσει τη δυνατότητα να είμαστε παίκτης με ισχυρή φωνή στη διεθνή σκηνή, έτσι ώστε να μην είμαστε μόνο ο ασαφής σύνδεσμος σε μια συζήτηση ανάμεσα στις άλλες μεγάλες νομισματικές δυνάμεις. Είμαστε μια μεγάλη νομισματική δύναμη, πρέπει να δεχθούμε πλήρως τις συνέπειες αυτού του γεγονότος, και αυτό είναι επίσης ένα θέμα για μια συνεκτική και συντονισμένη συζήτηση στο πλαίσιο του Συμβουλίου των Υπουργών.

Εμείς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, είμαστε περισσότερο από πρόθυμοι να παίξουμε το ρόλο μας σε αυτή την άσκηση, όπως γνωρίζετε.

Werner Langen, εισηγητής. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να χαιρετίσω τους εκπροσώπους της ευρωζώνης, τον Πρωθυπουργό και τον Επίτροπο Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων. Κάνοντας απολογισμό συνολικά, νομίζω ότι μπορούμε να πούμε ότι, κατά τα δέκα πρώτα έτη, το ευρώ ήταν απολύτως επιτυχές. Δεν εξελίχθηκαν όλα εντελώς ομαλά, αλλά, κυρίως κατά τη διάρκεια της πρόσφατης κρίσης στις χρηματοπιστωτικές αγορές, τα θεσμικά όργανα απέδειξαν την αξία τους. Βάσει της θεσμικής συνεργασίας εντός της ευρωζώνης, οι αποφάσεις μπορούσαν να προετοιμάζονται γρήγορα, να εφαρμόζονται αμέσως και, ιδίως, να χρησιμεύουν ως παραδείγματα και για τα 27 κράτη μέλη.

Έχουμε υποβάλει μια έκθεση που περιέχει 62 λεπτομερή σημεία, περιλαμβανομένης μιας αξιολόγησης του παρελθόντος και των προοπτικών για το μέλλον. Η κ. Berès έχει ήδη μιλήσει για ορισμένα σημεία που αφορούν τις προοπτικές για το μέλλον, και θα ήθελα να επεκταθώ σε αυτά. Πίσω από όλες τις θετικές αποκρίσεις στο ευρώ, εξακολουθεί να υπάρχει το ερώτημα του τι θα συμβεί στη συνέχεια. Είναι η ευρωζώνη και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έτοιμες για τις επικείμενες προκλήσεις; Θα υπάρχουν σίγουρα προκλήσεις που θα πρέπει να αναλυθούν. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω τις διαφορές στην ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας στη ευρωζώνη, διότι το μυστικό είναι ότι, παρόλο που έχουμε μια κεντρική νομισματική πολιτική, έχουμε τοπικές δημοσιονομικές και οικονομικές πολιτικές. Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης μπορεί να λειτουργήσει ως στήριγμα μεταξύ αυτών των δύο επιπέδων, μόνο αν τα κράτη μέλη είναι διατεθειμένα να τηρήσουν το σύμφωνο, να δεχτούν τους όρους και να επιδείξουν την απαραίτητη πειθαρχία. Άρα το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης τώρα αντιμετωπίζει την πρώτη μεγάλη δοκιμασία του, με τη μορφή του χειρισμού της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Κατά τη γνώμη μου, διαθέτει την απαραίτητη ευελιξία και μπορούν σε κάθε περίπτωση να υπάρξουν προσωρινές εξαιρέσεις σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όμως το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης δεν μπορεί απλώς να παραμεριστεί.

Το άλλο ερώτημα είναι τι θα γίνει στο εξής σε σχέση με το χρέος. Το πακέτο για τις χρηματοπιστωτικές αγορές ολοκληρώθηκε γρήγορα, οι κυβερνήσεις ανέλαβαν δράση και υπήρξε επίδειξη ικανότητας δράσης σε κρίση, επίσης από την Επιτροπή, αλλά το ερώτημα είναι, τώρα θα παραμερίσουμε τις αρχές που έχουν συμβάλει στη σταθερότητα του ευρώ, ή θα επιτύχουμε να αναπτύξουμε και να διατηρήσουμε αυτές τις αρχές;

Εκτός αυτού, έχουμε κάνει μυριάδες προτάσεις τις οποίες, λόγω του εκπληκτικά περιορισμένου χρόνου που μου δόθηκε για να μιλήσω, δεν μπορώ και δεν θα απαριθμήσω. Όμως γεγονός είναι ότι χρειαζόμαστε μια πιο επίσημη και ενιαία εξωτερική εκπροσώπηση του ευρώ – σε σχέση με την οποία συμμερίζομαστε πλήρως τη θέση που έλαβε ο πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και Πρόεδρος του Eurogroup. Με εξέπληξε ότι ο κ. Juncker, ως Πρόεδρος

του Eurogroup, δεν είχε προσκληθεί στην πιο πρόσφατη διάσκεψη κορυφής στην Ουάσιγκτον. Μπορώ να το πω αρκετά ανοιχτά, διότι έρχεται σε αντίθεση με όλες τις θετικές εξελίξεις. Φυσικά, θέλουμε επίσης το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να συμμετέχει κατάλληλα, και υπάρχει ένα θέμα στην ημερήσια διάταξη που συζητάμε εδώ και πολύ καιρό, συγκεκριμένα το ζήτημα του κατά πόσο είναι αρκετό να αυξηθεί ο συντονισμός της δημοσιονομικής και χρηματοπιστωτικής πολιτικής ή αν – όπως πιστεύει η Γαλλία – δεν είναι αρκετό και πρέπει, αντίθετα, να παρασχεθεί μια θεσμική μορφή «οικονομικής διακυβέρνησης», η οποία είναι τόσο αμφιλεγόμενη στη Γερμανία. Ποιος είναι ο σωστός δρόμος; Για την ομάδα μου, η απάντηση είναι σαφής: δεν χρειαζόμαστε οικονομική διακυβέρνηση, αλλά χρειαζόμαστε μεγαλύτερο συντονισμό, περιλαμβανομένου εκείνου σε σχέση με το συμφωνημένο μείγμα πολιτικής. Χρειαζόμαστε βεβαίως και την απαραίτητη πειθαρχία των κρατών μελών, ειδάλλως το ευρώ μπορεί να βρεθεί σε δυσκολίες μακροπρόθεσμα, και κανείς δεν το θέλει.

Πολλές ευχαριστίες σε όλους τους υπευθύνους. Το Κοινοβούλιο είναι διατεθειμένο να συνεργαστεί στενά, και είμαστε βέβαιοι ότι θα καταφέρουμε να δώσουμε έμφαση με αυτή την έκθεση.

Joaquín Almunia, Μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε του Eurogroup, κυρίες και κύριοι, καταρχάς πρέπει, για λογαριασμό της Επιτροπής, να ευχαριστήσω τους δύο εισηγητές, την κ. Berès και τον κ. Langen, και όλους όσους εργάστηκαν σε αυτή την εξαιρετική έκθεση.

Η ποιότητα αυτής της έκθεσης σχετικά με τη δέκατη επέτειο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης είναι άξια συγχαρητηρίων. Η συνεργασία ανάμεσα στις διάφορες πολιτικές ομάδες, σε μια επίδειξη του υψηλού βαθμού συνοχής σε αυτό το Κοινοβούλιο, θα πρέπει επίσης να λάβει συγχαρητήρια. Αυτό είναι ακόμη ένα πλεονέκτημα και ακόμη ένα θετικό στοιχείο αυτής της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, τόσο στο παρόν όσο και στο μέλλον της.

Αυτή η Οικονομική και Νομισματική Ένωση υπάρχει εδώ και δέκα χρόνια. Αυτή ήταν η αφετηρία για την ανάλυσή μας, καθώς επίσης η αφετηρία για την έκθεση που συντάχθηκε από την Επιτροπή. Ήταν επίσης η αφετηρία για την ανακοίνωση της Επιτροπής που είχα την τιμή να σας παρουσιάσω στις 7 Μαΐου. Όμως η δέκατη επέτειος του ευρώ και της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης συνέπεσε με μια εξαιρετικά δύσκολη και σύνθετη οικονομική κατάσταση. Αυτό μας επιτρέπει να αναλύσουμε αυτή την Οικονομική και Νομισματική Ένωση όσον αφορά τη χρησιμότητα που έχει το ευρώ, το ενιαίο νόμισμά μας, το σύμβολο της ολοκλήρωσής μας, για την αντιμετώπιση μιας τέτοιας κατάστασης, την οποία δεν είχαμε γνωρίσει ποτέ πριν.

Το συμπέρασμα είναι ότι τα πρώτα δέκα χρόνια του ευρώ ήταν πολύ θετικά. Όσον αφορά τη χρησιμότητα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης στην αντιμετώπιση της σημερινής κατάστασης, το συμπέρασμα είναι επίσης θετικό. Ζούμε σε δύσκολους καιρούς, αλλά έχουμε στα χέρια μας ένα εξαιρετικό χρήσιμο μέσο για την αντιμετώπιση αυτών των δυσκολιών.

Προφανώς, τα συμπεράσματα της ανάλυσης στην ανακοίνωσή μας την οποία παρουσίασα εδώ στις 7 Μαΐου και τα συμπεράσματα της έκθεσής σας πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή, για να μπορέσει αυτό το μέσο να εφαρμοστεί επωφελώς αυτή τη στιγμή. Συμφωνώ με τους δύο εισηγητές ότι ο συντονισμός είναι βασικό στοιχείο.

Στη συνεδρίαση στην Ουάσιγκτον αυτό το Σαββατοκύριακο, έγινε επίσης συζήτηση για συντονισμό. Χωρίς συντονισμό, δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά αυτή την κατάσταση. Κανείς δεν μπορεί να λύσει τα οικονομικά προβλήματά του σε μια τέτοια κατάσταση, χωρίς συντονισμό των οικονομικών πολιτικών του. Αυτό ήταν εμφανές πριν από λίγες εβδομάδες, όταν είχαμε να αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο κατάρρευσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Είναι επίσης προφανές τώρα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε την προοπτική της ύφεσης στις περισσότερες από τις οικονομίες μας, και όπου, για πρώτη φορά στη ζωή μας, αντιμετωπίζουμε ακόμη και τον κίνδυνο του αποπληθωρισμού.

Οι δημοσιονομικές πολιτικές πρέπει να συντονίζονται. Η έκθεση σχετικά με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση κάνει λόγο για την ανάγκη να αυξηθεί η δημοσιονομική εποπτεία, να επεκταθεί ο τρόπος με τον οποίο συντονίζονται οι φορολογικές και δημοσιονομικές πολιτικές, όπως είπε ο κ. Langen. Όμως πρέπει να έχουμε επίσης υπόψη την αειφορία, όπως ανέφερε η κ. Berès, την ποιότητα των δημόσιων οικονομικών, καθώς και το γεγονός ότι έχουμε ένα σύστημα κανόνων στο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, το οποίο αναθεωρήθηκε το 2005. Αυτή η αναθεώρηση τώρα αποδεικνύεται πολύ χρήσιμη, διότι σε περιόδους οικονομικής ανάκαμψης μας επέτρεψε να προχωρήσουμε τη δημοσιονομική εξυγίανση. Η ευρωζώνη τελείωσε το 2007 σχεδόν με ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς – για πρώτη φορά στην ιστορία της, με έλλειμμα 0,6-0,7% – αλλά αυτό σημαίνει ότι τώρα έχουμε επαρκή ευελιξία, έτσι ώστε η φορολογική πολιτική μας να μπορέσει πραγματικά να μας βοηθήσει να υποστηρίξουμε τη ζήτηση, όπως πρέπει να κάνει επίσης η νομισματική μας πολιτική.

Τα συμπεράσματα της έκθεσής μας είναι ιδιαίτερα χρήσιμα τώρα όσον αφορά την ανάγκη να συνδεθούν οι δημοσιονομικές πολιτικές με τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και, από αυτή την άποψη, συμφωνώ με την κ. Berès:

πρέπει να επανεξετάσουμε και να προσαρμόσουμε τα εθνικά προγράμματα της στρατηγικής της Λισαβόνας, τα εθνικά προγράμματα μεταρρύθμισης και πρέπει επίσης, να επανεξετάσουμε τα προγράμματα σταθερότητας και σύγκλισης των κρατών μελών και να τα προσαρμόσουμε στη σημερινή κατάσταση. Θα το συζητήσουμε στους επόμενους μήνες και, γι' αυτό το λόγο, όπως γνωρίζετε, η Επιτροπή θα υποβάλει, στις 26 Νοεμβρίου, ένα σχέδιο δράσης που ενσωματώνει στόχους, μέσα, πολιτικές και δεσμεύσεις. Αυτό το σχέδιο θα δείξει την ανάγκη να προσαρμοστούν τα εθνικά προγράμματα, για να ενωθούν οι εθνικές πολιτικές και να γίνουν συγκλίνουσες και συνεπείς με μια ευρωπαϊκή στρατηγική, πολιτικές και όργανα. Συμφωνώ μαζί σας και με την έκθεση ότι πρέπει να ενισχύσουμε την εξωτερική διάσταση του ευρώ και της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Όπως γνωρίζετε πολύ καλά ο κ. Juncker, πρέπει να έχουμε μια στρατηγική σε σχέση με τους πολυμερείς οργανισμούς και τους άλλους κύριους συνομιλητές μας με την οποία να μπορούμε να υπερασπιστούμε τα συμφέροντά μας από την άποψη του νομίματός μας και της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης μας και, συνεπώς, να υπερασπιστούμε τα οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτή η στρατηγική πρέπει να βασίζεται σε αρχές και προτεραιότητες, καθώς επίσης σε μέσα για την ανάληψη δράσης που θα μας επιτρέψουν να μιλάμε με μία φωνή, ενισχύοντας έτσι την επιρροή του κάθε Ευρωπαίου και, ειδικότερα, της ευρωζώνης. Είναι επίσης ζήτημα διακυβέρνησης. Συμφωνώ απόλυτα με πολλές από τις πτυχές της διακυβέρνησης που έχετε συμπεριλάβει στην έκθεσή σας και ελπίζω να συμφωνήσουν οι υπουργοί οικονομικών στο Συμβούλιο Ecofin και στο Eurogroup.

Η κυρία Berès – και με αυτό ολοκληρώνω – είπε στην παρέμβασή της ότι ο Επίτροπος και η Επιτροπή θα έπρεπε για μία ακόμη φορά να επιστήσουν την προσοχή των υπουργών οικονομικών στα συμπεράσματα αυτής της έκθεσης. Υπάρχει ένας χαρακτήρας του Μολιέρου ο οποίος είπε ότι νόμιζε ότι μιλούσε έμμετρα, αλλά στην πραγματικότητα μιλούσε σε πεζό λόγο χωρίς να το αντιλαμβάνεται. Πιστεύω ότι οι συζητήσεις που διεξάγονται τώρα από τους υπουργούς του Eurogroup, υπό την προεδρία του κ. Jean-Claude Juncker, από τους υπουργούς στο Συμβούλιο Ecofin και τους υπουργούς στη συνεδρίαση της Ουάσινγκτον είναι συζητήσεις που ταιριάζουν απόλυτα με τις προτεραιότητες και την ανάγκη συντονισμού που αντικατοπτρίζεται στην έκθεση της Επιτροπής και στην έκθεσή σας, αν και ορισμένοι από αυτούς είναι πιθανόν να μην το γνωρίζουν.

(Χειροκροτήματα)

Jean-Claude Juncker, Πρόεδρος του Eurogroup. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κ. Berès, κ. Langen, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ξεκινήσω συγχαίροντας τους δύο εισηγητές σας για την έκθεση που έχουν υποβάλει σ' εσάς και σ' εμάς, αφού τη διαβάζουμε και τη συζητάμε. Αυτή η έκθεση είναι δίκαιη και πηγαίνει αρκετά μακριά για να εξασφαλίσει ότι θα παραμείνουμε απασχολημένοι κατά τη διάρκεια των προσεχών μηνών.

Συμφωνώ με την ανάλυση που έγινε στην έκθεση της κ. Berès και του κ. Langen σχετικά με την εκτίμηση των δέκα πρώτων ετών του ενιαίου νομίματος. Δεν υπάρχει τίποτα για να προστεθεί ή να αφαιρεθεί από όσα έχουν εκφράσει στην έκθεσή τους. Επιπλέον, είναι μια έκθεση που έχει την υποστήριξη μιας μεγάλης πλειοψηφίας σε αυτό το Σώμα, τουλάχιστον όταν η Επιτροπή έχει εκφράσει τη γνώμη της γι' αυτήν. Σημειώνω ότι ο ενθουσιασμός του Σώματος για το ενιαίο νόμισμα είναι πολύ μεγαλύτερος σήμερα, από ό, τι ήταν πριν από 12 ή 13 χρόνια, ακόμη και πριν από 10 χρόνια, και θα πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι γι' αυτό.

Όσον αφορά τις οικονομικές αποκλίσεις, τα ανοίγματα ανάμεσα στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και τις διαφορές όσον αφορά τη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών, θα ήθελα πρώτα απ' όλα να επισημάνω ότι δεν κατάλαβα τι εννοούσε η έκθεση όταν έλεγε ότι τα αποτελέσματα δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες που υπήρχαν κατά τη στιγμή της εισαγωγής του ενιαίου νομίματος. Δεν γνωρίζω καμία ποσοτική έκθεση σχετικά με τις αποκλίσεις μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών της ζώνης του ευρώ. Δεδομένου ότι αυτή η έκθεση δεν υπάρχει, είναι συνεπώς περιστασιακό σχόλιο, το οποίο δεν κατάλαβα. Συμμερίζομαι όμως την άποψη ότι αυτές οι αποκλίσεις τείνουν μερικές φορές να αυξάνονται, κάτι που, μέχρι τώρα, δεν έχει απειλήσει τη συνοχή της ευρωζώνης, αλλά, αν αυτή η απόκλιση επιμείνει, θα μπορούσαν να βλάψουν τη συνοχή της μακροπρόθεσμα.

Για τα υπόλοιπα και σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι που η Ευρώπη – η Ευρωπαϊκή Ένωση γενικότερα και το Eurogroup ειδικότερα – η οποία είναι σήμερα αντιμέτωπη με μία από τις σοβαρότερες κρίσεις που είχε να αντιμετωπίσει τις τελευταίες δεκαετίες, έχει διαχειριστεί με επιδεξιότητα την κρίση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, αν μη τι άλλο, αποφεύγοντας τα λάθη που έγιναν στην Ευρώπη κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1970. Το να λέμε ότι δεν έχουμε επαναλάβει τα ίδια λάθη δεν είναι μικρό πράγμα, διότι οικονομικά και πολιτικά, αυτό μας έδωσε τη δυνατότητα να εμποδίσουμε να αυξηθεί η κρίση τις αποκλίσεις εντός της Νομισματικής Ένωσης και να συμβάλει στην υπονόμευση της συνοχής της.

Το γεγονός είναι ότι, ενώπιον μιας κρίσης του μεγέθους που γνωρίζουμε και ενώπιον μιας κρίσης που επεκτείνεται διαρκώς στην πραγματική οικονομία, είναι απαραίτητη μια δυνατή και συντονισμένη αντίδραση οικονομικής

πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο και πρέπει να σκεφτούμε τον καλύτερο τρόπο οργάνωσής της, λαμβάνοντας υπόψη, αφενός το εννοιολογικό και κανονιστικό πλαίσιο μας – εδώ αναφέρομαι στο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης και στη Στρατηγική της Λισαβόνας – και αφετέρου τη σοβαρότητα της κρίσης, οι συνέπειες της οποίας είναι πολύ σοβαρότερες από ό, τι είχαμε φανταστεί πριν από λίγους μήνες.

Η δημιουργία του δεύτερου σε μέγεθος νομίσματος στον κόσμο έχει σίγουρα πλεονεκτήματα, αλλά συνεπάγεται και υποχρεώσεις, με το G20 την περασμένη Παρασκευή και Σάββατο στην Ουάσιγκτον να μας υπενθυμίζει τις υποχρεώσεις μας και εκείνες των άλλων. Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε και να εκμεταλλευτούμε τις τρεις εβδομάδες που έχουμε πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου, για να τελειοποιήσουμε επιδέξια την ευρωπαϊκή μας στρατηγική και για να προλάβουμε αποσπασματικές αντιδράσεις σε εθνικό επίπεδο. Αυτές οι αποσπασματικές αντιδράσεις φυσικά μας απειλούν. Συγκινούμαι που ακούω τις εκκλήσεις και νέες εκκλήσεις για συντονισμό της οικονομικής πολιτικής που εκφράζονται κυρίως στη γλώσσα του Βολταίρου.

Θα ήθελα αυτοί που κάνουν έκκληση για το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών να δώσουν πρώτα το παράδειγμα και να επιδείξουν την ειλικρίνεια των λόγων τους. Παρατηρώ ότι οι διάφορες κυβερνήσεις των διαφόρων χωρών μελών της ευρωζώνης ρίχνονται άπληστα, και δικαιολογημένα, στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος της αυτοκινητοβιομηχανίας των χωρών τους. Θα ήθελα αυτοί που μιλούν για τον κλάδο της αυτοκινητοβιομηχανίας και δεν παύουν να μιλούν για το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών να συντονίσουν τις εθνικές δράσεις τους όταν πρόκειται για την ανάληψη πρωτοβουλιών στον κλάδο της αυτοκινητοβιομηχανίας. Τα υπόλοιπα είναι άνευ σημασίας. Πραγματικός συντονισμός και απόδειξη, με υποστηρικτικό παράδειγμα, της ειλικρίνειας αυτών των λόγων.

(Χειροκροτήματα)

Όσον αφορά τη νομισματική πολιτική, ξέρετε πόσο ντροπαλός είμαι, ποτέ δεν θα πρόφερα λέξη γι' αυτήν, παρά μόνο για να πω ότι εξακολουθώ να πιστεύω ότι ο ρόλος που έπαιξε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών ήταν πραγματικά υποδειγματικός.

Ενοποίηση και εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών – αυτή είναι μια άλλη πλευρά των σκέψεων που οι εισηγητές σας έχουν καλύψει στην έκθεσή τους. Το G20 μας έχει καθορίσει ένα φιλόδοξο οδικό χάρτη. Πρέπει να μεταφραστεί σε συγκεκριμένη δράση από το G20, και συνεπώς από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τα μέλη του Eurogroup. Ίσως να θυμάστε ότι οι χώρες μέλη του Eurogroup και εκείνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν οι πρώτες που ζήτησαν να αντληθούν τα κατάλληλα διδάγματα από την κρίση που αντιμετωπίζουμε και δεν θέλω να κρατήσω για αργότερα το κεφάλαιο των αναμνήσεών μου που είναι αφιερωμένο σε αυτό το επεισόδιο. Για τέσσερα χρόνια δεν παύουμε να επαναλαμβάνουμε – μιλάω τους υπευθύνους του Eurogroup – στους υπουργούς οικονομικών της Ιαπωνίας και των ΗΠΑ και δεν παύουμε να εφιστούμε την προσοχή στους Αμερικανούς φίλους μας στους κινδύνους από το διπλό τους έλλειμμα και στους κινδύνους που απορρέουν από τη συστηματική υποτίμηση των κινδύνων, ιδίως όσον αφορά τα ακίνητα.

Για δύο χρόνια πολλοί από εμάς, σε επίπεδο G7 και ιδίως υπό τη γερμανική προεδρία του G7, ζήτησαν, με κάπως απότομο ύφος, πιο εκτενή ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών. Δεν δέχομαι εκείνοι που το απέρριψαν κατά το παρελθόν σήμερα να δίνουν την εντύπωση ότι είναι επικεφαλής της ευρωπαϊκής αντίδρασης. Οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και του ΗΒ είχαν όλο τον απαραίτητο χρόνο για να δεχτούν τις προτάσεις του Eurogroup για την καλύτερη ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών. Δεν επιθυμούσαν να το πράξουν. Δεν πρέπει να δώσουν σήμερα την εντύπωση ότι είναι επικεφαλής των άλλων.

Όσον αφορά τη διεύρυνση της ευρωζώνης, δεν έχω τίποτα να πω διαφορετικό από αυτό που είπαν οι εισηγητές σας. Θα ήθελα απλώς να επισημάνω ότι η συμμετοχή στην ευρωζώνη είναι, φυσικά, πλεονέκτημα και ευκαιρία, αλλά συνεπάγεται επίσης υποχρεώσεις, ορισμένες των οποίων πρέπει να έχουν εκπληρωθεί πριν καταστεί δυνατή η ένταξη στην ευρωζώνη.

Αυτός ο εντελώς κατανοητός ενθουσιασμός για τη νέα διαμόρφωση του G7 προκαλεί όμως προβλήματα σχετικά με την εξωτερική εκπροσώπηση της ευρωζώνης. Πάντα κάναμε έκκληση, εντός του Eurogroup, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Eurogroup να έχουν μεγαλύτερη παρουσία στο G20, στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Εμείς, στο Eurogroup, ήμασταν οι πρώτοι που διεκδικήσαμε μια διαρκή και μόνιμη έδρα για την Επιτροπή στο G20, κάτι που δεν εμπόδισε τον πρόεδρο της Επιτροπής να μη διεκδικήσει την Προεδρία του Eurogroup – θα δούμε αργότερα με ποιες συνέπειες. Όμως νομίζουμε ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Επιτροπή πρέπει να εκπροσωπούνται σε μακροπρόθεσμη βάση στο G20, όπως και το Eurogroup, είτε εκπροσωπούνται από τον Πρόεδρο του Eurogroup, ο οποίος προσπαθεί σεμνά να καθοδηγήσει την εργασία των υπουργών οικονομικών, για τους οποίους ο κ. Sarkozy σχολίασε ότι ήταν άνισοι, είτε από κάποιον άλλο. Δεν αναζητώ την Προεδρία του Eurogroup σε επίπεδο υπουργού οικονομικών για τη δική μου ευχαρίστηση και δόξα, που δεν είναι και πολύ ελαστική. Το κάνω από καθήκον. Αν άλλοι πιστεύουν ότι μπορούν να αναλάβουν καλύτερα

αυτά τα καθήκοντα, τότε ας το κάνουν, αλλά θα πρέπει να εφαρμόζουν κατά τα επόμενα χρόνια σε αυτά την ίδια ένταση με εκείνη την οποία δίνουν την εντύπωση ότι θέλουν να εφαρμόσουν αυτή τη στιγμή.

Κατά τα λοιπά, όσον αφορά τα οικονομικά μέσα της ONE και τη διακυβέρνηση της ομάδας μας, πιστεύω ότι τα τελευταία χρόνια έχουμε σημειώσει σημαντική πρόοδο, αλλά όταν συζητούμε τη συναλλαγματική πολιτική και τη νομισματική πολιτική σε διεθνές επίπεδο, είναι αδιανόητο το δεύτερο σε μέγεθος νόμισμα στον κόσμο να μην εκπροσωπείται σε πολιτικούς και νομισματικούς όρους από εκείνους που είναι υπεύθυνοι για τη διαχείριση αυτών των δύο πλευρών και αυτών των δύο τομέων της κοινής μας πολιτικής.

Αν θέλουμε οι υπουργοί οικονομικών στο πλαίσιο του Eurogroup να διαχειρίζονται σωστά την οικονομική πλευρά της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, τότε οι διάφοροι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων πρέπει να δώσουν τις απαραίτητες οδηγίες στους υπουργούς οικονομικών τους. Στο Λουξεμβούργο, όπως γνωρίζετε, αυτό δεν αποτελεί πρόβλημα.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Ευχαριστώ πολύ, κ. Juncker, όχι μόνο γι' αυτή την έκθεση, αλλά και για την αφοσιωμένη εργασία σας σε αυτό το θέμα ως Πρόεδρος του Eurogroup.

Jean-Pierre Audy, *συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε του Eurogroup, κ. Juncker, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ξεκινήσω συγχαιρώντας τους συναδέλφους μου, την κ. Berès και τον κ. Langen, για την ποιότητα της έκθεσής τους, και ευχαριστώντας τους που ενσωμάτωσαν τις τροπολογίες που κατατέθηκαν από την Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου.

Δέκα χρόνια μετά τη δημιουργία της, η ONE πρέπει να θεωρηθεί ως μια ευρωπαϊκή επιτυχία για την οποία πρέπει να είμαστε υπερήφανοι. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός – και πολλές μελέτες το αποδεικνύουν – ότι υπάρχει όντως σύνδεση μεταξύ της νομισματικής πολιτικής και της εμπορικής πολιτικής, και ότι, από αυτή την άποψη, ο θετικός ρόλος της σταθερότητας του νομίσματος είναι απαραίτητος για την αειφόρο ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου.

Η αυξημένη χρήση του ευρώ ως διεθνούς νομίσματος ωφελεί τα κράτη μέλη της ευρωζώνης, διότι επιτρέπει στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να μειώνουν το συναλλαγματικό κίνδυνο και να αυξάνουν τη διεθνή ανταγωνιστικότητά τους.

Όμως, παρόλο που η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δίνοντας προτεραιότητα στη σταθερότητα των τιμών, έχει αυξήσει την εμπιστοσύνη προς το ευρώ, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει σοβαρά το γεγονός ότι ο πληθωρισμός είναι μια παγκόσμια πραγματικότητα και ότι, σε μια ανοικτή οικονομία της αγοράς, αυτό το παγκόσμιο φαινόμενο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο μέσω της ευρωπαϊκής νομισματικής πολιτικής.

Είναι σαφές ότι οι συναλλαγματικές ισοτιμίες του ευρώ ήταν υπερβολικά υψηλές για πάρα πολύ καιρό και είχαν αρνητικές επιπτώσεις, ιδίως περιορίζοντας τις εξαγωγές και προωθώντας τις εισαγωγές εντός της εσωτερικής αγοράς. Πολλοί βιομήχανοι έχουν εκφράσει τις ανησυχίες τους γι' αυτό το θέμα. Σύμφωνα με μια μελέτη την οποία αναθέσαμε στο πλαίσιο της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου, η πολιτική αυξημένων ισοτιμιών της ΕΚΤ μας κόστισε, τα τελευταία χρόνια, ποσοστό ανάπτυξης 0,5 τοις εκατό ετησίως.

Γι' αυτό λυπάμαι που η Επιτροπή δεν έχει διενεργήσει μια πιο ακριβή ανάλυση του διεθνούς ρόλου του ευρώ και των επιπτώσεών του στην εσωτερική αγορά σε σχέση με το διεθνές εμπόριο.

Οι νομισματικές πολιτικές που ασκούνται από ορισμένους από τους εταίρους της ΕΕ με στόχο την υποτίμηση του νομίσματός τους υπονομεύουν αθέμιτα το εμπόριο. Θα μπορούσαν να θεωρηθούν μη δασμολογικοί φραγμοί στο διεθνές εμπόριο. Σε αυτό το πλαίσιο προτείνουμε να μελετηθεί τη δυνατότητα υλοποίησης ενός οργάνου για τη ρύθμιση των νομισματικών διαφορών στο πρότυπο όσων τα κράτη μέλη κατάφεραν να δημιουργήσουν στον τομέα του εμπορίου στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Αυτό το όργανο, που θα υπάγεται στο ΔΝΤ, θα μπορούσε να συμβάλει στη σταθεροποίηση του διεθνούς νομισματικού συστήματος, στη μείωση του κινδύνου κατάχρησης και στην επιστροφή στις παγκόσμιες αγορές της εμπιστοσύνης που χρειάζεται.

Υποστηρίζω την πρόταση της Επιτροπής να αναπτυχθούν κοινές, ευρωπαϊκές νομισματικές θέσεις, μέσω της απόκτησης, μακροπρόθεσμα, μιας ενιαίας έδρας για την ευρωζώνη στο πλαίσιο των χρηματοπιστωτικών οργανισμών και φόρουμ.

Τέλος, λυπάμαι που η έκθεση δεν περιλαμβάνει την ιδέα μιας οικονομικής διακυβέρνησης. Κ. Juncker, αυτό δεν είναι ζήτημα ειλικρίνειας. Είναι μια πολιτική πρόταση για την οργάνωση των κοινοτικών μέσων μας.

Άλλοτε οι κυβερνήσεις ρύθμιζαν τις μεγάλες διεθνείς αναταραχές με στρατιωτικούς πολέμους. Σήμερα, διεξάγουμε οικονομικό και κοινωνικό πόλεμο, αλλά αντί να πεθαίνουν άνθρωποι, έχουμε ανέργους και δεν γνωρίζουμε πλέον πραγματικά ποιος είναι ο εχθρός.

Σε αυτό το πλαίσιο, ας μην είμαστε αφελείς και ας εργαστούμε άοκνα για την υλοποίηση της ευρωπαϊκής οικονομικής και κοινωνικής διακυβέρνησης. Το τελευταίο μπορεί να βεβαίως να μην αρκεί από μόνο του, αλλά είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία μιας ευρωπαϊκής κοινωνικής οικονομίας της αγοράς.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ: κ. MAURO

Αντιπροέδρου

Karsten Friedrich Hoppenstedt, εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα πολύ να ευχαριστήσω τον εισηγητή για τις παρατηρήσεις του σχετικά με το μέλλον του ευρώ και όλους τους συναφείς τομείς πολιτικής, και να πω ότι έχει κερδίσει ευρεία υποστήριξη στην επιτροπή.

Είμαι επίσης ευγνώμων στους άλλους συμμετέχοντες, και ειδικότερα στον κ. Juncker, ο οποίος ήταν το πρόσωπο της Ευρώπης κατά τη συνεδρίαση του ΔΝΤ στην Ουάσινγκτον και έκανε πολύ καλή δουλειά. Είμαστε περήφανοι γι' αυτόν, και θα ήθελα να πω μόνο: μην αφήνετε τις αρνητικές συζητήσεις να σας αποθαρρύνουν από το να συνεχίσετε αυτή την πολύ επιτυχημένη εργασία.

Πριν από δέκα χρόνια είχα την τιμή να μιλήσω για το ευρώ εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών, και εκείνη την εποχή είπα, παραθέτω, «το ευρώ θα είναι ισχυρό, παρά τα αρνητικά σχόλια», όπως εκείνα του μετέπειτα καγκελαρίου Gerhard Schröder, ο οποίος τότε δήλωσε ότι το ευρώ ήταν ένα ασθενικό πρόσωπο βρέφος. Το αποκρούσαμε, και επιτυχώς κατά τη γνώμη μου.

Παρόλα αυτά, το ευρώ ήρθε στον κόσμο ύστερα από αρκετά χρόνια διαίτας μέσω αυστηρής και συνεπούς πολιτικής καλής φυσικής κατάστασης, και αυτό ήταν μια επιτυχία. Δεν θέλω να υπεισέλθω σε αυτό ακόμα μία φορά. Εκείνη την εποχή ο Gordon Brown ήταν Προεδρεύων του Συμβουλίου και δήλωσε ξεκάθαρα τότε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ιστορική διαδικασία της νομισματικής ένωσης. Επίσης μίλησαν κι άλλοι παράγοντες, περιλαμβανομένου του Jacques Santer, καθώς επίσης του Wilfried Maartens, ο οποίος εκείνη την εποχή περιέγραψε τις χώρες της ευρωζώνης – πρώτα 11, μετά 15 και μετά 16 – σαν τους πρωτοπόρους μιας θαρραλέας Ευρώπης.

Πιστεύω ότι εδώ στην Ευρώπη χρειαζόμαστε θάρρος για το μέλλον, για να μπορέσουμε να εξακολουθήσουμε να εργαζόμαστε με τόση επιτυχία και να συνεχίσουμε να παρουσιάζομαστε στον κόσμο των άλλων μεγάλων δυνάμεων – των ΗΠΑ, της Ασίας και των άλλων παγκόσμιων δυνάμεων – με επιτυχία με το ευρώ. Τα συναλλαγματικά αποθέματα που διατηρούνται παγκοσμίως σε ευρώ είναι η καλύτερη δυνατή απόδειξη της επιτυχίας του ευρώ και της ευρωζώνης.

Elisa Ferreira, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (PT) Θέλω να συγχαρώ όχι μόνο τους εισηγητές, αλλά και την Επιτροπή για την πρωτοβουλία της για την προετοιμασία αυτού του κειμένου που εξετάζει τα πρώτα 10 χρόνια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Είναι ένα στρατηγικό κείμενο και αυτή η ανάλυση ήταν θεμελιώδης.

Όπως ειπώθηκε εδώ σήμερα, το ευρώ είναι μια αναμφισβήτητη επιτυχία. Από τη Λισαβόνα ως το Ελσίνκι και από το Δουβλίνο ως τη Μπρατισλάβα, το ευρώ έχει αποδειχθεί ισχυρό και σταθερό, ακόμη και κατά τη διάρκεια των τρεχουσών σοβαρών αναταράξεων. Είναι σαφώς σημαντικό να διευρυνθούν τα σύνορα αυτής της λέσχης.

Όμως κάθε μέρα η σταθερότητα του ευρωπαϊκού σχεδίου τίθεται σε δοκιμασία σε πολλές άλλες διαστάσεις. Όπως έχει αναφερθεί, το ευρώ είναι κεντρικό εργαλείο για τη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Ωστόσο, ακόμη και το κείμενο της Επιτροπής τονίζει το θεμελιώδες συμπέρασμα ότι ούτε η ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας ούτε η κοινωνική ή χωρική σύγκλιση δεν έχουν συμβαδίσει με αυτή την επιτυχία. Απεναντίας, η Επιτροπή συμπεραίνει σαφώς ότι οι ανισότητες έχουν αυξηθεί απότομα κατά τη διάρκεια της πρώτης δεκαετίας του ενιαίου νομίσματος.

Αυτή η απόκλιση επηρεάζει περιφέρειες της χώρας μου, ιδίως τη βόρεια Πορτογαλία, αλλά και άλλες περιφέρειες σε άλλα κράτη μέλη. Η ενιαία νομισματική πολιτική, ιδίως η πολύ υψηλή συναλλαγματική ισοτιμία, είχε μεγαλύτερο αντίκτυπο σε εκείνες τις περιφέρειες οι οποίες είναι πιο εκτεθειμένες στο διεθνή ανταγωνισμό, αλλά και σε εκείνες που εξαγουν περισσότερο.

Σήμερα η κρίση που προκύπτει από την απορρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών επηρεάζει σοβαρά την πραγματική οικονομία και επιδεινώνει περαιτέρω την κατάσταση πολλών πολιτών σε πολλές περιφέρειες. Εκείνες οι περιφέρειες που είναι εκτεθειμένες στον διεθνή ανταγωνισμό, εκείνες που εξαρτώνται από μικρομεσαίες επιχειρήσεις,

καθώς και εκείνες στις οποίες είναι πολύ σημαντική η πρόσβαση στις πιστώσεις τώρα πέφτουν θύματα αυτής της διαδικασίας και υπάρχει κίνδυνος ακόμη και οικονομικής κρίσης.

Η επιτυχία του ευρώ εξαρτάται από την εμπιστοσύνη που του δείχνουν οι Ευρωπαίοι πολίτες. Οι πιο ισχυρές ευρωπαϊκές χώρες έχουν ήδη λάβει μέτρα για την τόνωση των εθνικών οικονομιών τους. Μπορούμε να αναφέρουμε, ιδιαίτερα, τις πρωτοβουλίες που έχουν αναληφθεί σε σχέση με την αυτοκινητοβιομηχανία. Όμως η Ευρώπη είναι περισσότερο από αυτό. Πρέπει να είναι αρκετά περισσότερο από το λιγότερο ή περισσότερο συντονισμένο άθροισμα εθνικών πολιτικών. Έχει έρθει η ώρα να γίνει το ευρώ ένα από τα κεντρικά εργαλεία της Ευρώπης για να εξασφαλίσει ένα ισχυρό νόμισμα καθώς και μια ισχυρή πραγματική οικονομία. Το ευρώ πρέπει να συνοδεύεται από μηχανισμούς που να εγγυώνται τον κεντρικό στόχο της επίτευξης κοινωνικής και περιφερειακής σύγκλισης, διότι στην ουσία αυτό είναι το επίκεντρο του ευρωπαϊκού σχεδίου.

Η συζήτηση σχετικά με το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών στην ευρωζώνη σήμερα έχει ενισχυμένη και αναμφισβήτητη επίδραση και επικαιρότητα. Όμως ο συντονισμός εθνικών πολιτικών δεν επαρκεί. Πρέπει να γίνουν περισσότερα. Το να έχουμε μια στρατηγική της Λισαβόνας που είναι απλώς το άθροισμα εθνικών πρωτοβουλιών και ένα Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης που πιέζει με διαφορετική ένταση τις διάφορες χώρες που το χρησιμοποιούν και υπόκεινται σε αυτό είναι περιορισμοί στους οποίους μπορούμε να προσθέσουμε και τον περιορισμένο διαθέσιμο προϋπολογισμό.

Οι κρίσεις δημιουργούν ευκαιρίες. Η νομισματική ένωση μπορεί να διατηρηθεί μόνο αν υπάρχει σύγκλιση στην ευημερία των κρατών μελών και των πολιτών τους, ανεξάρτητα από το πού γεννήθηκαν. Πώς αλλιώς μπορούμε να κινητοποιήσουμε το λαό για να υποστηρίξει το ενιαίο νόμισμα; Η Επιτροπή πρέπει να σταθεί στο ύψος της δικής της διάγνωσης και γι' αυτό περιμένουμε με αγωνία τις συγκεκριμένες προτάσεις που θα γίνουν από την Επιτροπή στις 26 Νοεμβρίου σε αυτό το Σώμα και στους Ευρωπαίους πολίτες.

Είναι σημαντικό αυτή η κρίση να οδηγήσει σε μια νέα φάση στην Ένωση, στην οποία η εδραίωση και η ενίσχυση του χρηματοπιστωτικού συστήματος συνοδεύονται από πραγματική ευημερία βασιζόμενη στη συνοχή και μια έννοια της ιδιγένειας που είναι και οικονομική.

Wolf Klinz, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σήμερα ζούμε την πιο σοβαρή χρηματοπιστωτική κρίση των τελευταίων δεκαετιών και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ευρώ μέχρι τώρα έχουν περάσει τη δοκιμασία αυτής της χρηματοπιστωτικής κρίσης με άριστα. Η ΕΚΤ έχει ενεργήσει γρήγορα και αποφασιστικά για να αντιμετωπίσει την κρίση και έχει κάνει τη δουλειά της καλύτερα από κάποιες άλλες κεντρικές τράπεζες. Με αυτό τον τρόπο έχει δώσει μια εντυπωσιακή επίδειξη των ικανοτήτων της στη διαχείριση κρίσεων σε δύσκολες εποχές. Το ευρώ απέδειξε ότι είναι ισχυρό νόμισμα το οποίο βοήθησε να διατηρηθεί η ευρωζώνη σταθερή και μπόρεσε ακόμη και να δώσει μια χείρα βοήθειας με τη μορφή στοχευμένων μέτρων σε ορισμένες χώρες εκτός της ευρωζώνης.

Η έκκληση για ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση παραγνώνει ότι έχουν ήδη γίνει και γίνονται πολλά για να συντονιστούν και να εναρμονιστούν οι πολιτικές των επιμέρους κρατών μελών. Τα επιτεύγματα σε αυτό τον τομέα μπορούν να αποδοθούν, αν μη τι άλλο, σ' εσάς, κ. Juncker, και γι' αυτό θα ήθελα με αυτή την ευκαιρία να σας ευχαριστήσω ιδιαίτερα.

Χώρες εκτός της ευρωζώνης, όπως η Δανία και η Ουγγαρία, μαθαίνουν αυτή τη στιγμή με σκληρό τρόπο πόσο ακριβό μπορεί να είναι μην ανήκουν στο Eurogroup και να μη βρίσκονται κάτω από την προστατευτική ομπρέλα του ευρώ. Χώρες που μέχρι τώρα ήταν αντίθετες στην ένταξη στην ευρωζώνη, όπως η Δανία και η Σουηδία, τώρα αλλάζουν γνώμη και εξετάζουν το ενδεχόμενο να ενταχθούν σε λίγα χρόνια.

Η οικονομική κρίση δείχνει επίσης πόσο στενά συνδεδεμένα είναι τα οικονομικά συστήματα και πόσο ευάλωτα είναι. Αρα είναι προς το συμφέρον μας οι χώρες που δεν έχουν ακόμη φθάσει σε αυτό το στάδιο να υιοθετήσουν το ευρώ το συντομότερο δυνατόν και οι χώρες με ρήτρα απαλλαγής να αλλάξουν γνώμη, αν και όχι με παραχωρήσεις που δεν ταιριάζουν με τα κριτήρια προσχώρησης. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι μια σταθερή περιοχή, με σαφή κριτήρια ένταξης, και αυτό δεν θα έπρεπε να αποδυναμωθεί. Το μόνο που θα μπορούσε να εξεταστεί, σε σχέση με το ποσοστό του πληθωρισμού, είναι να μη χρησιμοποιούνται ως σημείο αναφοράς οι τρεις καλύτερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά να λαμβάνεται υπόψη η ευρωζώνη στο σύνολό της, δεδομένου ότι τώρα είμαστε μεγαλύτερη λέσχη με 16 μέλη.

Επειδή το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης αναθεωρήθηκε πριν από λίγα χρόνια, είναι αρκετά ευέλικτο ώστε να ανταποκρίνεται σωστά, σε εποχές οικονομικής ανισορροπίας, σε προκλήσεις, όπως εκείνη της τρέχουσας κρίσης. Κατά συνέπεια θα ήταν λάθος να προσπαθήσουμε να αποδυναμώσουμε και να επαναπροσδιορίσουμε τις απαιτήσεις του συμφώνου.

Η κρίση καθιστά επίσης σαφές ότι τα υπερβολικά ελλείμματα, όπως εκείνα που παρατηρήθηκαν στις ΗΠΑ, δεν είναι βιώσιμα μακροπρόθεσμα, ότι η οικονομική ανάπτυξη με δανεικά σε μαζική κλίμακα δεν λειτουργεί, και ότι κατά συνέπεια δεν υπάρχει εναλλακτική λύση αντί των μέτρων για τη συνεπή εξυγίανση του προϋπολογισμού. Είμαστε βέβαιοι ότι, αντίθετα με τα όσα λέγονται σήμερα στις χρηματοπιστωτικές αγορές και διαδίδονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, η οικονομική κρίση τελικά θα ενισχύσει, αντί να αποδυναμώσει, τη νομισματική ένωση.

Eoin Ryan, *εξ ονόματος της Ομάδας UEN*. – Κύριε Πρόεδρε, πρώτα απ' όλα θα ήθελα να συγχαρώ την κ. Berès και τον κ. Langen για την εργασία που έχουν συνεισφέρει σε αυτή την πολύ σημαντική έκθεση. Είναι μια εξαιρετική έκθεση στην οποία θα έπρεπε να δοθεί προσοχή.

Όταν αυτό το θέμα αναφέρθηκε για πρώτη φορά σε επίπεδο επιτροπής, ζούσαμε σε πολύ διαφορετικό οικονομικό κλίμα. Η κρίση με τα επισφαλή δάνεια στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είχε εκδηλωθεί, αλλά δεν νομίζω ότι κανείς είχε προβλέψει τις επιπτώσεις και την έκταση της επίδρασης που θα είχε στις χρηματοπιστωτικές αγορές σε ολόκληρο τον κόσμο.

Δεδομένου ότι η οικονομική κατάσταση έχει επιδεινωθεί, ο τόνος των συζητήσεών μας εδώ στην Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων έχει αλλάξει. Η τρέχουσα κρίση είναι παγκόσμια και για να την ξεπεράσουμε χρειαζόμαστε μια συντονισμένη παγκόσμια απάντηση, έτσι χαιρετίζω την πρωτοβουλία που ανελήφθη κατά τη διάρκεια του Σαββατοκυριακού και το αποτέλεσμα της. Υπάρχει πολύ περισσότερη δουλειά που χρειάζεται να γίνει, αλλά νομίζω ότι είναι μια πολύ καλή αρχή.

Για την Ιρλανδία, η σταθερότητα που έφερε το ευρώ, ιδίως όσον αφορά τα επιτόκια και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, αποτελεί βασικό παράγοντα που μας επιτρέπει να βγούμε από την αναταραχή, όχι ανέπαφοι, αλλά σίγουρα ακόμη όρθιοι.

Αν υπάρχει ακόμη κάποιος στην Ιρλανδία, ή αλλού στην ευρωζώνη, ή αλλού στην Ευρώπη που να αμφιβάλλει για το όφελος της ένταξης στο ευρώ, ας κοιτάξει μόνο στα βορειοδυτικά της Ευρώπης και ας παρατηρήσει τι συμβαίνει στην Ισλανδία.

Αν οι πολίτες στην Ιρλανδία είχαν ακούσει εκείνους που αντιτίθενται όχι μόνο στη Συνθήκη της Λισαβόνας, αλλά και στις συνθήκες του Μάαστριχτ και της Νίκαιας, που θα ήταν τώρα η Ιρλανδία; Θα ήμασταν έξω. Δεν θα ήμασταν στη ευρωζώνη και θα πληττόμαστε πολύ άσχημα από οικονομική άποψη, διότι δεν θα είχαμε τη σταθερότητα την οποία έφερε το ευρώ στη χώρα.

Δεν περιμένω κάποια απάντηση από εκείνα τα κόμματα, όπως το Sinn Féin, που είναι σταθερά αντίθετα με την Ευρώπη και τα βήματα που έχουμε κάνει, αλλά πραγματικά πιστεύω ότι ήρθε η ώρα να σηκωθούν και να πουν τι ακριβώς σκέφτονται και ποια είναι η άποψή τους για το όλο ζήτημα της Ευρώπης και του οικονομικού μας μέλλοντος.

Pierre Jonckheer, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε του Eurogroup, κύριε Επίτροπε, εξ ονόματος της ομάδας μου θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την κ. Berès και τον κ. Langen για τη σημαντική έκθεση που μας υπέβαλαν. Με τις 62 παραγράφους και τις 14 πυκνές σελίδες της, παρέχει πολύ υλικό για σκέψη. Θα ήθελα να επωφεληθώ από την παρουσία του Προέδρου του Eurogroup και του Επιτρόπου για να τους κοινοποιήσω, πάλι εξ ονόματος της ομάδας μου, αρκετές παρατηρήσεις που, κατά την άποψή μας, αξίζει να εξεταστούν περισσότερο από ό, τι συμβαίνει στην έκθεση.

Η πρώτη παρατήρηση αφορά την πολιτική συναλλαγματικής ισοτιμίας του ευρώ. Ομολογώ ότι εξακολουθώ να μην καταλαβαίνω αν υπάρχει ή όχι πολιτική συναλλαγματικής ισοτιμίας για το ευρώ σε σχέση με τα άλλα διεθνή νομίσματα και αν, στο G20 ή αλλού, γίνεται συζήτηση για τον τρόπο με τον οποίο θα εξακολουθήσουν να χρηματοδοτούνται τα πολύ σημαντικά ελλείμματα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η δεύτερη παρατήρησή μου έχει σχέση με το θέμα του συντονισμού. Πιστεύω ότι το ευρώ αποτελεί επιτυχία, κυρίως από πολιτική άποψη, διότι δίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση το στάτους της πολιτικής δύναμης. Όμως πιστεύω επίσης ότι ο συντονισμός του δεν λειτουργεί πολύ καλά και αυτό τουλάχιστον σε τρία σημεία.

Το πρώτο σημείο είναι το ζήτημα της φορολογίας. Γνωρίζετε τη γνώμη της Ομάδας των Πρασίνων / Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας γι' αυτό το θέμα: είμαστε υπέρ του φορολογικού ανταγωνισμού στο εσωτερικό της Ένωσης, αλλά του θεμιτού φορολογικού ανταγωνισμού. Πιστεύουμε ότι έχουμε μείνει πολύ πίσω όσον αφορά την καταπολέμηση των φορολογικών παραδείσων, περιλαμβανομένων εκείνων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και πιστεύουμε ότι έχουμε μείνει πολύ πίσω όσον αφορά την επέκταση της οδηγίας για τα εισοδήματα από αποταμιεύσεις.

Όσον αφορά το ζήτημα του συντονισμού της δημοσιονομικής πολιτικής – ο οποίος αποτελεί το δεύτερο σημείο – παρατηρώ ότι όλα τα κράτη μέλη δρομολογούν σχέδια «ανάκαμψης». Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ακούω τον κ. Strauss-Kahn να λέει, για παράδειγμα, ότι το 1% του κοινοτικού ΑΕΠ πρέπει να δεσμευτεί, ένας αριθμός που

αντιπροσωπεύει πρακτικά το σύνολο του προϋπολογισμού της ΕΕ για ένα έτος. Πού βρισκόμαστε σε σχέση με αυτή την άποψη; Νομίζω ότι η προσπάθεια συντονισμού δεν πάει πολύ καλά και νομίζω επίσης ότι οι απαντήσεις που παρέχετε όσον αφορά το επανεξετασμένο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης ούτε είναι επαρκείς ούτε είναι στο ύψος της πρόκλησης που μας περιμένει.

Τέλος, το τρίτο σημείο στο οποίο ο συντονισμός μου φαίνεται ελλιπής και ανεπαρκής είναι η μισθολογική πολιτική που ασκείται στο εσωτερικό των διαφόρων χωρών. Στην πραγματικότητα, η Γερμανία έχει επιτύχει την ισχυρή απόδοσή της κατά τα τελευταία 10 χρόνια ασκώντας μια μισθολογική πολιτική που, λόγω του μεγέθους της γερμανικής οικονομίας, είναι υπεύθυνη για τη συνολική δυναμική της ευρωζώνης. Νομίζω ότι αυτό αποτελεί πρόβλημα όσον αφορά το επίπεδο της εσωτερικής ζήτησης και το επίπεδο των μισθών για ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων, για να μην αναφέρω το πρόβλημα της εργασιακής ανασφάλειας.

Σε αυτά τα τρία σημεία, κύριε Πρόεδρε του Eurogroup, θα περιμένω, από εσάς και από το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών που εκπροσωπείτε, περισσότερη φιλοδοξία για το μέλλον, αφού μιλάμε και για τις προκλήσεις που θα έρθουν.

Sahra Wagenknecht, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, 10 χρόνια μετά την υλοποίηση της νομισματικής ένωσης, η Ευρώπη βρίσκεται σε μια μεγάλη κρίση. Τράπεζες καταρρέουν, ή υποστηρίζονται με δισεκατομμύρια από τους εθνικούς προϋπολογισμούς. Η αγορά καταρρέει και εκατομμύρια άνθρωποι φοβούνται για τις θέσεις εργασίας τους και το μέλλον τους.

Δεν έχει αποτύχει μόνο η αγορά: η επικρατούσα πολιτική φαίνεται ότι είναι ανίκανη να διδαχθεί από τα λάθη της. Έχουμε την άποψη ότι έγιναν σοβαρά λάθη κατά τη σύσταση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Ένα από αυτά τα λάθη ήταν ο διαρθρωτικός διαχωρισμός της νομισματικής και της δημοσιονομικής πολιτικής: δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα κοινό νόμισμα, χωρίς ταυτόχρονα να εναρμονίσουμε την πολιτική της φορολογίας και των δαπανών, τουλάχιστον σε γενικές γραμμές. Μου φαίνεται ότι οι οικονομικές ανισορροπίες εντός της ευρωζώνης έχουν αυξηθεί κατά πολύ. Αυτό που χρειαζόμαστε τώρα είναι πράγματι καλύτερος συντονισμός της οικονομικής και κυρίως της φορολογικής πολιτικής. Χρειαζόμαστε αποτελεσματικά μέτρα για την καταπολέμηση του φορολογικού ντάμπινγκ. Επίσης πρέπει να κλείσουν οι φορολογικοί παράδεισοι και οι κινήσεις κεφαλαίων πρέπει επιτέλους να ελέγχονται ξανά.

Το δεύτερο σοβαρό λάθος, κατά την άποψή μας, βρίσκεται στη δομή του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Σε εποχές όπως αυτή, όποιος πιστεύει ότι η δημοσιονομική εξυγίανση είναι αναπόφευκτη προφανώς ζει σε άλλο κόσμο: τίποτα δεν θα ήταν πιο καταστροφικό από το να αντιδράσουμε σε αυτή την οικονομική κρίση, σε αυτό το σημείο, με δημόσια προγράμματα εξοικονόμησης. Το σύμφωνο σταθερότητας έχει αποδείξει σαφώς ότι έχει αποτύχει. Θα έπρεπε να αντικατασταθεί από μια ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή στρατηγική για την αλληλεγγύη και την αειφόρο ανάπτυξη. Κατά τη γνώμη μας, χρειαζόμαστε μια επίθεση επενδύσεων για την ανακαίνιση της δημόσιας υποδομής και τη βελτίωση της ζωής των κοινωνικά μειονεκτούντων ομάδων στην Ευρώπη.

Το τρίτο λάθος, κατά τη γνώμη μας, έγκειται στη διάρθρωση της ίδιας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η οποία δεν υπόκειται σε κανένα δημοκρατικό έλεγχο και η οποία έχει ως αποκλειστικό στόχο τη σταθερότητα των τιμών. Υποστηρίζουμε την καθιέρωση δημοκρατικού ελέγχου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και κάνουμε επίσης έκκληση να προσαρμοστεί η εντολή νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ έτσι ώστε, στο μέλλον, να δίνεται στην ανάπτυξη και την απασχόληση τουλάχιστον το ίδιο βάρος με τη σταθερότητα των τιμών.

Η παρούσα κρίση είναι επίσης μια ευκαιρία για εκτεταμένη μεταρρύθμιση της ευρωπαϊκής νομισματικής και χρηματοπιστωτικής αρχιτεκτονικής. Αυτή η ευκαιρία δεν πρέπει απλά να χαθεί.

Nils Lundgren, εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, αν είχαμε ένα κοινό λογοτεχνικό πλαίσιο αναφοράς στην Ευρώπη, θα άρχιζα την παρέμβασή μου με μια παράθεση από ένα μεγάλο Σουηδό ποιητή: *Η φωνή της κολακείας σε αποκοιμίζει: άκου τη φωνή της αλήθειας μια φορά*. Το μέτρο είναι δωδεκασύλλαβο με τομή. Και οι δύο εισηγητές κάνουν την εκτίμηση ότι η νομισματική ένωση υπήρξε επιτυχία. Με αυτό τον τρόπο συμβάλλουν στη δημιουργία ενός μύθου γύρω από το ευρώ που δεν στηρίζεται σε κριτική δυτική σκέψη.

Η αλήθεια για το ευρώ είναι εντελώς διαφορετική. Πρώτον, τα πρώτα δέκα χρόνια προκάλεσαν τεράστιο κόστος με τη μορφή μειωμένης ανάπτυξης και αυξημένης ανεργίας. Δεύτερον, η νομισματική ένωση δεν έχει δοκιμαστεί σε σκληρές εποχές μέχρι τώρα. Η έρευνα επισημαίνει το γεγονός ότι η επίδραση στον όγκο του εξωτερικού εμπορίου θα μπορούσε να είναι αρκετά μεγάλη, ίσως ακόμη και 3-4% του ΑΕΠ. Από την άλλη πλευρά είναι προφανές ότι το κοινωνικοοικονομικό κέρδος από αυτή την αύξηση του εμπορίου είναι πολύ συγκρατημένο, ίσως 3-5 τοις χιλίοις του ΑΕΠ, το οποίο είναι ένα εφάπαξ κέρδος. Αυτή η αμελητέα αύξηση της ευημερίας έχει κερδηθεί με τίμημα ότι οι χώρες της ευρωζώνης δεν μπόρεσαν να ασκήσουν μια ανεξάρτητη νομισματική και χρηματοπιστωτική πολιτική.

Η Γερμανία μπήκε σε αυτή την νομισματική ένωση με έντονα υπερτιμημένο νόμισμα και έχει ζήσει με υψηλά επιτόκια και υπερβολικά περιοριστική χρηματοπιστωτική πολιτική.

Το κόστος ήταν τεράστιο και πώς είναι η κατάσταση τώρα; Η ιστορία που έχει δημιουργηθεί είναι ότι οι χώρες της ευρωζώνης έχουν ενωθεί δυναμικά και έχουν ηγηθεί του αγώνα κατά της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Όπως όλοι γνωρίζουν, αυτό είναι μύθος. Το Ηνωμένο Βασίλειο, που είναι εκτός της νομισματικής ένωσης, και ο Gordon Brown, ήταν εκείνοι που ανέλαβαν την πρωτοβουλία. Η ευρωζώνη ακολούθησε μετά.

Roger Helmer (NI). - Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να συγχαρώ τον κ. Lundgren για τις παρατηρήσεις του και να αμφισβητήσω επίσης τον κ. Ryan της Ομάδας UEN, που μας λέει ότι η σταθερότητα που παρείχε το ευρώ ήταν τεράστια ευλογία για την Ιρλανδία. Αν είχε παρακολουθήσει την πρόσφατη ιστορία της ιρλανδικής οικονομίας, θα γνώριζε ότι η δυσκαμψία της νομισματικής πολιτικής του ευρώ έχει συμβάλει σε σοβαρά πληθωριστικά προβλήματα, ιδίως στην αγορά στέγης, και ότι η ιρλανδική στεγαστική φούσκα ήταν πολύ πιο σοβαρή απ' ό,τι ήταν αν η Ιρλανδία μπορούσε να ελέγχει τη δική της νομισματική πολιτική.

Μας προσέφερε μεγάλα οφέλη το ευρώ. Μας προσέφερε ευκολία στα ταξίδια, ανάπτυξη και αποτελεσματικότητα, και οι μεταφορές χρημάτων μεταξύ των κρατών μελών θα γίνονταν ξαφνικά ευκολότερες. Όμως αυτό δεν συνέβη. Ναι, έχουμε την ευκολία στα ταξίδια, αλλά δεν έχουμε δει την ανάπτυξη και την αποτελεσματικότητα και πιστεύω ότι είναι σχεδόν εξίσου δύσκολη και δαπανηρή η μεταφορά χρημάτων μεταξύ των κρατών της ευρωζώνης, όπως ήταν πάντα.

Όσοι από εμάς είχαν αμφιβολίες σχετικά με το σχέδιο του ευρώ έχουν δικαιωθεί. Αυτό που έχουμε είναι λανθασμένο επιτόκιο για τις περισσότερες χώρες τον περισσότερο καιρό. Η Ιταλία είχε την πιο επίφοβη κρίση ανταγωνιστικότητας, με το κόστος εργασίας της ανά μονάδα προϊόντος να αυξάνεται κατά 40% σε σύγκριση με τη Γερμανία. Μας λένε ότι το ευρώ είναι μεγάλη επιτυχία, λόγω της ισχύος του ως νόμισμα. Λοιπόν, θα έπρεπε να πάμε και να ρωτήσουμε μερικούς εξαγωγείς της ευρωζώνης, τι πιστεύουν για την ισχύ του ευρώ. Τους κάνει τεράστια ζημιά.

Η πραγματική δοκιμασία της επιτυχίας του νομίσματος είναι ο βαθμός της εμπιστοσύνης στην αγορά και αυτός μετράται σε αυτή την περίπτωση με το άνοιγμα των ομολόγων μεταξύ των κρατών της ευρωζώνης. Η τελευταία φορά που κοίταξα, το άνοιγμα των ομολόγων μεταξύ της Ελλάδας και της Γερμανίας ήταν πάνω από 150 μονάδες βάσης. Αυτό είναι το βίωσιμο. Δείχνει πλήρη έλλειψη εμπιστοσύνης στο ευρώ από τις αγορές. Το ερώτημα για εμάς δεν είναι πόσο καιρό μπορεί να διαρκέσει το ευρώ, αλλά ποιο κράτος μέλος θα φύγει πρώτο.

Ján Hudacký (PPE-DE). - (SK) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, επιτρέψτε μου να αρχίσω ευχαριστώντας τους δύο εισηγητές για την ισορροπημένη έκθεσή τους.

Σε σχέση με αυτή την έκθεση θα αντιδράσω πρώτα απ' όλα στα τρέχοντα προβλήματα της ευρωζώνης. Και παρά τα δέκα χρόνια θετικών αποτελεσμάτων που επετεύχθησαν με αυτή την επιχείρηση, η ευρωζώνη αντιμετωπίζει νέες προκλήσεις για το πώς να αντιμετωπίσει τη χρηματοπιστωτική κρίση και την επακόλουθη οικονομική ύφεση.

Θα ήθελα να συνεισφέρω επισημαίνοντας ορισμένες από τις απρογραμμάτιστες ρυθμιστικές παρεμβάσεις που έγιναν από μια σειρά κυβερνήσεων κρατών μελών στην αγορά με το πρόσχημα της τακτοποίησης αυτής της νέας κατάστασης.

Πρέπει να πω με κάποια έκπληξη ότι οι κυβερνήσεις των κρατών μελών συχνά ενθαρρύνονται να προβαίνουν σε ορισμένες άχρηστες παρεμβάσεις στο χρηματοπιστωτικό τομέα από ορισμένες από τις δηλώσεις ορισμένων από τους εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και αυτές συχνά επιλύουν μόνο τις περιφερειακές πιυχές της κατάστασης.

Αυτό ισχύει στην περίπτωση της τήρησης των όρων του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, για παράδειγμα, όπου ορισμένες κυβερνήσεις ήδη σηματοδοτούν ότι προφανώς δεν θα ακολουθήσουν ένα προγραμματισμένο έλλειμμα στα δημόσια οικονομικά τους επικαλούμενες σε αυτό το πλαίσιο την ενθάρρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η εξαγορά προβληματικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων από τις κυβερνήσεις ορισμένων κρατών μελών θα δημιουργήσει ένα επικίνδυνο προηγούμενο για την απαλλοτρίωση ιδιωτικών επιχειρήσεων σε οποιοδήποτε τομέα, οι οποίες δεν είναι πρόθυμες να προσαρμοστούν σε απρογραμμάτιστες ρυθμιστικές και μεροληπτικές παρεμβάσεις που πραγματοποιούνται, για παράδειγμα, προς το συμφέρον του περιορισμού του πληθωρισμού.

Οι μεγάλης κλίμακας οικονομικές παρεμβάσεις σε ορισμένους τομείς της οικονομίας, όπως η αυτοκινητοβιομηχανία, εγείρουν το ερώτημα μήπως αυτές οι παρεμβάσεις προκαλούν υπερβολική στρέβλωση της αγοράς και κάνουν διακρίσεις σε βάρος άλλων κλάδων.

Χωρίς σαφή και προσεκτικό συντονισμό και σαφείς κανόνες σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ευρωζώνης, θα είναι δύσκολο να διαχειριστούμε αυτές τις πολύ απαιτητικές διεργασίες.

Σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να καλέσω τους εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, καθώς και άλλα σχετικά θεσμικά όργανα της ΕΕ, να λάβουν μια σταθμισμένη και συντονισμένη θέση κατά την αναζήτηση της βέλτιστης λύσης σε αυτές τις δύσκολες εποχές, όταν ολόκληρη η Ευρώπη αντιμετωπίζει οικονομική ύφεση.

Βραχυπρόθεσμα, η υπερβολική ρύθμιση και η κυβερνητική παρέμβαση στην ελεύθερη αγορά μπορεί προσωρινά να διακόψει την περαιτέρω οικονομική κατάρρευση στην ΕΕ, αλλά μεσοπρόθεσμα σίγουρα δεν θα φέρει την ώθηση στην ανάπτυξη που είναι τόσο πολύ αναμενόμενη.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε Almunia, κυρίες και κύριοι, η Οικονομική και Νομισματική Ένωση έχει προσθέσει μια νέα διάσταση στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Η διακυβέρνησή της βασίζεται σε δύο ασύμμετρους πυλώνες: τη νομισματική ένωση, που είναι ομοσπονδιακού χαρακτήρα, και τον οικονομικό συντονισμό, που είναι διακυβερνητικού χαρακτήρα. Και οι δύο πρέπει να εξασφαλίζουν τη σταθερότητα, την ανάπτυξη, τη δικαιοσύνη και την αειφορία που ζητούν οι πολίτες μας.

Η ανασκόπηση των δέκα ετών της ευρωζώνης είναι θετική. Η απόδειξη έγκειται στο γεγονός ότι το ευρώ θεωρείται όλο και περισσότερο ως καταφύγιο και τόπος ασφάλειας για τα κράτη μέλη. Όμως πρέπει να προχωρήσουμε περισσότερο και να επεκτείνουμε την εμβέλειά του. Πρέπει να το κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης, την κλιματική αλλαγή και τη γήρανση του πληθυσμού, καθώς επίσης την τρέχουσα χρηματοπιστωτική κρίση που απαιτεί βελτιώσεις στον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε. Πρέπει επίσης να το κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε το φάσμα της ύφεσης που εμφανίζεται για πρώτη φορά.

Το ευρώ δεν μπορεί να λειτουργεί απλώς ως άγκυρα ασφάλειας, αλλά πρέπει επίσης να είναι μια μηχανή που μπορεί να κινεί την ανάπτυξη. Η ευρωζώνη και η Οικονομική και Νομισματική Ένωση πρέπει να είναι ικανές να ανταποκριθούν σε αυτές τις προκλήσεις.

Θα ήθελα να συγχαρώ τους εισηγητές για την εξαιρετική εργασία τους και, ιδίως, να τους ευχαριστήσω που έχουν ενσωματώσει δύο από τις προτάσεις μου. Η πρώτη ήταν η εισαγωγή στον ορισμό της νομισματικής πολιτικής, μαζί με τον οικονομικό πυλώνα και το νομισματικό πυλώνα, της ανάγκης για μια χρηματοπιστωτική ανάλυση για να οριστεί σωστά αυτή η πολιτική. Ο ορισμός της πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη μεταβίβαση της νομισματικής πολιτικής, την ανάπτυξη της πίστωσης και των χρηματοοικονομικών στοιχείων, τα χαρακτηριστικά των νέων προϊόντων και τη συγκέντρωση κινδύνων και ρευστότητας.

Δεύτερον, πρέπει να λάβουμε υπόψη τις αποκλίσεις μεταξύ των κρατών μελών, που θα αυξηθούν με τις διαδικασίες της διεύρυνσης. Η νομισματική πολιτική «για όλα τα μεγέθη» σε πολλές περιπτώσεις δεν θα ταιριάζει με την κατάσταση των διάφορων χωρών. Γι' αυτό θα έπρεπε να προσαρμοστεί με την καθιέρωση χρηματοδοτικών διευκολύνσεων για εκείνες τις χώρες που ενδέχεται να αντιμετωπίσουν επιπτώσεις συρρίκνωσης που οφείλονται στην πολιτική «για όλα τα μεγέθη», αφού τα επεκτατικά αποτελέσματα μπορούν εύκολα να διορθωθούν μέσω της φορολογικής πολιτικής.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Λέγεται ότι κάθε κρίση φέρνει στην επιφάνεια όλα τα δυνατά και τα αδύνατα σημεία των οικονομικών και θεσμικών δομών. Οφείλω να ομολογήσω ότι παλαιότερα αμφέβαλα ελάχιστα ότι η μεγαλύτερη προσοχή που δίνεται στις χώρες της ευρωζώνης θα δημιουργούσε προϋποθέσεις για την εμφάνιση μιας Ευρώπης των δύο ταχυτήτων και ότι οι αναπτυσσόμενες οικονομίες, όπως η οικονομία της Λιθουανίας, θα αντιμετώπιζαν εμπόδια για την είσοδό τους στην ευρωζώνη. Αλλά τα τρέχοντα γεγονότα στις χρηματοπιστωτικές αγορές έχουν αλλάξει τη στάση μου για το ρόλο του Eurogroup και την επιρροή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι προφανές ότι η ευρωζώνη έχει αντισταθεί στο πρώτο ισχυρό κύμα της οικονομικής κρίσης. Είναι σαφές ότι η οικονομική επιβράδυνση μπορεί να διακοπεί με την εφαρμογή μιας οικονομικής πολιτικής που να είναι καλύτερα συντονισμένη μεταξύ των κρατών μελών και να επιταχύνει την ολοκλήρωση και επέκταση της εσωτερικής αγοράς. Εκείνες οι χώρες που έχουν μείνει έξω από τα σύνορα της ευρωζώνης έχουν υποφέρει περισσότερο. Κατά το μεγαλύτερο μέρος υποφέραμε και γίναμε θύματα της χρηματοπιστωτικής κρίσης, διότι αποσύρονται κεφάλαια. Γι' αυτό το λόγο μερικές φορές έχουμε πολύ έντονες αντιρρήσεις για αποφάσεις που θα διευκόλυναν την κυκλοφορία των κεφαλαίων στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι ότι είμαστε κατά της ολοκλήρωσης. Ως επαγγελματίας οικονομολόγος ξέρω ότι οι διαδικασίες ολοκλήρωσης ενθαρρύνουν την οικονομική ανάπτυξη. Αλλά θα ήθελα πραγματικά να γίνει η ευρωζώνη βράχος που θα απέκρουε τα κύματα της οικονομικής κρίσης, ένας βράχος πάνω στον οποίο θα μπορούσαμε να αναρριχηθούμε και όπου θα μπορούσαμε να αναζητήσουμε καταφύγιο από τους παγωμένους ανέμους.

Τι πρέπει να γίνει για να καταστεί η ισχύς της ευρωζώνης ισχύς ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Βεβαίως θα έπρεπε να αποφύγουμε να προτείνουμε πολλά νέα μέτρα. Κύριε Επίτροπε, σήμερα διάβασα στα γρήγορα τα ψηφίσματα, τα οποία ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την οικονομική πολιτική. Τώρα θα ήταν προς

όφελός μας, αν είχε ήδη εφαρμοστεί τουλάχιστον ένα μέρος αυτών των προτάσεων. Υπάρχουν πάρα πολλές προτάσεις και μου φαίνεται ότι δεν θα σκεφτούμε κάτι περισσότερο. Τώρα θα πρέπει να εδραιώσουμε αυτές τις προτάσεις.

Αυτή τη στιγμή γίνονται συζητήσεις για το αν χρειαζόμαστε μεγαλύτερη κρατική παρέμβαση ή μια πιο φιλελεύθερη πολιτική για να ξεπεράσουμε την οικονομική ύφεση. Θα έλεγα ότι θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν και οι δύο οικονομικές στρατηγικές. Πάνω απ' όλα, αυτό που είναι προφανές είναι ότι χρειαζόμαστε ένα κοινωνικό δίκτυ ασφαλείας, όπου το κράτος προσφέρει υποστήριξη και συντήρηση, ούτως ώστε οι άνθρωποι που έχασαν τις δουλειές τους λόγω της κρίσης, λόγω αναδιάρθρωσης, να μπορούν να βρουν μια νέα θέση στη ζωή. Από την άλλη πλευρά χρειαζόμαστε φιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις, ούτως ώστε η διαδικασία ολοκλήρωσης να ισχυροποιηθεί και να δημιουργήσει ευκαιρίες για την επέκταση των επιχειρήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εδώ η ευρωζώνη έχει σημαντικό ρόλο να διαδραματίσει.

Συμπερασματικά, θα ήθελα να ακολουθήσω τους συναδέλφους μου και να σας πω, κύριε Πρόεδρε του Eurogroup, ότι εκτιμούμε το έργο σας και γνωρίζουμε πόσο περίπλοκα είναι όλα αυτά – τουλάχιστον στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχετε υποστήριξη.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, η ανασκόπηση των δέκα ετών Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης θα έπρεπε να αξιολογηθεί από διεθνή προοπτική. Η ερώτηση που θα έπρεπε να κάνουμε είναι πού έχει δείξει η Ευρωπαϊκή Ένωση τα πλεονεκτήματά της έναντι των κύριων ανταγωνιστών της στον κόσμο, δηλαδή, των ΗΠΑ και της Ασίας. Αυτή η προοπτική δείχνει σαφώς ότι ο ισολογισμός της ευρωζώνης είναι στο κόκκινο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αναπτύσσεται με πιο αργούς ρυθμούς απ' ότι οι ανταγωνιστές της. Η αύξηση της απασχόλησης, και ειδικότερα η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας ήταν χαμηλότερη απ' ό, τι στις ΗΠΑ, για να μην αναφέρουμε την Ασία. Αυτό σημαίνει ότι το κοινό νόμισμα δεν εκπληρώνει το βασικό του ρόλο.

Μια άλλη πτυχή είναι το μέλλον της ευρωζώνης: έγγραφο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των αρχών της ΕΕ δίνουν ολόένα και μεγαλύτερη έμφαση στην ανάγκη να χρησιμοποιηθεί το ευρώ ως εργαλείο για την επιβολή ομοιόμορφων οικονομικών πολιτικών στα κράτη μέλη, ιδίως όσον αφορά τη δημοσιονομική και τη φορολογική πολιτική. Αυτή η δήλωση προκαλεί ανησυχίες στις πιο υπανάπτυκτες χώρες, ιδίως στα νέα κράτη μέλη. Πώς μπορούν να αναπτυχθούν και να κλείσουν το χάσμα με τα παλαιά κράτη μέλη, αν εξαναγκάζονται σε μια πολιτική που επιβραδύνει την οικονομική ανάπτυξη σε όλα τα κράτη μέλη;

Η βασική κριτική προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είναι ότι στην προσπάθειά της να κάνει το ευρώ παγκόσμιο νόμισμα, αγνοεί τα οικονομικά προβλήματα των περιφερειών και των λιγότερο αναπτυγμένων κρατών μελών. Δεν λαμβάνει επίσης υπόψη τις κοινωνικές πτυχές, όπως η δημογραφική δομή και την κινητικότητα των πολιτών.

Η θέση των αρχών της ΕΕ είναι ακόμα λιγότερο αποδεκτή αν ληφθεί υπόψη ότι για πολλά χρόνια τόσο η Γερμανία όσο και η Γαλλία δεν τηρούσαν τους αυστηρές όρους του Μάαστριχτ, διότι ήξεραν ότι αυτό ήταν προς το εθνικό τους συμφέρον. Επιπλέον, ποτέ δεν κλήθηκαν να λογοδοτήσουν ούτε τιμωρήθηκαν. Γι' αυτό το λόγο, κατά τη γνώμη μου, αυτό που χρειάζεται δεν είναι να συνεχιστεί το σημερινό οικονομικό δόγμα της ευρωζώνης, αλλά μια ριζική αλλαγή που δεν θα βοηθήσει μόνο στην αντιμετώπιση της παρούσας οικονομικής κρίσης, αλλά πάνω απ' όλα θα απελευθερώσει την ενέργεια για κάθε κράτος μέλος της ΕΕ για να αναπτυχθεί οικονομικά.

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). - (EL) Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα δέκα χρόνια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης εμπερικλείει μια σειρά από αντιφάσεις. Επιδιώκεται η ολοκλήρωση ενός κύκλου απορρύθμισης της αγοράς, ενόσω μάλιστα στην πραγματική οικονομία επικρατεί κορύφωση στην άνοδο των τιμών, των αγαθών και υπηρεσιών. Η ανεργία στην ευρωζώνη εκτιμάται ότι θα φτάσει στο 8,6% το 2009 και στο 9% το 2010.

Οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν ότι το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών δεν έκλεισε στο ελάχιστο. Η παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση συνδέεται απευθείας με τον περιορισμό του κράτους και την πολιτική απορρύθμισης. Επίσης, ενώ επιβεβαιώνεται ότι η κατανομή των οικονομικών μεγεθών υπήρξε άνιση, από την άλλη η Επιτροπή υπερθεματίζει υπέρ της συνέχισης της ισοπεδωτικής εφαρμογής του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και της ενίσχυσης του ρόλου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Ποδηγείται με αυτόν τον τρόπο, κ. Πρόεδρε, κάθε ξεχωριστή οικονομική ιδιαιτερότητα των κρατών μελών και έρχεται σε ρήξη με τη φιλοσοφία της διαφορετικής ανάπτυξης του κάθε κράτους μέλους.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Κύριε Πρόεδρε, εφέτος είναι δέκα χρόνια από την εισαγωγή του ευρώ σε ένα μεγάλο αριθμό χωρών εντός της ΕΕ. Στη Δανία έχουμε απορρίψει την εισαγωγή του ευρώ δύο φορές μετά από μακρές και σε βάθος συζητήσεις και τώρα είναι καιρός να κάνουμε απογραφή και να επανεξετάσουμε την κατάσταση. Πρέπει να εξετάσουμε με πολύ κριτικό πνεύμα το κοινό μας νόμισμα. Από τον Ιούλιο το ευρώ έχει πέσει κατά 30% σε σχέση με το δολάριο, μετά την έναρξη της οικονομικής κρίσης. Οι επενδυτές δεν έχουν εμπιστοσύνη στο ευρώ.

Η ερώτηση είναι, γιατί; Ένα μέρος της απάντησης είναι προφανές: υπάρχουν πολλές ενδείξεις ότι η νομισματική πολιτική που ακολουθείται στο εσωτερικό της ΕΕ, η οποία λαμβάνει υπόψη μόνο την καταπολέμηση του πληθωρισμού, δεν είναι η σωστή. Η πολύ αυστηρή χρηματοπιστωτική πολιτική την οποία τα κράτη μέλη εξαναγκάζονται να ακολουθούν λόγω του Συμφώνου Σταθερότητας δεν είναι η σωστή αυτή τη στιγμή. Η χαμηλή ισοτιμία του ευρώ έναντι του δολαρίου είναι αποτέλεσμα της έλλειψης εμπιστοσύνης στην οικονομική πολιτική των χωρών που χρησιμοποιούν το ευρώ. Επίσης μπορούμε να πούμε ότι η οικονομική κρίση δείχνει κάτι άλλο – ότι το πρότυπο «για όλα τα μεγέθη» του ευρώ δεν ισχύει. Όλο και περισσότεροι οικονομολόγοι είναι της γνώμης ότι πρέπει να ακολουθηθεί επεκτατική χρηματοπιστωτική πολιτική. Αν θέλουμε να τη χρησιμοποιήσουμε ως εργαλείο, χρειαζόμαστε πολύ περισσότερες επιμέρους οικονομικές πολιτικές απ' ό,τι επιτρέπει το ευρώ. Το «για όλα τα μεγέθη» δεν ταιριάζει ποτέ πολύ καλά σε κανένα. Ταιριάζει πάντα άσχημα σε όλους.

Τέλος, πρέπει να πω στον κ. Klinz – που είπε ότι εμείς στη Δανία θα θέλαμε να συμμετάσχουμε στο ευρώ και ότι το νόμισμά μας είναι ασθενές – ότι η δανική οικονομία είναι γερή σαν βράχος και ότι έχουμε αντέξει την οικονομική κρίση καλύτερα από τη μέση χώρα του ευρώ.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, με την ευκαιρία της 10^{ης} επετείου της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, έχουμε πράγματι πολύ λίγα για να γιορτάσουμε. Προσπαθούμε απεγνωσμένα να χρησιμοποιήσουμε μια ποικιλία πακέτων διάσωσης για να εμποδίσουμε τη ρήξη ενός φράγματος στο χρηματοπιστωτικό μας σύστημα και το μόνο που καταφέρνουμε είναι να μπαλώσουμε πρόχειρα τις ρωγμές. Οι τράπεζες έχουν τσεπώσει δισεκατομμύρια από κρατικά χρήματα, ενώ την ίδια στιγμή διανέμουν μπόνους και κέρδη και ο μέσος πολίτης έχει πιαστεί κορόιδο πολλές φορές: τα χρήματα από τους φόρους του κατέληξαν στις ρουλέτες των τραπεζών και σε αντάλλαγμα απειλείται με ανεργία και πιθανώς ακόμη και ζημιές στις αποταμιεύσεις του και στο συνταξιοδοτικό του ταμείο.

Μέσα σε αυτό το δίλημμα, τώρα υψώνονται φωνές που λένε ότι πρέπει επιτέλους να κάνουμε κάτι για να εξασφαλίσουμε ότι οι ευρωπαϊκές εταιρείες δεν θα καταλήξουν στα χέρια μη Ευρωπαίων, για παράδειγμα Κινέζων, ιδιοκτητών. Αυτό το ξεπούλημα της Ευρώπης ξεκίνησε πριν από χρόνια, με τη διασυννομιτική χρηματοδοτική μίσθωση και άλλες τέτοιες μηχανορραφίες. Επιπλέον, η ΟΝΕ έχει ορισμένα προβλήματα ενόψει του αυξανόμενου χρέους της Ελλάδας και της απροσεξίας της Ιταλίας μετά την ένταξη στην ευρωζώνη.

Επομένως πρέπει να διασφαλίσουμε ότι λάθη που έγιναν σε σχέση με το ευρώ δεν θα επαναληφθούν από τα νέα μέλη και ότι δεν θα μπορούν πλέον να παίζονται επικίνδυνα χρηματοοικονομικά παιχνίδια με το δημόσιο χρήμα, με άλλα λόγια με τα χρήματα του κόσμου. Δεν χρειαζόμαστε μόνο αυστηρή παρακολούθηση αμφιλεγόμενων χρηματοοικονομικών κατασκευασμάτων σε επίπεδο ΕΕ, αλλά πρέπει επίσης να απαιτήσουμε συνεισφορά αλληλεγγύης από εκείνους που έχουν επωφεληθεί από την κερδοσκοπία. Πάνω απ' όλα, η ΕΕ πρέπει, κατ' αρχήν, να αποκηρύξει τον εντελώς ασυγκράτητο καπιταλισμό και αντ' αυτού να προστατεύσει τους πολίτες της από την χαλάνωτη απληστία και τις αρνητικές συνέπειες της ανεξέλεγκτης παγκοσμιοποίησης.

Othmar Karas (PPE-DE). (DE) Κύριε Πρόεδρε, κ. Juncker, κυρίες και κύριοι, ο κ. Mölzer φαίνεται ότι έχει βγει εκτός θέματος, αφού τίποτα απ' όσα είπε δεν είχε να κάνει με το ευρώ.

Το ευρώ και η διεύρυνση είναι οι πιο ορατές επιτυχίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των τελευταίων 10 ετών. Πρέπει όμως να έχουμε επίσης υπόψη ότι αυτές οι επιτυχίες δεν θα ήταν ποτέ δυνατές χωρίς τα κριτήρια του Μάαστριχτ, το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και χωρίς την πολιτική βούληση και προθυμία να αναληφθούν ευθύνες σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τώρα μιλάμε για συνεργασία και συντονισμό. Είναι αλήθεια ότι χρειαζόμαστε περισσότερη συνεργασία και συντονισμό, όμως, για να είναι αυτό δυνατό, θα πρέπει να εμπιστευόμαστε περισσότερο ο ένας τον άλλο. Χρειαζόμαστε περισσότερη συνεργασία και συντονισμό, αν μη τι άλλο υπό το φως της περισσότερης Ευρώπης σε σχέση με τις οικονομικές πρακτικές.

Κατά τη διάρκεια διαφορετικών κρίσεων, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ και η Τράπεζα της Ιαπωνίας έχουν βοηθήσει στην προστασία της Ευρώπης από νομισματικές κρίσεις. Θα ήθελα επομένως να τονίσω για μία ακόμη φορά ότι δεν μπορεί να υπάρξει σύννομος κορυφή χωρίς εκπροσώπους της ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η χρηματοπιστωτική κρίση έχει αποδείξει ότι το ευρώ μας βοήθησε να αποφύγουμε τη νομισματική κερδοσκοπία και να εμποδίσουμε την εμφάνισή της στην ευρωζώνη. Οι αντιδράσεις στη Δανία, το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Σουηδία και την Ουγγαρία μας δείχνουν σαφώς τι έχει κάνει το ευρώ για εμάς.

Η τελευταία παρατήρησή μου, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι θέλουμε και η Ευρωπαϊκή Ένωση να εκπροσωπείται στο ΔΝΤ, την Παγκόσμια Τράπεζα και τις παγκόσμιες χρηματοπιστωτικές αγορές, ανάλογα με τη δύναμή της. Απευθύνουμε έκκληση σε όλους εκείνους που τώρα απαιτούν παγκόσμιους κανονισμούς να κάνουν στην Ευρώπη και στα κράτη μέλη τους αυτό που ζητούν από τους άλλους.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κ. Juncker, θα ήθελα να ξεκινήσω δίνοντας τα εγκαρδία συγχαρητήρια μου σε ένα ώριμο δεκάχρονο και τις ευχαριστίες μου προς τους δύο εισηγητές για την εξαιρετική έκθεσή τους.

Οι τελευταίους μήνες έχουν βεβαίως δείξει την ισχύ του ευρώ. Λίγοι πίστευαν πριν από δέκα χρόνια ότι το ευρώ θα είχε αυτή την τρομερή επιτυχία. Ορισμένες χώρες, περιλαμβανομένης και της δικής μου, περίμεναν με αγωνία απ' έξω. Ορισμένοι επικριτές προφανώς πίστευαν ότι το ευρώ δεν θα περνούσε τη δοκιμή, όπως ακριβώς είπε ο κ. Lundgren. Αλλά εκείνος και οι άλλες Κασσάνδρες έκαναν λάθος. Μετά από μήνες χρηματοπιστωτικής αβεβαιότητας είναι σαφές ότι μόνο η συνεργασία σε οικονομικά ζητήματα, με το ευρώ ως ακρογωνιαίο λίθο, μπορεί να παράσχει τη βεβαιότητα που απαιτούν τα τρέχοντα παγκόσμια οικονομικά συστήματα. Ακριβώς το γεγονός ότι οι κοινές δράσεις ήταν εκείνες που οδήγησαν στη χαλάρωση της αγοράς αποδεικνύει την ισχύ της συνεργασίας του ευρώ.

Το ευρώ πρέπει να γίνει το νόμισμα ολόκληρης της Ευρώπης. Αν αυτό το όραμα πρόκειται να γίνει πραγματικότητα, τότε τα ήδη αυστηρά κριτήρια σύγκλισης δεν πρέπει να γίνουν ακόμη αυστηρότερα. Γι' αυτό νομίζω ότι είναι λάθος να γίνει η ένταξη στο ευρώ μια κλειστή λέσχη με υψηλότερες απαιτήσεις εισαγωγής, όπως απαιτεί μία από τις τροπολογίες.

Επιτρέψτε μου να πω λίγα λόγια σχετικά με τη θέση της Σουηδίας εκτός της ευρωζώνης. Για τη Σουηδία, η οποία έχει μόνο ένα πόδι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά εξακολουθεί να είναι εκτός της ευρωζώνης, τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα είναι τώρα σαφέστερα από ποτέ, ελπίζω ακόμα και στον κ. Lundgren. Όταν η προηγούμενη οικονομική κρίση έπληξε τη Σουηδία το 1992, δεν μπορέσαμε τελικά να κάνουμε τίποτα άλλο από το να αφήσουμε την κορώνα να πέσει. Τα διδάγματα που πήραμε τότε οδήγησαν στην απόφασή μας να γίνουμε μέρος της ευρωπαϊκής οικογένειας. Κατά το τελευταίο έτος η σουηδική κορώνα έχει χάσει αξία έναντι του ευρώ. Τώρα, καθώς η οικονομική κρίση αντιμετωπίζεται, η Σουηδία βρίσκεται τόσο εκτός της προστασίας που προσφέρει το ευρώ όσο και εκτός των αποφάσεων που εγκρίνονται και απαιτούνται από τη διαχείριση των κρίσεων εντός του Eurogroup. Τώρα είναι που οι μικρές χώρες όπως η Σουηδία πρέπει να συνειδητοποιήσουν την αξία του κοινού νομίσματος. Η σταθερότητα που προσφέρει το ευρώ επιτρέπει τη διορατικότητα που είναι σημαντική για μια χώρα που εξαρτάται τόσο πολύ από τις εξαγωγές όσο η Σουηδία. Η Σουηδία έχει καλή οικονομική ανάπτυξη, αυτό είναι αλήθεια, αλλά και η ένταξη στο ευρώ θα μας είχε δώσει περισσότερη σταθερότητα στη νομισματική πολιτική μας και θα είχε δημιουργήσει περισσότερες θέσεις εργασίας, μια πιο σταθερή οικονομία και ισχυρότερες εξαγωγές.

Γι' αυτό τα σουηδικά κόμματα θα έπρεπε να είναι έτοιμα να επανεξετάσουν την παιδική στάση τους έναντι του ευρώ ως νομίσματος για τη Σουηδία. Η Σουηδία θα έπρεπε να είναι πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό είναι καιρός να αρχίσουμε να μιλάμε σοβαρά στη χώρα μου για ένα νέο δημοψήφισμα. Από την πλευρά μου ελπίζω η Σουηδία να ενταχθεί εντός πέντε ετών.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε δύο θέματα σε αυτή τη συζήτηση, τα οποία κατά τη γνώμη μου ρίχνουν σκιά στη λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Πρώτον, έχουμε ταχύτερη ανάπτυξη των χωρών εκτός της ευρωζώνης απ' ό,τι εκείνων εντός αυτής. Κατά τα έτη 2002-2007 τα παλαιά κράτη μέλη εκτός της ευρωζώνης – η Αγγλία, η Σουηδία και η Δανία – αναπτύχθηκαν πολύ γρηγορότερα απ' ό,τι οι χώρες της ευρωζώνης. Η αύξηση του ΑΕΠ σε αυτές τις χώρες ήταν σχεδόν διπλάσια από το μέσο όρο της ευρωζώνης και τα ποσοστά ανεργίας ήταν σημαντικά χαμηλότερα απ' ό,τι στη ευρωζώνη. Οι διαφορές μεταξύ των χωρών της ευρωζώνης και των νέων κρατών μελών είναι ακόμη πιο εμφανείς.

Δεύτερον, υπάρχει άνιση μεταχείριση των χωρών που είναι υποψήφιες για την οικονομική και νομισματική ένωση και εκείνων που συμμετέχουν ήδη σε αυτήν. Οι υποψήφιοι για τη νομισματική ένωση πρέπει να πληρούν αυστηρά φορολογικά και νομισματικά κριτήρια για δύο έτη πριν από την υιοθέτηση του νομίσματος, ενώ οι δύο μεγαλύτερες χώρες της ΕΕ – η Γερμανία και η Γαλλία – που είναι στη ευρωζώνη, υπερέβησαν το όριο του ελλείμματος του προϋπολογισμού για τα τέσσερα έτη μεταξύ 2002-2005. Χρειάστηκε αλλαγή του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης για να αποφευχθεί να πληρώσουν αυτές οι δύο χώρες πολλά δισεκατομμύρια ευρώ σε κυρώσεις για την αθέτηση.

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Η έκθεση επαινεί την ONE. Αναρωτιέμαι τι υπάρχει αλήθεια για να γιορτάσουμε. Η ευρωζώνη είναι σε ύφεση και η ανεργία αυξάνεται έντονα. Αρκετές από τις μεγάλες χώρες της ONE δεν πληρούν πλέον τις βασικές οικονομικές απαιτήσεις για την ένταξη. Αυτό και μόνο δείχνει πόσο άκαμπο είναι αυτό το πρόγραμμα.

Πριν από πέντε χρόνια ο σουηδικός λαός ψήφισε κατά της ONE. Όμως επανειλημμένα έχω ακούσει την Επιτροπή να αναφέρει ότι η Σουηδία αργά ή γρήγορα πρέπει να ενταχθεί στην ONE. Γι' αυτό θα ήθελα να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία για να ρωτήσω την Επιτροπή αν μπορεί να το διευκρινίσει μια για πάντα. Πρέπει η Σουηδία να ενταχθεί στην ONE;

Η ΟΝΕ απαιτεί μια ριζική μεταρρύθμιση. Πρέπει να συμπεριληφθεί ένας σαφής στόχος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για την καταπολέμηση της ανεργίας. Θα έπρεπε να επιτραπεί μεγαλύτερη οικονομική ευελιξία. Αυτά θα ήταν μερικά σημαντικά βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, θεωρώ την εισαγωγή του ευρώ επιτυχία, διότι έχουμε δει πτώση της ανεργίας και αύξηση της απασχόλησης, λόγω της σταθερότητας που βρίσκεται πίσω από το ευρώ. Περαιτέρω απόδειξη προέρχεται από την τρέχουσα κρίση, αφού οποιαδήποτε χώρα που μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτό το ισχυρό αποθεματικό νόμισμα απλά δεν μπορεί να έχει δυσχέρειες του ισοζυγίου πληρωμών, ενώ άλλες – όπως η Ουγγαρία – αντιμετωπίζουν τέτοια προβλήματα.

Όμως η ευρωζώνη δεν έχει επιτύχει τη σύγκλιση, παρά την υποστήριξη του Ταμείου Συνοχής, και αυτό που θα έπρεπε μάλλον να εξετάσουμε είναι οι λόγοι που συνέβη αυτό. Είναι πολύ ισχυρός μαγνήτης για το κεφάλαιο. Γι' αυτό προτείνω, κατά την εξέταση του τι συνέβη, να λάβουμε υπόψη όχι μόνο το ΑΕΠ, αλλά και το ΑΕΕ.

Χαίρομαι που η έκθεση έχει συμπεριλάβει την άποψη ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα κατά των κρατών μελών που παρέχουν διαρκώς λανθασμένες, καλλωπισμένες προβλέψεις – όπως γνωρίζουμε από τα γεγονότα στην Ουγγαρία το 2006 – και πιστεύω ότι αυτό είναι πράγματι αναγκαίο.

Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να διαφυλαχθεί το γόητρο της συμμετοχής στην ΕΕ. Από τη μία πλευρά, κράτη που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πρέπει να ενταχθούν στην ευρωζώνη, αφού αυτό θα σήμαινε ότι δεν θα μπορούσαμε να δικαιολογήσουμε τις δραματικές προσπάθειες που κατέβαλαν ορισμένα κράτη για να γίνουν μέλη.

Τα εργαλεία της ΕΚΤ, ιδίως κατά τη διάρκεια της τρέχουσας κρίσης, πρέπει να χρησιμοποιηθούν για κάθε κράτος μέλος, ιδίως όσον αφορά τη ρευστότητα. Δεν πρέπει να είμαστε εγωιστές σε αυτό το θέμα. Αυτό δίνει νόημα στην προστατευτική ασπίδα της ΕΕ και στην ένταξη στην εσωτερική αγορά, η οποία αντιπροσωπεύει μια σημαντική πρόκληση, ιδίως για τα λιγότερο αναπτυγμένα κράτη μέλη. Αλλά πρέπει να το λάβουμε παρομοίως υπόψη στη σύνθεση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ.

Το πιο σημαντικό ζήτημα όμως είναι η εξωτερική εκπροσώπηση της ευρωζώνης. Αυτό είναι απαραίτητο, αλλά κάθε κράτος μέλος πρέπει να συμμετέχει στην ανάθεση της εντολής για την εξωτερική εκπροσώπηση της ευρωζώνης. Η εξωτερική εκπροσώπηση δεν πρέπει να είναι μια κλειστή λέσχη, αφού η ΕΕ είναι μια ενιαία οντότητα.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ενταχθούν στην ευρωζώνη το συντομότερο δυνατό, όμως υπό αυστηρές αλλά λογικές προϋποθέσεις. Γι' αυτό είμαι ικανοποιημένος με τη λογική πρόταση του κ. Klinz οι χώρες αναφοράς να περιοριστούν στις χώρες της ΕΕ. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Σε σχέση με την οικονομική κρίση τις τελευταίες εβδομάδες οι κάτοικοι της Ευρώπης έχουν δει πώς τα κράτη μέλη της ευρωζώνης είναι καλύτερα εξοπλισμένα για να αντιμετωπίσουν τις μεγάλες διαταραχές. Οι άνθρωποι επίσης το βλέπουν στη δική μου χώρα, τη Σλοβακία, η οποία εντάσσεται στην ευρωζώνη την 1^η Ιανουαρίου.

Οι χρηματοοικονομικοί επενδυτές και κερδοσκόποι από τις χρηματαγορές ήδη μας θεωρούν μέρος της ευρωζώνης. Δεν είναι πλέον αποδοτική η κερδοσκοπία με το νόμισμά μας, αφού έχουμε καθιερώσει σταθερή ισοτιμία μετατροπής. Ταυτόχρονα, τα νομίσματα των γειτονικών μας χωρών πέφτουν. Οι κερδοσκόποι βλέπουν σε αυτές ένα επίπεδο κινδύνου που δεν θέλουν να αναλάβουν, λόγω της κρίσης στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Ορισμένα νομίσματα έχουν πέσει στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων ετών.

Η υιοθέτηση του ευρώ σε μια μικρή και ανοικτή οικονομία προστατεύει τους επιχειρηματίες και τους κατοίκους από τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας. Ακόμη και οι κάτοικοι της χώρας με το υψηλότερο επίπεδο απασχόλησης στον κόσμο, της Δανίας, η οποία έχει από καιρό ένα από τα υψηλότερα επίπεδα ανταγωνιστικότητας και το υψηλότερο βιοτικό επίπεδο στον κόσμο, ανακάλυψαν ότι, αν ήταν μέλη της ευρωζώνης, θα είχαν ευνοϊκότερες συναλλαγματικές ισοτιμίες και θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν καλύτερα τα τρέχοντα παγκόσμια προβλήματα. Το ίδιο ισχύει φυσικά και για τη Σουηδία, για την οποία συζητήσαμε σήμερα εδώ. Ίσως τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή για να επανεκτιμήσουν την εισοδή τους στην ευρωζώνη.

Σήμερα ασκήθηκε κριτική από ένα συνάδελφο από τη δική μου χώρα ότι η σλοβακική κυβέρνηση επεξεργάζεται μέτρα για την ενίσχυση του πλαισίου ρύθμισης και εποπτείας. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή του σε ένα ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ζήτησε πρόσφατα από την Επιτροπή να προτείνει μέτρα για την ενίσχυση του πλαισίου ρύθμισης και εποπτείας σε ολόκληρη την ΕΕ. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Γι' αυτό το λόγο η πλειοψηφία των βουλευτών του ΕΚ από διάφορες πολιτικές ομάδες ψήφισε υπέρ αυτής της επιλογής.

Θα ήθελα να τελειώσω συγχαίροντας τους δύο εισηγητές για την εξαιρετική έκθεσή τους.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Η Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι ηλικίας 10 ετών. Είναι μια ωραία επέτειος, αλλά και μια ευκαιρία να εξετάσουμε πώς έχει αλλάξει η ΕΕ και η παγκόσμια οικονομική, χρηματοπιστωτική και πολιτική κατάσταση και αν τα κριτήρια του Μάαστριχτ ταιριάζουν με τις τρέχουσες παγκόσμιες αλλαγές.

Το 2005 το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης αναθεωρήθηκε, ίσως διότι οι απαιτήσεις του δεν είχαν εφαρμοστεί από τις μεγαλύτερες χώρες της ευρωζώνης.

Σε μια δεκαετή περίοδο, σχεδόν καμία από τις χώρες της ευρωζώνης δεν είχε εκπληρώσει όλα τα κριτήρια του Μάαστριχτ.

Γνωρίζουμε ότι ο στόχος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τον πληθωρισμό είναι 2%. Αν εξετάζαμε αυτό το στόχο σήμερα, τότε θα βλέπαμε ότι δεν έχει επιτευχθεί από καμία χώρα της ΕΕ. Ο πληθωρισμός τους αυτό το Σεπτέμβριο κυμάνθηκε από 2,8% στις Κάτω Χώρες έως 14,7% στη Λετονία, και το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών του Μάαστριχτ θα ήταν 4,5%.

Αν τα μέλη της ευρωζώνης αποτυγχάνουν να εκπληρώσουν το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, πώς μπορούμε να μιλάμε για τη σταθεροποίηση του πληθωρισμού; Η συζήτηση για τη σταθεροποίηση του πληθωρισμού άρχισε το 2006, όταν η ευρωζώνη άρχισε να επεκτείνεται. Μιλάμε για νέες απαιτήσεις αμιγώς για τους νέους υποψηφίους της ευρωζώνης; Ποιες είναι οι προοπτικές για την επέκταση της ευρωζώνης;

Καλώ την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να επανεξετάσουν για μία ακόμη φορά τις αρχές της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, τη διακυβέρνηση και τα κριτήρια του Μάαστριχτ, ρωτώντας αν εφαρμόζονται στην τρέχουσα παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση και τι επιφυλάσσει το μέλλον για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση και τους υποψηφίους της ευρωζώνης.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, κ. Juncker, είστε άτυχοι, διότι η σημερινή συζήτηση για την επιτυχία της ευρωζώνης διεξάγεται σε μια στιγμή όπου η Eurostat ανακοίνωσε ότι μια μεγάλη ύφεση αρχίζει στις χώρες που έχουν το κοινό νόμισμα. Αυτό θα έπρεπε να σας παροτρύνει προς την αυτοκριτική και όχι προς την απεριόριστη προπαγάνδα της επιτυχίας. Στην έκθεσή τους οι συντάκτες επαινούν την πτώση της ανεργίας, η οποία σε εννέα χρόνια ομολογουμένως ήταν λίγο πάνω από 1,5%, αλλά τώρα οι προβλέψεις μιλούν για σημαντική αύξηση της ανεργίας στη ευρωζώνη τον επόμενο χρόνο. Η άλλη πλευρά του νομίσματος είναι λιγότερο ευχάριστη, και η έκθεση το υπογραμμίζει, και αυτή είναι η καθόλου ικανοποιητική οικονομική ανάπτυξη και η σημαντική μείωση της παραγωγικότητας (από 1,5% κατά τη δεκαετία του 1990 σε 0,75% κατά την τελευταία δεκαετία).

Είναι σαφές ότι το ευρώ δεν αποτελεί ούτε πανάκεια για τα οικονομικά προβλήματα, ούτε εργαλείο που να παρέχει από τη φύση του ταχύτερη οικονομική ανάπτυξη και μεγαλύτερη ευημερία από ό, τι στις χώρες της ΕΕ εκτός της ευρωζώνης – Σουηδία, Δανία και Μεγάλη Βρετανία.

Μαργαρίτης Σχοινάς (PPE-DE). - (EL) Κύριε Πρόεδρε, δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι η γέννηση της ΟΝΕ και του ευρώ αποτελούν μια από τις κορυφαίες στιγμές της εξηντάχρονης πορείας στην ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Είναι η πρώτη φορά στην Ευρώπη, αλλά και στον κόσμο, που είχαμε μια τέτοια δομημένη μετάβαση προς ένα κοινό νόμισμα, χωρίς πόλεμο, χωρίς αίμα, αλλά με consensus και πολιτική βούληση ανεξαρτήτων χωρών, οι οποίες από κοινού, δημοκρατικά αποφάσισαν να πάρουν αυτόν τον δρόμο της νομισματικής σταθερότητας. Ήταν ένας δρόμος δύσκολος, αλλά ένας δρόμος που βόλεψε και τις δύο συνιστώσες στην Ευρώπη: και αυτές τις χώρες που ήταν εθισμένες στη δημοσιονομική σταθερότητα και συνέχιζαν στον ίδιο δρόμο της αντιπληθωριστικής τακτικής, αλλά και τις άλλες που μετά από δεκαετίες δημοσιονομικής χαλαρότητας βρήκαν για πρώτη φορά στο ευρώ μια όαση ορθολογισμού και εξυγίανσης των βασικών οικονομικών τους μεγεθών.

Αυτά ως προς το παρελθόν. Τώρα όμως βρισκόμαστε σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία, σε μια κρίσιμη στιγμή που πρέπει να κοιτάξουμε και το "Ο" της ΟΝΕ. Μέχρι τώρα το "Ν" της ΟΝΕ, τα νομισματικά της κομμάτια, μας βοήθησαν να φτάσουμε εδώ που είμαστε, αλλά από εδώ και μπρος, χωρίς μια συνεκτική, συνεπή, ενιαία ευρωπαϊκή προσέγγιση στις οικονομικές πλευρές του εγχειρήματος, φοβάμαι ότι πολλά από τα κεκτημένα θα τα βρούμε μπροστά μας ανάποδα.

Δύο εκκρεμότητες λοιπόν για το μέλλον: κανόνες συντονισμού για την ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση, που θα μπολιάσουν και το παγκόσμιο σύστημα πέρα και πάνω από τις ακρότητες και την αναρχία που γέννησε τη σημερινή κρίση. Και δεύτερον, να καταγγείλουμε τον οικονομικό λαϊκισμό όλων όσων θέλουν να χρησιμοποιήσουν την κρίση για να ξαναβάλουν σε αμφιβολία όσα σημαντικά πετύχαμε.

Manuel António dos Santos (PSE). - (PT) Πρέπει να ξεκινήσω συγχαίροντας τους εισηγητές γι' αυτή την εξαιρετική έκθεση. Μόνο οι λίγοι που ξεχνούν εντελώς ή οι πολλοί που στερούνται οποιασδήποτε κατανόησης θα

μπορούσαν να θεωρούν ότι το ευρώ και η σχετική νομισματική πολιτική δεν υπήρξαν μια τεράστια επιτυχία για την ανθρωπότητα και μια μεγάλη επιτυχία για την ευρωπαϊκή οικονομία. Το μόνο που χρειάζεται είναι να εξετάσουμε τον τεράστιο αριθμό θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν στην Ευρώπη κατά τη διάρκεια της επικράτησης του ευρώ να κατανοήσουμε τη σημασία του. Επίσης δεν μπορεί παρά να είναι σημαντικό το γεγονός ότι, σε μια κατάσταση κρίσης, κατά την οποία η ευρωπαϊκή οικονομία, χάρη στα μέσα της, αντιδρά πιο ευνοϊκά απ' ό,τι άλλες περιφερειακές οικονομίες, εκείνοι που πριν από λίγο καιρό ήταν επιφυλακτικοί σχετικά με την κοινή νομισματική πολιτική και το ευρώ τώρα ζητούν γρήγορα να συνεργαστούν και ακόμη και να ενταχθούν στην ευρωζώνη.

Ωστόσο, αυτό δεν είναι το παν και δεν σημαίνει ότι εγώ προσωπικά είμαι ικανοποιημένος με τον τρόπο με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αντιμετωπίσει τα ζητήματα της χρηματοπιστωτικής εξυγίανσης και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Έχω ήδη πει πολλές φορές σε αυτό το Σώμα ότι είμαι υπέρ της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, αλλά ότι νομίζω ότι αυτό το Σύμφωνο δεν ήταν πάντα φίλος της πραγματικής οικονομίας. Ούτε αυτό το Σύμφωνο ούτε η νομισματική πολιτική δεν ήταν αληθινοί φίλοι της πραγματικής οικονομίας. Η πραγματική οικονομία συχνά υπέστη τεράστια προβλήματα λόγω της υπερβολικά συμβατικής εφαρμογής των κανόνων του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Ποτέ δεν συνάντησα έναν οικονομολόγο ούτε διάβασα ένα εγχειρίδιο οικονομίας που να μου πουν ότι το δύο, το τρία και το εξήντα, οι μαγικοί αριθμοί του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (πληθωρισμός, έλλειμμα και δημόσιο χρέος), έχουν αποδειχθεί επιστημονικά. Ποτέ δεν έχω συναντήσει κανέναν και κυρίως ποτέ δεν έχω συναντήσει έναν οικονομολόγο ή θεωρητικό της οικονομίας που να έχει πει οποτεδήποτε ότι είναι απολύτως απαραίτητο να διατηρηθεί πεισματικά αυτό το είδος διάρθρωσης. Μια ιδέα που υποστηρίζεται έντονα από την Επιτροπή και από τους πιο συντηρητικούς τομείς της Ευρώπης είναι ότι πρέπει να έχουμε ισοσκελισμένους ή μηδενικούς προϋπολογισμούς. Αυτή είναι μια απολύτως παράλογη ιδέα. Σε κάθε επίπεδο ανάπτυξης, ένας ισοσκελισμένος προϋπολογισμός σημαίνει την πλήρη εξάλειψη του χρέους στο μέλλον. Αυτό δεν είναι δίκαιο σε κοινωνικούς όρους, δεν είναι δίκαιο σε διαγενεακούς όρους και δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα και την πραγματική οικονομία.

Jim Higgins (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση Berès-Langen είναι εξαιρετική, διότι αυτό που κάνει είναι ότι μας δίνει την ιστορία της ΟΝΕ τα τελευταία 10 χρόνια και λέει πώς θα πρέπει να προχωρήσει στο μέλλον. Το ευρώ ήταν μια απόλυτη επιτυχία: είναι το δεύτερο σημαντικότερο νόμισμα στον κόσμο. Ο πληθωρισμός κατά τα πρώτα 10 χρόνια ήταν σε γενικές γραμμές σύμφωνος με το στόχο της ΕΚΤ του 2%. Επιπλέον, έχει διευκολύνει τα ταξίδια, το εμπόριο και την απασχόληση. Και, το σημαντικότερο από όλα, υποδηλώνει ένα περαιτέρω βήμα στην εδραίωση της ΕΕ.

Η ανακοίνωση την περασμένη εβδομάδα ότι η ευρωζώνη βρίσκεται σε ύφεση τώρα σημαίνει ότι θα πρέπει να αναληφθεί επείγουσα δράση, τόσο εντός της ΕΕ όσο και παγκοσμίως, αλλά το μόνο πράγμα που δεν μπορούμε να κάνουμε είναι να κατηγορήσουμε το ευρώ για την τρέχουσα κρίση. Ενώ οι κανόνες του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης έχουν καλές προθέσεις κατά τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για ανώτατα όρια δανεισμού για τα κράτη μέλη, δεν προβλέψαν – και κανείς δεν θα μπορούσε να έχει προβλέψει – την τρέχουσα παγκόσμια οικονομική κρίση. Η τρέχουσα κρίση κατά τη γνώμη μου καλεί σε ευελιξία, διότι, εκτός αν χαλαρώσουν οι πιστωτικοί περιορισμοί από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα η κρίση να επιδεινωθεί κι άλλο και να χάνονται όλο και περισσότερες θέσεις εργασίας.

Πρέπει να πω ότι θέλω να επαινέσω τους προέδρους Barroso και Sarkozy για τον τρόπο με τον οποίο εκπροσώπησαν την Ευρωπαϊκή Ένωση στις συνομιλίες του G20 στην Ουάσινγκτον την περασμένη εβδομάδα. Νομίζω ότι μας έκαναν υπερήφανους και έκαναν υπερήφανη την Ευρώπη.

Τέλος, πρέπει να εξετάσουμε πώς φτάσαμε στην τρέχουσα κρίση και ποιες ήταν οι αιτίες. Πρέπει να πάρουμε τα διδάγματα και πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα ξανασυμβεί ποτέ. Αν αυτό σημαίνει μεταρρύθμιση – μεταρρύθμιση των θεσμικών οργάνων, μεταρρύθμιση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου – ας την κάνουμε. Αν αυτό σημαίνει την εξέταση των πράξεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ας την κάνουμε. Ας διεξαγάγουμε σε αυτό το στάδιο εγκληματολογική ανάλυση και, ανεξάρτητα από την κρίση που βιώνει τώρα η Ευρώπη – δεν ξέρουμε πόσο σοβαρή είναι, πού θα καταλήξει ή ποιες θα είναι οι συνέπειες – ας την εξετάσουμε εγκληματολογικά και ας δώσουμε λύσεις.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε Juncker. Συμμερίζομαι την άποψη ότι το κοινό νόμισμα ήταν μια μεγάλη ευρωπαϊκή επιτυχία. Για αρκετά χρόνια είχαμε χαμηλές τιμές και χαμηλά επίπεδα πληθωρισμού, είχαμε χαμηλά επιτόκια, είχαμε διαφάνεια τιμών μεταξύ των χωρών, είχαμε μακροοικονομική σταθερότητα – και αυτή ήταν ιδιαίτερη επιτυχία για εκείνες τις χώρες που είχαν προηγουμένως προβλήματα με τον πληθωρισμό και το έλλειμμα του προϋπολογισμού τους. Συμμερίζομαι την άποψη ότι αυτό είναι επιτυχία.

Θα ήθελα να σχολιάσω αυτό που είπε ο Πολωνός συνάδελφός μου λίγα λεπτά νωρίτερα, όταν είπε ότι έχουμε αυξανόμενη ανεργία και οικονομική κρίση στη ευρωζώνη. Δυστυχώς τώρα έχει φύγει από την Αίθουσα, αλλά αν

είχε μείνει, θα μπορούσε να ακούσει λίγα σοφά λόγια. Διότι παραβλέπει το γεγονός ότι χωρίς το ευρώ, η Ευρώπη θα ήταν σε πολύ χειρότερη κατάσταση απ' ό,τι είναι σήμερα. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές αν δούμε την κατάσταση χωρών όπως η Ισλανδία και η Ουγγαρία, οι οποίες τώρα αντιμετωπίζουν τεράστιες οικονομικές δυσκολίες. Αν ήταν μέρος της ευρωζώνης, η κατάστασή τους θα ήταν πολύ καλύτερη.

Θα ήθελα να πω ότι η μακροπρόθεσμη επιτυχία οποιουδήποτε νομίσματος θα καθοριστεί από πραγματικούς παράγοντες, θα αποφασιστεί από τη μακροπρόθεσμη οικονομική ανάπτυξη, και αυτή λείπει στην Ευρώπη. Θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι κατά τις περασμένες εβδομάδες το αμερικανικό δολάριο έχει ενισχυθεί έναντι του ευρώ, πράγμα που αποδεικνύει ότι ακόμη και σε συνθήκες οικονομικής κρίσης οι επενδυτές, ή τουλάχιστον η πλειοψηφία τους, πιστεύουν ότι το δολάριο είναι ένα ασφαλές καταφύγιο για τις επενδύσεις τους. Γι' αυτό πρέπει να δημιουργηθεί μια βάση για μακροπρόθεσμη ανάπτυξη στην Ευρώπη, η οποία θα ενισχύσει το ευρωπαϊκό νόμισμα. Αλλά αυτό απαιτεί μεταρρυθμίσεις, οικονομική δυναμική και υψηλότερους ρυθμούς παραγωγικότητας.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι πιστεύω ότι θα πρέπει να επανεξετάσουμε τα κριτήρια ονομαστικής σύγκλισης, και θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι τα κριτήρια θα προσαρμοστούν στις νέες συνθήκες, ιδίως τα κριτήρια του πληθωρισμού και η μέθοδος υπολογισμού της τιμής αναφοράς, για να δοθεί η δυνατότητα σε εκείνες τις οικονομίες των νέων κρατών μελών που είναι πολύ δυναμικές να μπουν στη ευρωζώνη.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (ΙΤ) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του Eurogroup και τον Επίτροπο, καθώς και τους δύο εισηγητές που συνέταξαν αυτή την έκθεση, διότι είμαι πεπεισμένος ότι η εισαγωγή του ευρώ έδωσε τη δυνατότητα στους πολίτες να διαχειρίζονται τους δικούς τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς με μεγαλύτερη επιτυχία, βοηθώντας τους να κάνουν εξοικονόμηση στις δαπάνες τους για αγαθά και υπηρεσίες, και όχι μόνο.

Όπως έχει επισημανθεί, είδαμε το ποσοστό πληθωρισμού να συγκρατείται σε ένα μέσο όρο γύρω στο 2%, καθώς και τη δημιουργία περίπου 16 εκατομμυρίων θέσεων εργασίας μέσα σε αυτά τα δέκα χρόνια, όπως επίσης τη μείωση του ελλείμματος των δημόσιων προϋπολογισμών, το οποίο το 2007 – όπως είπε ο Επίτροπος – ανήλθε σε περίπου 0,6% του ΑΕΠ σε σύγκριση με το 4% κατά τις δεκαετίες του 1980 και του 1990.

Επιπλέον, το ευρώ έχει αποκτήσει διεθνές κύρος και έχει καταστεί ένα ελκυστικό νόμισμα, ακόμη και για χώρες εκτός της Κοινότητας, και παρά την πρόσφατη οικονομική αναταραχή που έχει καταφέρει σοβαρά πλήγματα στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό σύστημα, το ευρώ έχει αναμφίβολα απαλύνει τις καταστροφικές επιπτώσεις αυτής της χρηματοπιστωτικής κρίσης παγκόσμιων διαστάσεων. Σήμερα όμως υπάρχει ο κίνδυνος η παγκόσμια επιβράδυνση της ζήτησης να συνεχίσει να αποδυναμώνει τις εξαγωγές και να ακυρώσει το πλεονέκτημα του προεξοφλητικού επιτοκίου του ευρώ, το οποίο απειλείται από την υποτίμηση του δολαρίου.

Είναι σαφές ότι πρέπει να κοιτάξουμε πάλι να κάνουμε σημαντικές προσαρμογές στη βασική δομή του ευρώ, για να δώσουμε στα κράτη μέλη με ΑΕΠ κάτω του μέσου όρου τη δυνατότητα να αποκαταστήσουν το μειονέκτημά τους. Άρα είναι ιδιαίτερα ευπρόσδεκτος ένας οδικός χάρτης της ΟΝΕ για την καλύτερη ανάλυση των οικονομικών αποκλίσεων, την προώθηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και την παρακολούθηση των δημόσιων οικονομικών και των χρηματοπιστωτικών αγορών, που θα επιταχύνει την ένταξή τους. Όλα αυτά μπορούν και πρέπει να επιτευχθούν σιγά σιγά καθώς θα βγαίνουμε, και ας ελπίσουμε το συντομότερο δυνατόν, από αυτή την κατάσταση αστάθειας που αυτή τη στιγμή επιδεινώνει, όχι μόνο τις επείγουσες αποφάσεις που πρέπει να λάβουν οι εθνικές κυβερνήσεις, αλλά και τη σύγχυση στην οποία βρίσκονται οι αποταμιευτές. Η εμπιστοσύνη των αποταμιευτών πρέπει να αποκατασταθεί, για να κινηθούν οι επενδύσεις και η κατανάλωση και να βελτιωθεί το γενικό πλαίσιο εντός του οποίου μπορούμε να δράσουμε πιο ήρεμα. Με άλλα λόγια, η ευθύνη πρέπει να είναι συλλογική, αλλά απαιτείται συντονισμένη προσπάθεια από την πλευρά των αρμόδιων αρχών για να κρίνουν ποιες μεταρρυθμίσεις να υποστηρίξουν με αυστηρή διακυβέρνηση και πολιτική ηγεσία με κύρος.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να συγχαρώ τους δύο εισηγητές, την κ. Berès και τον κ. Langen, για μια πολύ ισορροπημένη έκθεση, η οποία μελετά το θέμα από ευρεία γωνία. Δεύτερον, νομίζω ότι όταν ξεκίνησε αυτή η έκθεση κανείς δεν σκέφτηκε πόσο έγκαιρη θα ήταν αυτή τη στιγμή. Νομίζω ότι είναι ένα σημάδι της ικανότητας της ΕΕ να ανταποκρίνεται στις παγκόσμιες προκλήσεις, να εξασφαλίζει την ανταγωνιστικότητα και να δημιουργεί σταθερότητα.

Χωρίς την Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση, τόσο οι χώρες της ευρωζώνης όσο και οι χώρες εκτός ευρωζώνης θα ήταν πολύ πιο ευάλωτες σε αυτή τη χρηματοπιστωτική κρίση. Κατά τα τελευταία 10 χρόνια, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει διαδραματίσει πολύ θετικό ρόλο, και αυτή η πρωτοβουλία έχει εξασφαλίσει πολύ σταθερή νομισματική πολιτική και οικονομική πολιτική που πραγματικά μας έδωσαν τη δυνατότητα να ανταποκρινόμαστε έγκαιρα στην κρίση και να αναλαμβάνουμε προληπτικές δράσεις, όχι μόνο στο χώρο της ΕΕ, αλλά σε παγκόσμιο επίπεδο, όσον αφορά τις συζητήσεις για τη μεταρρύθμιση της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής αρχιτεκτονικής.

Νομίζω ότι είναι κάτι παραπάνω από μια κρίση χρηματοπιστωτικής φύσεως: είναι κρίση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και των κανόνων του παιχνιδιού. Αυτό που χρειαζόμαστε τώρα είναι ένα πιο σθεναρό ευρωπαϊκό ρόλο για την εποπτεία και για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Χρειαζόμαστε καλύτερα εναρμονισμένους κανονισμούς για όλα τα διαφορετικά χρηματοπιστωτικά μέσα. Χρειαζόμαστε διαφάνεια μέσω των κατάλληλων διαδικασιών και, πάνω απ' όλα, χρειαζόμαστε οι Ευρωπαίοι να είναι πολύ επίμονοι στην ενότητα για την προώθηση αυτών των πολιτικών σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρέπει να είμαστε ενωμένοι διότι οι αγορές έχουν αναπτυχθεί πέρα από τις δυνατότητες των εθνικών μας κρατών και χρειαζόμαστε συνεκτικές δράσεις σε εθνικό, σε ευρωπαϊκό και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Το ευρώ θα είναι το καλύτερο κίνητρο για επενδύσεις ξένων επενδυτών και στην περιφέρεια της Κεντρικής Ευρώπης. Γι' αυτό, σε σχέση με την εισαγωγή του ευρώ στη Σλοβακία από την 1^η Ιανουαρίου 2009, θα εναπομένει στην κυβέρνηση του Robert Fico πώς να αξιοποιήσει στο έπακρο αυτή την ευκαιρία.

Η διατηρησιμότητα του πληθωρισμού και του ελλείμματος στα δημόσια οικονομικά θα παρακολουθείται πολύ στενά στη Σλοβακία και η σημερινή κυβέρνηση πρέπει επομένως να συνεχίσει τις μεταρρυθμίσεις της προηγούμενης κυβέρνησης του Mikuš Dzúrida. Εάν αυτό δεν συμβεί, η Σλοβακία μπορεί να έχει πρόβλημα με τη συγκράτηση του πληθωρισμού μετά την είσοδο στην ευρωζώνη.

Πιστεύω ότι η κυβέρνηση της Σλοβακίας θα λάβει στα σοβαρά τις συστάσεις των εισηγητών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και δεν θα επιβαρύνει τη χώρα με μελλοντικό χρέος. Δεν θα πρέπει να παρεμβαίνει στην μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος, σε μια προσπάθεια να συγκεντρώσει τα κεφάλαια ιδιωτών αποταμιευτών και να επιτύχει βραχυπρόθεσμη βελτίωση του ελλείμματος των δημοσίων οικονομικών, δεν θα ψηφίζει νόμους που έρχονται σε σύγκρουση με τους κανόνες της αγοράς και θα συμβάλει στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η Ευρωπαϊκή Ένωση αντλεί τη δύναμή της από τα 490 περίπου εκατομμύρια Ευρωπαίους πολίτες. Η ευρωζώνη είναι ένας πυλώνας σταθερότητας για την Ευρώπη και για το σύνολο της παγκόσμιας οικονομίας. Στη ευρωζώνη μόνο τα τελευταία 10 χρόνια δημιουργήθηκαν 16 εκατομμύρια θέσεις εργασίας. Στο μέλλον η Ένωση θα πρέπει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις που θέτει η δημογραφική και η κλιματική αλλαγή. Η γήρανση του πληθυσμού θα προκαλέσει σημαντικά προβλήματα κοινωνικής, οικονομικής και δημοσιονομικής φύσεως. Νομίζω ότι πρέπει να υπερασπιστούμε την ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών, προσώπων, κεφαλαίων και υπηρεσιών, ιδιαίτερα τώρα με φόντο τη χρηματοπιστωτική κρίση και την οικονομική ύφεση.

Η άρση των φραγμών που εμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εξασφαλίζει κατάλληλες, αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας για όλους τους Ευρωπαίους εργαζομένους και παρέχει ένα αποτελεσματικό μέσο για την καταπολέμηση του κοινωνικού ντάμπινγκ και της φοροδιαφυγής. Καλώ την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα μέλη του Eurogroup να λάβουν τα αναγκαία μέτρα, μαζί με τις κυβερνήσεις των κρατών μελών, για την άρση των περιορισμών που έχουν επιβληθεί στους Ρουμάνους και Βούλγαρους εργαζομένους. Η ευρωζώνη πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα για την κοινωνική οικονομία της αγοράς.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο Almunia και τον Πρόεδρο Juncker για την εργασία τους στην ανάπτυξη αυτού του μέσου, που είναι τόσο σημαντικό. Το ευρώ είναι μια ισχυρή πραγματικότητα που μας έχει προστατεύσει σε αυτή την κρίση.

Αρα πρέπει να προχωρήσουμε και να αναπτύξουμε μια οικονομική πολιτική που να λειτουργεί παράλληλα με τη νομισματική πολιτική που είχε τόσο μεγάλη επιτυχία. Μια πολιτική για το Eurogroup ως σύνολο, αλλά δυνητικά και για την Ένωση, ακριβώς διότι αυτή τη στιγμή πρέπει να αναλάβουμε ένα επείγον πρόγραμμα για την αντιμετώπιση των προβλεπόμενων οικονομικών δυσκολιών.

Γι' αυτό πιστεύω ότι απαιτείται μια ισχυρή δέσμευση. Πρέπει να ξεκινήσουμε ένα πρόγραμμα με μεγάλη επίδραση για να κατασκευάσουμε ενεργειακές υποδομές στην Ένωση και να κάνουμε εξοικονόμηση ενέργειας. Είμαι πεπεισμένος ότι πρέπει να το κάνουμε το συντομότερο δυνατόν.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να προβάλω τα επιχειρήματά μου επιγραμματικά.

Οι ομοιογενείς αγορές είναι στο επίκεντρο της συστημικής αδυναμίας που έχουμε, και αν πραγματικά καλοί παράγοντες, όπως ο κ. Juncker και ο κ. Almunia, δεν μπορούν να φέρουν πίσω την ετερογένεια στις αγορές, τότε απλώς αναβάλλουμε την αποτυχία για μελλοντική ημερομηνία. Οι ομοιογενείς αγορές είναι στο επίκεντρο αυτού του προβλήματος.

Δεύτερον, στην Ιρλανδία είχε προβλεφθεί ότι το ευρώ ως νόμισμα θα ήταν κάτι σαν όχημα χωρίς φρένα, χωρίς τιμόνι και χωρίς φώτα. Πόσο λάθος το κατάλαβαν! Πού θα ήμασταν σήμερα στην Ιρλανδία, αν το ευρώ και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν υπήρχαν; Γιατί δεν μας επιδοκιμάζουν περισσότερο γι' αυτό; Είναι ένα πράγμα που θα μπορούσε να μας βοηθήσει με τη διαδικασία επικύρωσης της Λισαβόνας.

Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με τον εμβολιασμό, οι γονείς έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν, αλλά αν κάθε γονέας αποφασίσει να μην εμβολιάσει, τότε θα αυξηθούν οι επιδημίες.

Θα ήθελα απλώς να πω το εξής: κανένας άνθρωπος δεν είναι νησί. Η Βρετανία μπορεί να είναι νησί, αλλά είναι καιρός η Βρετανία να αναθεωρήσει το ζήτημα της ένταξης στο ευρώ, διότι δεν μπορούμε να ακολουθούμε όλοι χωριστούς δρόμους.

Gerard Batten (IND/DEM). - Κύριε Πρόεδρε, ήταν πάντα οικονομική ανοησία πολλές οικονομίες με διαφορετικές επιδόσεις να μοιράζονται το ίδιο επιτόκιο και την ίδια συναλλαγματική ισοτιμία. Επιπλέον, το κύριο καθήκον και νομική υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας είναι να ελέγχει τον πληθωρισμό, ο οποίος στην εξελισσόμενη οικονομική κρίση είναι το μικρότερο από τα προβλήματά μας.

Αυτά είναι τα σημεία προστριβής που τελικά θα διαλύσουν το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα. Αλλά οι ευρωπαίοι στο Ηνωμένο Βασίλειο τώρα χρησιμοποιούν το επιχείρημα ότι η πτώση της ισοτιμίας της λίρας είναι μια ευκαιρία για να συμμετάσχουμε στο ευρώ. Αν είχαν βασικές γνώσεις οικονομικών θα ήξεραν ότι αυτός είναι ακριβώς ο λόγος για τον οποίο η Βρετανία δεν θα έπρεπε να συμμετάσχει.

Η ικανότητα της λίρας να βρει τη δική της αξία έναντι των άλλων χωρών θα αποτελέσει ουσιαστικό παράγοντα που θα βοηθήσει τη Βρετανία να αντέξει την επερχόμενη οικονομική θύελλα. Το Ηνωμένο Βασίλειο χρειάζεται το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα όσο ένας άνθρωπος που πνίγεται χρειάζεται ένα ζουρλομανδύα.

Dragoș Florin David (PPE-DE). - (RO) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα πρώτα απ' όλα να συγχαρώ τους δύο εισηγητές, την κ. Berès και τον κ. Langen. Δέκα χρόνια δεν είναι ούτε πολλά ούτε λίγα, αλλά έχουν συμβάλει σημαντικά στην εδραίωση της ενιαίας αγοράς και, αυτή τη στιγμή, στη δημιουργία μιας ασπίδας για την προστασία από τη χρηματοπιστωτική κερδοσκοπία. Πιστεύω ότι οι αυστηρότερες ρυθμίσεις του χρηματοπιστωτικού και του τραπεζικού τομέα, σε συνδυασμό με την ενθάρρυνση των επενδύσεων στην έρευνα και την ανάπτυξη, την προώθηση του ανταγωνισμού και την παροχή χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης για τους πολίτες, μπορεί να είναι πολύ πιο αποτελεσματικές λύσεις κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου κρίσης.

Πιστεύω ότι τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να δείξουν οικονομική και χρηματοπιστωτική αλληλεγγύη αυτή τη στιγμή αφού η παρέμβαση μόνο στο χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό τομέα δεν αρκεί για να σταθεροποιήσει την οικονομική κρίση, εκτός από επιφανειακά. Ελπίζω, κύριε Επίτροπε, ότι οι επιπτώσεις της κρίσης δεν θα επιδράσουν στις προβλέψεις του προϋπολογισμού για τα έτη 2007-2013, αφού τα ευρωπαϊκά ταμεία ενδέχεται να μπορέσουν να επιτύχουν τα επιθυμητά αποτελέσματα στην εξασφάλιση της αειφόρου ανάπτυξης της Ένωσης.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, σχετικά με το ζήτημα της ένταξης της Βρετανίας στην ευρωζώνη, νομίζω ότι πάντα συνέβαινε ότι η Βρετανία ήταν απρόθυμη να ενταχθεί στις ευρωπαϊκές συμφωνίες στην αρχή. Έχει μάθει πολύ γρήγορα να μετανιώνει γι' αυτή την απόφαση. Μετά κάνουμε αίτηση για ένταξη τη χειρότερη δυνατή στιγμή. Αν ήμασταν ιδρυτικά μέλη της ευρωζώνης - που θα πρέπει να ήμασταν - θα ήμασταν σε πολύ ισχυρότερη θέση σήμερα. Ανυπομονώ η επόμενη κυβέρνηση των Συντηρητικών να κάνει αίτηση για ένταξη στη ευρωζώνη πραγματικά πολύ σύντομα.

(Χειροκροτήματα)

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μόνο δύο παρατηρήσεις. Πρώτον, το ευρώ έχει περάσει τη δοκιμή. Χωρίς το ευρώ, σε αυτή τη χρηματοπιστωτική κρίση πιθανώς να μην είχαμε γλιτώσει την κερδοσκοπία που θα είχε στραφεί κατά ολόκληρων εθνικών οικονομιών στην Ευρώπη. Με αυτή την έννοια το ευρώ έχει περάσει τη δοκιμή. Θα αντιμετωπίσαμε ενδεχομένως σοβαρές δυσκολίες - αν όχι ένα σωρό συντρίμια - στην Ευρώπη, αν δεν είχαμε το ευρώ σε αυτή την κρίση.

Κατά τη γνώμη μου, δύο πράγματα θα είναι απολύτως κρίσιμα στο μέλλον. Το ευρώ μπορεί να παραμείνει σταθερό και να προσδεύσει έναντι του δολαρίου ως παγκόσμιο αποθεματικό νόμισμα, αν εξασφαλιστούν δύο πράγματα: πρώτον, η ΕΚΤ, η οποία έχει αποδείξει την αξία της στην κρίση, πρέπει να παραμείνει ανεξάρτητη - όπως έχει ήδη υποστηριχθεί - και, δεύτερον, το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης πρέπει να επεκταθεί. Είναι ήδη εξαιρετικά χρήσιμο με τη σημερινή του μορφή, αλλά πρέπει επίσης να εφαρμοστεί και να προστατευτεί.

Joaquín Almunia, Μέλος της Επιτροπής. - (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους βουλευτές που μίλησαν σε αυτή τη συζήτηση. Πιστεύω ότι από αυτή τη συζήτηση μπορούμε να συμπεράνουμε ότι υπάρχει

πολύ ευρεία συναίνεση υπέρ της υπό συζήτηση έκθεσης, μαζί με πολύ ευρεία υποστήριξη για τη συνέχιση του σχεδίου Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης καθώς επίσης υπέρ του ενιαίου μας νομίσματος. Δεν το λέω λόγω της επιθυμίας να επαναλάβω τις αιτίες που δώσαμε όσοι υποστηρίξαμε τη δημιουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης πριν από 10 χρόνια, αλλά λόγω της ανάλυσης των όσων συνέβησαν στην εν λόγω δεκαετία και του τι πρέπει να κάνουμε τώρα, σε αυτές τις πολύ δύσκολες οικονομικά εποχές.

Φυσικά, τα σημερινά προβλήματα δεν μπορούν να αποδοθούν στο ευρώ. Όπως όλοι γνωρίζουμε, οι αιτίες αυτής της πολύ βαθιάς κρίσης δεν βρίσκονται εδώ στην Ευρώπη ή στη ευρωζώνη. Όμως είναι σαφές ότι πληρώνουμε το τίμημα, όπως και οι άλλες βιομηχανικές χώρες, οι αναδυόμενες οικονομίες και οι αναπτυσσόμενες χώρες. Αυτό συμβαίνει διότι σε μια παγκόσμια οικονομία δεν είναι δυνατή η αποσύνδεση. Εντούτοις με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση έχουμε τουλάχιστον τα μέσα για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα πιο αποτελεσματικά. Πιστεύουμε ότι θα μπορέσουμε να βγούμε από αυτή την κρίση πιο γρήγορα αν συνεργαστούμε παρά αν η κάθε χώρα προσπαθήσει να βγει μόνη της.

Συμφωνώ με όλους εκείνους – και ήταν πολλοί – που είπαν ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είναι ένα ίδρυμα το οποίο, από τη δημιουργία του, έχει δικαιολογήσει υπερεπαρκώς την εμπιστοσύνη που του δείξαμε στη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Πιστεύω ότι έχει κάνει πολύ καλά την εργασία της και ότι αυτή η εργασία πρέπει να υποστηριχθεί, διότι είναι ένα ουσιαστικό μέρος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Συμφωνώ επίσης με όλους εκείνους που είπαν ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης πρέπει να διατηρηθεί όπως είναι τώρα, μετά την αναθεώρηση του 2005, για να μπορούμε να χρησιμοποιούμε την ευελιξία που θεσπίστηκε εκείνο το έτος και συζητήθηκε εδώ σε πολλές περιπτώσεις. Αυτή η ευελιξία θα μας επιτρέψει να διατηρήσουμε τη δημοσιονομική πειθαρχία και τους κανόνες της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Θα μας επιτρέψει να τοποθετήσουμε σε σταθερή βάση τους στόχους αειφορίας των δημόσιων λογαριασμών μας. Όμως ταυτόχρονα θα μας επιτρέψει να χρησιμοποιήσουμε τη φορολογική πολιτική μας σε μια κατάσταση που απαιτεί μια ενεργό πολιτική όσον αφορά τη φορολογία και τα μέσα φορολογικής πολιτικής.

Τα φορολογικά κίνητρα πρέπει να συντονιστούν για να είναι αποτελεσματικά. Το πλαίσιο της δημοσιονομικής πειθαρχίας μας διευκολύνει αυτό το συντονισμό, αλλά θέτει επίσης όρια για να εμποδίσει το συντονισμό των φορολογικών κινήτρων να θέσει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των δημόσιων λογαριασμών μας. Τρίτον – και πολλοί ομιλητές το ανέφεραν σήμερα – πρέπει αναμφίβολα να ενισχύσουμε τη φωνή του ευρώ για την υπεράσπιση της σταθερότητας του νομίσματός μας και σε διμερείς και πολυμερείς σχέσεις με κατόχους του νομίσματός μας, με εκείνους που εκπροσωπούν άλλα νομίσματα και, ιδίως, με τα άλλα νομίσματα των σημαντικών παραγόντων της παγκόσμιας οικονομίας.

Αυτή η κρίση τελικά πηγάζει από μακροοικονομικές ανισορροπίες που θα έπρεπε να είχαν αντιμετωπιστεί, αλλά που δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν λόγω έλλειψης αποτελεσματικών μηχανισμών για την επίλυση παγκόσμιων ανισορροπιών. Το συζητήσαμε στην Ουάσινγκτον και πρέπει να συνεχίσουμε να το συζητάμε. Μπορούμε να το κάνουμε αποτελεσματικά ως Ευρωπαίοι μόνο αν δώσουμε στο ευρώ πλήρη πολιτική υποστήριξη και τους απαραίτητους μηχανισμούς διακυβέρνησης για να μπορέσουν να προστατευθούν τα συμφέροντά μας, όπως τους αξίζει, μέσω της συναλλαγματικής ισοτιμίας για το νόμισμά μας. Πιστεύω ότι αυτός είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε, όπως αναφέρεται στην έκθεση, όπως έχει πει ο Πρόεδρος του Eurogroup, όπως συμφωνήθηκε από την Επιτροπή και όπως θα συμφωνούν όλο και περισσότερο τους επόμενους μήνες οι ηγέτες των κρατών μελών.

Αυτό απαιτεί συντονισμό, αρκεί να είναι το σωστό είδος συντονισμού. Αυτό δεν σημαίνει αμφισβήτηση της ανεξαρτησίας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή τεχνητό συντονισμό των αποφάσεων για την οικονομική πολιτική, οι οποίες πρέπει να συνεχίσουν να λαμβάνονται σύμφωνα με τις συνθήκες της κάθε χώρας. Αυτός δεν είναι πραγματικός συντονισμός. Πρέπει να είναι ο συντονισμός που πάντα βρισκόταν πίσω από τον οικονομικό κλάδο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, που είναι συντονισμός που εξυπηρετεί τους στόχους της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, τόσο στις μακροοικονομικές πολιτικές όσο και στη σύνδεση που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των μακροοικονομικών πολιτικών και των διαρθρωτικών πολιτικών.

Όταν εμείς στην Επιτροπή μιλάμε για συντονισμό, μιλάμε γι' αυτό το είδος συντονισμού. Πιστεύω ότι, υπό τις παρούσες συνθήκες, ο κίνδυνος ύφεσης που αντιμετωπίζουμε δείχνει ότι αυτός ο συντονισμός αποτελεί προτεραιότητα και ότι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση μας δίνει τα μέσα για την επίτευξή του.

Jean-Claude Juncker, Πρόεδρος του Eurogroup. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος, αφού η πλειονότητα εκείνων που προσπάθησαν να οδηγήσουν αυτή τη συζήτηση δεν είναι πλέον στην αίθουσα. Άρα δεν χρειάζεται τους απαντήσω.

Κατά τα λοιπά, θα έλεγα ότι έχω εντυπωσιαστεί από την ευρεία συναίνεση που προέκυψε από τις συζητήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αφού σχεδόν όλοι συμφωνούμε στο να λέμε ότι το ευρώ ήταν επιτυχία. Διαπιστώνω με

ικανοποίηση ότι το λένε όσοι ανήκουν στη ευρωζώνη. Διαπιστώνω με ικανοποίηση ότι το λένε και όσοι θα ήθελαν οι χώρες τους να γίνουν μέλη της ευρωζώνης. Διαπιστώνω ότι εκείνοι που πάντα έλεγαν ότι όλα όσα κάνουμε είναι εντελώς ανόητα διατηρούν αυτή την άποψη, η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί διαφορετικά από τον τρόπο με τον οποίο χαρακτηρίζουν τη στάση μας. Κατά συνέπεια, εντός του Κοινοβουλίου, δεν υπάρχει τίποτα νέο, εκτός από το να πω ότι μια υποψία άγχους – για να το πω ευγενικά – έχει εισχωρήσει παρόλα αυτά στις συζητήσεις μας. Αυτό προκαλείται από τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση που αντιμετωπίζουμε αυτή τη στιγμή.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να πω δύο πράγματα ως απάντηση σε ορισμένους ομιλητές. Κανένας στην Ευρώπη δεν υποστηρίζει ριζοσπαστικά την υπερβολική δημοσιονομική εξυγίανση. Κανένας. Έχουμε ένα αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Ορισμένοι βουλευτές αυτού του Σώματος δεν συμφωνούν με τις μεταρρυθμίσεις που κάναμε σε αυτό το Σύμφωνο. Είναι οι πρώτοι σήμερα που επαίνεσαν τη σοφία των αποφάσεων που ελήφθησαν το Μάρτιο του 2005, όταν εφαρμόσαμε μια πιο οικονομική προοπτική για την ερμηνεία αυτού του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Αυτή η προοπτική επιτρέπει στα κράτη μέλη και τους προϋπολογισμούς τους να αναπνέουν ευκολότερα σήμερα, παρόλο που μπαίνουμε σε μια φάση που δεν είναι φάση ύφεσης, αλλά κάνει λιγότερο εύκολη την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών.

Τα κράτη μέλη που ήταν ενάρετα από την άποψη της δημοσιονομικής εξυγίανσης κατά τα τελευταία χρόνια έχουν επαρκή περιθώρια στον προϋπολογισμό για να μπορούν να αντιδράσουν στην παρούσα οικονομική κρίση, η οποία περιλαμβάνει τις διαρθρωτικές πτυχές που αντιμετωπίζουμε αυτή τη στιγμή. Τα κράτη μέλη που ήταν λιγότερο ενάρετα έχουν μεγαλύτερη δυσκολία για να αποδεσμεύσουν τους πόρους του προϋπολογισμού που θα τους επέτρεπαν να αντιδράσουν στην κρίση που περνάμε τώρα.

Όμως σε ολόκληρη την ευρωζώνη έχουμε καθήκον να αντιδράσουμε στην κρίση, όσον αφορά την οικονομική πολιτική. Δεν αρκεί να μιλάμε για δημοσιονομική σταθερότητα. Δεν αρκεί να αφιερώσουμε τις προσπάθειές μας αποκλειστικά στη χρηματοπιστωτική κρίση. Είναι σαφές ότι η ευρωζώνη πρέπει να προσφέρει μια ισχυρή και συντονισμένη απάντηση στην οικονομική κρίση. Έχουμε λοιπόν μερικές εβδομάδες για να συγκεντρώσουμε όλα τα στοιχεία που χρειαζόμαστε για να αναλύσουμε και να αναλάβουμε δράση, ούτως ώστε να μπορέσουμε να διατυπώσουμε αυτή την πρακτική και ισχυρή απάντηση. Όμως όλοι αυτοί που απαιτούν καλύτερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών πρέπει φυσικά να εργαστούν προς αυτή την κατεύθυνση, προσπαθώντας να μην προεξοφλούν αποφάσεις οικονομικής πολιτικής τις οποίες δεν έχουν υποβάλει στη εκτίμηση των συναδέλφων τους εντός του Eurogroup.

Είναι εύκολο να ζητούμε εντός του Κοινοβουλίου το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών. Θα ήθελα να σας προτείνω, με βάση τον Κανονισμό σας, να προωθήσετε ένα διακομματικό κείμενο, στο οποίο οι μεγάλες ομάδες που λειτουργούν ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καλέσουν το Eurogroup και τις αντίστοιχες εθνικές κυβερνήσεις τους να μην ανακοινώνουν πλέον μέτρα οικονομικής πολιτικής πριν τα υποβάλουν στη εκτίμηση των συναδέλφων τους εντός του Eurogroup.

Απαιτήστε από τις κυβερνήσεις σας – είναι εύκολο να το απαιτήσετε εδώ – απαιτήστε από τις κυβερνήσεις σας να σεβαστούν την αρχή του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών. Κάντε ένα διακομματικό ψήφισμα και θα δούμε. Θα δούμε, σε δύο, τρεις, τέσσερις μήνες αν οι κυβερνήσεις – και τα πολιτικά κόμματα στα οποία ανήκετε πολύ συχνά συμμετέχουν στις κυβερνήσεις στις οποίες θα απευθυνθείτε – θα έχουν κάνει αυτό που τους ζητήσατε. Αυτό θα ήταν αξιόπιστο, συνετό, λογικό, συνεπές και συνεκτικό.

Γι' αυτό λέω ότι χρειαζόμαστε μια ισχυρή και συντονισμένη απάντηση οικονομικής φύσεως σε μια κρίση που γίνεται όλο και περισσότερο οικονομική. Και, για το θέμα της μισθολογικής πολιτικής, δεν θα πούμε όλα όσα θέλουμε να πούμε, αλλά όλα όσα αξίζουν να ειπωθούν.

Έχετε δίκιο που λέτε ότι οι σοσιαλιστικές κυβερνήσεις των Πρασίνων στη Γερμανία έχουν ασκήσει μια μισθολογική πολιτική που έχει μειώσει την αγοραστική δύναμη των Γερμανών εργαζομένων. Η κατάσταση έχει βελτιωθεί έκτοτε. Η ίδια παρατήρηση ισχύει εξάλλου για τη Γαλλία, της οποίας η κυβέρνηση δεν ήταν εκείνη την εποχή – μεταξύ 1998 και 2002-2003 – αντιδραστική. Ήταν ακριβώς το αντίθετο, απ' ότι κατάλαβα. Λίγη αυτοκριτική φυσικά θα εμπλούτιζε με καλό τρόπο τα σχόλια ορισμένων.

Κατά τα λοιπά, για τη φορολόγηση των αποταμιεύσεων, είμαστε τρία χρόνια μπροστά από το χρονοδιάγραμμα για το οποίο συμφωνήσαμε. Έχετε απόλυτο δίκιο, κύριε Jonckheer, που υποστηρίζετε την επέκταση του φάσματος των χρηματοοικονομικών προϊόντων που πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής αυτής της οδηγίας. Όσον αφορά τους φορολογικούς παραδείσους, θα συζητήσετε στη γλώσσα της χώρας σας με τη δική σας κυβέρνηση και θα ανακαλύψετε ότι έχετε δουλειά να κάνετε.

Pervenche Berès, *εισηγήτρια*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστώ γι' αυτή τη συζήτηση. Πιστεύω ότι είναι μια καλή συνεισφορά από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την οποία αναμένουμε στο εξής να εφαρμόσετε, κύριε Επίτροπε, κύριε Πρόεδρε του Eurogroup, μέσω ενός οδικού χάρτη.

Κύριε Juncker, μας είπατε: «Μακάρι οι ομάδες να καταλήξουν σε συμφωνία!» Λοιπόν, οι ομάδες θα καταλήξουν σε συμφωνία: αύριο θα ψηφίσουν μια παράγραφο 61 (δ) και 61 (ζ), στις οποίες ζητούν ακριβώς αυτό που τους ζητάτε να κάνουν. Άρα μπορείτε να στηριχτείτε σε αυτό αύριο, όταν θα πάτε να συναντηθείτε με τους υπουργούς οικονομίας και οικονομικών.

Μας είπατε: «Δεν υπάρχει έκθεση σχετικά με απόκλιση». Μπορεί να μην υπάρχει μια πολύ συγκεκριμένη έκθεση, αλλά ένα πράγμα είναι βέβαιο: η σύγκλιση των οικονομικών καταστάσεων εντός της ευρωζώνης, την οποία αναμέναμε, δεν έχει πραγματοποιηθεί, και η κ. Ferreira σας έχει δώσει ένα συγκεκριμένο παράδειγμα.

Για τις αντιθέσεις μεταξύ των κρατών μελών, κ. Πρόεδρε του Eurogroup, πάλι, δεν μπορώ παρά να συμμεριστώ την άποψή σας. Δεν μου αρέσουν εκείνοι που απαιτούν συντονισμό όταν τους βολεύει και οι οποίοι στη συνέχεια τον απορρίπτουν και υποστηρίζουν την εθνική κυριαρχία, όταν τους βολεύει καλύτερα. Τα ζητήματα του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών είναι ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος και η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα είναι απαράδεκτη: από την πλευρά των ΗΠΑ έχει ήδη καταστεί δυνατόν να υλοποιηθούν δύο σχέδια Paulson, ενώ στην Ευρώπη μας λέτε ότι χρειαζόμαστε ακόμη μερικές εβδομάδες για να βρούμε κάτι να πούμε στους Ευρωπαίους πολίτες, οι οποίοι περιμένουν τις απαντήσεις μας. Πρέπει όλοι να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, και η Επιτροπή έχει στα χέρια της σήμερα τα μέσα με τα οποία να προοδεύσει με βάση τις προτάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ελπίζω να ακουστούμε και να υποστηριχτούμε.

Werner Langen, *εισηγητής*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω από εκεί όπου σταμάτησε ο πρωθυπουργός. Πιστεύω ότι η ευελιξία που έδειξε η ευρωζώνη και τα 27 κράτη μέλη κατά τις τελευταίες εβδομάδες είναι μια πολύ καλή αρχή. Τώρα πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω και δεν έχω καμία αμφιβολία ότι, αν η εμπειρία που έχετε και οι δύο συνεισφέρει εδώ γίνει επίσης δεκτή από τα κράτη μέλη, θα είμαστε σε καλό δρόμο.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους για τη συνεισφορά τους. Ο κ. Hoppenstedt έκανε παράθεση από την πρώτη συζήτηση για το ευρώ, στην οποία το ευρώ ονομάστηκε πρόωρο μωρό. Σήμερα, 10 χρόνια μετά, έχει γίνει ένα γεροδεμένο αγόρι – το ευρώ είναι αγόρι στη γλώσσα μου, ενώ το γερμανικό μάρκο ήταν θηλυκό – που πήρε καλούς βαθμούς στο δημοτικό σχολείο και τώρα πηγαίνει σε σχολείο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Μένει να δούμε αν θα συνεχίσει να ξεπερνάει τα εμπόδια, αλλά είμαι αρκετά αισιόδοξος ότι θα πετύχει. Όταν ακούω από τον κ. Beazley ότι ακόμη και οι Συντηρητικοί του Ηνωμένου Βασιλείου εξετάζουν σοβαρά τη συμμετοχή στο ευρώ, αυτό είναι μια αρκετά νέα προοπτική. Το μόνο που μπορώ να πω για όλα αυτά, φυσικά, είναι ότι ακόμη και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν θα μπορέσει να συμμετάσχει στο ευρώ δωρεάν: θα πρέπει να εκπληρώσετε τις υποχρεώσεις σας όσον αφορά το συντονισμό και τη ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών και να συμμορφωθείτε με την απαραίτητη ελάχιστη εναρμόνιση.

Με αυτή την έννοια, είμαστε σε καλό δρόμο. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επιτροπή, και ιδιαίτερα τον κ. Almunia, και τον πρόεδρο του Eurogroup για την εξαιρετική συνεργασία τους. Περιμένουμε να κρατήσετε το λόγο σας σχετικά με τις προτάσεις σας. Θέλουμε να συνεργαστούμε μαζί σας.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τρίτη 18 Νοεμβρίου 2008 στις 12 το μεσημέρι.

22. Εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών γυναικών και ανδρών (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A6-0389/2008) της κ. Bauer, εξ ονόματος της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων, που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών (2008/2012(INI)).

Edit Bauer, *εισηγήτρια*. – (SK) Οι διαφορές στις αμοιβές των δύο φύλων δεν είναι κάτι καινούργιο. Για πάνω από πενήντα χρόνια υπάρχει ένα άρθρο στη Συνθήκη της Ρώμης που απαγορεύει τις διακρίσεις λόγω φύλου στα επίπεδα των αμοιβών και από το 1975 είναι σε ισχύ η οδηγία 117, η οποία απαιτεί από τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν την αρχή της ίσης αμοιβής για ίση εργασία. Είναι φυσικά αλήθεια ότι δεν προέρχονται όλες οι διαφορές στις αμοιβές από διακριτική μεταχείριση. Όμως σύμφωνα με το νόμο των μεγάλων αριθμών, οι επίμονες διαφορές στα ακαθάριστα ωρομίσθια είναι ανεξήγητες.

Μεταξύ 1995 και 2006, σύμφωνα με τη Eurostat, οι διαφορές βάσει των ωριαίων αποδοχών μειώθηκαν από 17 σε 15%, και αυτό σε μια εποχή όπου η πλειονότητα των αποφοίτων πανεπιστημίου τώρα είναι γυναίκες.

Η τάση μπορεί να μειώνεται, αλλά όχι ευθύγραμμη. Σύμφωνα με μια μελέτη από το Ίδρυμα του Δουβλίνου το 2007 που κάλυψε τέσσερις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι διαφορές στην πραγματικότητα διευρύνονται. Αν οι διαφορές στις αμοιβές μειώνονταν με τους σημερινούς ρυθμούς και δεν αυξάνονταν και πάλι κατά καιρούς, οι αμοιβές θα εξισώνονταν ίσως ύστερα από εβδομήντα χρόνια.

Μπορούμε να συμφωνήσουμε στο γεγονός ότι η ισχύουσα νομοθεσία σε αυτό τον τομέα δεν είναι πολύ αποτελεσματική. Οι λόγοι για τις διαφορές στις αμοιβές ποικίλουν. Είναι τόσο συστημικής όσο και ατομικής φύσεως. Ο τομεακός, κάθετος και οριζόντιος διαχωρισμός, η ταξινόμηση των επαγγελματιών, οι προϋποθέσεις για την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής και τα στερεότυπα παίζουν όλα σημαντικό ρόλο στην εμμονή της διαφοράς στις αμοιβές, η οποία αργότερα μεταφέρεται σε διαφορά στις συντάξεις και το τελικό αποτέλεσμα είναι ότι η φτώχεια έχει θηλυκό πρόσωπο, όπως λέμε.

Οι διαφορές στις αμοιβές έχουν επίσης ατομικές διαστάσεις. Σύμφωνα με μια μελέτη από την Επιτροπή, αυτές αυξάνονται με την ηλικία, την περίοδο απασχόλησης και την εκπαίδευση. Επιπλέον, οι στατιστικές δείχνουν ότι υπάρχουν ελάχιστες διαφορές στην περίπτωση των νέων. Οι διαφορές εμφανίζονται μετά τη γέννηση του πρώτου παιδιού και την επιστροφή της γυναίκας από την άδεια μητρότητας.

Σε σχέση με τη δημογραφική κρίση που αντιμετωπίζουμε τώρα, αυτό το πρόβλημα, εκτός του ότι αποτελεί σημαντικό παράγοντα στον οικονομικό ανταγωνισμό, θέτει ένα βαθύ ηθικό πρόβλημα, το οποίο δεν πρέπει επίσης να παραβλέπεται.

Το ερώτημα σήμερα αφορά τι μπορεί να κάνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την επίλυση της κατάστασης. Από τη μία πλευρά έχουμε ένα επίμονο πρόβλημα και από την άλλη πλευρά έχουμε κάποιους μάλλον αναποτελεσματικούς νόμους. Ταυτόχρονα φυσικά δεν πρέπει να παραβλέπουμε το γεγονός ότι οι λόγοι για τις διαφορές στις αμοιβές βρίσκονται πολύ πέρα από τα όρια της νομοθεσίας.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όμως έχει στα χέρια του μόνο ένα μέσο – τη νομοθεσία. Όλοι όσοι εμπλέκονται με αυτή την κατάσταση φέρουν τη δική τους ευθύνη και η δική μας είναι αν μπορούμε να καταφέρουμε να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα ότι θέλουμε καλύτερη και πιο αποτελεσματική νομοθεσία προς το συμφέρον της καθιέρωσης δικαιότερων συνθηκών στην αγορά εργασίας.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ: κ. SIWIEC

Αντιπροέδρου

Vladimír Špidla, Μέλος της Επιτροπής. – (CS) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Επιτροπή χαιρετίζει αυτήν την έκθεση πρωτοβουλίας σχετικά με την αρχή της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών και συγχάρω την εισιγήτρια για την ποιότητα της εργασίας της.

Η Επιτροπή, όπως και το Κοινοβούλιο, θεωρεί ότι η διαφορά 15% στις αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών στην Ευρώπη σήμερα είναι απαράδεκτη. Πρέπει φυσικά να είμαστε προσεκτικοί και να μην παραβλέπουμε το γεγονός ότι αυτός ο δείκτης συγκρίνει τις σχετικές διαφορές στις ακαθάριστες ωριαίες αποδοχές των γυναικών και των ανδρών σε ολόκληρη την οικονομία ως σύνολο. Άρα δεν μετρά μόνο τις άμεσες διακρίσεις, αλλά είναι ένας δείκτης όλων των σχετικών παραγόντων και όλων των μειονεκτημάτων που υφίστανται οι γυναίκες πριν από την είσοδό τους στην αγορά εργασίας και καθ' όλη τη διάρκεια της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας.

Η ανακοίνωση της Επιτροπής του Ιουλίου του 2007 ανέφερε ότι η κοινοτική νομοθεσία ήταν αποτελεσματική στην εξάλειψη των άμεσων διακρίσεων – με άλλα λόγια, σε περιπτώσεις όπου η αμοιβή για την ίδια εργασία είναι χαμηλότερη για τις γυναίκες απ' ό,τι για τους άνδρες συναδέλφους τους. Ήταν όμως λιγότερο αποτελεσματική για τη διασφάλιση της τήρησης της αρχής της ίσης αμοιβής για εργασία της αυτής αξίας.

Βασίζομενη σε μια λεπτομερή ανάλυση η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι θα ήταν δυνατό να εξεταστεί το ενδεχόμενο τροποποίησης του κοινοτικού δικαίου με στόχο τη διασφάλιση πάνω απ' όλα ότι τα συστήματα καθορισμού των επιπέδων των αμοιβών αποκλείουν τόσο τις άμεσες όσο και τις έμμεσες διακρίσεις λόγω φύλου.

Η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι το 2008 θα αξιολογούσε την κοινοτική νομοθεσία από την άποψη των συνεπειών της όσον αφορά τη διαφορά στις αμοιβές και ότι θα πρότεινε τις αναγκαίες τροποποιήσεις. Η λεπτομερής ανάλυση που προαναφέρθηκε είναι σε εξέλιξη και δεν μπορώ να προβλέψω ποια θα είναι τα αποτελέσματα. Για να εξασφαλιστεί η ποιότητα, η Επιτροπή κάνει χρήση εξωτερικών ειδικευμένων συμβούλων, καθώς και της εκτενούς και λεπτομερούς πείρας και γνώσης των ενδοκρατικών φορέων που ασχολούνται με την ισότητα των φύλων.

Τα προκαταρκτικά αποτελέσματα αυτής της μελέτης θα συζητηθούν σε σεμινάριο το πρώτο τρίμηνο του 2009, όπου όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να συμμετάσχουν, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μελών, των νομικών εμπειρογνομόνων, των ενδοκρατικών φορέων που ασχολούνται με την ισότητα των φύλων, των κοινωνικών εταίρων και της κοινωνίας των πολιτών.

Η στάση του Κοινοβουλίου σε αυτή τη διαδικασία θα είναι καθοριστική. Είναι σημαντικό το γεγονός ότι ένα από τα συμμετέχοντα νομοθετικά σώματα έχει εκφράσει μια σαφή γνώμη ότι η εν λόγω νομοθεσία πρέπει να τροποποιηθεί γρήγορα. Είναι επίσης σημαντικό ότι οι πρακτικές συστάσεις του Κοινοβουλίου σχετικά με τις τροπολογίες αφορούν τους τομείς τους οποίους τα κύρια ενδιαφερόμενα μέρη έχουν χαρακτηριστεί ως προβληματικούς, μεταξύ των οποίων η διαφάνεια των αμοιβών και οι αξιολογήσεις και κυρώσεις της εργασίας.

Συμπερασματικά: συμμεριζόμαστε την άποψη του Κοινοβουλίου ότι μια τόσο μεγάλη διαφορά στις αμοιβές ανδρών και γυναικών στην Ευρώπη είναι απαράδεκτη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτή είναι η σωστή στιγμή για να ολοκληρωθεί η ανάλυση και η αξιολόγηση και να σχεδιαστούν τα επόμενα βήματα που θα οδηγήσουν σε πιο συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Donata Gottardi, συντάκτρια της γνωμοδότησης της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων. – (ΙΤ) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, είμαι πραγματικά υπερήφανη για το έργο που επιτελέστηκε σε αυτό το Κοινοβούλιο και για την ικανότητά του να κάνει χρήση των ήδη αναγνωρισμένων εξουσιών του για να προτείνει νομοθεσία.

Η έκθεση την οποία πρόκειται να ψηφίσουμε αφορά ένα βασικό ζήτημα, μια θεμελιώδη αρχή του ευρωπαϊκού δικαίου: την αρχή της ισότητας των αμοιβών γυναικών στο χώρο εργασίας. Δεν είναι μόνο μια βασική αρχή, είναι επίσης η πρώτη, τουλάχιστον με χρονική σειρά, από τις αρχές της ισότητας. Γνωρίζουμε ότι είχε ήδη συμπεριληφθεί στη Συνθήκη της Ρώμης, γνωρίζουμε ότι έχει εφαρμοστεί από τις πρώτες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, ότι είχε ήδη ρυθμιστεί με μια οδηγία που χρονολογείται από το 1975 και είχε ρυθμιστεί ξανά όταν αυτή η οδηγία αναδιατυπώθηκε το 2006, ότι αποτελεί το αντικείμενο συνεχών μελετών και ερευνών, όπως είπε ο ίδιος ο Επίτροπος, και διαρκών απαιτήσεων για την εφαρμογή της.

Γιατί τότε να ασχοληθούμε πάλι μαζί της σε τέτοιο εύρος και βάθος σήμερα; Υπάρχουν πολλοί λόγοι: πρώτον, διότι αρνούμαστε να δεχτούμε την ευρεία μη εφαρμογή, την οποία μαρτυρούν όλα τα στατιστικά στοιχεία και, δεύτερον, διότι πιστεύουμε ότι η ακραία αδικία την οποία υφίστανται οι γυναίκες σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε όλα τα επαγγέλματα, σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπιστεί, και είναι πράγματι προφανές ότι τα μέσα που διαθέτουμε δεν είναι αρκετά γι' αυτό, αλλιώς ύστερα από όλο αυτό τον καιρό θα είχαμε σίγουρα καταφέρει να αντιστρέψουμε αυτή την τάση.

Τέλος, επειδή πιστεύουμε ότι είναι καιρός να πάρουμε σοβαρά τις διαφορές στις αμοιβές και πάνω απ' όλα να μην τις βλέπουμε ως ένα απλό τυχαίο γεγονός στην επαγγελματική ζωή των γυναικών. Τότε λοιπόν, τι ζητάμε; Ζητάμε από την Επιτροπή μια συγκεκριμένη, σχετική οδηγία όσον αφορά τις διαφορές στις αμοιβές γενικά, αλλά δεν σταματάμε εδώ. Δεν ζητάμε απλά μια οδηγία, στέλνουμε στην Επιτροπή συγκεκριμένες συστάσεις. Έχουμε χτίσει μια γέφυρα για να τη διασχίσουμε προς την πραγματική αλλαγή και πιστεύουμε ότι αυτή η γέφυρα μπορεί να είναι γερή αν στηρίζεται σε οκτώ πυλώνες.

Πρώτα απ' όλα, θέλουμε να διατυπώσουμε τον ορισμό των διακρίσεων στις αμοιβές. Δεν αρκεί να εξετάσουμε μόνο την ακαθάριστη ωριαία αμοιβή, διότι αυτό θα έδειχνε άμεσες διακρίσεις και τέτοιες άμεσες διακρίσεις στην πραγματικότητα έχουν ήδη ξεπεραστεί. Τότε δεν είναι τυχαίο γεγονός ότι όλες οι έρευνες κοιτάζουν τη συνολική εικόνα, που δείχνει προς την κατεύθυνση της μερικής απασχόλησης, ενθαρρύνοντάς μας να εξετάσουμε τον άμεσο και έμμεσο διαχωρισμό, τις διακρίσεις και τον οριζόντιο και κάθετο διαχωρισμό.

Ζητάμε συγκρίσιμα, αποτελεσματικά, συνεκτικά και πλήρη στοιχεία. Πολύ συχνά συναντούμε χειραγωγημένα ή κρυφά στοιχεία που παρέχονται από συστήματα για την ταξινόμηση του προσωπικού, από οπισθοδρομικές δομές εργασίας που χαρακτηρίζονται από στερεότυπα. Πιστεύουμε ότι οι οργανώσεις για την ισότητα μπορούν να παίξουν βασικό διπλό ρόλο στην καταπολέμηση των διακρίσεων, αυξάνοντας την ευαισθητοποίηση και παρέχοντας κατάρτιση των δικαστών και των κοινωνικών εταίρων.

Στοχεύουμε να εισαγάγουμε συγκεκριμένες κυρώσεις, λαμβάνοντας υπόψη όμως ότι απαιτούνται επίσης προληπτική δράση και μέτρα. Χρειαζόμαστε θετική δράση και ενσωμάτωση, επομένως ένταξη. Ελπίζω αυτό το Σώμα να εγκρίνει το κείμενο στο σύνολό του, διότι όσο πιο ακριβής και λεπτομερής είναι η εργασία που υποβάλλουμε στην Επιτροπή, τόσο περισσότερο θα κερδίσουμε σε αποτελεσματική ταχύτητα. Αυτή είναι στην πραγματικότητα η ελπίδα μας: δεν αρκεί να μιλάμε ή να γράφουμε για ίσες αμοιβές, θέλουμε να τις κάνουμε πραγματικότητα.

Anna Záborská, εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE. – (SK) Θα ήθελα να δώσω τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια στην κ. Bauer για το προτεινόμενο κείμενο. Όπως είπε η κ. Bauer, το θέμα που συζητούμε είναι τόσο παλιό όσο και η Συνθήκη της Ρώμης. Λίγα έχουν αλλάξει σε πενήντα χρόνια.

Το ζήτημα της ίσης αμοιβής για ίση εργασία που εκτελείται από γυναίκες και άνδρες επανέρχεται με αξιοσημείωτη κανονικότητα κυρίως κατά τη διάρκεια των προεκλογικών περιόδων. Αν η Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων προτείνει κυρώσεις για τις εταιρείες που δεν τηρούν τη βασική αρχή της αμοιβής, εκφράζονται ενστάσεις σε σχέση με την αρχή της επικουρικότητας, σαν αυτή να δικαιολογούσε την ανισότητα.

Την περασμένη εβδομάδα έλαβα μέρος στην υπουργική διάσκεψη στη Λιλ. Εκτίμησα την προσπάθεια της γαλλικής Προεδρίας να συζητήσει αυτό το θέμα, αλλά υπήρχαν πολύ λίγες εποικοδομητικές αποκρίσεις που στόχευαν σε λύσεις από τα κράτη μέλη. Οι στατιστικές δείχνουν ότι η ανισότητα στις αμοιβές των γυναικών εμφανίζεται κυρίως μετά τη γέννηση του πρώτου παιδιού.

Οι εθνικές και ευρωπαϊκές πολιτικές που στοχεύουν στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ των αρμοδιοτήτων για την οικογένεια και τις επαγγελματικές φιλοδοξίες δεν πρέπει να επιτρέψουν να προκύψουν νέες διαφορές μεταξύ των εργαζομένων που έχουν οικογενειακές ευθύνες και εκείνων που είναι άγαμοι ή άτεκνοι και δεν έχουν τέτοιες ευθύνες. Αυτό είναι κατά κύριο λόγο ζήτημα του κοινωνικού μοντέλου στο οποίο στοχεύουμε.

Προτείνω να δημιουργήσουμε συνασπισμό με τις βιομηχανικές επιχειρήσεις. Αν οι διευθυντές αυτών των επιχειρήσεων δεν είναι διατεθειμένοι να εργαστούν σε στενή συνεργασία μαζί μας για την προώθηση της ισότητας στις αμοιβές, η έκθεσή μας θα παραμείνει απλώς στα χαρτιά.

Lissy Gröner, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, με εκπλήσσει το γεγονός ότι οι γυναίκες εξακολουθούν να είναι τόσο υπομονετικές μαζί μας. Μιλάμε για ανισότητα στις αμοιβές εδώ και 50 χρόνια και τίποτε σημαντικό δεν έχει αλλάξει. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους: 15% λιγότερο για την ίδια εργασία. Αυτό στερεί από τις γυναίκες τη δικαίη αμοιβή, διότι, αν το δούμε αντίστροφα, σημαίνει ότι οι γυναίκες πρέπει να εργαστούν μία και ένα τέταρτο φορές περισσότερο για να κερδίσουν τα ίδια χρήματα. Πού βρισκόμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Τα κράτη μέλη πρέπει να κάνουν περισσότερα σε σχέση με αυτό και είμαι ευγνώμων στον κ. Špidla που υιοθέτησε τις προτάσεις μας εδώ στο Κοινοβούλιο και έδειξε τη βούληση να αναλάβει νομοθετική δράση. Προφανώς δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Στη Γερμανία, ένα από τα μεγαλύτερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διαφορά στις αμοιβές στον ιδιωτικό τομέα είναι 23%. Αυτό είναι απαράδεκτο και σημαίνει ότι είμαστε ουραγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η Γαλλία και η Σκανδιναβία έχουν λάβει θετικά μέτρα. Γι' αυτό ακριβώς πρόκειται. Καλούμε τους κοινωνικούς εταίρους να αναλάβουν δράση, και η Σοσιαλιστική Ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απαιτεί διαφάνεια στις επιχειρήσεις, ούτως ώστε τα μπόνους να μπορούν να φαίνονται καθαρά και να περιλαμβάνονται στην επίσημη αξιολόγηση, για να μπορούμε να το αντιλαμβανόμαστε. Οι τακτικοί έλεγχοι των μισθών μπορούν να αποκαλύψουν τις επιτυχίες ή τις αποτυχίες στην καταπολέμηση των μισθολογικών διακρίσεων.

Κατά την άποψή μου, ένας νόμος για τον ιδιωτικό τομέα θα είναι αναπόφευκτος στη Γερμανία. Πρέπει να ασκήσουμε μεγαλύτερη πίεση στα κράτη μέλη να εισαγάγουν ένα νόμιμο κατώτατο μισθό, ούτως ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως δεδομένο ότι οι γυναίκες μπορούν να εισπράττουν ένα μισθό ορίου διαβίωσης, διότι αυτή είναι η καλύτερη εξασφάλιση κατά της φτώχειας στην τρίτη ηλικία.

Θα ήθελα, σε κάθε περίπτωση, να καλέσω την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών, για να διατηρηθεί αυτή η σαφήνεια στην έκθεση της κ. Bauer, να αποσύρει τις τροπολογίες διαγραφής, οι οποίες θα αποδυνάμωναν περαιτέρω την έκθεση. Ας παραμείνουμε στη σαφή γλώσσα που έχει τώρα.

Siiri Oviir, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (ET) Κύριε Επίτροπε, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι. Η εισηγήτρια κ. Bauer δήλωσε ότι η φτώχεια έχει γυναικείο πρόσωπο. Πρέπει επίσης να επαναλάβω ότι ακόμη και το 1957, το άρθρο 119 της Συνθήκης της Ρώμης περιελάμβανε την αρχή ότι οι άνδρες και οι γυναίκες πρέπει να λαμβάνουν ίση αμοιβή για ίση εργασία. Σήμερα όμως, το έτος 2008, οι γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση κερδίζουν κατά μέσο όρο 15% λιγότερο από τους άνδρες και στην πατρίδα μου, την Εσθονία, κερδίζουν μέχρι και 25% λιγότερο από τους άνδρες.

Οι μισθολογικές διαφορές επηρεάζουν σημαντικά τη θέση των γυναικών στην οικονομική και κοινωνική ζωή, τόσο κατά τη διάρκεια της ενεργού επαγγελματικής ζωής τους όσο και μετά. Επίσης εντείνουν τον κίνδυνο φτώχειας των γυναικών, ιδίως σε μονογονεϊκές οικογένειες. Οι μισθολογικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών συχνά οδηγούν σε διαφορές στις συντάξεις ανδρών και γυναικών. Οι μόνες γυναίκες συνταξιούχοι συχνά ζουν με κίνδυνο φτώχειας.

Κατά συνέπεια, χαιρετίζω τη θέση που προτείνεται στην έκθεση, δηλαδή, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την εξέταση της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με τις αρχές της ίσης αμοιβής για τους άνδρες και τις γυναίκες μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2009. Έχουμε θεσπίσει πάρα πολλή νομοθεσία και περιμέναμε πολύ καιρό, αλλά τα αποτελέσματα δεν είναι πολύ καλά.

Όπως έδειξε ο χρόνος, αυτό το πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί μόνο με νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μία σημαντική διέξοδος για τη λύση του προβλήματος θα ήταν να δοθεί προτεραιότητα στο θέμα σε πολιτικά σχέδια δράσης. Μόνο ένας αποτελεσματικός συνδυασμός πολιτικών που να περιλαμβάνει καλύτερη και πιο αποτελεσματική νομοθεσία και να ορίζει το υπεύθυνο μέρος θα δώσει τη δυνατότητα να βρεθεί μια θετική λύση σε αυτό το πρόβλημα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την εισηγήτρια που επισήμανε πολύ σημαντικές πτυχές στην έκθεση και σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Hiltrud Breyer, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, είναι πράγματι αλήθεια ότι, 50 χρόνια μετά τη σύναψη των Συνθηκών της Ρώμης, έχουμε σημειώσει μικρή πρόοδο όσον αφορά την ισότητα των γυναικών στην αγορά εργασίας. Τα στοιχεία είναι ανησυχητικά: το 80% των εργαζομένων μερικής απασχόλησης είναι γυναίκες και μόνο το 57% των γυναικών απασχολούνται, σε σύγκριση με το 72% των ανδρών. Η μισθολογική ανισότητα έχει επίσης παραμείνει σταθερή από το 2003 και έχει αλλάξει μόνο κατά 1% από το 2000. Αυτά είναι ανησυχητικά στοιχεία τα οποία όλοι μας εδώ κατακρίνουμε. Έχουμε επίσης αναφερθεί στο γεγονός ότι οι γυναίκες είναι σε διπλά μειονεκτική θέση, διότι αυτή η μισθολογική ανισότητα μεταφράζεται σε διαφορές στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και τα κοινωνικά πρότυπα, και έχουμε επίσης ένα φορολογικό και κοινωνικό σύστημα που εξακολουθεί να τιμωρεί τις γυναίκες στο ότι, για παράδειγμα, τα άγαμα ζευγάρια και οι οικογένειες με διπλά εισοδήματα εξακολουθούν να είναι σε μειονεκτική θέση σε πολλά φορολογικά συστήματα, όπως στη Γερμανία.

Η Επιτροπή έχει δηλώσει ότι θα υπάρξουν νομοθετικές προτάσεις, αλλά γιατί αργούν τόσο πολύ; Γιατί έχουν περάσει τόσα χρόνια, σε αυτή την κοινοβουλευτική περίοδο, χωρίς καμία πρόταση σε αυτό τον τομέα; Εμείς στο Κοινοβούλιο έχουμε ήδη ζητήσει προτάσεις. Όσον αφορά τις ποσοτώσεις, έχουμε πει ότι πρέπει να υπάρξουν νομικές απαιτήσεις. Έχουμε επίσης κράτη μέλη, όπως η Σουηδία, τα οποία έχουν θέσει στόχους με χρονοδιάγραμμα. Γιατί δεν κάνουμε χρήση του γεγονότος ότι έχουμε αυτές τις απαιτήσεις των φύλων για να ενθαρρύνουμε τα κράτη μέλη να καταβάλουν προσπάθειες για την επίλυση αυτής της επείγουσας διαφοράς στις αμοιβές; Στη Γερμανία, όπως έχει ήδη ειπωθεί, είμαστε δυστυχώς τρίτοι από κάτω, με μια επείγουσα διαφορά στις αμοιβές ύψους 23%. Πρέπει επίσης να αποσαφηνίσουμε ότι ένας νόμιμος κατώτατος μισθός θα επιφέρει αλλαγές κυρίως σε τομείς που απασχολούν κυρίως γυναίκες. Όμως πρέπει να έχουμε επίσης το θάρρος να καταστήσουμε σαφές ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Ilda Figueiredo, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (PT) Η υποτίμηση της εργασίας με την επιβολή χαμηλών μισθών εξακολουθεί να είναι ένας από τους τρόπους που χρησιμοποιούνται συχνά από τον καπιταλισμό για να αυξήσει την εκμετάλλευση των εργαζομένων. Αυτό επηρεάζει ιδιαίτερα τις εργαζόμενες γυναίκες, πράγμα που συνεπάγεται επίσης μια υποτίμηση της μητρότητας.

Είναι απαράδεκτο το γεγονός ότι, περισσότερα από 30 χρόνια μετά από μια οδηγία για την ισότητα των αμοιβών ανδρών και γυναικών, τα επίπεδα διακρίσεων παραμένουν υψηλά, κυρίως έμμεσων διακρίσεων που προέρχονται από έλλειψη σταθερότητας της εργασίας, η οποία πλήττει κυρίως τις γυναίκες και τους νέους. Σε ορισμένες χώρες, όπως η Πορτογαλία, όπου η ανεργία είναι πολύ υψηλή, οι μέσες διαφορές στις αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών έχουν αυξηθεί, υπερβαίνοντας το 25% στον ιδιωτικό τομέα πράγμα που σημαίνει ότι η φτώχεια εξακολουθεί να έχει γυναικείο πρόσωπο, περιλαμβανομένων των συνταξιούχων.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα μέτρα που χρειάζονται για να αυξηθεί η αξία της εργασίας, να ξεπεραστούν οι διαφορές στις αμοιβές και να εξαλειφθούν τα στερεότυπα που συνδέονται με τις θέσεις εργασίας και τους τομείς που κάνουν πάντα διακρίσεις κατά των γυναικών. Εκείνα τα επαγγέλματα και οι τομείς όπου κυριαρχούν οι γυναίκες, όπως οι τομείς του λιανικού εμπορίου και των υπηρεσιών, καθώς και ορισμένες βιομηχανίες, πρέπει να αποκτήσουν μεγαλύτερη αξία.

Η πείρα δείχνει ότι η επιδείνωση της ανεργίας αποδυναμώνει τα δικαιώματα των γυναικών, εντείνει την εκμετάλλευση των εργαζομένων και αυξάνει τις διακρίσεις.

Γι' αυτό επιμένουμε σε μια νέα πολιτική που να δίνει προτεραιότητα στην απασχόληση με δικαιώματα, στην καταπολέμηση των διακρίσεων και στην προστασία της μητρότητας και της πατρότητας ως θεμελιωδών κοινωνικών αξιών.

Γι' αυτό υποστηρίζουμε αυτή την έκθεση, στην οποία έχουμε προτείνει μερικές τροπολογίες, επισημαίνοντας ότι οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην καταπολέμηση των διακρίσεων σε βάρος των γυναικών, κυρίως όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, τους μισθούς, τις συνθήκες εργασίας, την εξέλιξη της σταδιοδρομίας και την επαγγελματική κατάρτιση.

Urszula Krupa, *εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM*. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το σχέδιο έκθεσης σχετικά με την ισότητα των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών περιλαμβάνει ορισμένα ορθά γεγονότα σχετικά με την ίση αμοιβή για εργασία της αυτής αξίας. Η ισότητα στην αμοιβή είναι απαραίτητη, όπως είναι και η κατάλληλη πληρωμή σε θέσεις εργασίας που κυριαρχούνται από γυναίκες, λόγω των ψυχосωματικών προδιαθέσεων τους.

Η επίδραση των κανονισμών που έχουν καταγραφεί σε πολλά, ασκόπως αντιγραφέντα έγγραφα σίγουρα εξαρτάται από την αποτελεσματική εφαρμογή της νομοθεσίας στα επιμέρους κράτη μέλη. Εντούτοις η εφαρμογή μπορεί να είναι αρκετά δύσκολη σε σχέση με τον κυρίαρχο ιδιωτικό τομέα, όπου οι περισσότεροι διευθυντές κοιτάζουν πάνω απ' όλα τα κέρδη των εταιρειών τους και δεν έχουν κανένα σεβασμό σε ηθικές και δεοντολογικές αρχές, παρεμποδίζοντας ταυτόχρονα τη δράση των συνδικάτων που θα προστάτευε τους εργαζομένους και θα λάμβανε μέρος σε διαπραγματεύσεις για τις αμοιβές. Άρα το πρόβλημα των άνισων αμοιβών είναι ένα στοιχείο διακρίσεων κατά των αδυνάτων.

Δεν χρειαζόμαστε επιστήμονες και εμπειρογνώμονες για να συνειδητοποιήσουμε ότι οι διακρίσεις είναι πάνω απ' όλα το αποτέλεσμα της αριστερής υλιστικής ιδεολογίας, της έλλειψης εφαρμογής των αρχών της ηθικής, της έλλειψης προσωπικής ανάπτυξης, του εγωισμού, της απληστίας, της εκμετάλλευσης των αδυνάτων και των φτωχών, και όχι μόνο όσον αφορά τους μισθούς, αλλά και όσον αφορά την όλο και πιο διαδεδομένη πρακτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία αφορά ακόμη και τα φτωχότερα και πιο αδύναμα κράτη, διακρίσεων κατά των Καθολικών και των ατόμων με απόψεις διαφορετικές από εκείνες που επιβάλλονται από την πολιτική ορθότητα που απαιτείται εδώ.

Gabriele Stauner (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το γεγονός ότι οι γυναίκες εξακολουθούν να αμείβονται λιγότερο από τους άνδρες για την ίδια εργασία είναι ένα θλιβερό κεφάλαιο στην ευρωπαϊκή μας κοινότητα.

Πραγματικά είναι εντελώς ακατανόητο, διότι νομικά η κατάσταση είναι απολύτως σαφής. Από την ίδρυση της Κοινότητας το 1957 – όπως έχει ήδη ειπωθεί πολλές φορές – η αρχή έχει κατοχυρωθεί στις Συνθήκες της Ρώμης ως άμεσα εφαρμοζόμενο δικαίωμα. Με άλλα λόγια, οποιαδήποτε γυναίκα θα μπορούσε να πάει αμέσως στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για να επιβάλει αυτό το δικαίωμα: η ΕΕ δεν παρέχει ισχυρότερη νομική προστασία. Μολαταύτα έχουμε χάσει το στόχο σχετικά με την αυτή αρχή κατά 20% κατά μέσο όρο. Άρα είναι απολύτως απαραίτητο – όπως προτείνει εδώ η Επιτροπή – να επιβληθεί αυτή η αρχή μέσω παράγωγου δικαίου.

Βεβαίως αυτή η κατάσταση μας δείχνει ακόμη μία φορά ότι υπάρχει διαφορά μεταξύ του δικαίου και της πραγματικής ζωής. Άνθρωποι που εξαρτώνται από τη δουλειά και το μισθό τους – πολλοί εκ των οποίων είναι γυναίκες – συχνά δεν τολμούν να απαιτήσουν τα βασικά δικαιώματά τους, από φόβο μήπως απολυθούν. Γι' αυτό δεν μπορούμε απλώς άλλη μία φορά να κάνουμε έκκληση για ευθύνη των εταιρειών, με βάση το γεγονός ότι η αξιοπρέπεια υπαγορεύει ότι οι γυναίκες δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται χειρότερα από τους άνδρες όσον αφορά την αμοιβή. Όμως όποιος δεν θέλει να ακούσει πρέπει να αισθανθεί. Άρα είμαι υπέρ σοβαρών και συνεπών κυρώσεων για όσους παραβιάζουν το νόμο. Εναπόκειται ακριβώς στα κράτη μέλη να το λάβουν επιτέλους στα σοβαρά και να εκθέσουν εκείνες τις εταιρείες που παραβιάζουν αυτή την αρχή και να τις τιμωρήσουν, για παράδειγμα με τη χρήση του δικαίου ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων.

Έχω μια μικρή κριτική για την Επιτροπή: είναι πιθανό ότι η διαδικασία ήταν μάλλον χαλαρή σε αυτή την περίπτωση, και ότι δώσατε πάρα πολλή προσοχή στις επιχειρήσεις. Συγχαίρω την κ. Bauer για την έκθεσή της.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα κι εγώ να συγχαρώ την εισηγήτρια για την εργασία της. Είναι μια ιδιαίτερα σημαντική έκθεση δεδομένου ότι οι διαφορές στις αμοιβές στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια πραγματικότητα που πρέπει να εξαλειφθεί. Είναι απαράδεκτο ότι οι γυναίκες κερδίζουν 15% λιγότερο από τους άνδρες, και ότι, στον ιδιωτικό τομέα, αυτή η διαφορά φθάνει το 25%.

Αυτή η διαφορά στις αμοιβές είναι δύσκολο να καταπολεμηθεί, αφού προκύπτουν έμμεσες διακρίσεις: η πιο επισφαλής εργασία και η πλειονότητα των θέσεων μερικής απασχόλησης καλύπτονται από γυναίκες.

Τι πρέπει να κάνουμε; Βασικά πρέπει να προωθήσουμε τις πολιτικές ισότητας των ευκαιριών που αποσκοπούν στο συνδυασμό της επαγγελματικής και της οικογενειακής ζωής, καθώς επίσης και τις πολιτικές που αποβλέπουν στη μείωση του αριθμού και στην αύξηση της αμοιβής για τις χαμηλότερα αμειβόμενες εργασίες, οι οποίες εκτελούνται κυρίως από γυναίκες.

Γι' αυτό από τις συστάσεις της έκθεσης – όλες των οποίων είναι πολύ σημαντικές – θα ήθελα να υπογραμμίσω εκείνη για την τροποποίηση της οδηγίας για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης που περιλαμβάνει αναφορές στις διαφορές των αμοιβών, καθώς επίσης εκείνη για την τροποποίηση της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία μερικής απασχόλησης, που είναι εκεί όπου οι διαφορές είναι μεγαλύτερες.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να πω στον Επίτροπο Špidla ότι, εκτός από την εξέταση των εξαιρετικών προτάσεων στην έκθεση της κ. Bauer, αν μπορούσαμε να νομοθετήσουμε σε επίπεδο ΕΕ κατά των διακρίσεων στις αμοιβές, πιστεύω ότι θα ήταν σωστό να συμπεριληφθούν οι διακρίσεις που αφορούν τις συντάξεις. Αν και αυτή μπορεί να είναι μια πιο λεπτή, έμμεση μορφή διακρίσεων, είναι ιδιαίτερα ειδικής σε μια χώρα όπως η Ιταλία.

Αφορά επίσης τις διακρίσεις όσον αφορά την ηλικία συνταξιοδότησης, ένα ζήτημα που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ήδη εξετάσει και το οποίο πιστεύω ότι πρέπει να αναγνωριστεί. Πίσω στο 2004, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τόνισε στην ιταλική κυβέρνηση ότι είναι απαράδεκτο να υπάρχουν διαφορετικές ηλικίες συνταξιοδότησης: 60 για τις γυναίκες και 65 για τους άνδρες, τις οποίες μπορούμε να θεωρήσουμε τις πιο κοινές νόμιμες ηλικίες. Ως ριζοσπάστες, μαζί με την Emma Bonino, προσπαθήσαμε με κάθε δυνατό τρόπο να τονίσουμε προς την κοινή γνώμη, την κυβέρνηση, την αντιπολίτευση και τα κόμματα, ότι η αυτή δομή πρέπει να εξαλειφθεί. Δεν έγινε.

Χάρη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στις 13 Νοεμβρίου το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο απεφάνθη επιτέλους ότι αυτές οι διακρίσεις είναι παράνομες και παραβιάζουν τις Συνθήκες και την κοινοτική νομοθεσία. Το πιο σοβαρό είναι το σκεπτικό που παρουσίασε η Ιταλία για την υπεράσπιση αυτών των διακρίσεων. Η Ιταλία υποστήριξε ότι δικαιολογούνται με στόχο την εξάλειψη των υφιστάμενων κοινωνικοπολιτιστικών διακρίσεων κατά των γυναικών – με άλλα λόγια, οι διακρίσεις στην αγορά εργασίας υπάρχουν. Για να αντιμετωπιστεί αυτή η μορφή διακρίσεων, δημιουργούνται άλλες που υποχρεώνουν τις γυναίκες να συνταξιοδοτούνται πριν από τους άνδρες. Κατά τη γνώμη μου, αυτό το μέτρο ιδίως απαιτεί επίσης παρέμβαση, για να μπορέσει να εξαλειφθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πρώτα να ευχαριστήσω την κ. Bauer για μια σημαντική και εποικοδομητική έκθεση, την οποία υποστηρίζω πλήρως. Δεύτερον, ένας συνάδελφος πρόσφατα αναφέρθηκε στις γυναίκες σαν αδύναμες. Θα ήθελα να πω ότι οι γυναίκες δεν είναι αδύναμες. Αντιθέτως, οι πατριαρχικές δομές της κοινωνίας είναι εκείνες που κάνουν τις γυναίκες αδύναμες.

Η οδηγία της ΕΕ για την ισότητα των αμοιβών υπάρχει εδώ και 30 χρόνια. Παρόλα αυτά οι γυναίκες εξακολουθούν να μην αξίζουν τόσο όσο οι άνδρες – είτε όταν πρόκειται για την αμοιβή, είτε για την επιρροή – τόσο στην κοινωνία όσο και στο χώρο εργασίας. Παρά το γεγονός ότι οι γυναίκες γενικά έχουν υψηλότερη εκπαίδευση, κερδίζουν κατά μέσο όρο 15% λιγότερο από τους άνδρες για την ίδια ή παρόμοια εργασία. Επομένως είναι σαφές ότι η βελτίωση της υφιστάμενης νομοθεσίας δεν θα είναι επαρκής για να εξαλείψει τις διακρίσεις των αμοιβών. Οι διαφορές στις αμοιβές μεταξύ γυναικών και ανδρών είναι τελικά μία ακόμη ένδειξη για τη συνέχιση των διακρίσεων σε βάρος των γυναικών σε όλους τους διαφορετικούς τομείς. Δε φτάνει που έχουμε χαμηλότερη αμοιβή για ίση εργασία, πολύ συχνά αναγκάζομαστε επίσης να αναλαμβάνουμε άτυπες μορφές εργασίας ή εργασία μερικής απασχόλησης κ.λπ. Αυτές οι διακρίσεις στις αμοιβές καταδιώκουν τις γυναίκες σε ολόκληρη τη ζωή τους, αφού συχνά λαμβάνουμε φτωχότερους συνταξιοδοτικούς όρους και φτωχότερες συνθήκες όταν γεράμε.

Είναι καιρός να αναλάβουμε μαζί δράση για να σταματήσουμε αυτές τις διακρίσεις κατά των γυναικών.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς, υπάρχει μια θεμελιώδης παρανόηση από τους περισσότερους πολιτικούς ως προς τους λόγους για τους οποίους υπάρχουν διαφορές μεταξύ των φύλων στις αμοιβές. Η βασική παραδοχή, αν και είναι εσφαλμένη, διαιωνίζει το μύθο ότι η απασχόληση είναι φαινόμενο που επηρεάζεται από τη ζήτηση και καθορίζεται από τους εργοδότες. Δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Όσοι ισχυρίζονται ότι όλες οι γυναίκες θα έπρεπε να αμείβονται το ίδιο με τους άνδρες για αντιληπτές ομοιότητες στα καθήκοντα της θέσης εργασίας παραβλέπουν εντελώς το γεγονός ότι κανένα άτομο δεν είναι οικονομική μονάδα.

Παρά την ήδη επιβαρυντική νομοθεσία για την απασχόληση, που συντάσσεται συνήθως από ανθρώπους με ελάχιστη ή καθόλου επιχειρηματική εμπειρία, οι μισθολογικές διαφορές συνεχίζονται για έναν απλό λόγο: η απασχόληση είναι θέμα ζήτησης και προσφοράς. Είναι θέμα επιλογών τρόπου ζωής. Συχνά βασίζεται σε προτεραιότητες, στόχους πρόωρης συνταξιοδότησης, επιθυμία διαμονής σε ορισμένα μέρη μιας χώρας ή πόλης, πίεση των χόμπι ή του αθλητισμού, ή ενός από τα παιδιά. Ο εργοδότης και ο εργαζόμενος συνάπτουν αμοιβαία συμφωνία με τον ίδιο τρόπο όπως ο αγοραστής και ο πωλητής οποιουδήποτε εμπορεύματος.

Η Επιτροπή Ισότητας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ηνωμένου Βασιλείου απασχολεί σημαντικά περισσότερες γυναίκες απ' ό,τι άνδρες και η μέση αμοιβή για τους άνδρες της είναι υψηλότερη απ' ό,τι για τις γυναίκες της.

Συμφωνώ ότι η περασμένη νομοθεσία είχε περιορισμένο αντίκτυπο σε αυτή τη δυναμική. Ναι, θα μπορούσε κανείς να νομοθετήσει κατά ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε. Χαίρομαι που αυτή η «γυναικεία» συζήτηση είναι υπό την προεδρία σας.

Εκτιμώ τις προσπάθειες της εισηγήτριας, Edit Bauer, να βρεθεί μια ισορροπημένη προσέγγιση προς τη διατύπωση συστάσεων για την Επιτροπή και τη βελτίωση του πλαισίου των νόμων της ΕΕ, ιδίως της αποτελεσματικής εφαρμογής τους.

Ως αποτέλεσμα των ποικίλων μεταφορών στο εσωτερικό δίκαιο, εφαρμογών και ερμηνειών σε ενδοκρατικό επίπεδο, η οδηγία που καθορίζει την αρχή της ισότητας των αμοιβών γυναικών και ανδρών έχει αποτύχει να εξαλείψει τις διαφορές στις αμοιβές των δύο φύλων, οι οποίες συνδέονται κυρίως με τα επίπεδα του επαγγελματικού διαχωρισμού.

Εκτιμώ το γεγονός ότι η εισηγήτρια τόνισε στην έκθεσή της ότι η μητρότητα δεν θα έπρεπε να αποβαίνει σε βάρος των γυναικών που έχουν αποφασίσει να διακόψουν την επαγγελματική σταδιοδρομία τους για να φροντίσουν τα παιδιά τους. Σε όλα τα κράτη μέλη οι γονείς θα έπρεπε, για περίοδο τουλάχιστον ενός έτους μετά τη γέννηση ενός παιδιού, να λαμβάνουν ενίσχυση στο επίπεδο των καθαρών εσόδων τους πριν από την έναρξη της άδειας μητρότητας και ταυτόχρονα αυτές οι ρυθμίσεις θα έπρεπε να συνδέονται με ένα σύστημα αμοιβής σύμφωνα με το οποίο ο αριθμός των ετών εργασίας λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του επιπέδου των αμοιβών. Η μητρότητα θα έπρεπε να φέρνει πλεονεκτήματα στις γυναίκες, όχι μειονεκτήματα.

Η εκπαίδευση είναι εξίσου σημαντική, αφού μπορεί να συμβάλει στην εξάλειψη των στερεοτύπων που αφορούν το φύλο και στη βελτίωση των αμοιβών των λίγων αμειβόμενων θέσεων και εργασιών που παραμένουν κενές από γυναίκες.

Τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν μια συνεκτική ενημερωτική εκστρατεία με στόχο την αύξηση της ευαισθητοποίησης μεταξύ των εργοδοτών και των εργαζομένων σχετικά με τις υφιστάμενες ή τις πιδανές διαφορές στις αμοιβές στην αγορά εργασίας στην ΕΕ. Ταυτόχρονα πρέπει να ενημερωθούν για τα ουσιώδη μέτρα που έχουν περάσει με στόχο να εξασφαλιστεί ότι οι εργοδότες θα τιμωρούνται για την παραβίαση της αρχής της ίσης αμοιβής για ίση εργασία.

Χάρη στη τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε αυτή την έκθεση, για την οποία συγχαίρω την εισηγήτρια κ. Edit Bauer, πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα κράτη μέλη, θα καταρτίσει νομοθεσία που θα εξασφαλίσει πράγματι την ισότητα των αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Αξιότιμοι βουλευτές, αυτή η έκθεση είναι ίσως το πιο σοβαρό έγγραφο που έχουμε συντάξει σχετικά με τη διαφορά στις αμοιβές. Ειδικότερα, οι συστάσεις που τη συνοδεύουν αντιπροσωπεύουν ένα βήμα προς τα εμπρός για να εφαρμοστεί επιτέλους η αρχή της ίσης αμοιβής για εργασία ίσης αξίας. Πρέπει να συγχαρώ όλους όσους συνέβαλαν στην έκθεση. Μέχρι τώρα, η εργασία αξιολογείτο με βάση την παράδοση και την ικανότητα διαπραγμάτευσης. Όταν μιλώ για διαπραγμάτευση, σκέφτομαι τη συμμετοχή ισχυρών συνδικάτων που είναι ικανά να υποχρεώσουν τις κυβερνήσεις και τους εργοδότες να δεχτούν σωστούς μισθούς. Και τα δύο αυτά κριτήρια έχουν βάλει τις γυναίκες σε μειονεκτική θέση.

Χρειαζόμαστε ένα σύστημα που δεν εισάγει διακρίσεις για την αξιολόγηση της εργασίας και ένα νέο τρόπο για την ταξινόμηση των επαγγέλμάτων. Καλούμε τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να ακολουθήσουν επιτέλους το δρόμο της θέσπισης ειδικών μέτρων υπέρ της ισότητας των φύλων. Ελπίζουμε ότι θα το δημοσιοποιήσουν υποστηρίζοντας τη ρήτρα που είναι η πιο ευνοϊκή για τις γυναίκες στην Ευρώπη στο τέλος αυτού του μήνα στο Παρίσι. Όμως ας μην έχουμε ψευδαισθήσεις. Ακόμα και όταν το νέο σύστημα σχεδιαστεί και εφαρμοστεί, θα αφορά μόνο την αμειβόμενη εργασία. Οι εργασίες που πραγματοποιούνται στο σπίτι αλλά και στην ανεπίσημη οικονομία θα συνεχίσουν να εκτελούνται, ιδίως από γυναίκες, χωρίς καμία διαφορά στις αμοιβές, αφού δεν λαμβάνουν καν μισθό γι' αυτή την εργασία.

Věra Flasarová (GUE/NGL). – (CS) Κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θεωρώ ότι η έκθεση της Edit Bauer είναι μια μεγάλη επιτυχία. Η ανισότητα στις αμοιβές των ανδρών και των γυναικών είναι μία από τις πιο επίμονες μορφές διακρίσεων κατά των γυναικών. Όπως είπε η κ. Bauer, υπάρχει έλλειψη αξιόπιστων στατιστικών για τους χώρους εργασίας τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο. Έχω ασχοληθεί η ίδια με αυτό το ζήτημα σε μερικά από τα βιβλία και τα άρθρα που έχω δημοσιεύσει τα τελευταία χρόνια. Οι χαμηλότερες αμοιβές για τις γυναίκες που εκτελούν την ίδια εργασία και έχουν τα ίδια προσόντα και την ίδια παραγωγικότητα προκαλείται δυστυχώς από βαθιά στερεότυπες αντιλήψεις για το ποιος πρέπει να είναι ο τροφοδότης της οικογένειας.

Αυτό το καθήκον ανατίθεται παραδοσιακά στους άνδρες και μέχρι τώρα όλες οι δομές απασχόλησης, είτε στον ιδιωτικό είτε στο δημόσιο τομέα, το έχουν ανεχτεί περισσότερο ή λιγότερο. Υπάρχει η βαθιά ριζωμένη άποψη ότι ένας άνδρας υποστηρίζει από το μισθό του όχι μόνο τον εαυτό του αλλά και την οικογένειά του, ενώ η αμοιβή της γυναίκας είναι ένα είδος βοήθηματος για τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Όσο απίστευτο κι αν φαίνεται, αυτή η ψευδαίσθηση είναι τόσο γερά εδραιωμένη, ώστε ακόμη και με την εκπλήρωση των ίσων δικαιωμάτων στο χώρο εργασίας δεν μπορούμε να βασιστούμε στην πολιτιστική διαφώτιση, αλλά, αντ' αυτής πρέπει δυστυχώς να βρούμε τρόπους να επιβάλουμε την ισότητα μέσω της νομοθεσίας. Γι' αυτό είμαι πολύ υπέρ της ιδέας ότι το άρθρο 29 της οδηγίας 2006/54 πρέπει να επεκταθεί για να συμπεριλάβει ακριβείς οδηγίες για την εφαρμογή των αρχών της ισότητας.

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). - (EL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η έκθεση της κυρίας Bauer δεν χρειάζεται συμπλήρωμα δικό μας για να δείξει τον δρόμο που πρέπει να ακολουθηθεί για να εξαλειφθεί αυτό το φαινόμενο που ντροπιάζει την κοινωνία και δημιουργεί έναν κύκλο αναπαραγωγής της αδικίας, μια που τα παιδιά βλέπουν στην οικογένεια τη μητέρα τους να κάνει την ίδια εργασία με τον πατέρα και να αμείβεται λιγότερο και οι συναδέλφοι βλέπουν τις συναδέλφους τους να εργάζονται σαν και αυτούς και να αμείβονται λιγότερο.

Έτσι η κοινωνία ανέχεται το φαινόμενο αυτό και το αναπαράγει. Γιατί θα πρέπει οι ίδιες οι γυναίκες να έχουν τα νομοθετικά εκείνα μέσα που θα τους επιτρέπουν κάθε φορά να διορθώνουν την κατάσταση τους. Και από την κρατική εξουσία θα πρέπει να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα που θα μπορούν να συνυπολογίζουν τις περιόδους που αφιερώθηκαν στην οικογενειακή ζωή, τις περιόδους ανεργίας, τις περιόδους ασθένειας, να παρέχουν δίκαιη φορολόγηση ώστε να εξισώνουν την ανταμοιβή των γυναικών για την εργασία τους η οποία θα πρέπει να μην κρίνεται μόνο από τον χρόνο προσφοράς, αλλά και από την ποιότητα και από τα πρόσθετα στοιχεία που παρέχει η γυναικεία προσφορά στην εργασία.

Επαναλαμβάνω, κύριε Επίτροπε, την έκκληση του κ. Carrato να αναθεωρήσετε τη στάση σας ως Επιτροπή στις διαφορές που είχαν μερικά κράτη μέλη στο χρόνο συνταξιοδότησης των γυναικών και των ανδρών. Και η χώρα μου είχε τις διαφορές αυτές και οδηγήθηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Οι διαφορές αυτές ήταν διορθωτικές διαφορές για όλες τις γυναίκες, ανεξάρτητα από το εάν ήταν μητέρες ή όχι. Και βέβαια για τις μητέρες ακόμη περισσότερο θα πρέπει να συνυπολογίζεται ο συνολικός χρόνος, μια που εσείς πρεσβεύετε ότι πρέπει να έχουμε συνολικό χρόνο ζωής στον υπολογισμό της εργασίας.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλία)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι γυναίκες αμείβονται κατά μέσο όρο 15 έως 25% λιγότερο από τους άνδρες. Επιπλέον, το σύστημα πληρωμών που λαμβάνει υπόψη τα έτη υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό των επιπέδων των αμοιβών είναι δυσμενές για τις γυναίκες, οι οποίες συχνά πρέπει να διακόπτουν τη σταδιοδρομία τους για οικογενειακούς λόγους. Η ανατροφή των παιδιών, οι αλλαγές εργασίας ή ο λιγότερος χρόνος εργασίας βάζουν τις γυναίκες σε κατάσταση διαρκούς διαρθρωτικής καθυστέρησης. Η έννοια της ίσης αμοιβής για ίση εργασία δεν μπορεί να στρεβλώνεται από μια στερεότυπη προσέγγιση για το φύλο και τους κοινωνικούς ρόλους, που έχουν επηρεάσει σημαντικά προηγούμενες τις επιλογές επαγγέλματος και εκπαίδευσης των ανθρώπων, ενώ η άδεια μητρότητας ή οι διακοπές της σταδιοδρομίας για οικογενειακούς λόγους δεν μπορούν να αποτελούν λόγο για διακρίσεις κατά των γυναικών στην αγορά απασχόλησης.

Η οδηγία για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης είναι ένα αμετάκλητο στοιχείο του κοινοτικού κεκτημένου και τα κράτη μέλη πρέπει να την εφαρμόσουν το συντομότερο δυνατό. Ο στόχος της μείωσης της διαφοράς στις αμοιβές πρέπει να εφαρμοστεί πλήρως σε κανονισμούς για την απασχόληση και τακτικοί έλεγχοι για την ίση αμοιβή και η απειλή κυρώσεων πρέπει να δώσουν τέλος σε κάθε είδους διακρίσεις, ιδίως στις διακρίσεις λόγω φύλου.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Κύριε Πρόεδρε, είμαι ευγνώμων προς την κ. Bauer για την εξαιρετική έκθεσή της. Είναι απίστευτο ότι σήμερα συζητάμε ένα θέμα που βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη από το 1957, όχι λιγότερο, όταν η αρχή της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, της ισότητας των αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών στηρίχθηκε σταθερά στις Συνθήκες. Έχουμε ευρωπαϊκούς κανόνες και νόμους για 30 χρόνια. Έχουμε έναν οδικό χάρτη 2006-2010 από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ένας από τους βασικούς στόχους, ο οποίος περιλαμβάνεται επίσης στη στρατηγική της Λισαβόνας, είναι να μειωθεί η διαφορά στις αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Παρόλα αυτά, η διαφορά στις αμοιβές δεν μειώνεται. Στην πραγματικότητα, το περασμένο Σάββατο διάβασα στους *The Times* ότι η διαφορά στους μισθούς μεταξύ ανδρών και γυναικών στο Ηνωμένο Βασίλειο έχει αυξηθεί σε 21,7% στον ιδιωτικό τομέα και σε 13,8% στο δημόσιο τομέα. Δεν υπάρχει καμία ένδειξη βελτίωσης – πάρτε για παράδειγμα

τη χώρα μου – ούτε σε άλλα κράτη μέλη. Η έκθεση για τα φύλα για τις Κάτω Χώρες από το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ δείχνει ότι οι Κάτω Χώρες κατατάσσονται μόλις στην 88^η θέση στη λίστα της ίσης αμοιβής για ίση εργασία.

Άρα χρειάζεται δράση. Την Παρασκευή οι υπουργοί από τη Γαλλία, την Τσεχική Δημοκρατία και τη Σουηδία ενέκριναν ένα πρόγραμμα δράσης. Όμως πόσα ακόμη σχέδια δράσης χρειάζομαστε; Η κ. Bauer κάνει πολλές συστάσεις στο ψήφισμα που υπέβαλε, πράγμα που είναι θαυμάσιο, αλλά υπάρχουν δύο προτεραιότητες κατά την άποψή μου. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να διασφαλιστεί η εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης και πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή πολύ αυστηρότεροι έλεγχοι από αυτή την άποψη – ίση αμοιβή ανδρών και γυναικών στην οποία βασίζονται όλα μας τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Δεύτερον – και πιστεύω πραγματικά ότι σε αυτό πρέπει να δοθεί η προσοχή σας – υπάρχει η διαφορά στις συντάξεις μεταξύ ανδρών και γυναικών. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη γήρανση του πληθυσμού και αν οι γυναίκες δεν παίρνουν σύνταξη, τότε έχουμε μπροστά μας μια πολύ θλιβερή κατάσταση. Εκεί πρέπει να επικεντρωθούμε στο μέλλον.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). –(BG) Χαιρετίζω τη συζήτηση επί αυτής της έκθεσης. Το γεγονός ότι συνεχίζονται οι ανισότητες στις αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι απαράδεκτο. Ωστόσο, δεν πρέπει να περιορίσουμε τη συζήτησή μας στις ίσες αμοιβές για ίση εργασία. Πρέπει να υιοθετήσουμε μια ευρύτερη προοπτική. Η ιδιαίτερη φύση της εργασίας βρίσκεται στη βάση κάθε δραστηριότητας και είναι σημαντικό να εξευρεθεί ένας αντικειμενικός τρόπος αποτίμησης της αξίας της, με σαφείς κανόνες, κριτήρια και ενδείκτες, που θα επιτύχουν μεγαλύτερη αντικειμενικότητα και θα εξαλείψουν τις διακρίσεις μέσω σαφών νομοθετικών μέτρων. Ένα σημαντικό μέσο είναι η αξιολόγηση επαγγελμάτων και εργασιών και η αποτίμησή τους. Το χαμηλό οικονομικό κύρος ορισμένων επαγγελμάτων τα καθιστά μη ελκυστικά, με αποτέλεσμα οι άνδρες γενικά να τα αποφεύγουν και να τα ασκούν γυναίκες. Η βελτίωση αυτής της κατάστασης θα είχε θετικό αντίκτυπο στη βελτίωση της οικονομικής ανεξαρτησίας των γυναικών. Το χαμηλό οικονομικό κύρος, για παράδειγμα, των υπηρεσιών που παρέχονται από νοσοκόμους ή δασκάλους, δεν είναι αποδεκτό, επειδή ουδόλως αντιστοιχεί στη σπουδαιότητά τους για την ανάπτυξη της κοινωνίας. Πρόκειται για έναν τομέα όπου η Επιτροπή και τα κράτη μέλη έχουν επίσης τις υποχρεώσεις τους.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Κυρίες και κύριοι. Θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι εγώ πάντως θεωρώ εντελώς απαράδεκτο ότι οι γυναίκες αμείβονται κατά μέσο 15% λιγότερο από τους άνδρες και ότι στον ιδιωτικό τομέα η διαφορά ανέρχεται σε 25%. Επιτρέψτε μου να τονίσω ότι, από αυτή την άποψη, στην ίδια μου τη χώρα, τη Σλοβενία, οι γυναίκες δεν υστερούν έναντι των ανδρών ως προς την εκπαίδευση, επομένως πρέπει να αναληφθεί δράση. Πολλοί άνθρωποι πιθανώς διερωτώνται γιατί είναι απαραίτητη η ανάληψη δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο και γιατί η λύση σε αυτό το πρόβλημα δεν μπορεί να επαφίεται στα κράτη μέλη. Ένας από τους λόγους είναι ότι η μείωση αυτών των διαφορών είναι πολύ χρονοβόρος και ένας άλλος λόγος είναι ότι στην πλειονότητα των κρατών μελών υπάρχουν πολύ λίγες γυναίκες οι οποίες ασχολούνται με την πολιτική, ώστε να δοθεί η δέουσα προσοχή σε προβλήματα που σχετίζονται με το φύλο.

Μια μειονότητα είναι σε θέση να επισημάνει τα προβλήματά της με αξιόπιστο τρόπο μόνο αν, σε ένα συγκεκριμένο θεσμικό όργανο, όπως ένα κοινοβούλιο ή μια κυβέρνηση, αποτελεί τουλάχιστον 30% του συνόλου. Και υπάρχουν πολλές ευρωπαϊκές χώρες των οποίων η εκπροσώπηση των γυναικών στην πολιτική δεν ανέρχεται σε ποσοστό 30%. Η μέση αναλογία γυναικών στις κυβερνήσεις των κρατών μελών και στα κοινοβούλιά τους είναι κάτω του 30%. Η εκπροσώπησης μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι 31%, που είναι μόνο λίγο υψηλότερη από την κρίσιμη μάζα που χρειαζόμαστε, για να επισημάνουμε τα προβλήματα που σχετίζονται με το φύλο με αποτελεσματικό τρόπο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να το πράξουμε αυτό από αυτήν τη θέση.

Ένα άλλο ερώτημα που έθεσα στον εαυτό μου είναι αν τα προτεινόμενα μέτρα είναι πολύ επαναστατικά και αν αντίκεινται στην αρχή της επικουρικότητας. Εδώ, συμφωνώ με την εισηγήτρια, όταν υποστηρίζει ότι η νομοθεσία δεν είναι αρκετά αποτελεσματική και ότι θα μπορούσε και πρέπει να ενισχυθεί. Οι προτάσεις μας πρέπει να είναι τολμηρές και πρέπει να εκπροσωπούν μια έγκυρη αφετηρία για τη διαμόρφωση πραγματικών πολιτικών. Υποστηρίζω την πρότασή της ότι η Επιτροπή πρέπει να εκπονήσει μια νέα νομοθετική πρόταση αναφορικά με τους υπάρχοντες νόμους επί ίσων αμοιβών για άνδρες και γυναίκες το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του επόμενου έτους και τη συγχαίρω για την άρτια εκπονημένη έκθεση.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, πριν από δύο μήνες, εδώ σε αυτό το Σώμα, συζητήσαμε την ετήσια έκθεση για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών. Μία από τις πιο ανησυχητικές πτυχές που επισημάνθηκαν σε αυτήν τη συζήτηση αποτελεί τώρα το θέμα της σημερινής συζήτησης: η διαφορά στις αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Είναι ανησυχητικό ότι, από το 2003, δεν έχουμε κατορθώσει να μειώσουμε αυτήν τη μισθολογική διαφορά του 15%. Αυτό σημαίνει ότι μια γυναίκα πρέπει να εργαστεί 52 ημέρες επιπλέον κατ' έτος σε σύγκριση με έναν άνδρα, για να λάβει την ίδια αμοιβή.

Πρόκειται για εντελώς απαράδεκτη κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πρέπει, ως εκ τούτου, χωρίς ίχνος αμφιβολίας, να υιοθετήσουμε ισχυρότερη νομοθεσία και ισχυρότερες συμφωνίες με τους εργοδότες, για να προσπαθήσουμε να εξαλείψουμε αυτήν τη μισθολογική διαφορά.

Εντούτοις, σύντομα θα εξετάσουμε επίσης ένα άλλο αμφισβητήσιμο θέμα από αυτή την άποψη. Τον επόμενο μήνα, θα συζητήσουμε την Οδηγία για το Χρόνο Εργασίας, που μπορεί επίσης να αποδειχθεί ανησυχητικός παράγοντας ως προς το συμβιβασμό της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής των γυναικών. Πρόκειται αναμφίβολα για ένα πολύ ευαίσθητο θέμα σε σχέση με την εργασία. Επομένως, τηρούμε στάση αναμονής και ως προς αυτό.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Τα συγχαρητήριά μου στην Edit Bauer για το άριστο έργο που έχει επιτελέσει επί των συστάσεων για ίσες αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών. Γνωρίζω ότι κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια να εκπονήσει ένα έγγραφο που λαμβάνει υπόψη την πραγματική κατάσταση στον μέγιστο δυνατό βαθμό και ελπίζω ότι οι συστάσεις που περιέχονται σε αυτήν θα εφαρμοστούν.

Στη χώρα μου, τη Βουλγαρία, η μισθολογική διαφορά μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι μεταξύ 25% και 30% και, ενώ η συνολική εικόνα στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρουσιάζει μικρότερη διαφορά, το γεγονός παραμένει ότι οι γυναίκες αμείβονται λιγότερο από τους άνδρες. Για ποιο λόγο συμβαίνει αυτό; Ένας από τους παράγοντες είναι η μισθολογική διάρθρωση ορισμένων επαγγελματιών με υψηλή αναλογία εργαζομένων γυναικών. Μια άλλη αιτία έγκειται στο γεγονός ότι κανείς δεν αισθάνεται υπεύθυνος για την κατάσταση και, επομένως, κανείς δεν αισθάνεται υπεύθυνος για την επίλυσή της. Τα τρέχοντα βαθιά ριζωμένα στερεότυπα και προκαταλήψεις για τον τρόπο κατανομής της εργασίας μεταξύ των φύλων όχι μόνο εμποδίζουν, αλλά συχνά χρησιμοποιούνται ως δικαιολογία για την παράβλεψη των προβλημάτων.

Τι μπορούμε να κάνουμε σε αυτή την κατάσταση; Εν πρώτοις, όπως αναφέρει η έκθεση, ένας υποχρεωτικός όρος είναι ότι τα κράτη μέλη πρέπει να συμμορφωθούν με την τρέχουσα νομοθεσία. Οι κρατικές πολιτικές πρέπει να ενθαρρύνουν την εφαρμογή ίσων δικαιωμάτων και ίσων αμοιβών. Δεύτερον, η διαφάνεια στην αξιολόγηση της εργασίας και ο ορισμός μισθολογικών κλιμάκων πρέπει να γίνουν αναπόσπαστοι, και όχι τυπική, πτυχή της εργασίας σε εταιρείες. Τέλος, η ενθάρρυνση του εσωτερικού διαλόγου και της καλής επικοινωνίας μεταξύ διοίκησης και του εργατικού δυναμικού, ιδίως σε μικρές και μεσαίες μεγέθους επιχειρήσεις, πρέπει να γίνει μέρος μιας πραγματικά νέας κουλτούρας σε μεμονωμένες ευρωπαϊκές κοινωνίες και στην Ευρώπη ως σύνολο.

Θα ήθελα να συγχαρώ ξανά την κ. Bauer για την έντεχνη παρουσίαση των προβλημάτων και των λύσεων που περιέγραψε. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για αυτήν τη συζήτηση. Θα ήθελα να θίξω ένα θέμα, του οποίου ενδεχομένως να μπορούσε να επιληφθεί η Επιτροπή. Μιλούμε για ίσες αμοιβές για ίση εργασία και όλοι θέλουμε και επιθυμούμε να συμβεί αυτό. Ποια είναι η άποψη της Επιτροπής για την τρέχουσα κατάσταση της απασχόλησης; Ανησυχώ ότι, με τόσες πολλές θέσεις απασχόλησης που χάνονται στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό το ζήτημα θα μπορούσε να επιδεινωθεί αντί να βελτιωθεί, εξαιτίας της επιθυμίας των ανθρώπων να κερδίσουν χρήματα, ακόμα και αν είναι λιγότερα από όσα πραγματικά αξίζουν. Θα ήθελα ορισμένα σχόλια από την Επιτροπή επ' αυτού.

Θα ήθελα να εγείρω ένα ζήτημα διακρίσεων που οπωσδήποτε υπάρχει για τους άνδρες και τις γυναίκες: οι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα έναντι των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, όπου υπάρχουν πολύ διαφορετικοί όροι και συνθήκες. Απολαμβάνουν διαφορετικά συνταξιοδοτικά δικαιώματα και χορηγήσεις ασφάλισης και, ορισμένες φορές, οι ανισότητες δεν βασίζονται απλώς στο φύλο, παρότι εκτιμώ το γεγονός ότι αυτή η έκθεση αφορά το φύλο και οπωσδήποτε η ανησυχία μου είναι ότι, στην τρέχουσα κατάσταση, αυτό το πρόβλημα μπορεί να επιδεινωθεί, αντί να βελτιωθεί.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, υπάρχει μια διαφορά της τάξης του 15% μεταξύ των αποδοχών που λαμβάνουν οι γυναίκες και εκείνων που λαμβάνουν οι άνδρες για την εκτέλεση της ίδιας εργασίας. Στην περίπτωση των γυναικών διευθυντών, αυτός ο αριθμός αγγίζει το 20% και ακόμα και το 30%, όσον αφορά τους διευθυντές μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Το 28% των γυναικών ερευνητών στη βιομηχανία και μόνο το 34% των γυναικών στη βιομηχανία έχουν παραπάνω από ένα παιδί.

Επίτροπε, ενώ οι γυναίκες βρίσκονται σε άδεια μητρότητας, το μέσο ετήσιο ποσοστό που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του επιδόματος που σχετίζεται με αυτές τις περιόδους παράγει οικονομική ζημία, παρά τη σπουδαιότητα αυτής της περιόδου όσον αφορά την κοινωνική πρόνοια. Οι μητέρες δεν πρέπει να τιμωρούνται επειδή γεννούν και φροντίζουν τα παιδιά τους στη διάρκεια των πρώτων μηνών της ζωής τους.

Πιστεύω επίσης ότι το επίδομα μητρότητας πρέπει να καταβάλλεται όχι μόνο σε μητέρες που έχουν εργαστεί στη διάρκεια των τελευταίων 12 μηνών πριν από τον τοκετό. Δεν νομίζω ότι είναι σφάλμα ενός παιδιού, αν η μητέρα του εργαζόταν ή όχι στη διάρκεια αυτής της περιόδου. Προ πάντων, πιστεύω ότι δεν πρέπει να υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των παιδιών από τη στιγμή της γέννησής τους.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Μπορώ μόνο να επαναλάβω ότι ήδη το 1974 υιοθετήθηκαν έγγραφα που υποχρέωναν τα κράτη μέλη να αμείβουν εξίσου άνδρες και γυναίκες για την ίδια εργασία. Ωστόσο, παρότι παρήλθαν περισσότερα από 30 έτη, η κατάσταση δεν έχει αλλάξει. Επιπλέον, στη χώρα μου, τη Λιθουανία, η μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος έχει ξεκινήσει. Μέρος των εισφορών που καταβάλλονται από τους εργαζόμενους στο κρατικό ταμείο συνταξιοδοτικής ασφάλισης μεταφέρεται σε ιδιωτικά αποταμιευτικά κεφάλαια συντάξεων. Εντός λίγων ετών, έγινε σαφές ότι, προκειμένου να λάβουν ίση ετήσια πρόσοδο από αυτά τα κεφάλαια, οι γυναίκες πρέπει να καταβάλουν 35% περισσότερες εισφορές από τους άνδρες, εφόσον ζουν περισσότερο. Επιπλέον, η αποχώρηση από αυτά τα κεφάλαια είναι σαν την αποχώρηση από τη δουλειά, είναι αδύνατη – αυτό καθ'αυτό συνιστά παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας επιλογής. Πέρα από τη Λιθουανία, μόνο η Βουλγαρία χρησιμοποιεί το ίδιο σύστημα φύλων.

Έχοντας διερευνήσει τέτοιες περιπτώσεις, προσκαλώ την Επιτροπή να αναλάβει την πρωτοβουλία και να προτείνει αποφάσεις.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, το γεγονός ότι οι γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εργαστούν σχεδόν δύο μήνες περισσότερο, προκειμένου να έχουν τις ίδιες απολαβές με τους άνδρες, είναι κάτι παραπάνω από ανησυχητικό. Παρότι η Ευρώπη πεθαίνει, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε εδώ είναι να δηλώσουμε ότι οι μισθολογικές διακρίσεις κατά των γυναικών και των οικογενειών με παιδιά συνεχίζονται μέχρι το ποσοστό του 25%, παρότι οι γυναίκες έχουν τώρα ξεπεράσει τους άνδρες σε μορφωτικό επίπεδο σε αναλογία 60:40. Η κ. Bauer παρατήρησε ότι, στα αποκαλούμενα «ανδρικά» επαγγέλματα, η εργασία των γυναικών υποτιμάται επανειλημμένα χωρίς αντικειμενικό λόγο. Εντούτοις, αν ο λόγος είναι η έλλειψη ετών εργασίας τα οποία οι γυναίκες αφιερώνουν αντ' αυτού στη φροντίδα των οικογενειών τους, πρέπει να σκεφθούμε σοβαρά το ζήτημα. Οι οικογένειες δεν πρέπει να αποτελούν τροχοπέδη.

Η κ. Bauer ταραξίζει τα νερά και τα επιχειρήματά της για την έναρξη μιας αναθεώρησης των νόμων κατά των διακρίσεων είναι πειστικά. Υποστηρίζω επίσης την πρόταση ότι η πρόσβαση στις δημόσιες υποβολές προσφορών και στα έργα που χρηματοδοτούνται από κονδύλια της ΕΕ πρέπει να γίνεται υπό τον όρο ότι μια συγκεκριμένη εταιρεία είναι σε θέση να επιδείξει μισθολογική πολιτική χωρίς διακρίσεις. Πιστεύω ότι αυτός είναι ο τρόπος αλλαγής των στερεοτύπων φύλου των εργοδοτών, ιδίως στον ιδιωτικό τομέα. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την εισηγήτρια για την πολύ επαγγελματική έκθεση.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, συζητώντας αυτό το σημαντικό ζήτημα, είναι τυπικό ότι έχουν γίνει μόνο δύο ανδρικές παρεμβάσεις επ' αυτού του ζητήματος. Στην περίπτωση του κ. Bloom, η παρέμβασή του ήταν τόσο ανδρική, που ήταν δύσκολο να συμφωνήσει κάποιος με αυτήν.

Ωστόσο, εξετάζουμε μια πολύ σημαντική έκθεση. Εξετάζουμε μια έκθεση από την οποία γνωρίζουμε ότι η εργασία έχει μεγάλη αξία, ότι πρέπει να αμείβεται επαρκώς και ότι αυτή η αμοιβή πρέπει να διαφοροποιείται βάσει κριτηρίων όπως η φύση της εργασίας, η αποτελεσματικότητα με την οποία επιτελείται, η ικανότητα δημιουργίας προστιθέμενης αξίας και όχι κριτήρια φύλου. Ωστόσο, η αλλαγή έρχεται και στα κράτη μέλη. Επιτρέψτε μου να αναφέρω τη χώρα μου, όπου μόνο πολύ πρόσφατα εισαγάγαμε την ισότητα των φύλων, που επιτρέπει σε έναν πατέρα να λαμβάνει άδεια πατρότητας, γεγονός που καταδεικνύει ότι συγκλίνουμε και ότι βρισκόμαστε στη σωστή κατεύθυνση.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, οι γυναίκες δεν λαμβάνουν ίση αμοιβή για ίση εργασία. Ωστόσο, η αμοιβή τους είναι επίσης χαμηλότερη, επειδή εργάζονται σε πιο χαμηλόμισθους τομείς και σε προσωρινές, χαμηλότερης ποιότητας μορφές εργασίας. Αποτέλεσμα της μισθολογικής ανισότητας είναι επίσης η ανισότητα στις κοινωνικές παροχές, ιδίως όσον αφορά τις συντάξεις. Από τη μία πλευρά, το γεγονός ότι αμείβονται λιγότερο για την ίδια εργασία και, από την άλλη πλευρά, η βραχύτερη περίοδος απασχόλησής τους λόγω των ευθυνών της μητρότητας αποτελούν αμφότερα λόγους για τη φτώχεια των γυναικών, όταν φθάνουν σε ηλικία συνταξιοδότησης. Για αυτόν το λόγο, η άνιση αμοιβή πλήττει τις γυναίκες με τη διπλάσια σκληρότητα.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι ο νόμος συνήθως απαγορεύει τις διακρίσεις, ενώ η πράξη υποδεικνύει συνεχιζόμενες διακρίσεις. Το κύριο θέμα, ως εκ τούτου, είναι η επιβολή του νόμου στην πράξη.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Δεν υπάρχουν λόγοι για διακρίσεις κατά των γυναικών από αυτή την άποψη και αυτό δεν είναι ένα θέμα που επιδέχεται συζήτηση. Τρεις σύντομες ερωτήσεις: για οικονομικούς λόγους, η αμοιβή πρέπει να αντιστοιχεί στα αποτελέσματα της εργασίας βάσει της υπηρεσίας που παρέχεται, ανεξάρτητα από το πρόσωπο που την επιτελεί. Το δεύτερο σημείο: Η Ευρώπη γηράσκει, είτε μας αρέσει είτε όχι. Ενδεχομένως πρέπει

να εξετάσουμε ένα πριμ για τις γυναίκες που επιτελούν την ίδια εργασία με τους άνδρες, αλλά ταυτόχρονα αποφασίζουν να αποκτήσουν παιδιά και να τα αναθρέψουν, διατηρώντας έτσι τον πληθυσμό. Τρίτο σημείο: ένα καλό παράδειγμα σε αυτό τον τομέα είναι τα ακαδημαϊκά ιδρύματα ή τουλάχιστον εκείνα που γνωρίζω, όπου οι ευκαιρίες που δίνονται είναι ίσες και η αμοιβή βασίζεται απλώς στα αποτελέσματα. Ίσως αυτό το μοντέλο θα μπορούσε να επεκταθεί σε άλλους τομείς.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αποτελέσω και εγώ μέρος αυτών των ανδρικών φωνών, που δυστυχώς είναι τόσο λίγες στην παρούσα συζήτηση, και που αναγνωρίζουν ότι η δημόσια συζήτηση και η τοποθέτηση ενός τόσο σημαντικού ζητήματος όσο η αμοιβή και η ίση αμοιβή για γυναίκες και άνδρες στην πολιτική ημερήσια διάταξη είναι ένα από τα σημαντικότερα θέματα και δικαιώματα που εγγυάται το εθνικό και το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Μπορώ να πω ότι, όπως όλοι οι άλλοι, δεν συμφωνώ ότι τα μισθολόγια πρέπει να εξαρτώνται από το φύλο. Μπορεί να εξαρτώνται από την εκπαίδευση και την εμπειρία, αλλά σε καμία περίπτωση από το φύλο. Έχω την εντύπωση ότι το εθνικό δίκαιο και το δίκαιο της ΕΕ είναι αρκετά καλά αναπτυγμένα σε αυτό το σημείο και, σε πολλές περιπτώσεις, μπορεί να ειπωθεί ότι είναι πολύ άρτια, αλλά αυτό που με ανησυχεί είναι ότι δεν επιβάλλονται, δεν τίθενται σε πράξη, επειδή δεν υπάρχει παράδοση για αυτό. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει συχνά επαναλάβει ότι δεν επιβάλλονται. Συνεπώς, το θέμα δεν είναι η θέσπιση περισσότερων νόμων, αλλά η διασφάλιση της τήρησής τους.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Κύριε Πρόεδρε, οι μισθολογικές διαφορές που καταγγέλλονται σε αυτό το Σώμα είναι πολύ πιο δύσκολο να κατανοηθούν, δεδομένου ότι οι νεαρές γυναίκες του σήμερα έχουν υψηλότερα ποσοστά επιτυχίας στην εκπαίδευση σε σύγκριση με τους άνδρες σε όλα τα κράτη μέλη και ότι εκπροσωπούν υψηλότερη αναλογία αποφοίτων.

Θα ήθελα, ωστόσο, να τονίσω ότι είχαμε μια σταθερή νομοθετική βάση από το 1975 και ιδίως μετά το 2006, και ότι το δεύτερο μου επέτρεψε, κατά τα έτη 1975 έως 1980, να ενθαρρύνω τις γυναίκες στη χώρα μου οι οποίες υφίσταντο διακρίσεις να ξεκινήσουν δικαστικές διώξεις κατά των εργοδότην τους, ιδίως από τον δημόσιο τομέα. Εκατοντάδες εκατομμύρια φράγκων Λουξεμβούργου, το νόμισμα που χρησιμοποιούνταν τότε, τους καταβλήθηκαν αναδρομικά.

Πρωτίστως, λοιπόν, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την ορθή νομοθεσία που είναι σε ισχύ, ακόμα και αν αυτό σημαίνει βελτίωσή της με υιοθέτηση των άριστων συστάσεων της εισηγήτριάς μας.

Vladimír Špidla, Μέλος της Επιτροπής. - (CS) Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για μια συζήτηση που επιλήφθηκε ενός ζητήματος που είναι απλώς απαράδεκτο. Δεν υπάρχουν πραγματικοί ή βάσιμοι λόγοι για τους οποίους πρέπει να συνεχίζεται μια κατάσταση υπό την οποία οι γυναίκες εξακολουθούν να λαμβάνουν λιγότερη αμοιβή κατά μέσο όρο από τους άνδρες. Αναφέρατε στη συζήτηση μια ευρύτατη γκάμα προσεγγίσεων και θεμάτων που συνδέονται με τη μισθολογική διαφορά και νομίζω ότι ήταν σαφές από τη συζήτηση για πόσο περίπλοκο θέμα πρόκειται.

Θα ήθελα να δηλώσω ότι αυτό το θέμα περιλαμβάνεται στην ευρωπαϊκή πολιτική ημερήσια διάταξη, επειδή η Επιτροπή μόλις επιλήφθηκε του ζητήματος σε ένα πλήθος εγγράφων της και επίσης εν όψει του γεγονότος ότι η Επιτροπή καταρτίζει μια συγκεκριμένη δυνητική αναθεώρηση των τρεχόντων νόμων και, φυσικά, επίσης επειδή το Κοινοβούλιο ήγειρε το θέμα, χάρη στην έκθεση της κ. Bauer, για την οποία, για ακόμα μία φορά, θα ήθελα να εκφράσω την εκτίμησή μου. Επίσης, ωστόσο, χάρη στο γεγονός ότι στη Λιλ η τρόικα των τριών διαδοχικών προεδριών δεν ανακοίνωσε μόνο αλλά στην πραγματικότητα υιοθέτησε ένα σχέδιο δράσης που θέτει αυτό το θέμα στην ημερήσια διάταξη τριών διαδοχικών προεδριών, δηλαδή της Γαλλίας, της Δημοκρατίας της Τσεχίας και της Σουηδίας.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα επίσης να δηλώσω ότι η συζήτηση στη Λιλ, επιπλέον του σχεδίου δράσης, παρουσίασε στα μεμονωμένα κράτη μέλη ένα σύνολο συγκεκριμένων ενεργειών σε αυτό τον τομέα, ορισμένες εκ των οποίων, πρέπει να πω, ήταν πολύ ριζοσπαστικές και, κατά την άποψή μου, δύνανται να αποφέρουν αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα για μία ακόμη φορά να σας ευχαριστήσω για το γεγονός ότι μου παραχωρήσατε το λόγο, καθώς και για τη συζήτηση, και θα ήθελα να πω ότι η Επιτροπή είναι πλήρως προετοιμασμένη να συνεργαστεί με το Κοινοβούλιο σε αυτό το θέμα, προκειμένου να επιφέρει τη σταδιακή εξάλειψη αυτού του άδικου και αδικαιολόγητου καθεστώτος.

Edit Bauer, εισηγήτρια. - (SK) Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση. Επιτρέψτε μου να κάνω λίγες παρατηρήσεις. Πρώτον, η νομοθεσία μόνο δεν θα επιλύσει αυτό το πρόβλημα. Όπως ειπώθηκε ήδη, υπάρχουν πολλοί λόγοι για νομοθεσία, αλλά δεν είναι δυνατό, φυσικά, να επιλύσουμε κάποια οικονομικά προβλήματα μέσω της νομοθεσίας.

Συμφωνώ επίσης ότι, πέραν πάσης αμφιβολίας, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε καλύτερα την υπάρχουσα νομοθεσία. Το μακρό ιστορικό αυτής της νομοθεσίας υποδεικνύει σαφώς, ωστόσο, ότι δεν είναι πολύ αποτελεσματική με την τρέχουσα μορφή της. Δεν διαθέτουμε άλλα μέσα πέραν της νομοθεσίας. Αυτό σημαίνει ότι η αποστολή μας είναι σαφώς να βοηθήσουμε στη διασφάλιση του γεγονότος ότι η υπάρχουσα νομοθεσία συμβάλλει στην επίλυση αυτού του επί μακρόν υφιστάμενου προβλήματος με τέτοιο τρόπο, ώστε η αγορά εργασίας να γίνει ένα πιο δίκαιο μέρος.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω με μία τελική παρατήρηση. Πολλοί συνάδελφοι τόνισαν ότι η συνέχιση τέτοιων διαφορών είναι απαράδεκτη από την προοπτική των ίσων δικαιωμάτων. Θα ήθελα, ωστόσο, να δώσω έμφαση σε μια άλλη γωνία, μια άλλη πτυχή αυτού του ζητήματος, και αυτή είναι οι απαιτήσεις που ισχύουν για τον οικονομικό ανταγωνισμό, επειδή η ίση αμοιβή για ίση εργασία εντάσσεται στη Συνθήκη της Ρώμης ως απαίτηση του θεμιτού οικονομικού ανταγωνισμού. Αισθάνομαι ότι αυτή είναι η απάντηση που πρέπει να δώσουμε σε εκείνους τους συναδέλφους που τονίζουν ότι η αγορά εργασίας λειτουργεί υπό διαφορετικό σύνολο απαιτήσεων.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τρίτη 18 Νοεμβρίου 2008.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

John Attard-Montalto (PSE), γραπτώς. – Το νομικό πλαίσιο εντός της ΕΕ σχετικά με την ίση αμοιβή για άνδρες και γυναίκες είναι διαδεδομένο. Το πρόβλημα έγκειται στην εφαρμογή.

Συμφωνείται ότι οι διακρίσεις στην αμοιβή με βάση το φύλο εξαλείφονται από την υπάρχουσα νομοθεσία. Οι έμμεσες διακρίσεις εξακολουθούν να αποτελούν θέμα. Κυρίως, αυτό προέρχεται από τον οικονομικό διαχωρισμό και, σε τέτοιες περιπτώσεις, η υπάρχουσα νομοθεσία έχει περιορισμένη εφαρμογή. Η αξιολόγηση του νομοθετικού πλαισίου καταδεικνύει ορισμένες διαφορές στη νομοθεσία όσον αφορά τη μισθολογική διαφορά μεταξύ των δύο φύλων (Gender Pay Gap – GPG).

Παρότι η ισχύουσα νομοθεσία υπό στενή έννοια έχει το ίδιο πεδίο εφαρμογής, οι υπάρχουσες οδηγίες καταδεικνύουν θεμελιώδεις διαφορές:

α) το 1975, η GPG θεωρήθηκε θέμα οικονομικού ανταγωνισμού, ένα «αναπόσπαστο μέρος της εδραίωσης και της λειτουργίας της κοινής αγοράς», ενώ

β) η Οδηγία του 2006 βασίζεται στην αρχή της «ίσης μεταχείρισης και των ίσων ευκαιριών».

Τα δεδομένα εμφανίζουν επίμονη διαφορά στην αμοιβή μεταξύ ανδρών και γυναικών. Οι πιο πρόσφατοι αριθμοί υποδεικνύουν μια διαφορά 15% στο ακαθάριστο ωρομίσθιο ανδρών και γυναικών. Στον ιδιωτικό τομέα, αυτό είναι πιο διαδεδομένο και το ποσοστό ανέρχεται σε 25%.

Η GPG συνήθιζε να εξηγείται από διαφορές σε ατομική βάση, όπως η ηλικία, η εκπαίδευση και η εμπειρία. Οι αποδείξεις, ωστόσο, υποδεικνύουν ότι αυτές οι διαφορές διαδραματίζουν σχετικά μικρό ρόλο στην επιμονή της GPG.

Petru Filip (PPE-DE), γραπτώς. – (RO) Η αρχή της ισότητας ευκαιριών και της ισότητας μεταχείρισης μεταξύ γυναικών και ανδρών είναι ένα θέμα με συγκεκριμένες συνυποδηλώσεις στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης που ενσωματώθηκαν πρόσφατα. Τα σημεία αναφοράς που χρησιμοποιούνται για την επαγγελματική απόδοση βασικά συνεχίζουν να βασίζονται επί το πλείστον στους άνδρες. Αυτή η άποψη δεν μπορεί να αλλάξει εύκολα στην πρώην κομμουνιστική ζώνη όπου, ως αποτέλεσμα των προσπαθειών προπαγάνδας του καθεστώτος, η συλλογική νοοτροπία έχει υιοθετήσει ένα εντελώς τεχνητό μοντέλο ισότητας. Η έλλειψη συνέπειας με την αξιωματική ισότητα που προωθήθηκε από την προπαγάνδα των κομμουνιστικών καθεστώτων πέτυχε να υπονομεύσει τις τρέχουσες προσπάθειες προώθησης της ίσης μεταχείρισης μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Βάσει αυτών των υποσχέσεων, αισθάνομαι ότι κάθε προσπάθεια που καταβάλλεται σήμερα για την προώθηση της αρχής της ισότητας των φύλων πρέπει να εστιάσει σε μια ευρύτερη εκπαιδευτική πτυχή, προσφέροντας στους πολίτες της Κοινότητας ρεαλιστικά μοντέλα συστήματος για μεταχείριση χωρίς διακρίσεις. Προκειμένου να εφαρμοστεί αυτή η αρχή σε όλη την Κοινότητα, χρειαζόμαστε τα θεσμικά όργανα της Ευρώπης να προτείνουν κάτι περισσότερο από τη διοργάνωση μιας Ευρωπαϊκής Ημέρας Ίσης Αμοιβής.

Zita Gurmai (PSE), γραπτώς. – (HU) Δεν αποτελεί σύμπτωση το γεγονός ότι ένα από τα κύρια στοιχεία του οδικού χάρτη 2006-2010 για την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι η προσπάθεια εξάλειψης της μισθολογικής διαφοράς μεταξύ των φύλων. Το πρόβλημα της μισθολογικής διαφοράς μεταξύ ανδρών και γυναικών υπερβαίνει τη θεμελιώδη αρχή της ίσης αμοιβής για ίση εργασία. Η διαφορά στους μισθούς αντικατοπτρίζει τις

σοβαρές ανισότητες που μπορούν να παρατηρηθούν στην αγορά εργασίας και που επηρεάζουν τις γυναίκες περισσότερο από όλους. Αυτό υποδεικνύει το σοβαρό δημοκρατικό έλλειμμα της Ευρώπης.

Η επίλυση του προβλήματος απαιτεί σύνθετες διευθετήσεις, που δεν μπορούν να γίνουν χωρίς πολιτική αποφασιστικότητα. Η υπάρχουσα νομοθεσία πρέπει να τελειοποιηθεί και η πρακτική της εφαρμογή πρέπει να προωθηθεί και να εποπτευθεί.

Η πραγματική αρχή των ίσων ευκαιριών μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνο αν κάθε κράτος μέλος επιδείξει αποφασιστική πολιτική βούληση και πραγματοποιήσει εποικοδομητικά βήματα, για να δώσει τέλος στη μισθολογική διαφορά μεταξύ των φύλων. Είναι απαράδεκτο ένας μεγάλος αριθμός κρατών μελών να εξακολουθούν να αποτυγχάνουν να καταβάλουν ιδιαίτερη προσοχή στη μισθολογική διαφορά μεταξύ των φύλων, είτε σε δημόσιες συζητήσεις είτε σε πολιτικά προγράμματα.

Η έναρξη μιας κοινωνικής συζήτησης και η διοργάνωση εκπαιδευτικών εκστρατειών είναι ομοίως απαραίτητες. Καλώς να προετοιμαστεί ένα πακέτο πολιτικών μέτρων, προκειμένου να αποκατασταθεί αυτό το πρόβλημα, που, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να λάβει υπόψη τις εθνικές διαφορές και τις δοκιμασμένες και πραγματικές πρακτικές.

Χρειαζόμαστε πιο ακριβείς και λεπτομερείς στατιστικές πληροφορίες, προκειμένου να διαπιστωθεί το πραγματικό καθεστώς και να εποπτευθούν στενά οι εξελίξεις. Οι λόγοι για τις μισθολογικές διαφορές πρέπει να εξεταστούν και οι πληροφορίες που θα αποκομιστούν κατ' αυτό τον τρόπο πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να διαλευκάνουν τις διακρίσεις και να τις αποκαταστήσουν και να τις αποτρέψουν μελλοντικά.

Livia Járóka (PPE-DE), γραπτώς. – Θα ήθελα να συγχαρώ την κ. Bauer για το σκληρό έργο της στη συνεισφορά ζωτικής σημασίας συστάσεων προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εφαρμογή της αρχής ίσης αμοιβής. Η μισθολογική διαφορά έχει μεγάλο αντίκτυπο στην κατάσταση των γυναικών στην οικονομική και κοινωνική ζωή και αποτελεί εμπόδιο στην ίση οικονομική ανεξαρτησία.

Υπάρχουν αρκετοί τομείς όπου οι γυναίκες επηρεάζονται από τη μισθολογική διαφορά με βάση αποκλειστικά το φύλο στην Ευρώπη. Οι γυναίκες αντιμετωπίζουν διαφορές στο ωρομίσθιό τους τόσο στα νέα όσο και στα παλιά κράτη μέλη. Διαφορές μπορούν να διαπιστωθούν στη διανομή εισοδήματος μεταξύ ανδρών και γυναικών: Ποσοστό 20 τοις εκατό των γυναικών, σε σύγκριση με 40 τοις εκατό των ανδρών στην Ευρώπη, λαμβάνουν παρόμοια διανομή εισοδήματος στους μισθούς κορυφαίας κλίμακας. Μια άλλη κατάφωρη μισθολογική ανισότητα έγκειται στον τομεακό διαχωρισμό των φύλων, καθώς οι μισές εργασίες στους τρεις τομείς είναι ανδροκρατούμενες.

Τέλος, η υπερ-εκπροσώπηση γυναικών – 30 τοις εκατό – σε θέσεις μερικής απασχόλησης επηρεάζει τις εισφορές στην αγορά εργασίας. Αυτοί οι αριθμοί είναι ακόμα πιο αρνητικοί όταν πρόκειται για γυναίκες με συγκεκριμένες εθνικές καταγωγές, όπως οι Ρομά. Ενώ το νομικό πλαίσιο της ΕΕ αναφορικά με την ίση αμοιβή είναι πολύ εκτενές, στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι γυναίκες εξακολουθούν να αμείβονται λιγότερο από τους άνδρες – ακόμα και εκείνες με παρόμοιες δεξιότητες και εκπαίδευση – που αποδεικνύει ότι η βελτίωση της νομοθεσίας με ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς της είναι ο κύριος στόχος που πρέπει να επιτευχθεί.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), γραπτώς. – Η μισθολογική διαφορά των φύλων είναι ανησυχητικά υψηλή στην ΕΕ. Υπήρξαν κάποιες πρωτοβουλίες για μείωσή της, αλλά ο ρυθμός με τον οποίο συρρικνώνεται η διαφορά είναι πολύ βραδύς. Το Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένα ζητήσει από την Επιτροπή να αναλάβει πρωτοβουλίες. Η έκθεση για τη μισθολογική διαφορά των φύλων παραθέτει πολλούς συγκεκριμένους τρόπους με τους οποίους η ΕΕ μπορεί να επιληφθεί αυτού του προβλήματος.

Είναι σημαντικός ο ορισμός εννοιών όπως «συνταξιοδοτική διαφορά», «άμεσες μισθολογικές διακρίσεις» και «έμμεσες μισθολογικές διακρίσεις» με μεγαλύτερη σαφήνεια και λεπτομέρεια, ώστε να έχουμε καλύτερα εργαλεία για την αντιμετώπιση της μισθολογικής διαφοράς των φύλων.

Επί του παρόντος, δεν διαθέτουμε τα ακριβή στατιστικά δεδομένα που χρειαζόμαστε για την αποτίμηση της κατάστασης. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή πρέπει να βελτιώσουν τις στατιστικές τους, αλλά το ίδιο πρέπει να πράξουν και οι ιδιωτικές εταιρείες. Οι εταιρείες πρέπει να υποχρεωθούν να εκτελούν τακτικούς μισθολογικούς ελέγχους και να κάνουν τα αποτελέσματα ευρέως διαθέσιμα.

Ένας άλλος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να συμβάλουμε στην επίλυση αυτού του προβλήματος είναι να προσθέσουμε μια ειδική αναφορά στις μισθολογικές διακρίσεις στο άρθρο 26 (Πρόληψη διακρίσεων) της Οδηγίας 2006/54/ΕΚ.

Είναι απλώς απαράδεκτο οι γυναίκες στην ΕΕ να κερδίζουν κατά μέσο όρο 15% λιγότερα από τους άνδρες. Ως φορέας διακυβέρνησης, πρέπει να κάνουμε κάτι για να διορθώσουμε αυτή την αδικία.

23. Καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης της Astrid Lulling εκ μέρους της Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων επί της πρότασης για μια οδηγία του Συμβουλίου όσον αφορά το καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης (COM(2008)0078 – C6-0099/2008 – 2008/0051(CNS)) (A6-0417/2008).

Astrid Lulling, εισηγήτρια. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αυτή η πρόταση για μια οδηγία, που προβλέπεται να αντικαταστήσει την Οδηγία του 1992, προορίζεται πρωτίστως να κάνει την εισαγωγή, κατά την 1 Απριλίου 2009, της ηλεκτρονικής εποπτείας της διακίνησης αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης – του περιήμου Συστήματος διακίνησης και ελέγχου των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης – συμβατή με τη νομοθεσία.

Επομένως, πρόκειται για τεχνικό μέτρο, αλλά συγχρόνως για ένα βήμα προς την κατεύθυνση λιγότερης γραφειοκρατίας, λιγότερης απάτης και μεγαλύτερης ταχύτητας.

Πέρα από λίγες τροπολογίες, τις οποίες κατέθεσα και έχουν γίνει αποδεκτές, για τη διασφάλιση μεγαλύτερης συνέπειας στη λειτουργία του νέου συστήματος, είμαστε σε συμφωνία αναφορικά με αυτό το στοιχείο της πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Κατά την άποψή του, η Επιτροπή Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας έκανε την έκθεση της Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων πολύ πιο δυσκίνητη, αντιγράφοντας ένα μεγάλο πλήθος τροπολογιών που είναι αντικείμενο διαπραγματεύσεως εντός του Συμβουλίου. Στην πραγματικότητα, αυτή η κίνηση δεν επιτυγχάνει τίποτα ουσιαστικό όσον αφορά εμάς.

Η πολιτική συζήτηση βρίσκεται αλλού. Σχετίζεται με τους όρους διακίνησης και φορολόγησης των αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, ιδίως του αλκοόλ και του καπνού που αγοράζεται από ιδιωτικούς καταναλωτές. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε τη σοφία, για μία φορά, να υποβάλει ένα κείμενο που βασίζεται σε πρόσφατη νομολογία, δηλαδή, νομολογία που επιτρέπει στους Ευρωπαίους να μεταφέρουν αγαθά που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τα οποία αγοράζονται σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της διαμονής τους, χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς, υπό τον όρο ότι τα αγαθά έχουν αγοραστεί για σκοπούς ιδιωτικής κατανάλωσης.

Η πρότασή μου και η θέση μου ως εισηγήτριας είναι σαφείς: Είμαι απολύτως υπέρ αυτού του κειμένου της Επιτροπής, που είναι σαφές, ακριβές και βασίζεται στις αρχές που διέπουν την εσωτερική αγορά. Ωστόσο, ορισμένοι από τους συναδέλφους μου, σοσιαλιστές και φιλελεύθεροι ιδίως, αισθάνθηκαν υποχρεωμένοι να καταθέσουν τροπολογίες που θα επαναθέσπιζαν φορολογικά σύνορα, όπως εκείνα που υπήρχαν πριν από το 1992, επανεισάγοντας ενδεικτικά όρια.

Το γεγονός είναι ότι τα ενδεικτικά όρια στη θεωρία σημαίνουν ποσοτικούς περιορισμούς στην πραγματικότητα. Ως αποτέλεσμα των απουσιών και εκμεταλλευόμενοι την έλλειψη γνώσεων ορισμένων συναδέλφων, έλαβαν πλειοψηφία στην επιτροπή. Η πολιτική ομάδα μου έλαβε την ομόφωνη απόφαση να καταθέσει τροπολογίες που προορίζονται να εδραιώσουν εκ νέου τις αρχικές προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το μόνο δίκαιο είναι να το κάνουμε. Δεν θέλουμε επιστροφή στα σύνορα και σε πρακτικές όπως εκείνες που υπήρχαν πριν από την ενιαία αγορά.

Αντιθέτως, θέλουμε λύσεις που προσαρμόζονται στην εποχή μας, περιλαμβανομένου του ηλεκτρονικού εμπορίου. Το μήνυμά μας προς το Συμβούλιο πρέπει να είναι σαφές: μην προτείνετε στους συμπολίτες μας να υπαναχωρήσουμε ως προς το κοινοτικό κεκτημένο.

Αυτό που φαίνεται εξίσου ακατανόητο είναι η συμπεριφορά ορισμένων σοσιαλιστών και φιλελεύθερων που θέλουν να καταργήσουν τα τελευταία εναπομείναντα καταστήματα αφορολόγητων ειδών στα χερσαία σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δυστυχώς, το ίδιο επιθυμεί και η Επιτροπή, παρότι αυτά τα καταστήματα κατά κανέναν τρόπο δεν καταλύουν την ενιαία αγορά. Εντούτοις, το κλείσιμό τους θα οδηγήσει στην απώλεια χιλιάδων θέσεων απασχόλησης, ιδίως στα σύνορα της Ελλάδας. Πραγματικά επιλέξαμε κατάλληλη στιγμή για να κάνουμε τέτοιες προτάσεις!

Ωστόσο, έπονται χειρότερα. Η ευκαιριακή πλειοψηφία στην Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων απέρριψε ακόμα και την τροπολογία μου, που επρόκειτο να διατηρήσει την επιλογή της αφορολόγητης αγοράς για ταξιδιώτες με τελικό προορισμό τρίτη χώρα, προκειμένου να λάβει υπόψη την κατάσταση που αφορά τις πτήσεις με ανταπόκριση.

Γιατί, αν ταξιδεύω στη Σιγκαπούρη από το Λουξεμβούργο, μέσω Φρανκφούρτης ή Παρισιού, να μην μπορώ να κάνω αφορολόγητες αγορές στο αεροδρόμιο της αναχώρησης; Πρέπει να πω ότι είναι αρκετά αποκαρδιωτικό,

κ. Πρόεδρε. Θα σας ενημέρωνα ότι έχω έξι λεπτά, αλλά δεν πρόκειται να τα χρησιμοποιήσω όλα. Έχω εμπιστοσύνη, τώρα, στον ορθολογισμό των περισσότερων εκ των συναδέλφων μας – είναι κρίμα που δεν παρευρίσκονται – να υιοθετήσουν μια λύση που είναι επίσης προς το συμφέρον των καταναλωτών και που δεν επινοεί ξανά νέους φορολογικούς και γραφειοκρατικούς φραγμούς.

Εκείνοι που καταψηφίζουν τις λογικές προτάσεις μας αύριο θα δυσκολευτούν να εξηγήσουν αυτό το βήμα οπισθοδρόμησης στους συμπατριώτες μας. Μπορούν να υπολογίζουν σε εμένα και τους συναδέλφους μου, για να καταγγείλουμε τις οπισθοδρομικές απόψεις τους.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ: K. VIDAL-QUADRAS

Αντιπροέδρου

László Kovács, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου κατ' αρχάς να ευχαριστήσω την εισηγήτρια κ. Lulling και την Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων για την έκθεση και την ταχεία επεξεργασία αυτής της πρότασης, που παρέχει τη νομική βάση για τη μηχανοργάνωση των διαδικασιών ειδικού φόρου κατανάλωσης από τον Απρίλιο του 2010.

Τα κράτη μέλη, καθώς και η Επιτροπή, έχουν επενδύσει πολλά στο Σύστημα διακίνησης και ελέγχου των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (EMCS). Αντικαθιστά το τρέχον σύστημα εποπτείας διακίνησης με χρήση εντύπων με ένα νέο μηχανογραφημένο.

Η μεγαλύτερη χρήση διευρωπαϊκών δικτύων για επικοινωνία μεταξύ των εμπόρων και των αρχών ειδικών φόρων κατανάλωσης, καθώς και μεταξύ των ιδίων των αρχών ειδικών φόρων κατανάλωσης, θα μειώσει το χρόνο που χρειάζεται για την εκπλήρωση φορολογικών υποχρεώσεων για τη διακίνηση ειδών με ειδικό φόρο κατανάλωσης

Αυτό θα παρέχει στις αρχές ειδικού φόρου κατανάλωσης ένα βασικό εργαλείο για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της απάτης και, ως εκ τούτου, την προστασία του νόμιμου εμπορίου. Συγχρόνως, θα βελτιώσει τις υπηρεσίες προς τους φορολογούμενους, που θα επωφεληθούν από τη βελτιωμένη ασφάλεια δικαίου και ανταλλαγές πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο με τις φορολογικές αρχές τους.

Πέρα από αυτές τις νέες διατάξεις, η προτεινόμενη Οδηγία θα αναδιατυπώσει και θα επικαιροποιήσει πλήρως την παλιά Οριζόντια Οδηγία περί Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης του 1992. Θα απλοποιήσει και θα εκσυγχρονίσει τις διαδικασίες ειδικών φόρων κατανάλωσης, με στόχο τη μείωση των υποχρεώσεων ειδικού φόρου κατανάλωσης για εμπόρους, ιδίως για εμπόρους που εκτελούν διασυνοριακές συναλλαγές, χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τους ελέγχους των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Σαφώς, καθώς η Επιτροπή είχε προτείνει ένα νέο και επικαιροποιημένο νομικό πλαίσιο για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, ορισμένα από τα πιο πολιτικά ζητήματα που περιλαμβάνονται σε αυτήν τη νομοθεσία έπρεπε να ξανασυζητηθούν.

Αυτό αφορά τα ζητήματα των επίγειων καταστημάτων αφορολόγητων ειδών, τη θέση των αεροδρομίων διέλευσης και τη διατήρηση κατευθυντήριων επιπέδων για τη διάκριση της εμπορικής διακίνησης αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης από τη διακίνηση αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης για προσωπική χρήση.

Πολλές τροπολογίες που προτάθηκαν από το Κοινοβούλιο ήδη συμμορφώνονται με το κείμενο του γενικού προσανατολισμού που συμφωνήθηκε στη διάσκεψη του ECOFIN στις 4 Νοεμβρίου 2008 ή βαίνουν προς την ίδια κατεύθυνση. Είναι επίσης αποδεκτές στην Επιτροπή.

Συνεπώς, έχω την πεποίθηση ότι η πρόταση μπορεί να υιοθετηθεί σύντομα και ότι η έγκαιρη εφαρμογή του EMCS είναι εξασφαλισμένη.

Manuel António dos Santos, συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας. – (PT) Θα χρησιμοποιήσω το πρώτο από τα δύο λεπτά που έχω στη διάθεσή μου, για να επισημάνω εν τάχει τις κύριες αρχές της γνωμοδότησής μου, η οποία υιοθετήθηκε ομόφωνα στην Επιτροπή Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας.

Αυτές οι αρχές είναι ως εξής: αύξηση της αποδοτικότητας στην παραγωγή και τη διανομή αγαθών και υπηρεσιών, κυρίως με μείωση της γραφειοκρατίας, βελτίωση των υπαρχόντων κανόνων και προσαρμογή τους στις τρέχουσες περιστάσεις, ιδίως για τη διευκόλυνση των εποπτικών διαδικασιών βάσει κινδύνου για τις εθνικές διοικήσεις, απλοποίηση των διαδικασιών και αύξηση της διαφάνειας για το ενδο-Κοινοτικό εμπόριο, αυξάνοντας την ασφάλεια δικαίου και τους θεμιτούς κανόνες. Τέλος, το σύστημα για την είσπραξη και την επιστροφή φόρου δεν πρέπει να δώσει αφορμή για κριτήρια διακρίσεων και πρέπει να αποφύγει τη διπλή φορολόγηση.

Αυτές ήταν οι κατευθυντήριες αρχές της γνωμοδότησης που παρουσίασα στην Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων, εκ μέρους της Επιτροπής Βιομηχανίας. Θα επαναλάμβανα ότι υπήρξε ευρεία συναίνεση επί της γνωμοδότησης εντός της Επιτροπής Βιομηχανίας.

Για αυτό πρέπει να πω, ως μέλος της Σοσιαλιστικής Ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, χρησιμοποιώντας το δεύτερο λεπτό που έχω στη διάθεσή μου, ότι δεν κατανοώ την παρατήρηση της κ. Lulling ότι η Σοσιαλιστική Ομάδα και η Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελεύθερων και Δημοκρατών για την Ευρώπη – και μόνον αυτοί – εισήγαγαν ποσοτικά όρια. Δεν ήταν μόνο η Σοσιαλιστική Ομάδα και η Ομάδα ALDE, καθώς, τουλάχιστον στην Επιτροπή Βιομηχανίας, ήταν όλοι, δεδομένου ότι η γνωμοδότησή μου υιοθετήθηκε ομόφωνα, όπως είπα.

Αισθάνομαι ότι είναι πραγματικά ασύνηδες το γεγονός ότι δεν έχουν περιληφθεί ποσοτικά όρια, καθώς γνωρίζουμε ότι αυτός ο τύπος φόρου έχει διάφορους στόχους. Προφανώς ο πρώτος στόχος είναι τα φορολογικά έσοδα, αλλά υπάρχει επίσης η προστασία της δημόσιας υγείας. Φυσικά, κάθε χώρα προσδίδει διαφορετικό επίπεδο σημασίας σε καθέναν από αυτούς τους δύο στόχους.

Ως εκ τούτου, αισθάνομαι ότι η λύση που βρήκαμε (του ορισμού ποσοτικών ορίων) είναι μια δίκαιη και ισόρροπη λύση, που δεν ωφελεί υπερβολικά καμία χώρα συγκεκριμένα. Επίσης, δεν ζημιώνει καμία από τις χώρες που ευλόγως έχουν διαφορετική αντίληψη από εκείνη της χώρας που εκπροσωπεί η κ. Lulling και την οποία φυσικά σέβομαι. Εντούτοις, οι επιθυμίες αυτής της χώρας προφανώς δεν μπορούν να τεθούν υπεράνω των γενικών επιθυμιών των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το τελικό μου σχόλιο σε μόλις 10 δευτερόλεπτα είναι ότι η Σοσιαλιστική Ομάδα προφανώς υποστηρίζει την εσωτερική αγορά και την επέκταση της εσωτερικής αγοράς και δεν πιστεύει ότι οι προτάσεις που υιοθετήθηκαν στην Επιτροπή Βιομηχανίας ή στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο την εσωτερική αγορά.

Bill Newton Dunn, συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών. – Κύριε Πρόεδρε, το Κοινοβούλιο υπερασπίζεται ιδιώτες και μικρούς οργανισμούς, μικρές επιχειρήσεις, σε αντίθεση με τις κυβερνήσεις που θέλουν να εξαλείψουν τα πράγματα που τις ενοχλούν και η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών πιστεύει ακράδαντα ότι πρέπει να επιτραπεί στα καταστήματα των χερσαίων εξωτερικών συνόρων να παραμείνουν. Πρέπει να έχουν καλύτερη αστυνόμευση, όπως πρέπει να βελτιωθεί όλη η αστυνόμευση κατά του εγκλήματος στα σύνορα της Ευρώπης, αλλά αυτός δεν είναι λόγος να εξαλειφθούν.

Δεύτερον, όσον αφορά τα θαλάσσια και εναέρια ταξίδια, η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς πιστεύει ακράδαντα ότι οι ταξιδιώτες – βάσει του τελικού τους προορισμού, σε αντίθεση με έναν προορισμό ανταπόκρισης – πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αγοράζουν αφορολόγητα, επειδή αυτό θα βοηθούσε τα μικρά περιφερειακά αεροδρόμια να έχουν έσοδα. Μπορεί να είναι άβολο για τις κυβερνήσεις, αλλά το υπερασπιζόμαστε πολύ σθεναρά.

Το τρίτο και τελικό σημείο που θέλω να θίξω – το οποίο είναι πολύ λυπηρό ότι η Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε στη διαβούλευση του 2006 για τη νομοθεσία της – είναι η κατάργηση αυτών των εξαιρέσεων που προτείνει τώρα. Γιατί δεν το συμπεριέλαβε; Γιατί δεν εκτέλεσε μια αποτίμηση του αντικτύπου για τη σημασία του πριν να το προτείνει;

Zsolt László Becsey, εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE. – (HU) Σας ευχαριστώ, κ. Πρόεδρε. Θα ήθελα να συγχαρώ την Επιτροπή και τους εισηγητές για το έργο τους και πιστεύω ότι αυτό το ηλεκτρονικό σύστημα επικαιροποίησης θα έχει καίριο και πολύ θετικό αντίκτυπο.

Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις. Πρώτον, ας επιτρέψουμε στην εσωτερική αγορά να λειτουργήσει. Αν το σύστημα φορολογικών μητρώων και η ανταλλαγή πληροφοριών λειτουργούν καλά, πιστεύω ότι η κίνηση για προσωπική χρήση από ιδιώτες δεν θα προκαλέσει μεγάλη βλάβη. Αν κάποιος σε κάποιο σημείο – έχοντας αγοράσει αγαθά για προσωπική χρήση – πληρώσει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, οι τιμές χονδρικής, και εν μέρει τα αποκλίνοντα ποσοστά ΦΠΑ, σε οποιαδήποτε περίπτωση θα ανταγωνίζονται μεταξύ τους.

Δεν είναι απαραίτητο να θέσουμε όρια σε όλα και είναι εντελώς περιττό να στείλουμε αρνητικά μηνύματα με σκοπό την προστασία των δημόσιων ταμείων των ακριβών χωρών. Θα ήταν πολύ παράξενο εντός της ζώνης του Σένγκεν ιδίως, αν ασχολούμασταν με επιθεωρήσεις της αστυνομίας ή των τελωνείων, εφόσον γνωρίζουμε ότι υπάρχουν διάφορες άλλες μέθοδοι σάρωσης των περιεχομένων των μεγαλύτερων φορτηγών. Ως εκ τούτου, δεν βλέπω κανένα νόημα στην κατάρτιση ενδεικτικών λιστών.

Η άλλη μου παρατήρηση είναι ότι και εγώ υποστηρίζω τα δικαιώματα των πολιτών που αναχωρούν από την εσωτερική αγορά να αγοράζουν τέτοια αγαθά, όταν αναχωρούν από αυτή την αγορά. Όσον αφορά τα ταξίδια μέσω ξηράς, δεν νομίζω ότι αυτό θα προκαλούσε λαθρεμπόριο μεγάλης κλίμακας ή ότι τα γειτονικά κράτη μέλη θα υφίσταντο

μεγάλες απώλειες, εφόσον οι τιμές στις γειτονικές τρίτες χώρες είναι πολύ χαμηλότερες σε σύγκριση με τα κράτη μέλη εντός της ΕΕ. Συνεπώς, δεν έχω κατά νου την εξαγωγή αγαθών σε βιομηχανική κλίμακα.

Υποθέτω ότι το ίδιο ισχύει στην περίπτωση των αεροδρομίων, εφόσον δεν είναι δυνατή η μεταφορά τόσο μεγάλων ποσοτήτων αγαθών σε παραδιδόμενες αποσκευές ή σε τσάντες χειρός, ώστε να έπρεπε να απαγορεύσουμε τη μεταφορά τέτοιων αγαθών για προσωπική χρήση σε τρίτες χώρες εκτός της τελωνειακής ένωσης. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κ. Πρόεδρε, για την ευκαιρία να μιλήσω.

Elisa Ferreira, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (PT) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ξεκινήσω συγχαίροντας την κύρια εισηγήτρια, κ. Lulling, και τους σκιώδεις εισηγητές, Benoît Hamon και Olle Schmidt. Για λόγους ανωτέρας βίας, ο συνάδελφός μου Benoît Hamon δεν μπορεί να παρευρεθεί σήμερα, επομένως θα προσπαθήσω να εκφράσω τη θέση του, που είναι η θέση της πολιτικής ομάδας μας, για ένα θέμα που αξίζει την πλήρη προσοχή μας. Στην πραγματικότητα, η φορολόγηση ως προς τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης είναι ένα ευαίσθητο θέμα.

Όταν μιλούμε για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, πρέπει να ενθυμούμαστε ότι επιβάλλονται σε σαφώς καθορισμένα καταναλωτικά αγαθά και υπηρεσίες: καπνός, αλκοόλ και ενεργειακά προϊόντα.

Η πρόταση της Επιτροπής τροποποιεί ένα κείμενο που χρονολογείται από το 1992. Η εσωτερική αγορά σε αυτά τα αγαθά έχει αλλάξει πολύ έκτοτε. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το νέο ηλεκτρονικό σύστημα για τη διαχείριση και τον έλεγχο των συναλλαγών είναι μια αλλαγή που χαιρετίζουμε και ότι θα πρέπει να απλοποιήσει τη λειτουργία του συστήματος, τόσο για τους παράγοντες όσο και για τις φορολογικές αρχές, όπως μόλις ανέφερε ο Επίτροπος.

Όσον αφορά τις πιο τεχνικές πτυχές – περιλαμβανομένων των χρονικών ορίων για την προώθηση εγγράφων, των κανόνων για την αναγνώριση οικονομικών εγγυήσεων από τους παράγοντες και ούτω καθεξής – η πρόταση της Επιτροπής και η έκθεση της εισηγήτριας αξίζουν συγχαρητήρια και συμφωνία, καθώς συνιστούν πραγματικές και χρήσιμες εξελίξεις.

Ωστόσο, όσον αφορά αυτούς τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, το πολιτικό περιεχόμενο δεν πρέπει να σταματά στις τεχνικές πτυχές, όπως ήδη αναφέρθηκε από το συνάδελφό μου Manuel António dos Santos. Τα αγαθά που καλύπτονται από αυτή την πρόταση είναι ευαίσθητα αγαθά, η πώληση των οποίων δεν πρέπει να υπόκειται μόνο στις δυνάμεις του ανταγωνισμού. Από αυτή την άποψη, θα ήθελα λοιπόν να εστιάσω σε δύο ενδεικτικά παραδείγματα. Το ένα είναι τα κατευθυντήρια όρια για την προσωπική μεταφορά αυτών των αγαθών και το άλλο είναι οι κανόνες που ισχύουν για τις πωλήσεις μέσω διαδικτύου.

Επί των θεμάτων αυτών, σαφώς διαφωνούμε με την εισηγήτρια.

Όσον αφορά το αλκοόλ, τον καπνό και επίσης τα καύσιμα, οι διαφορές στη φορολόγηση μεταξύ των κρατών μελών είναι τεράστιες και, συνεπώς, οι τιμές λιανικής διαφέρουν επίσης. Πρέπει μόνο να επισημάνω ότι η τιμή ενός πακέτου καπνού μπορεί να διαφέρει μεταξύ 1 και 7 ευρώ εντός της Ένωσης, εξαιτίας αυτών των σημαντικών διαφορών στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Κατά κανόνα, οι φόροι είναι πληρωτέοι στη χώρα κατανάλωσης, με την εξαίρεση των αγαθών που μεταφέρονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπό τους τρέχοντες κανόνες, ορισμένα ποσοτικά όρια πρέπει να γίνουν σεβαστά, διαφορετικά μπορεί να θεωρηθεί ότι τα αγαθά μεταφέρονται για εμπορικούς σκοπούς.

Η πρόταση της Επιτροπής στοχεύει να καταργήσει αυτά τα ποσοτικά όρια και, σε αυτήν τη συγκεκριμένη πτυχή, η εισηγήτρια, κ. Lulling, συμφωνεί. Αυτή δεν ήταν η συμφωνία της Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων. Αντιθέτως, συμφωνήσαμε να μειώσουμε αυτά τα όρια, κατόπιν πρωτοβουλιών από τους σκιώδεις εισηγητές, Benoît Hamon και Olle Schmidt, καθώς και εμού της ίδιας.

Η απελευθέρωση επιτρέπει σε ορισμένους καταναλωτές να αγοράζουν αυτά τα αγαθά πιο φθηνά. Ωστόσο, αυτό δεν έχει νόημα όπου μπορεί να βλάψει τα δημόσια οικονομικά των κρατών μελών ή τους στόχους της δημόσιας υγείας τους οποίους τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να διαφυλάξουν. Επίσης, δεν έχει νόημα όπου μπορεί να υποστηρίξει την άτυπη αγορά, που είναι κάτι που όλοι πρέπει να αποφύγουμε.

Συνεπώς, η τελική συμφωνία που επετεύχθη στην επιτροπή ήταν η διατήρηση των ορίων σε ένα λογικό επίπεδο, δηλαδή 400 τσιγάρα ή 45 λίτρα κρασιού ανά άτομο. Αυτές είναι οι ποσότητες που θεωρείται ότι προορίζονται για προσωπική κατανάλωση. Ως αποτέλεσμα, οι ταξιδιώτες που αγοράζουν αυτά τα αγαθά μέχρι αυτό το όριο δεν θα επηρεαστούν.

Για τους ίδιους λόγους, αντιτιθέμεθα στην Τροπολογία 68 της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών, που προτείνει τη φορολόγηση των πωλήσεων εξ αποστάσεως, ιδίως εκείνων που πραγματοποιούνται μέσω του διαδικτύου, στη χώρα του πωλητή και όχι στη χώρα

του καταναλωτή. Πρόκειται για μια (αδικαιολόγητη) αντιστροφή της γενικής αρχής που εφαρμόζεται στη φορολόγηση. Αυτή η τροπολογία θα άνοιγε επίσης το δρόμο για μια άτυπη αγορά ευρείας κλίμακας και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί απολύτως.

Τέλος, πρέπει απλώς να αναφέρω το ζήτημα των καταστημάτων αφορολόγητων ειδών. Η διεθνώς αναγνωρισμένη αρχή είναι ότι τα καταστήματα αφορολόγητων ειδών μπορούν να υπάρχουν μόνο σε λιμάνια και αεροδρόμια, για να διασφαλιστεί βέλτιστος έλεγχος και να προληφθεί οποιοσδήποτε κίνδυνος απάτης ή κατάχρησης. Πρέπει, επομένως, να επιτρέψουμε επαρκή χρόνο στους πολίτες να προσαρμοστούν και για αυτό προτείνουμε, εξ ονόματος της Σοσιαλιστικής Ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μια μεταβατική περίοδο για τα κράτη μέλη που εξακολουθούν να έχουν αγορές αφορολόγητων ειδών, η οποία θα τους επιτρέψει να προσαρμοστούν σταδιακά στη νέα κατάσταση. Ως εκ τούτου, προτείνουμε τη μακρινή ημερομηνία της 1 Ιανουαρίου 2017, ώστε να επιτρέψουμε μια σταδιακή σύγκλιση προς τον κοινό κανόνα.

Πιστεύουμε ότι αυτή η προσέγγιση είναι κατάλληλη. Είναι μια προσέγγιση που οδήγησε σε συναίνεση. Δεν επρόκειτο για πλήρη συναίνεση, αλλά υιοθετήθηκε από μια πλειοψηφία στην Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων και ελπίζω ότι θα υιοθετηθεί στην αριανή ψηφοφορία στην ολομέλεια.

Olle Schmidt, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε και κ. Lulling, συναντώμαστε ξανά για αυτό το ζήτημα. Φυσικά, δεν είναι η πρώτη φορά που ερχόμαστε σε σύγκρουση μεταξύ μας, η κ. Lulling και εγώ, για τη μορφή που πρέπει να λάβουν οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης στην Ευρώπη. Ωστόσο, είναι πιθανώς η πρώτη φορά που αισθάνομαι ότι εγώ είμαι εκείνος που έχει την πλειοψηφία με το μέρος του. Είναι επικίνδυνο να προεξοφλούμε πράγματα, αλλά θα δούμε ποια θα είναι η εξέλιξη.

Όσον αφορά το ζήτημα του νέου τεχνικού συστήματος, του EMCS, είμαστε σε πλήρη συμφωνία. Οι απόψεις μας αποκλίνουν σημαντικά στο ευαίσθητο ζήτημα των ποσοστώσεων στις εισαγωγές.

Αν υιοθετηθεί η προσέγγιση της επιτροπής, το Κοινοβούλιο θα έχει καταστήσει σαφή τόσο τη δέσμευσή του στην ελεύθερη κυκλοφορία στην Ευρώπη όσο και τη δέσμευσή του στην ενθάρρυνση της επιθυμίας για μια ευαίσθητη πολιτική δημόσιας υγείας. Όπως πάντα, όσον αφορά ζητήματα που σχετίζονται με τη φορολογία, είναι απαραίτητη η εξεύρεση μιας ισορροπίας μεταξύ του τι πρέπει να παραμείνει εντός της αρμοδιότητας ενός κράτους μέλους και του τι πρέπει να θεωρηθεί κοινή μας ευθύνη. Αν υπερψηφίσουμε την πρόταση της Επιτροπής, αυτό θα σημαίνει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα αναγνωρίσει ότι ο καπνός και το αλκοόλ δεν είναι το ίδιο με άλλα αγαθά, όπως ακούσαμε νωρίτερα σε αυτό το Σώμα, και πρέπει να αντιμετωπιστούν διαφορετικά. Αυτό, φυσικά, δεν είναι τίποτα επαναστατικό, καθώς πολλοί το υποστηρίζουν επί μακρόν.

Αποφασίζοντας να μειώσουμε κατά το ήμισυ τα ενδεικτικά επίπεδα εισαγωγών και διατηρώντας παράλληλα την αρχή ενός ορίου, δίνουμε στα κράτη μέλη πολύ περιθώριο για να ακολουθήσουν τη δική τους πολιτική, ενώ ταυτόχρονα η κοινή νομοθεσία θα κάνει ευκολότερη τη διεξαγωγή του διασυνοριακού εμπορίου για επιχειρήσεις και ιδιώτες. Ή, για να το θέσω πιο απλά: Θα δοθεί περιθώριο στη Σουηδία να δώσει προτεραιότητα σε ζητήματα δημόσιας υγείας, ενώ το Λουξεμβούργο της Lulling μπορεί να συνεχίσει την οργανωμένη πολιτική χαμηλής φορολογίας του. Η εσωτερική αγορά δεν μπορεί να οικοδομηθεί με πρότυπο τον τουρισμό του αλκοόλ.

Η μέθη και οι συνέπειές της δεν είναι σουηδικό πρόβλημα, όπως ακούω ορισμένες φορές να λέγεται. Πρόσφατα, ακούσαμε αιτήματα για δραστικά μέτρα για την καταπολέμηση της μέθης στο Ηνωμένο Βασίλειο, κάτι που πρέπει επίσης ενδεχομένως να σκεφτούν τα μέλη από τη Βρετανία. Νομίζω ότι είναι καιρός το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εξετάσει με περισσότερη ευαισθησία αυτά τα ζητήματα και να δώσει στα κράτη μέλη την ευκαιρία να αναλάβουν δράση προς την κατεύθυνση της δημόσιας υγείας.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *εξ ονόματος της Ομάδας UEN*. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, μιλώντας εξ ονόματος της Ομάδας «Ένωση για την Ευρώπη των Εθνών», θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας σε τρία σημεία. Πρώτον, οι αλλαγές στους φόρους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ενθαρρύνουν μια αύξηση στην παραγωγή και τη διανομή αγαθών και υπηρεσιών, κυρίως μειώνοντας τη γραφειοκρατία, αλλά επίσης καθιστώντας ευκολότερο για τις εθνικές διοικήσεις να εφαρμόσουν διαδικασίες ελέγχου με βάση την ανάλυση κινδύνου.

Δεύτερον, οι λύσεις που προτείνονται σε αυτή την οδηγία ικανοποιούν αυτές τις απαιτήσεις. Η απλοποίηση των διοικητικών διαδικασιών και ένα ηλεκτρονικό σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών θα γίνουν για τις φορολογικές αρχές των κρατών μελών ένα εργαλείο για βελτιωμένους ελέγχους με καλύτερη διαχείριση. Τρίτον, πρέπει να υποστηρίξουμε τις λύσεις που προτάθηκαν από την εισηγήτρια για τη συμπερίληψη της εξ αποστάσεως πώλησης αγαθών με ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και, επίσης, στο καθεστώς αναστολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης, με την εφαρμογή μειωμένων εγγυήσεων όσον αφορά οντότητες που πληρούν τις προϋποθέσεις της καλής συμπεριφοράς και χρησιμοποιούν τακτικά το σύστημα εγγυήσεων.

Trevor Colman, εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM. – Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τη διαδικασία 2008/0051(CNS) αναφέρει στο άρθρο 10 ότι «τα κράτη μέλη δύνανται [...] να προβλέπουν ότι τα υποκείμενα σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση μπορούν να τύχουν επιστροφής [...] των εν λόγω φόρων». Με αυτήν τη βάση, η κ. Lulling μάς λέει ότι, όσον αφορά τους όρους επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, η πρόταση ορίζει ότι, ως γενική αρχή, επαφίεται στα κράτη μέλη να καθορίσουν αυτούς τους όρους.

Εντούτοις, το άρθρο 10 συνεχίζει: «εφόσον η επιστροφή [...] δεν οδηγεί σε εξαιρέσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 11». Το άρθρο 11 αναφέρεται σε εξαιρέσεις για διπλωματικούς σκοπούς, για την επιδότηση διεθνών οργανισμών, για την αρωγή των ένοπλων δυνάμεων του ΝΑΤΟ και υπό ειδικές διευθετήσεις με χώρες που δεν ανήκουν στην ΕΕ, όλες εκ των οποίων – νομίζω ότι θα συμφωνήσετε – είναι πολύ εξειδικευμένες εξαιρέσεις που, αντίθετα με τον ισχυρισμό της κ. Lulling, δεν προασπίζουν τη γενική αρχή ότι επαφίεται στα κράτη μέλη να καθορίζουν τους όρους της επιστροφής.

Δεν υπάρχει καμία εξαίρεση για τα κράτη μέλη σε αυτή την πρόταση και, για αυτούς τους λόγους, επικροτώ στα μέλη την Τροπολογία 54, που επιδιώκει να αποκαταστήσει ένα κατάφωρο ασθενές σημείο αυτής της έκθεσης.

Μαργαρίτης Σχοινάς (PPE-DE). – (EL) Κύριε Πρόεδρε, βρίσκομαστε μπροστά σε μια ακόμα εκκεντρική πρόταση της Επιτροπής: ούτε λίγο ούτε πολύ με μια πολιτική μπουλντόζας προτείνει να καταργηθεί κάθε σταθμός αφορολόγητων ειδών στα χερσαία σύνορα της Κοινότητας με τρίτες χώρες.

Προβάλλει ένα πολύ μεγάλο «γιατί»: γιατί, κύριε Επίτροπε, είχατε αυτή τη σκέψη και, αφού την είχατε, γιατί δεν την είχατε θέσει στη διαβούλευση που οργανώσατε το 2006 και γιατί δεν την συμπεριλάβατε σε ένα *impact assessment*, που είστε υποχρεωμένοι να κάνετε στα πλαίσια της νέας αρχής του *better regulation*;

Πρέπει λοιπόν να μας εξηγήσετε γιατί θα πούμε σε εκατοντάδες εργαζόμενους ότι θα χάσουν τη δουλειά τους, ειδικά στους δύσκολους τωρινούς καιρούς της κρίσης· πρέπει να μας εξηγήσετε ποιος είναι αυτός ο αντίκτυπος στην εσωτερική αγορά που είναι τόσο σημαντικός για να καταργήσετε συλλήβδην όλους τους χερσαίους σταθμούς στα σύνορα με τρίτες χώρες, που στην περίπτωση της δικιάς μου της χώρας, της Ελλάδας, λειτουργούν με μεγάλη επιτυχία χωρίς κανένα πρόβλημα απάτης, χωρίς κανέναν αντίκτυπο στην εσωτερική αγορά. Πρέπει και το Κοινοβούλιο και οι πολιτικές ομάδες που συμμερίζονται αυτή την άποψη να αναλάβουν την πολιτική ευθύνη να εξηγήσουν στους εργαζόμενους τι είναι αυτό που πρέπει να μας κάνει να καταργήσουμε αυτή την πετυχημένη λειτουργία των καταστημάτων.

Καθόσον με αφορά – και η κ. Lulling το είπε ξεκάθαρα όπως το είπε ξεκάθαρα και η IMCO στη γνωμοδότησή της – δεν έχουμε λάβει καμιά πειστική απάντηση. Αυτό μας κάνει να πιστεύουμε ότι η Επιτροπή το θεωρεί πιο πολύ σαν καπρίτσιο. Δεν έχουμε λάβει καμιά πειστική απάντηση.

Κάνω λοιπόν μια έκκληση της τελευταίας στιγμής: αύριο στην ψηφοφορία οι τροπολογίες 63, 64 και 65 να υπερψηφιστούν, για να μην επιτρέψουμε στην πολιτική της μπουλντόζας να ισοπεδώσει ακόμα μια φορά ό, τι δουλεύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατερίνα Μπατζελή (PSE). – (EL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα κάνω μία συγκεκριμένη πρόταση για το σύστημα της εξαίρεσης των καταστημάτων *land based*.

Κύριε Επίτροπε, σχετικά με τα καταστήματα *land based*, τα εισάγετε σε μία γενική εξαίρεση η οποία αποτελεί διακριτική μεταχείριση εις βάρος των επιχειρήσεων και αυτό έχει σημαντικές επιπτώσεις στη λειτουργία αυτών, των υγιών κατά τα άλλα επιχειρήσεων, με ουσιαστική συμβολή στις εθνικές κοινωνίες και στην τοπική απασχόληση.

Σε κράτη μέλη, όπως η Ελλάδα, με εκτεταμένα χερσαία σύνορα σε τρίτες χώρες, η αντικατάσταση των καταστημάτων αυτών παρουσιάζει μια συνεχή μακρά πορεία, ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων και με κερδοσκοπία, ενώ από την άλλη πλευρά το θέμα της συστηματικής παραβίασης του κριτηρίου αγοράς για προσωπική χρήση ή οι περιπτώσεις συστηματικής κατάχρησης και φοροδιαφυγής ελέγχονται με σαφή τρόπο από τις εθνικές αρχές. Θεωρώ ότι η διατήρηση της λειτουργίας των καταστημάτων αφορολόγητων που βρίσκονται σε χερσαία σύνορα θα αποτελούσε λύση συνεπεί και με τις ίδιες τις προτάσεις της Επιτροπής, ενώ το βάρος ελέγχου του τρόπου λειτουργίας και πάταξης περιπτώσεων φοροδιαφυγής θα συνέπιπτε όπως και στα άλλα καταστήματα επί των λιμανιών και των αεροδρομίων.

Θεωρώ λοιπόν ότι και στην επόμενη ψηφοφορία θα πρέπει να υποστηρίξουμε τις τροπολογίες 57, 63, 64, 65, και στην τελική περίπτωση την τροπολογία 69, η οποία δίνει μια παράταση της λειτουργίας των καταστημάτων αυτών μέχρι το 2012.

Colm Burke (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, χαιρετίζω την έκθεση για τις γενικές διευθετήσεις για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης. Θέλω να επισημάνω την πρόοδο που έγινε στο θέμα των φόρων αγοράς. Η αρχική πρόταση,

αν εφαρμοζόταν, θα είχε περιορίσει τους επιβάτες να αγοράζουν αφορολόγητα αγαθά μόνο στο τελικό αεροδρόμιο αναχώρησης πριν να εξέλθουν από την ΕΕ. Πρακτικά, αυτό θα σήμαινε ότι, αν κάποιος ταξίδευε από το Κορκ της Ιρλανδίας στο Ντουμπάι μέσω Παρισιού, θα μπορούσε να αγοράσει αφορολόγητα αγαθά μόνο στο Παρίσι. Αυτό θα μείωνε δραστικά την κερδοφορία των ιρλανδικών περιφερειακών αεροδρομίων, καθώς πολλά βασίζονται επί του παρόντος στις εμπορικές δραστηριότητες για το κύριο τμήμα των εσόδων τους. Αυτό θα είχε αναπόφευκτα οδηγήσει σε απώλειες θέσεων απασχόλησης. Ωστόσο, αυτό έχει τώρα διευθετηθεί και, κατά συνέπεια, θα ήθελα να συγχαρώ την εισηγήτρια για το γεγονός ότι εργάστηκε για να αντιμετωπίσει τις ανησυχίες μας.

Αυτό συνιστά ευπρόσδεκτη εξέλιξη σε μια στιγμή κατά την οποία η ιρλανδική κυβέρνηση θέσπισε ένα νέο φόρο αεροδρομίου, που θα κάνει διάκριση κατά των πολιορκημένων μικρότερων περιφερειακών αεροδρομίων προς όφελος του ήδη συμφορημένου αεροδρομίου του Δουβλίνου. Ως προς αυτό, καλώ την Επιτροπή να διερευνήσει τη νομιμότητα αυτού του μέτρου υπό τους κανόνες ανταγωνισμού της ΕΕ. Χαιρετίζω την έκθεση της κ. Lulling και της Επιτροπής.

Peter Skinner (PSE). - Κύριε Πρόεδρε, ίσως αν ήμουν η κ. Lulling και ζούσα στο Λουξεμβούργο, να είχα το ίδιο ισχυρά αισθήματα για την απουσία ενδεικτικών ορίων.

Δυστυχώς, ζω σε ένα νησί όπου υπάρχει πολύ λαθρεμπόριο και μεγάλο μέρος από το αλκοόλ και τον καπνό που οι άνθρωποι νομίζουν ότι μπορούν να χρησιμοποιήσουν για τους δικούς τους συγκεκριμένους σκοπούς στην πραγματικότητα πωλείται αργότερα σε άλλους μέσω μεταπώλησης εμπορικού χαρακτήρα. Φοβούμαι πως οτιδήποτε κάνουμε για να θέσουμε τέλος στα ενδεικτικά όρια θα στείλει ένα μήνυμα σε εκείνους τους λαθρέμπορους που επιζητούν τη μεταπώληση αλκοόλ και τσιγάρων.

Τα ενδεικτικά όρια μπορεί να μην φαίνονται ασφαλής οδηγός για τους καταναλωτές, αλλά είναι ασφαλής οδηγός για τα παιδιά, παιδιά που συχνά καταλήγουν να καταναλώνουν το αλκοόλ και τα τσιγάρα που πωλούνται από λαθρέμπορους που τα φέρνουν στην περιφέρειά μου στα Νοτιοανατολικά και τα πωλούν στους δρόμους, στα στενά και στα υποστατικά, για ψιλά, ένα ή δύο τσιγάρα κάθε φορά ίσως, αλλά αρκετά για να ξεκινήσουν τα παιδιά.

Αυτό το εμπόριο είναι που πρέπει να ελεγχθεί και μπορεί να ελεγχθεί μόνο μέσω της θέσπισης ενδεικτικών ορίων, ώστε να μπορούμε να οδηγηθούμε στην πηγή των ανθρώπων που προσπαθούν να το κάνουν αυτό και προσπαθούν να κάνουν λαθρεμπόριο ερήμην των αστυνομικών και τελωνειακών οργάνων.

Για αυτό πιστεύω ότι τα ενδεικτικά όρια πρέπει να παραμείνουν. Δεν είναι, όπως υποστηρίζω, ένα τέλος στην ολοκλήρωση των ενιαίων αγορών, αλλά οπωσδήποτε επιφέρουν μια καλύτερη ιδέα της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής συμπεριφοράς και, στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι τελωνειακοί και αστυνομικοί υπάλληλοι το έχουν ζητήσει. Το έχουν ζητήσει επειδή δίνει καλές κατευθυντήριες οδηγίες για το τι θα αναμενόταν να φέρνουν πίσω οι πολίτες για τη δική τους προσωπική χρήση.

Ο καπνός έχει διάρκεια ζωής μόνο έξι μήνες, επομένως, όταν σταματάτε ημιφορτηγά φορτωμένα με τσιγάρα μέχρι την οροφή, πρέπει να κάνετε την ερώτηση: είναι αυτό πραγματικά για προσωπική χρήση ή πηγαίνει κάπου αλλού για μεταπώληση και συχνά σε παιδιά;

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Συνάδελφοι, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης και τα ηλεκτρονικά συστήματα χρέωσης γενικά φαίνεται ότι είναι τεχνικά ζητήματα, αλλά επίσης εξυπηρετούν συγκεκριμένους ισχυρούς πολιτικούς στόχους. Ωστόσο, για να μπορέσουμε να τα χρησιμοποιήσουμε, πρέπει να λάβουμε υπόψη τις συγκεκριμένες συνθήκες στα κράτη μέλη, μαζί με τις αφηρημένες θεωρίες. Ταυτόχρονα, πρέπει να διατηρήσουμε συνέπεια με γενικότερες αρχές των πολιτικών που εφαρμόζουμε. Για παράδειγμα, η αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Αυτή η έκθεση θα ικανοποιούσε αμφότερους τους όρους, αν γίνει αποδεκτή μια πρόταση. Αυτό ισχύει ιδίως για την Τροπολογία 69, που αναφέρεται στη διατήρηση των καταστημάτων αφορολόγητων ειδών σε σημεία τελωνείων της Ένωσης εκτός από λιμάνια και αεροδρόμια, μέχρι το 2017. Αυτή η τροπολογία θα εξαλείψει τις διακρίσεις μεταξύ εκείνων που ταξιδεύουν μέσω θαλάσσης ή αέρος και εκείνων που ταξιδεύουν στην ξηρά, οι οποίες είναι εντελώς αδικαιολόγητες όχι μόνο από οικονομική και θεωρητική, αλλά και από πρακτική προοπτική. Συγχρόνως, προσφέρει κάποιο πλεονέκτημα σε όσους διαβιούν στις συνοριακές περιοχές, όπως έχει ήδη επισημανθεί. Αυτοί οι άνθρωποι, σε γενικές γραμμές, μειονεκτούν από οικονομικής άποψης, εξαιτίας της περιφερειακής κατάστασής τους, αλλά, αν οι θέσεις εργασίας τους εξαφανίζονταν, αυτό θα είχε αρνητικό αντίκτυπο επάνω τους.

Συνάδελφοι, υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να αποδεχθείτε αυτή την τροπολογία στη διάρκεια της αυριανής ψηφοφορίας. Σε σύγκριση με την τεράστια δαπάνη στην οποία είμαστε προετοιμασμένοι να προβούμε χωρίς αντιρρήσεις, προκειμένου να διασώσουμε επιχειρήσεις, αυτή η εξαίρεση έχει μόνο μικρές οικονομικές επιπτώσεις.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Κύριε Πρόεδρε, η ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων και αγαθών είναι ένα από τα σπουδαία επιτεύγματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν λειτουργεί καλά στην περίπτωση αγαθών που

υπόκεινται σε ποικίλα υψηλά επίπεδα φόρου κατανάλωσης μεταξύ των κρατών μελών. Οι αντικρουόμενες απόψεις της Επιτροπής, της επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και των εισηγητών όσον αφορά τις ποσοτικές πολιτικές έχουν δείξει ότι δεν θα εξεύρουμε μια καλή λύση, όσο συνεχίζουν να υφίστανται αυτές οι φορολογικές διαφορές. Με ενοχλεί το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εκτέλεσε μια μελέτη των επιπτώσεων, προκειμένου να αποτιμήσουμε την οικονομική σημασία της παράλληλης αγοράς και την κοινωνική σημασία που περιορίζει τους πολίτες μας και που ενδεχομένως όλοι αναγνωρίζουμε. Θα ήθελα αυτή η συζήτηση να οδηγήσει στο συντονισμό των πολιτικών φόρων κατανάλωσης για το αλκοόλ και τον καπνό, μεταξύ άλλων λόγων, για τους κινδύνους υγείας. Αποτελεί πραγματικότητα ότι οι χώρες με υψηλούς φόρους δεν μπορούν να επαιρυνται για ορατή επιτυχία στη μάχη κατά του αλκοολισμού.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, το Κεφάλαιο 4 ορίζει τις βασικές διατάξεις και διαδικασίες που εφαρμόζονται ως μέρος του Συστήματος διακίνησης και ελέγχου των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης. Η νέα πτυχή είναι η θέσπιση του συστήματος και της διοικητικής τεκμηρίωσης σε ηλεκτρονική μορφή.

Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποδοτική λειτουργία του μηχανογραφημένου συστήματος, τα κράτη μέλη πρέπει να υιοθετήσουν εντός των εθνικών εφαρμογών τους ένα ομοιόμορφο σύνολο και δομή δεδομένων, προκειμένου να παρέχουν μια αξιόπιστη διασύνδεση για τους οικονομικούς παράγοντες.

Η μεταβατική περίοδος για την υιοθέτηση του Συστήματος διακίνησης και ελέγχου των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης υπό αναστολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης πρέπει να οριστεί λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη δυνατότητα εισαγωγής του μηχανογραφημένου συστήματος σε κάθε κράτος μέλος. Με γνώμονα αυτό, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για την υλοποίηση βασικών δημόσιων εγκαταστάσεων σε εθνικό επίπεδο και την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητάς τους.

Επίτροπε, εν όψει της επισιτιστικής κρίσης που αναφέρθηκε και της κοινωνικής και οικονομικής σημασίας της γεωργίας της Ευρώπης, πιστεύω ότι πρέπει να εξετάσουμε προσεκτικά την πιθανότητα κατάργησης των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για αγροτικές δραστηριότητες, καθώς και στην ενέργεια που χρησιμοποιείται για την άντληση υδάτων για αρδευτικούς σκοπούς.

László Kovács, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, από τις συζητήσεις διακρίνω μια γενική υποστήριξη για τον κύριο στόχο της πρότασης της Επιτροπής, που θα παράσχει τη νομική βάση για τη μηχανοργάνωση των διαδικασιών ειδικών φόρων κατανάλωσης μέχρι τον Απρίλιο του 2010.

Θέλω να τονίσω και να επιβεβαιώσω ότι ο σκοπός της πρότασης είναι να απλοποιήσει και να εκσυγχρονίσει τη διαδικασία των ειδικών φόρων κατανάλωσης, να βελτιώσει τον έλεγχο της κυκλοφορίας αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και ταυτόχρονα να μειώσει τις γραφειοκρατικές υποχρεώσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τους εμπόρους και να μειώσει την επιβάρυνση των μεμονωμένων ταξιδιωτών. Αυτές ήταν οι κατευθυντήριες αρχές για τις προτάσεις.

Θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις σε σχέση με τις τροπολογίες που αφορούν ορισμένα από τα πιο ευαίσθητα ζητήματα της πρότασης.

Επί των «κατευθυντηρίων επιπέδων», η Επιτροπή θα μπορούσε να αποδεχθεί τη διατήρηση των κατευθυντηρίων επιπέδων ως εργαλείο, παρότι δεν θέλαμε να θεσπίσουμε ή να προτείνουμε κατευθυντήρια επίπεδα. Ωστόσο, πρέπει να διατηρηθούν οι παρούσες τιμές ποσοτικής αναφοράς. Δεν μπορούμε να αποδεχθούμε μια μείωση αυτών των τιμών, το οποίο θα ήταν ένα βήμα οπισθοδρόμησης σε σύγκριση με την Οδηγία του 1993.

Όσον αφορά την κατάργηση των καταστημάτων αφορολόγητων ειδών στα χερσαία σύνορα, που είναι άλλο ένα ευαίσθητο ζήτημα, θέλω να σας υπενθυμίσω ότι η προέλευση αυτής της προσέγγισης χρονολογείται στο 1960, όταν ο ΠΟΤ, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Τελωνείων, συνέστησε την κατάργηση των καταστημάτων αφορολόγητων ειδών στα χερσαία σύνορα, και επίσης θέλω να σας υπενθυμίσω ότι το 2002, όταν ολοκληρώθηκαν οι συνομιλίες προσχώρησης με 10 νέες χώρες, χώρες όπως η Σλοβενία, η Ουγγαρία και ορισμένες άλλες εξαναγκάστηκαν να καταργήσουν τα καταστήματα αφορολόγητων ειδών τους στα χερσαία σύνορα. Επομένως, νομίζω ότι η προτεινόμενη λύση, που παρέχει μια πολύ μακρά μεταβατική περίοδο για την Ελλάδα και τη Ρουμανία, είναι αρκετά δίκαιη σε σύγκριση με τη στάση που υιοθετήθηκε ως προς τις πρώην νέες χώρες.

Όσον αφορά την επιστροφή των ειδικών φόρων κατανάλωσης σε μικρούς διανομείς καυσίμων, η Επιτροπή διατηρεί την αρχή ότι η αφερεγγυότητα του τελικού καταναλωτή δεν μπορεί να είναι λόγος για τη μη χρέωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Ταυτόχρονα, εν όψει της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης και, ορισμένες φορές, των τιμών καυσίμων που παραμένουν υψηλές, καθώς και για να διασφαλιστεί η διανομή καυσίμων στους τελικούς χρήστες,

πρέπει να είναι δυνατό για τα κράτη μέλη να διαφυλάξουν με άλλον τρόπο το συμφέρον των μικρών διανομέων, υπό τον όρο ότι τέτοια μέτρα δεν στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό.

Όσον αφορά την αποτίμηση του αντικτύπου, ένα σημείο που έδιξαν πολλοί ομιλητές, θέλω να σας υπενθυμίσω ότι μια αποτίμηση αντικτύπου είχε πραγματοποιηθεί ήδη το 2004, επομένως απλώς δεν κρίναμε απαραίτητο να την επαναλάβουμε έπειτα από δύο έτη.

Συμπερασματικά, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Κοινοβούλιο για την υποστήριξη και την εποικοδομητική προσέγγισή του. Η παροχή της νομικής βάσης για το νέο Σύστημα διακίνησης και ελέγχου των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να επιταχύνουν την προετοιμασία τους για τη θέσπιση του συστήματος, που προβλέπεται μέχρι τον Απρίλιο του 2010. Η Επιτροπή θα λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα, για να διασφαλίσει ότι όλα τα κεντρικά συστήματα θα λειτουργούν μέχρι εκείνη την ημερομηνία, καθώς και θα παράσχει υποστήριξη, για να επιτρέψει μια ομαλή μετάβαση στο νέο περιβάλλον χωρίς χαρτί.

Astrid Lulling, εισηγήτρια. – (FR) Επίτροπε, επιθυμούμε σφόδρα το Σύστημα διακίνησης και ελέγχου των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης να αντικαταστήσει το σύστημα εντύπων τον Απρίλιο του 2009 και ελπίζουμε ότι όλη η ατυχής συζήτηση για τα ενδεικτικά όρια δεν θα καθυστερήσει την υιοθέτηση της οδηγίας.

Θα ήθελα να πω στον κ. Dos Santos ότι αυτά τα ενδεικτικά όρια δεν έχουν καμία σχέση με την υγεία ή με το Λουξεμβούργο. Θα ήθελα να επισημάνω στην κ. Ferreira ότι, το 2005, υιοθετήσαμε σε αυτό το Σώμα την έκθεση του μέλους της Σοσιαλιστικής Ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κ. Rosati, στην οποία ήδη υιοθετήσαμε την κατάργηση των ενδεικτικών ορίων. Εντούτοις, ο κ. Hamon, που τώρα έχει άλλες ανησυχίες, είχε προτείνει στην τροπολογία του πολύ υψηλότερα όρια από εκείνα του επονεϊδιστου σοσιαλφιλελεύθερου συμβιβασμού που εξυφάνθηκε πίσω από την πλάτη μου. Στον κ. Schmidt, θα έλεγα ότι πραγματικά θα οφείλαμε να μην συγχέουμε τα πράγματα και να μιλούμε ταυτόχρονα για τη φορολογία και την υγεία. Εντούτοις, η μάλιστα του αλκοολισμού είναι, δυστυχώς, ευθέως ανάλογη του επιπέδου των ειδικών φόρων κατανάλωσης. Όσο υψηλότερο είναι το ποσοστό των ειδικών φόρων κατανάλωσης, τόσο μεγαλύτερη είναι η μάλιστα του αλκοολισμού στις χώρες. Οι τελευταίες είναι προφανώς ελεύθερες να επιβάλουν όσο υψηλό ποσοστό ειδικού φόρου κατανάλωσης επιθυμούν, επειδή έχουμε μόνο ελάχιστα ποσοστά και όχι μέγιστα, αλλά, σας παρακαλώ, μην κάνετε λόγο για την πολιτική υγείας, όταν έχετε τέτοια ποσοστά.

Θα ήθελα να πω στον κ. Skinner ότι, πραγματικά, οι λαθρέμποροι δεν ενδιαφέρονται καθόλου για επίπεδα και ενδεικτικά όρια. Επιπλέον, στην πρόταση της Επιτροπής, υπάρχουν κριτήρια για τον ορισμό των αγαθών που αγοράζονται για προσωπική χρήση και τα οποία συνιστούν καλύτερους μηχανισμούς διασφάλισης από τα ενδεικτικά όρια, για την πάταξη του λαθρεμπορίου επίσης. Ελπίζω ότι, αύριο, θα μπορέσουμε να εξεύρουμε τη σωστή λύση, δηλαδή εκείνη που προτείνω.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 12 το μεσημέρι.

24. Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: εμπόδια για τη μεταρρύθμισή του (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση επί της προφορικής ερώτησης προς την Επιτροπή εκ μέρους του Gerardo Galeote Quecedo, εξ ονόματος της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης, για το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: εμπόδια για τη μεταρρύθμισή του (O-0092/2008 – B6-0472/2008).

Gerardo Galeote, συντάκτης. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, για ακόμη μία φορά αφιερώνουμε μια συζήτηση στην ολομέλεια στη μεταρρύθμιση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που, όπως όλοι γνωρίζουμε, προορίζεται να ανακουφίσει τη ζημία που προκαλείται από μια μείζονα φυσική καταστροφή εντός της επικράτειας της Ένωσης.

Αυτό το Ταμείο πολύ γρήγορα αποδείχθηκε αναποτελεσματικό στην εκπλήρωση των καθορισμένων στόχων του και, ως αποτέλεσμα, το 2005, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε μια πρόταση για τροποποίηση του κανονισμού που διέπει αυτό το μέσο αλληλεγγύης. Ο στόχος ήταν να βελτιώσει όχι μόνο τη λειτουργικότητά του, αλλά και την πρόσβαση σε αυτό και την κάλυψή του, στην περίπτωση μεγάλης φυσικής καταστροφής.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως μπορεί εύκολα να αποδειχθεί, εργάστηκε γρήγορα και εντατικά σε αυτή την πρόταση, ώστε το Μάιο του 2006 το θεσμικό μας όργανο είχε ολοκληρώσει την πρώτη του ανάγνωση. Εκείνη την εποχή, όλοι νομίζαμε και πιστεύαμε ότι το Συμβούλιο θα έκανε το ίδιο, δεδομένου ότι αυτός ήταν ένας κανονισμός

υπό τη διαδικασία συναπόφασης. Εντούτοις, όπως όλοι γνωρίζουμε τώρα, αυτό δεν συνέβη. Αντίθετα με τις προσδοκίες, το Συμβούλιο παρακώλυσε τη διαδικασία λόγω της απραξίας του.

Στη διάρκεια αυτής της περιόδου, εκτός από τις σοβαρές πλημμύρες, η Ευρωπαϊκή Ένωση υπέστη σοβαρές πυρκαγιές, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις οδήγησαν σε θανάτους, καθώς επίσης και μεγάλες ξηρασίες. Ωστόσο, το Συμβούλιο παρέμεινε απαθές. Η πρόταση για βελτίωση του κανονισμού εξακολουθεί να βρίσκεται στο τραπέζι του Συμβουλίου, παρά τις εκκλήσεις από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τις κοινωνικές δυνάμεις.

Σήμερα, θέλουμε να καλέσουμε για άλλη μία φορά το Συμβούλιο να δράσει και να του υπενθυμίσουμε ότι η τροποποίηση αυτού του κανονισμού δεν θα απαιτήσει ένα ευρώ επιπλέον από τον Κοινοτικό προϋπολογισμό: οι απαιτήσεις μας δεν έχουν οικονομικές συνέπειες και στοχεύουν αποκλειστικά στην αποκατάσταση των λειτουργικών προβλημάτων που έχουν προκύψει μετά τη δημιουργία αυτού του μέσου αλληλεγγύης.

Απλώς θέλουμε να βελτιώσουμε τη λειτουργικότητα και την ευελιξία του, πάντα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας. Σημειώνουμε ότι, με την τρέχουσα μορφή αυτού του μέσου, η πρόσβαση σε αυτό είναι πολύ δύσκολη, περιοριστική και άκαμπτη, όπως δυστυχώς έχουμε διαπιστώσει στη διάρκεια των σχεδόν επτά ετών λειτουργίας του.

Συνεπώς, θέλω να ρωτήσω αν αυτή η ανικανότητα των αντιπροσωπειών που αποτελούν το Συμβούλιο να φτάσουν σε μια κοινή θέση έχει κάποια πραγματική εξήγηση και αν κάποιος μπορεί να μας πει ποια πρόσωπα και ποια επιχειρήματα εμποδίζουν τη μεταρρύθμιση αυτού του κανονισμού. Θα θέλαμε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προωθήσει τη μεταρρύθμιση αυτού του ταμείου, να μας ενημερώσει ποιες ενέργειες σχεδιάζει να αναλάβει και να ορίσει με σαφήνεια τις πιθανές εναλλακτικές που εξετάζει, προκειμένου να συμβάλει στην απεμπλοκή αυτού του θέματος. Αν η Επιτροπή διαθέτει εναλλακτικές, φυσικά θα θέλαμε να γνωρίζουμε ποιες είναι και ποιος είναι ο χρονικός τους ορίζοντας.

Πιστεύω ότι είναι δέον να υπενθυμίσω στους παρευρισκόμενους, ιδίως στη γαλλική Προεδρία, ότι αυτό το μέσο συστάθηκε με έναν αξιόπαινο στόχο: να καταδείξει την αλληλεγγύη της Ένωσης με τους πολίτες της, γρήγορα, επαρκώς και εμφανώς.

Για να ολοκληρώσω, κ. Πρόεδρε, θέλω να απευθύνω άλλη μία έκκληση, αυτήν τη φορά ειδικά προς τη γαλλική Προεδρία, για ένα θέμα που συνδέεται στενά με αυτό: τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής δύναμης πολιτικής προστασίας, επί της οποίας ο Michel Barnier, πρώην Επίτροπος όπως όλοι γνωρίζετε, παρουσίασε μια έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το 2006.

Ολοκληρώνω. Το Ταμείο δημιουργήθηκε ιδίως ως συμβολική έκφραση αλληλεγγύης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των πολιτών της. Η τελική μου έκκληση είναι ότι, αν κατορθώσουμε, έπειτα από τόσο χρονικό διάστημα και προσπάθεια, να το κάνουμε λειτουργικό σε οποιονδήποτε βαθμό, η πρώτη μας σκέψη και δράση πρέπει να κατευθυνθεί προς εκείνους που πέθαναν σε αυτές τις καταστροφές στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Danuta Hübner, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και ιδίως τα μέλη της Επιτροπής για την Περιφερειακή Ανάπτυξη, για το συνεχιζόμενο ενδιαφέρον και τη στήριξή τους για το Ταμείο Αλληλεγγύης.

Είναι ένα σημαντικό μέσο προώθησης του στρατηγικού στόχου αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, μετά τη δημιουργία του το 2002, 61 αιτήσεις έχουν ληφθεί και το ταμείο παρενέβη σε 33 περιπτώσεις σε 20 διαφορετικές χώρες. Το συνολικό ποσό που έχει δεσμευτεί μέχρι στιγμής είναι 1.523 εκατομμύρια ευρώ. Σύμφωνα με την πρόσφατη ειδική έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το ταμείο έχει καλή διαχείριση και παρέχει γρήγορη, αποτελεσματική και ευέλικτη βοήθεια.

Ωστόσο, αυτό το ταμείο έχει τους περιορισμούς του. Το όριο για την κινητοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εξαιρετικά υψηλό. Ως αποτέλεσμα, το ταμείο δεν είναι κατάλληλα εξοπλισμένο για ορισμένους τύπους καταστροφών, που τυπικά αφορούν χαμηλότερες επιλέξιμες δαπάνες, όπως οι δασικές πυρκαγιές, και περισσότερο από τα δύο τρίτα όλων των αιτήσεων για την αρωγή του ταμείου που έχουν παρουσιαστεί μέχρι στιγμής βασίζονταν σε μια εξαίρεση για τις αποκαλούμενες «έκτακτες περιφερειακές καταστροφές».

Επιπλέον, με όλα τα υπάρχοντα Κοινοτικά θεσμικά όργανα, είναι εξαιρετικά δύσκολο, ή μάλλον αδύνατον, να αντιδράσουμε σε καταστροφές που προκαλούνται από τον ανθρώπινο παράγοντα, όπως αντικατοπτρίζεται από τα βιομηχανικά ατυχήματα, όπως η πετρελαιοκηλίδα του Prestige, ή τρομοκρατικές ενέργειες, όπως οι βόμβες στη Μαδρίτη το Μάρτιο του 2004. Ομοίως, δεν είναι δυνατό επί του παρόντος να παρασχεθεί αρωγή από το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περίπτωση σοβαρής κρίσης της δημόσιας υγείας.

Για αυτούς τους λόγους, τον Απρίλιο του 2005, η Επιτροπή υιοθέτησε μια πρόταση για μια αναθεώρηση του Κανονισμού. Παρά τις κοινές προσπάθειες με διαδοχικές προεδρίες από το 2005, το Συμβούλιο μέχρι στιγμής δεν ήταν σε θέση να καταλήξει σε συμφωνία επί της πρότασης αυτής. Ένας λόγος είναι ότι η μεγάλη πλειοψηφία των κρατών μελών θεωρούν ότι το ταμείο λειτουργεί πολύ καλά υπό το παρόν σχήμα και δεν κρίνουν αναγκαίο ή κατάλληλο να το επεκτείνουν, ώστε να καλύπτει πρόσθετες καταστάσεις, φοβούμενα ιδίως τις συνέπειες μιας τέτοιας επέκτασης στον προϋπολογισμό.

Το Συμβούλιο δεν έχει καθορίσει επίσημα τη θέση κάθε κράτους μέλους, παρότι οι γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου υποστηρίζονται σχεδόν ομόφωνα. Επιπλέον, δεν υποδείχθηκε πού θα μπορούσαν να εξευρεθούν σημεία συμβιβασμού, προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία επί της πρότασης της Επιτροπής.

Η Επιτροπή παραμένει πεπεισμένη ότι η αναθεώρηση του Κανονισμού του Ταμείου Αλληλεγγύης είναι απαραίτητη για την αύξηση της δυνατότητας της Ένωσης να αντιδρά γρήγορα σε περίπτωση μειζόνων καταστροφών οι οποίες αυτήν τη στιγμή δεν καλύπτονται. Επομένως, θα υιοθετήσει μια έκθεση, για να αποτιμήσει τα έξι έτη εφαρμογής του ταμείου και τον προσδιορισμό των περιορισμών του Ταμείου Αλληλεγγύης και περιθωρίων βελτίωσης. Ελπίζουμε ότι η έκθεση θα ξεκινήσει ξανά συζητήσεις στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για μια αναθεώρηση του τρέχοντος Κανονισμού του Ταμείου Αλληλεγγύης. Η έκθεση θα πρέπει να είναι έτοιμη προς το τέλος του πρώτου τριμήνου του 2009.

Όσον αφορά την πολιτική προστασία, η Επιτροπή έχει αρχίσει να προσδιορίζει τις ελλείψεις στους πόρους παρέμβασης πολιτικής προστασίας βάσει σεναρίων για μείζονες καταστροφές και να αξιολογεί τις επιλογές για την κάλυψη των προσδιορισμένων ελλείψεων. Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή θα διερευνήσει καινοτόμους διευθετήσεις με τα κράτη μέλη για την ενίσχυση της συνολικής ικανότητας επέμβασης της ΕΕ στις καταστροφές, στο πλαίσιο του πιλοτικού έργου και της προπαρασκευαστικής ενέργειας που περιλαμβάνονται στον προϋπολογισμό του 2008.

Βάσει αυτής της εργασίας, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει την κάλυψη των κενών μέσω της ανάπτυξης μονάδων πολιτικής προστασίας διαθέσιμων για ανάπτυξη ανά πάσα στιγμή ή μέσω πρόσθετων εφεδρικών δυνάμεων σχεδιασμένων να συμπληρώνουν τις εθνικές παρεμβάσεις σε μείζονες καταστροφές, περιλαμβανομένου του τομέα της κατάσβεσης δασικών πυρκαγιών.

Rolf Berend, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, μιλώ με την αρμοδιότητά μου ως εισηγητή για το Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Αλληλεγγύης του 2002 και τη διευρυμένη και βελτιωμένη έκδοση από το 2006.

Αυτή η έκθεση, την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε κατά συντριπτική πλειοψηφία, είναι σε αναμονή για περισσότερα από δύο έτη, επειδή παρακωλύεται από το Συμβούλιο, παρά το γεγονός ότι οι πολίτες απαιτούν όλο και πιο ηχηρά ευρωπαϊκή αλληλεγγύη στο φόντο της όλο και πιο συχνής εκδήλωσης φυσικών καταστροφών. Το Ταμείο Αλληλεγγύης, που συστάθηκε εσπευσμένα μετά τις καταστροφικές πλημμύρες του 2002 για να παράσχει επείγοντως απαιτούμενη αρωγή, ήταν ένα μέσο που υποσχόταν άμεση βοήθεια στην περίπτωση καταστροφής. Με την πάροδο του χρόνου, ωστόσο, διεφάνη ότι – όπως πολύ σωστά είπατε, Επίτροπε – το μέσο που είναι διαθέσιμο επί του παρόντος καθιστά εξαιρετικά δύσκολη, αν όχι εντελώς αδύνατη, την κατάλληλη παρέμβαση σε κρίσεις μεγάλης κλίμακας σε επίπεδο ΕΕ.

Επιπλέον, το τρέχον όριο για την κινητοποίηση του ταμείου είναι, όπως είπατε, κ. Hübner, υπερβολικά υψηλό, που σημαίνει ότι οι παρεκκλίσεις βγαίνουν εκτός ελέγχου. Η αναθεωρημένη έκδοση του Ταμείου Αρωγής, ωστόσο, παρέχει σαφή απάντηση σε αυτό. Ως εκ τούτου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αισθάνεται ότι είναι ακόμα πιο σημαντικό για αυτό το αποτελεσματικό μέσο να γίνει διαθέσιμο στους ανθρώπους που πλήττονται από καταστροφές, όθεν, για μία ακόμη φορά, η συγκεκριμένη ερώτηση: γιατί δεν μπορεί το Συμβούλιο να καταλήξει σε μια κοινή θέση για ένα ζήτημα τόσο ζωτικής σημασίας για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υποφέρουν; Ποια κράτη μέλη υποστηρίζουν την εγκεκριμένη Συνθήκη και ποια την απορρίπτουν; Εσείς στην Επιτροπή έχετε υποδείξει ότι μπορεί να είναι μια πιθανότητα στις αρχές του 2009. Το ελπίζουμε, αλλά θέλουμε επίσης να πιέσουμε για αυτό ακόμη μία φορά εδώ, επειδή δεν μπορούμε απλώς να παραβλέψουμε την ψήφο αυτού του Κοινοβουλίου, όπως έκαναν οι διάφορες Προεδρίες στο παρελθόν.

Iratxe García Pérez, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE*. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, όπως αναφέρθηκε από τους συναδέλφους μου, το 2006 συζητήσαμε σε αυτό το Σώμα την τροποποίηση του Κανονισμού του Ταμείου Αλληλεγγύης, προκειμένου να το προσαρμόσουμε, ώστε να μπορέσει να γίνει ένα γρήγορο και αποτελεσματικό μέσο παρέμβασης. Εντούτοις, σήμερα αυτό το ζήτημα εξακολουθεί να είναι επί τάπητος.

Δεν είναι εύκολη η επίτευξη της πολύ ευρείας συμφωνίας που επιτεύχθηκε σε αυτό το Σώμα, δεδομένου ότι τόσο οι διάφορες πολιτικές ομάδες όσο και τα συμφέροντα ορισμένων χωρών πρότειναν πολύ διαφορετικές ιδέες για την τροποποίηση αυτού του κανονισμού.

Ωστόσο, αισθάνομαι ότι όλοι καταβάλαμε μεγάλη προσπάθεια για να καταλήξουμε σε συμφωνία και να επιτρέψουμε την τροποποίηση αυτού του κανονισμού. Αισθάνομαι ότι το Κοινοβούλιο έδωσε ένα παράδειγμα του τι πρέπει τώρα όλοι να προσπαθήσουμε να επιτύχουμε: τη συναινετική τροποποίηση του κανονισμού.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, προκειμένου να υιοθετήσει αυτήν τη συμφωνία και να επιτύχει τον καθορισμένο στόχο. Με ικανοποίησε η απάντηση που δόθηκε σήμερα από την Επίτροπο, που είπε ότι πρέπει να διεξαχθεί μελέτη, προκειμένου να καθοριστούν οι στόχοι που πρέπει τώρα να ορίσουμε ως προς την τροποποίηση του κανονισμού, και ώστε να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε μελλοντική συμφωνία από το Συμβούλιο.

Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι, μέσω της τροποποίησης αυτού του κανονισμού, μια γρήγορη και αποτελεσματική παρέμβαση μπορεί να γίνει σε εκείνες τις καταστροφές τις οποίες τα κράτη μέλη δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν μόνα τους, επεκτείνοντας την τρέχουσα επιλεξιμότητα σε βιομηχανικές καταστροφές, τρομοκρατικές ενέργειες και έκτακτες καταστάσεις της δημόσιας υγείας, χωρίς να λησμονούμε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα όσο οι δριμυείς ξηρασίες που παρουσιάζονται όλο και συχνότερα, ιδίως σε ορισμένες περιοχές της Μεσογείου.

Επιπλέον, πρέπει να είμαστε σταθεροί στην πρόταση για μείωση του ορίου για την κινητοποίηση του ταμείου από 3.000 σε 1.000 εκατομμύρια ευρώ προκληθείσας ζημίας, χωρίς να λησμονούμε το περιφερειακό στοιχείο. Αυτό το μέσο πρέπει να παρεμβαίνει με οικονομικές ενισχύσεις σε περιπτώσεις ακραίας ξηρασίας, πυρκαγιάς και πλημμυρών, χωρίς να λησμονεί σε καμία περίπτωση τα θύματα που χρειάζονται άμεση βοήθεια.

Το Ταμείο Αλληλεγγύης είναι ένα πολιτικό μέσο για την επίλυση προβλημάτων, που είναι ο λόγος για τον οποίο για ακόμη μία φορά πρέπει να τονίσω την ανάγκη να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για την προώθηση αυτού του θεμελιώδους ζητήματος, αλλά πρέπει να το πράξουμε με τις απαραίτητες αλλαγές που είναι κατάλληλες για την πραγματικότητα του σήμερα.

Jean Marie Beaupuy, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, οι συνάδελφοί μου έχουν ήδη αναφέρει ορισμένα παραδείγματα. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα από αυτά, προκειμένου να εισαγάγω αυτό το θέμα, εφόσον χρειάζεται να καταπολεμήσουμε τις φυσικές καταστροφές. Ποιος θυμάται τι έγινε πριν από έναν αιώνα μόλις, το 1908, στη Μεσσίνα, όπου πέθαναν 100.000 άνθρωποι; Προφανώς, όλοι θυμούνται το Τσερνόμπιλ, αλλά, αν εστιάσουμε στα τελευταία 10 έτη περίπου, υπήρξαν οι καταιγίδες και οι κατιζήσεις του 1999, οι πλημμύρες στην Κεντρική Ευρώπη που αναφέρθηκαν ήδη μόλις τώρα, για να μην αναφέρω την 11^η Σεπτεμβρίου στη Νέα Υόρκη, τις τρομοκρατικές επιθέσεις του Μαρτίου 2004, την προβληματική ασθένεια chikungunya και ούτω καθεξής.

Δεν γνωρίζουμε ποια θα είναι η επόμενη καταστροφή ή ποια θα είναι η κλίμακά της, αλλά είμαστε βέβαιοι για ένα πράγμα και αυτό είναι ότι θα υπάρξει σύντομα και άλλη καταστροφή.

Όταν έρθει εκείνη η στιγμή, οι συμπολίτες μας, που επί 50 έτη συνήθιζαν να βλέπουν την οικοδόμηση μιας υποτιθεμένως ενωμένης Ευρώπης – και ένα πλήθος εκδόσεων για τις οποίες ψηφίσαμε αυτή την εβδομάδα το μαρτυρούν αυτό – θα στραφούν και θα μας κάνουν την ίδια ερώτηση που μας υποβάλουν όσον αφορά την τρέχουσα οικονομική κρίση: «αλλά τι κάνατε;»

Κατά τις τελευταίες εβδομάδες, κάποιος από εσάς μπορεί να ακούσατε τον πρώην διευθυντή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου να εξηγεί σε μια προηγούμενη έκθεση, πριν από τρία ή τέσσερα έτη: «Είπαμε στο ΔΝΤ ότι η κρίση επρόκειτο να συμβεί και εξηγήσαμε πώς θα αποτρεπόταν».

Επομένως, Επίτροπε, απόψε ήρθατε να ακούσετε εμάς και ελπίζουμε ότι θα μπορέσετε να μας ακούσετε και να διασφαλίσετε ότι, αντίθετα με ό,τι συμβαίνει όσον αφορά την τρέχουσα οικονομική κρίση, η Ευρώπη δεν θα υστερήσει, αν παρουσιαστεί καταστροφή.

Σε ό,τι με αφορά, θα ήθελα να κάνω δύο προτάσεις. Πρώτον, μια πρόταση που αφορά τον τύπο ενέργειας που θα αναληφθεί. Το είπατε αυτό στις τελικά σας παρατηρήσεις, Επίτροπε, αναφερθήκατε στην έκθεση του Michel Barnier.

Δεν μπορούμε να έχουμε δύο ξεχωριστές ενέργειες, παρότι εσείς η ίδια, όπως όλοι μας, ιδίως εντός της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης, αναφέρετε εσαεί ότι χρειαζόμαστε ολοκληρωμένες προσεγγίσεις. Δεν μπορούμε να έχουμε ανάπτυξη του Ταμείου Αλληλεγγύης, από τη μία πλευρά, και προληπτική πολιτική, από την άλλη. Οι δύο πρέπει να συνδέονται, και προκειμένου να πείσουμε αυτούς τους διαβόητους υπουργούς οικονομικών, που μας εξηγούν ότι ίσως, ακόμα και αν υιοθετούνταν τα κριτήρια του Ταμείου Αλληλεγγύης – και μιλήσατε σχετικά με αυτό – αυτό θα κόστιζε περισσότερο. Πρέπει να αντιλήθουν έμπνευση από την έκθεση Barnier και θα κατανοούσαν ότι αν, συγχρόνως, διεξάγαμε μια πολιτική πρόληψης συνδυάζοντας τα μέσα δράσης και συνδυάζοντας την πρόληψη ατυχημάτων και φυσικών καταστροφών, τότε, θα εξοικονομούσαμε χρήματα.

Συνεπώς, πρόκειται σαφώς για ένα θέμα όχι μόνο εξοικονόμησης χρημάτων και πρόληψης καταστροφών, αλλά, πρωτίστως, σωτηρίας ανθρώπινων ζωών – αυτή είναι στην πραγματικότητα η προτεραιότητά.

Για αυτόν το λόγο, Επίτροπε, εγώ, μαζί με όλους τους συναδέλφους μου, σας καλούμε να καταβάλετε τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια, για να εξασφαλίσετε ότι, στο τέλος της γαλλικής Προεδρίας και στη διάρκεια της τσεχικής Προεδρίας, θα λάβετε μια γνήσια εγγύηση από τη σουηδική Προεδρία ότι το σχέδιο δράσης όχι μόνο θα μελετηθεί, αλλά θα ξεκινήσει.

Υπολογίζουμε στην αποφασιστικότητά σας. Τη χρειαζόμαστε. Γνωρίζετε ότι το Κοινοβούλιο σάς στηρίζει – απόψε το δήλωσε ηχηρά και με σαφήνεια. Τώρα, πρέπει να αναμένουμε, για να έχουμε αποτελέσματα, επί ένα έτος, χωρίς αμφιβολία.

Elisabeth Schroedter, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, το Συμβούλιο δεν είναι παρόν, αλλά είναι το θεσμικό όργανο που προκαλεί την εμπλοκή και αυτή η συζήτηση πρέπει να απευθυνθεί στο Συμβούλιο. Εξάλλου, ποιος υποβάλλει τις αιτήσεις όταν εξαπλώνονται οι πυρκαγιές ή οι πλημμύρες; Τα κράτη μέλη – και επισυνάπτουν όλα τα είδη ειδικών αιτημάτων. Θέλουν γενναιόδωρη ενίσχυση και αυτή δεν χρησιμοποιείται πάντα καταλλήλως: μόλις είχαμε το παράδειγμα του Ηνωμένου Βασιλείου.

Εντούτοις, θα ήθελα να εκμεταλλευτώ αυτή την ευκαιρία, για να εκφράσω μια άλλη ανησυχία προς την Επιτροπή. Αρχικά, η Επιτροπή, υπό τον κ. Bernier, ήταν πολύ προσηλωμένη στον τομέα της πρόληψης, επειδή κατανοούσε ότι οι φυσικές καταστροφές μπορούν να καταπολεμηθούν πραγματικά μόνο μέσω προληπτικής δράσης. Σήμερα, δεν δίνεται επαρκής προσοχή σε αυτή την πτυχή. Θα το επικροτούσα αν η Επιτροπή κατάρτιζε κατευθυντήριες οδηγίες για την εφαρμογή του Ταμείου Αλληλεγγύης που πραγματικά θα εστίαζαν στην πρόληψη.

Θα επισημαίνα για μία ακόμη φορά ότι η Επιτροπή έχει ήδη ευκαιρίες να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στην πρόληψη, για παράδειγμα ως μέρος του προγράμματος ΕΤΠΑ, αλλά τι κάνουν σε σχέση με αυτό; Μέχρι στιγμής, λίγα έχουν πραγματοποιηθεί και λίγες επενδύσεις έχουν γίνει, για την αποτροπή της εκδήλωσης φυσικών καταστροφών. Δεν έχει γίνει καμία επένδυση σε φυσικές ροές και δεν έχει υπάρξει αρκετή επιμονή ότι η αναδάσωση πρέπει να αφορά μια φυσική μείξη, για παράδειγμα στην Ελλάδα, όπου τα πευκοδάση καίγονται ιδιαίτερα εύκολα.

Αναμένω η Επιτροπή να δράσει με μεγαλύτερη δέσμευση στις τρέχουσες αιτήσεις και να επιβλέπει τον προορισμό των δαπανών, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι δεν θα συμβούν ξανά καταστροφές και να επιτρέψει την πραγματική αρμονία των επενδύσεων με τη φύση. Δεν έχω διαπιστώσει καμία ένδειξη αυτής της δέσμευσης και, από αυτή την άποψη, η Επιτροπή πρέπει να επωμιστεί ένα μερίδιο της ευθύνης. Παρότι μιλούμε για φυσικές καταστροφές, η πλειονότητα των φυσικών καταστροφών προκαλούνται σε μεγάλο βαθμό από τον ανθρώπινο παράγοντα, εξαιτίας, πρωτίστως, της ανεπάρκειας της μάχης μας κατά της κλιματικής αλλαγής και, δευτερευόντως, της οικοδόμησης σε κοίτες πλημμυρών και της φύτευσης μονοκαλλιεργητικών δασών. Ως προς αυτό, η Επιτροπή πρέπει να δεσμευτεί τώρα και να μην περιμένει.

Pedro Guerreiro, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (PT) Στη διάρκεια της συζήτησης για την τροποποίηση του Κανονισμού του Ταμείου Αλληλεγγύης, που πραγματοποιήθηκε στις 18 Μαΐου 2006, στην οποία συμμετείχαμε ενεργά καταθέτοντας μια σειρά προτάσεων, υπογραμμίσαμε τη διαφωνία μας με τη θέση που υιοθετήθηκε από μια πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο. Πιο συγκεκριμένα, διαφωνήσαμε με την αποτυχία διατήρησης της επιλεξιμότητας των περιφερειακών καταστροφών – που είναι το είδος που συμβαίνει συχνότερα – όπως προβλέπεται στον τρέχοντα κανονισμό. Διαφωνήσαμε επίσης με την απόρριψη της πιθανότητας μεγαλύτερης οικονομικής βοήθειας για τις χώρες συνοχής και τις περιφέρειες σύγκλισης και διαφωνήσαμε με τη μείωση του ορίου για την κινητοποίηση του Ταμείου, ώστε να είναι οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το υψηλότερο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν εκείνες που σαφώς θα επωφεληθούν περισσότερο.

Σε ευθυγράμμιση με όλα όσα έχουμε κάνει μέχρι σήμερα, εκτός από την τροποποίηση των ζητημάτων που επισημάνθηκαν παραπάνω, θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τις ακόλουθες πτυχές, μεταξύ άλλων: αναγνώριση του ιδιάζοντος χαρακτήρα των φυσικών καταστροφών της Μεσογείου, προσαρμογή του Ταμείου Αλληλεγγύης όσον αφορά τα χρονικά όρια (έχοντας γίνει μάρτυρες αδικαιολόγητων και απαράδεκτων καθυστερήσεων στην κινητοποίησή του και στην παροχή Κοινοτικών κονδυλίων σε θύματα), προσαρμογή του Ταμείου Αλληλεγγύης όσον αφορά τις επιλέξιμες ενέργειες, ιδίως ως προς την ιδιάζουσα φύση διάφορων φυσικών καταστροφών, όπως η ξηρασία και η πυρκαγιά, συμπερίληψη εντός των επιλέξιμων ενεργειών της υποστήριξης για την αποκατάσταση της παραγωγικής δραστηριότητας σε περιοχές που επηρεάζονται από τις καταστροφές, καθώς και επιχειρήσεις για την παροχή χερσαίου και αεροπορικού εξοπλισμού έκτακτης ανάγκης για την κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών.

Όσον αφορά όλες τις πρωτοβουλίες στον τομέα της πολιτικής προστασίας, θεωρούμε ότι η προτεραιότητα πρέπει να είναι η προώθηση της πρόληψης και η βελτίωση των πόρων πολιτικής προστασίας κάθε κράτους μέλους, καθώς επίσης και ο συντονισμός τους.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, υπάρχει η προσδοκία η Ευρώπη να δρα προληπτικά. Οι πολίτες των περιοχών που επηρεάζονται δεν μπορούν να κατανοήσουν γιατί πρέπει να χρειάζονται μήνες πριν η Ευρώπη, παγιδευμένη στις ίδιες της τις διαδικασίες, να μπορέσει να παράσχει σαφήνεια.

Πώς λειτουργεί; Συμβαίνει κάτι σε κάποιο μέρος και λίγες ώρες αργότερα, μπορείτε να το παρακολουθήσετε όλο στην τηλεόραση και να βρεθείτε στη θέση να σκέπτεστε ότι αυτή η περιοχή χρειάζεται τη βοήθεια και την αλληλεγγύη μας. Αυτό ακολουθείται από μια εκκωφαντική σιωπή. Κατόπιν, εγκλωβιζόμαστε μεταξύ του εθνικού κράτους και των ευρωπαϊκών γραφείων. Αυτό που είναι απογοητευτικό είναι ότι δεν υπάρχει καμία επικοινωνία σε αυτό το σημείο. Έχει ακινητοποιηθεί στο Συμβούλιο και βρίσκεται εκεί κατά τα τελευταία δύο έτη, αλλά οπωσδήποτε θα έπρεπε να είμαστε σε θέση να διαπιστώσουμε ποιος είναι ο λόγος της κωλυσιεργίας και να ακούσουμε εναλλακτικές. Αυτό είναι το μεγάλο θέμα. Σύντομα, σε έξι μήνες, το Κοινοβούλιο θα απέλθει. Όταν θα έχουμε ένα νέο Κοινοβούλιο, θα αναμένεται να παραδώσουμε αυτόν το φάκελο, χωρίς να έχουμε επιτύχει τους στόχους μας, με ενδελεχείς προτάσεις επί τάπητος.

Η γαλλική Προεδρία συμμετέχει σε οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτόν το φάκελο. Τίποτα δεν έχει συμβεί με αυτόν και θα θέλαμε πολύ να ακούσουμε το λόγο. Θα ήθελα, εντούτοις, να συγχαρώ την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η κ. Hübner και οι συνάδελφοί της πραγματοποίησαν οπωσδήποτε κάποια πρόοδο με αυτό και πρέπει να είναι δυνατή η πλήρης άρση του εμποδίου ενώνοντας τις δυνάμεις. Σε μια άσκηση επισημάνσης και ενοχοποίησης, πρέπει να πούμε ότι το Συμβούλιο και η γαλλική Προεδρία έχουν αποτύχει σε αυτό το σημείο.

Wolfgang Bulfon (PSE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, πότε χρειάζονται την αλληλεγγύη της Ευρώπης οι πολίτες; Πότε χρειάζονται την αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα κράτη μέλη; Πρωτίστως, φυσικά, στην περίπτωση καταστροφής. Αυτή είναι ακριβώς η ερώτηση που έκανα σε σχέση με την ψηφοφορία επί της τέταρτης έκθεσης συνοχής αυτή την άνοιξη.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα συζητούμε την αναθεώρηση του Ταμείου Αλληλεγγύης, προκειμένου να είμαστε καλύτερα προετοιμασμένοι για μελλοντικές προκλήσεις και να παράσχουμε ταχεία και αποτελεσματική βοήθεια. Η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο, σύμφωνα με τα ψηφίσματά τους, βρίσκονται σε σύμπτωση όσον αφορά τους στόχους αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας. Τον φετινό Ιούλιο, ρώτησα το Συμβούλιο για την κατάσταση αυτής της διαδικασίας. Με ενημέρωσε ότι, αντίθετα με το Κοινοβούλιο, δεν διέκρινε καμία ανάγκη για πρωτοβουλία τη συγκεκριμένη στιγμή. Εν όψει του γεγονότος ότι ένας πρώην Γάλλος Επίτροπος και υπουργός τόνισε την ανάγκη για αναθεώρηση στην έκθεσή του, θεωρώ τη συμπεριφορά του Συμβουλίου ακατανόητη. Ως εκ τούτου, δεν θα μπορούσα να ζητήσω καλύτερο πρόεδρο επιτροπής από τον κ. Galeote, ο οποίος δεν είναι προετοιμασμένος να αποδεχθεί την παράβλεψη των αποφάσεων του Κοινοβουλίου. Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω ιδιαίτερα για αυτό. Θα καλούσα τη γαλλική Προεδρία, ως θέμα επείγοντος χαρακτήρα, να επανεξετάσει τη συμπεριφορά της προς τους πολίτες της Ευρώπης.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι πολύ εκπρόδεσμο και θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον εισηγητή.

Νομίζω ότι είναι ένα από τα βασικά ζητήματα που κρατούν την Ευρώπη ενωμένη και επίσης είναι θέμα αλληλεγγύης. Είναι καιρός τα κράτη μέλη να αναλάβουν δράση σε αυτό τον τομέα. Η ΕΕ πρέπει να παράσχει οικονομική στήριξη για εκείνους τους οργανισμούς που μας βοηθούν σε περιπτώσεις κρίσεως. Πολλά κράτη μέλη έχουν υποστεί ολέθριες φυσικές καταστροφές κατά τα πρόσφατα έτη: Έχω κατά νου τις δασικές πυρκαγιές που κατ' επανάληψη παρουσιάζονται στην Ελλάδα, περιλαμβανομένου και του περσινού έτους, και τις πλημμύρες στην Κεντρική Ευρώπη το 2002, που επίσης έπληξαν σε μεγάλο βαθμό την Αυστρία.

Καταστροφές όπως αυτές τραβούν το οικονομικό χαλί κάτω από τα πόδια των ανθρώπων. Σε τέτοιες περιστάσεις, χρειάζονται έκτακτοι πόροι, κ. Πρόεδρε, επειδή δεν πρόκειται απλώς για επείγουσα βοήθεια, αλλά και για ανοικοδόμηση αιώνων υποδομών. Ένα κράτος μέλος μόνο του δεν διαθέτει αυτούς τους πόρους. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι, δυστυχώς, ορισμένα κράτη είναι πιο επιρρεπή σε αυτές τις εθνικές καταστροφές, και εδώ, επίσης, έχω κατά νου την Αυστρία. Οι πολίτες της Αυστρίας ακόμα μιλούν, με μεγάλη ευγνωμοσύνη, για το πόσο γρήγορα τους βοήθησε η ΕΕ. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλληλεγγύης δεν πρέπει μόνο να συμβάλει στη χρηματοδότηση της ανακατασκευής, αλλά και να στηρίξει τους οργανισμούς έκτακτης ανάγκης. Το έργο της εθελοντικής πυροσβεστικής υπηρεσίας, του Ερυθρού Σταυρού και άλλων εθελοντικών οργανώσεων είναι ανεκτίμητο: ούτε καν μπορούμε να φανταστούμε πόσο θα κόστιζε αν τέτοιες υπηρεσίες δεν παρέχονταν σε εθελοντική βάση. Αυτές οι οργανώσεις βοηθούν πάντα σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και είναι αναπόσπαστο μέρος της κοινωνικής δομής στις αγροτικές περιοχές.

Συνεπώς, πρέπει επείγοντως να αναλάβουμε δράση, για να διατηρήσουμε και να επεκτείνουμε αυτές τις δομές βοήθειας. Ελπίζω ότι σύντομα θα καταλήξουμε σε συμφωνία εδώ, ώστε να μην το μετανιώσουμε, όταν προκύψει μια άλλη καταστροφή και δεν μπορέσουμε να ενεργήσουμε αρκετά γρήγορα.

Evgeni Kirilov (PSE). - (BG) Όπως επισήμανε ο εισηγητής κ. Galeote και ένα πλήθος άλλων μελών, το Ταμείο Αλληλεγγύης είναι ένα απαραίτητο μέσο του οποίου η ίδια η ονομασία και ο σκοπός είναι να εκπληρώσει μία από τις σημαντικότερες αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης – εκείνη της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών. Στη διάρκεια χρήσης του Ταμείου, έχουν γίνει εμφανείς παραλείψεις και ελλείψεις και για αυτόν το λόγο απαιτείται μεταρρύθμιση για την αποκατάσταση αυτών των ελλείψεων και την ανταπόκριση στους κινδύνους που αντιμετωπίζουμε. Όπως έχει αναφερθεί, υπάρχει ένας μηχανισμός μεταρρύθμισης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει δηλώσει τη θέση του. Το σημαντικό είναι να αιτιολογηθούν όλα τα ενδεχόμενα προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίζει το Ταμείο, ώστε να μπορεί να γίνει ένα μέσο που είναι όντως χρήσιμο και οι πολίτες να αισθάνονται ότι επιτελείται έργο. Κανείς δεν χρειάζεται ένα άχρηστο μέσο που έχει το δυναμικό να χρησιμοποιηθεί, αλλά το οποίο στην πράξη μετά βίας λειτουργεί. Ταυτόχρονα, επιτρέψτε μας να δηλώσουμε με αρκετή σαφήνεια ότι το σημαντικότερο αποτέλεσμα επιτυγχάνεται μέσω της ταχείας ανταπόκρισης. Απέχουμε ακόμα πολύ από την επίτευξη ενός αποτελεσματικού συστήματος. Τα μικρότερα κράτη μέλη δεν διαθέτουν τους πόρους των μεγαλύτερων, ενώ η συνεργασία και ο συντονισμός σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι κάτι το οποίο μπορούμε μόνο να ονειρευόμαστε. Επίσης, όπως επισημάνθηκε, αυτό δεν σημαίνει πάντα περισσότερα μετρητά.

Το φετινό καλοκαίρι, στη χώρα μου, τη Βουλγαρία, υπήρξε μια τεράστια πυρκαγιά στην Οροσειρά της Ρίλα, την πιο γραφική και απρόσιτη οροσειρά της χώρας, την οποία κατορθώσαμε να αναχατίσουμε μόνο με την αρωγή γαλλικών πυροσβεστικών ελικοπτέρων και είμαστε βαθιά ευγνώμονες για αυτά. Ωστόσο, η οργάνωση και ο συντονισμός της επιχείρησης κόστισε πολύ πολύτιμο χρόνο. Οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αδημονούν για αποτελεσματικές αποφάσεις και όχι απαραίτητα για μεγάλα ποσά χρηματοδότησης. Αποτελεσματικές αποφάσεις, που όπως είπε ο κ. Beaury, θα μπορούσαν ακόμα και να μας εξοικονομήσουν χρήματα.

James Nicholson (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, όλοι γνωρίζουμε ότι το υπόβαθρο και οι προελεύσεις του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλληλεγγύης βρίσκονται στις καταστροφικές πλημμύρες στην Κεντρική Ανατολική Ευρώπη το 2002. Η αναγκαιότητά του παγιώθηκε περαιτέρω από άλλες φυσικές καταστροφές, όπως οι δασικές πυρκαγιές στην Ελλάδα. Επιπλέον, πρόσφατα οι πλημμύρες στη δική μου εκλογική περιφέρεια της Βόρειας Ιρλανδίας με έκαναν να κατανοήσω πόσο σημαντικό είναι.

Παρά τη διαδεδομένη υποστήριξη και ενθουσιασμό για το Ταμείο εκ μέρους του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής, καθώς και μεταξύ των πολιτών της ΕΕ, η απροθυμία του Συμβουλίου να συνεργαστεί παρακωλύει την πλήρη εφαρμογή του. Ασφαλώς, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί να παράσχει βοήθεια στα κράτη μέλη που έχουν αντιμετωπίσει φυσική καταστροφή. Η διαχείριση αυτής της βοήθειας πρέπει να γίνει με γρήγορο και ανταποκρινόμενο τρόπο, προκειμένου να υπάρχει κάποια πιθανότητα να είναι αποτελεσματική. Ωστόσο, το Συμβούλιο επί του παρόντος θέτει εμπόδια στη διαδρομή, τα οποία αποτρέπουν την ομαλή λειτουργία του Ταμείου. Συνεπώς, χαίρομαι που η κατάθεση αυτής της προφορικής ερώτησης και ο επείγων χαρακτήρας της είναι ένα θέμα που επισημαίνεται από την Επιτροπή.

Επιπλέον, θα ήθελα να τονίσω το σκέλος της ερώτησης που τέθηκε από την Επιτροπή, η οποία ρώτησε ποια κράτη μέλη αντιτίθενται στο Ταμείο και για ποιο λόγο. Το Ταμείο Αλληλεγγύης είναι ένας εξαιρετικά σημαντικός μηχανισμός που έχει στη διάθεσή της η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, τα προβλήματα της εφαρμογής του παρατείνονται επί πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα και κατά τη γνώμη μου αυτό πρέπει να επιλυθεί το συντομότερο δυνατό.

Δεν έχει καμία σημασία αν πρόκειται για πλημμύρες ή δασικές πυρκαγιές. Όταν οι πολίτες αντιμετωπίζουν δυσκολίες, χρειάζονται βοήθεια και αρωγή και, προ πάντων, χρειάζονται οικονομική υποστήριξη, ευθύς εξαρχής και γρήγορα, όχι όπως το παρόν σύστημα που χρειάζεται μήνες και έτη και ασφυκτιά πλήρως από τη γραφειοκρατία. Αν πράγματι θέλετε να κάνετε κάτι θετικό, αυτό είναι και θα σας φέρει μεγαλύτερη αναγνώριση στην Ευρώπη από οιαδήποτε άλλη πρότασή σας ή όλες μαζί συνολικά.

Θέλω να το καταστήσω πολύ σαφές στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο διαφώνησε επειδή, κατά την άποψή μου – και αποτελεί μόνο προσωπική άποψη – δεν θέλουν το Κοινοβούλιο, και, πράγμα που είναι σημαντικότερο, δεν θέλουν τα μέλη αυτού του Κοινοβουλίου στην τοπική περιφέρεια, όπου είμαστε πιο σημαντικοί από εσάς, την Επιτροπή, ή εκείνους, το Συμβούλιο. Επειδή, όταν κάτι συμβαίνει, οι πολίτες προσβλέπουν στα μέλη. Δεν προσβλέπουν στην Επιτροπή και δεν προσβλέπουν στο Συμβούλιο και δεν γνωρίζουν ποιοι είστε. Είστε ένα απρόσιτο, απρόσωπο, γραφειοκρατικό θεσμικό όργανο στις Βρυξέλλες. Συνεπώς, είναι τα μέλη – επομένως, μην απομακρύνεστε από αυτό – εμείς, το Κοινοβούλιο, είμαστε οι άνθρωποι που βρισκόμαστε εκεί έξω με τους πολίτες συνεχώς και χρειάζομαστε αυτή την υποστήριξη. Δεν έχω ακούσει ποτέ τόσο ανεπαρκείς δικαιολογίες σε ολόκληρη τη ζωή μου. Είναι καιρός να γίνει αυτό.

Σταύρος Αρναουτάκης (PSE). - (EL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, συνηθίζουμε να λέμε ότι είμαστε μια Ένωση που έχει ως βασική αρχή την αλληλεγγύη. Σήμερα οι πολίτες μας έχουν ανάγκη μια Ένωση που μπορεί να κάνει

πράξη την αρχή αυτή. Έχουν ανάγκη από έργα και όχι μόνο από λόγια. Σήμερα καλούμε το Συμβούλιο να λάβει υπόψη τις προσδοκίες των πολιτών και να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων σε ό, τι αφορά το Ταμείο Αλληλεγγύης.

Όλοι μας έχουμε βιώσει στις χώρες μας τις επιπτώσεις από τις συχνά εμφανιζόμενες φυσικές καταστροφές. Όλοι μας έχουμε γίνει μάρτυρες της απόγνωσης των πληγέντων συμπολιτών μας και όλοι γνωρίζουμε και κατανοούμε τη σημασία που έχει να αισθάνονται οι πολίτες αυτοί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι κοντά τους. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Μάιο του 2006, υιοθέτησε το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το νέο Ταμείο Αλληλεγγύης. Ένα νέο Ταμείο πιο ευέλικτο, ταχύτερο και πιο αποτελεσματικό, που έχει σχεδιαστεί να τεθεί σε εφαρμογή την περίοδο 2007-2013, αλλά μέχρι σήμερα σκοντάφτει στα συρτάρια του Συμβουλίου.

Ειλικρινά, δεν μπορώ να κατανοήσω πώς είναι δυνατόν να μπορούμε να έχουμε ένα τόσο καλό μέσον και να μην είναι ενεργό. Το νέο Ταμείο Αλληλεγγύης το έχει πάνω απ' όλα ανάγκη η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ως μέλος της Επιτροπής των Περιφερειών είχα την ευκαιρία να δω ιδίως όμασι τα κατεστραμμένα από την καταιγίδα δάση στην οροσειρά High Tatras της Σλοβακίας, τις πυρκαγιές στην Πορτογαλία και τις πλημμύρες στη Δημοκρατία της Τσεχίας. Σε συζητήσεις με τους αυτόχθονες κατοίκους, αντελήφθη πλήρως πώς η χρήση των ευρωπαϊκών κονδυλίων για την αποκατάσταση της καταστροφής και την αναδημιουργία του εθνικού πάρκου Tatra θεωρούνταν ακράδαντα ότι είναι απτή εκδήλωση της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης. Το ταμείο αλληλεγγύης δύναται, σε ορισμένες περιστάσεις κρίσεως, να συνδράμει μεμονωμένα κράτη και, έτσι, να δώσει μια μείζονα ώθηση στην αίσθηση του ανήκειν σε μια ευρύτερη Ευρώπη. Δυστυχώς, η υφιστάμενη διαχείριση αυτού του ταμείου δεν είναι πολύ αποτελεσματική, επομένως η βοήθεια συχνά φθάνει με καθυστέρηση πολλών μηνών. Ως εκ τούτου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προσπαθεί επί μακρόν να αλλάξει το νομικό πλαίσιο, προκειμένου ο νόμος να μπορεί να εξετάσει νέες ανάγκες κατά τη χρήση αυτών των οικονομικών πόρων και τη δυνατότητα παροχής ταχείας και αποτελεσματικής βοήθειας σε συντομότερο χρονικό διάστημα.

Εν όψει των παγκόσμιων κλιματικών αλλαγών, μπορεί να αναμένεται ότι οι καταστροφές, περιλαμβανομένων πλημμυρών, ξηρασιών, καταιγίδων και πυρκαγιών, θα γίνονται όλο και συχνότερες στη γηραιά μας ήπειρο. Υπάρχουν επίσης νέες απειλές με τη μορφή τρομοκρατικών επιθέσεων και πανδημιών υγείας. Στην πραγματικότητα, τα μεμονωμένα κράτη επιχειρούν σε διμερή βάση να συνεργαστούν και οργανώνουν κοινές ασκήσεις και συμβάντα για τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης τους. Έτσι, υποστηρίζουμε έμμεσα ορισμένες από τις ιδέες για την πολιτική προστασία που περιγράφηκαν από το Michel Barnier το 2006. Δυστυχώς, εκείνη η συζήτηση δεν έχει συνεχιστεί.

Κυρίες και κύριοι, οι ταχείες επεμβάσεις, η πιο αποτελεσματική χρήση του Ταμείου Αλληλεγγύης και η διεθνής συνεργασία στην πρόληψη και στην προσπάθεια αντιστάθμισης των συνεπειών των καταστροφών είναι πολύ ένθερμα θέματα, ιδίως εν όψει των επερχόμενων ευρωπαϊκών εκλογών. Ως εκ τούτου, κατανοώ πλήρως τις ερωτήσεις που έχουν υποβληθεί και καλώ την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο να επιλύσουν την κατάσταση σύντομα.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Σας ευχαριστώ πολύ, κ. Πρόεδρε. Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δημιούργησε το Ταμείο Αλληλεγγύης με τον δηλωθέντα σκοπό της δυνατότητάς του να επεμβαίνει με ταχύ, αποτελεσματικό και ευέλικτο τρόπο σε περιπτώσεις επείγουσών αναγκών. Ωστόσο, δεν μπορεί να ειπωθεί ότι η ταχύτητα και η αποτελεσματικότητα χαρακτηρίζουν το Συμβούλιο όσον αφορά τη διαμόρφωση μιας κοινής στάσης.

Δυστυχώς, οι μεγαλύτερες φυσικές καταστροφές δεν αναμένουν τη διαμόρφωση μιας κοινής στάσης. Παρά τα θετικά αποτελέσματα που ελήφθησαν από την ύπαρξη του Ταμείου Αλληλεγγύης, χρειάζονται περαιτέρω βελτιώσεις, προκειμένου να είναι δυνατή η παροχή αρωγής πιο γρήγορα και αποτελεσματικά σε εκείνους που τη χρειάζονται. Υπάρχουν τεράστιες προκλήσεις ενώπιόν μας και για αυτόν το λόγο δεν μπορώ να κατανοήσω γιατί περνά ο καιρός χωρίς το Συμβούλιο να λαμβάνει καμία απόφαση. Η κατανόηση των πολιτών μας θα είναι ακόμα πιο δύσκολο να εξασφαλιστεί από τη δική μου.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε περαιτέρω καθυστέρηση, αλλά πρέπει να επιδιώξουμε μια συζήτηση που οδηγεί σε αποτελέσματα και να καταλήξουμε σε συμφωνία το συντομότερο δυνατό, προκειμένου να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις που τίθενται από όλο και συχνότερες φυσικές καταστροφές. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Κατά τα πρόσφατα έτη, χρειάστηκε να αντιμετωπίσουμε αυξανόμενους αριθμούς καταστροφών, τόσο φυσικών όσο και προκαλούμενων από τον ανθρώπινο παράγοντα. Αυτές οι καταστροφές έχουν οδηγήσει όχι μόνο σε σοβαρές οικονομικές, αλλά δυστυχώς και σε ανθρώπινες απώλειες. Κατά τα τελευταία έτη, χρειάστηκε να αντιμετωπίσουμε πλημμύρες, ξηρασία και δασικές πυρκαγιές στη Βουλγαρία. Αυτό το Σαββατοκύριακο, η Βουλγαρία αντιμετώπισε ένα σεισμό, που ευτυχώς δεν ήταν πολύ ισχυρός. Παρότι είναι μικρή παρηγοριά, επιβεβαιώνει την ανάγκη για ένα αποτελεσματικό Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλληλεγγύης.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι δεν είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη που πλήττεται από τέτοιες καταστροφές. Η γειτονική Ελλάδα, για παράδειγμα, χρειάστηκε να αντιμετωπίσει καταστροφικές δασικές πυρκαγιές το 2007. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται να πράξουμε περισσότερα, για να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες αυτών των καταστροφών. Είναι σαφές ότι χρειαζόμαστε αλλαγές στους κανονισμούς, για να παράσχουμε πιο ευέλικτα εργαλεία. Όπως ορθά συμπέρανε ο κ. Berend στην έκθεσή του το 2006, πρέπει να επιταχύνουμε την παροχή βοήθειας και να μειώσουμε τον όγκο της σχετικής γραφειοκρατίας. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η βοήθεια φθάνει στους πολίτες όταν χρειάζεται και όχι με καθυστέρηση ημερών ή ακόμα και εβδομάδων. Για αυτόν το λόγο, χαιρετίζω τη μείωση στο όριο και την εφαρμογή νέων εσπευσμένων πληρωμών, που είναι μια έκφραση πραγματικής αλληλεγγύης. Μια άλλη πτυχή που είναι πολύ σημαντική είναι ότι η νέα αναθεωρημένη πρόταση καλύπτει επίσης τις βιομηχανικές καταστροφές. Εάν στη Βουλγαρία, για παράδειγμα, έχουμε μια έκρηξη πετρελαιοαγωγού ή ένα ναυτικό ατύχημα, αυτό επίσης θα ήταν επιλέξιμο για βοήθεια από το Ταμείο Αλληλεγγύης.

Τέλος, θα ήθελα να προτείνω μια ιδέα για τη χρηματοδότηση. Θα μπορούσαμε μακροπρόθεσμα να εξετάσουμε χρηματοδοτικά μέσα, όπως το Ταμείο Αλληλεγγύης, χρησιμοποιώντας μέρος των χρημάτων που χάνονται σύμφωνα με τους κανόνες «N+2» και «N+3». Επί του παρόντος, ωστόσο, πρέπει να επικεντρωθούμε στην πραγματική αλλαγή και για αυτό καλώ την Επιτροπή, και ιδίως το Συμβούλιο, να στηρίξουν την τροποποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλληλεγγύης.

Εμμανουήλ Αγγέλακας (PPE-DE). - (EL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, το Ταμείο Αλληλεγγύης αποτελεί σημαντικό εργαλείο για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής στα δοκιμαζόμενα από φυσικές καταστροφές κράτη μέλη. Είναι μια έμπρακτη έκφραση αλληλεγγύης στους Ευρωπαίους πολίτες που πλήττονται από τέτοιες καταστροφές και μέσα από τέτοιες διαδικασίες δικαιώνεται το όραμα της ενεργούς συμπαράστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τους πολίτες της.

Η σημαντική συμβολή του Ταμείου στην αντιμετώπιση μεγάλων καταστροφών φάνηκε στις περιπτώσεις των πλημμυρών στην Κεντρική Ευρώπη, στους σεισμούς της Ιταλίας, στις πυρκαγιές της Πορτογαλίας, αλλά και σε εκείνες στη χώρα μου, την Ελλάδα, το 2007. Είναι χαρακτηριστικό ότι χρήση των πιστώσεων του Ταμείου έχει κάνει ένας μεγάλος αριθμός κρατών μελών. Την ίδια στιγμή με τον ισχύοντα Κανονισμό και τα υπάρχοντα μέσα η Ευρωπαϊκή Ένωση αδυνατεί να ανταποκριθεί σε άλλου είδους κρίσεις που δεν οφείλονται σε φυσικά και μόνο αίτια, όπως οι βιομηχανικές ρυπάνσεις, μια πανδημία στην Ευρώπη, οι ξηρασίες και διάφορες άλλες.

Με την προτεινόμενη αναμόρφωση του Κανονισμού καλύπτονται ευρύτερες ανάγκες, επιταχύνονται οι διαδικασίες, εισάγεται η καινοτομία της πληρωμής προκαταβολών και γενικώς λαμβάνονται πρακτικά και θετικά μέτρα. Με δεδομένα τα ανωτέρω, καθώς και το γεγονός της υιοθέτησης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της πρότασης της Επιτροπής, δεν αντιλαμβάνομαι τους λόγους και τα αίτια της καθυστέρησης της επικύρωσης του Κανονισμού.

Είναι παρήγορο, κυρία Επίτροπε, ότι και με τη σημερινή σας τοποθέτηση καταστήσατε σαφή την υποστήριξή σας στις απόψεις μας. Η καθυστέρηση αυτή δεν συνάδει με το πνεύμα αλληλεγγύης που πρέπει να μας διέπει. Οι ευθύνες του Συμβουλίου είναι μεγάλες και ελπίζουμε ότι θα ανταποκριθεί στην έκκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και θα τις αναλάβει άμεσα, αν και σήμερα απουσιάζει.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, συνάδελφοι, κατ' αρχάς, θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου για το γεγονός ότι επιτέλους έχουμε μια συζήτηση επί αυτού του θέματος. Ελπίζω ότι η σημερινή συζήτηση θα αποφέρει επίσης τα αποτελέσματα που μας υποσχέθηκε ήδη η Επίτροπος. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι τρέχουσες διαδικασίες πρόσβασης στο Ταμείο Αλληλεγγύης διαρκούν πολύ. Ως εκ τούτου, προτείνω την τροποποίηση του προϋπολογισμού της Ένωσης.

Για παράδειγμα, όταν η Ρουμανία ήθελε να λάβει βοήθεια από το Ταμείο Αλληλεγγύης μετά τις πλημμύρες που έλαβαν χώρα κατά την άνοιξη/καλοκαίρι του 2005, χρειάστηκε να περιμένει ένα έτος περίπου για να λάβει τα χρήματα. Η διάταξη του Κανονισμού ορίζει ότι η αίτηση πρέπει να υποβληθεί έως δέκα εβδομάδες μετά την εκδήλωση της καταστροφής και ότι πρέπει να δοθεί το συνολικό τίμημα των απωλειών, πράγμα που βοηθά στην ταξινόμηση του τύπου της καταστροφής. Είναι αρκετά δύσκολη η εκπλήρωση αυτών των απαιτήσεων, όσον αφορά τις πλημμύρες, για παράδειγμα. Προκειμένου να αποτιμηθούν σωστά οι απώλειες, το νερό πρέπει να αποστραγγιστεί εντελώς. Αυτό, σε καμία περίπτωση, δεν εξαρτάται από εθνικά θεσμικά όργανα και αρχές. Η επόμενη διαδικασία είναι η Επιτροπή να επιβεβαιώσει τη συμμόρφωση με τους όρους, κυρίως εκείνους μιας μείζονος καταστροφής. Αυτό απαιτεί αρκετό χρονικό διάστημα, περιλαμβανομένων πρόσθετων πληροφοριών και διασαφηνίσεων. Τέλος, μετά την έγκριση του τροποποιημένου προϋπολογισμού, η Επιτροπή προετοιμάζει και εγκρίνει τις αποφάσεις για τη χορήγηση των επιδομάτων. Αυτό τελικά ακολουθείται από τη μεταφορά των κονδυλίων, τα οποία πρέπει να δαπανηθούν εντός ενός έτους το αργότερο. Με πρακτικούς όρους, αυτά τα χρήματα αποζημιώνουν τις δαπάνες που έχουν ήδη εξοφληθεί από το δικαιούχο κράτος μετά το πέρας της καταστροφής. Βάσει αυτών των όρων, όλοι διερωτώμαστε αν αυτή είναι στην πραγματικότητα επείγουσα βοήθεια.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω, λέγοντας ότι η απόρριψη της πρότασης της Επιτροπής να τροποποιήσει τον Κανονισμό μετά τη συζήτησή του στην Ομάδα Εργασίας των Οικονομικών Συμβούλων, χωρίς να συμβουλευτεί την Ομάδα «Διαρθρωμένη δράση», μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι, με πρακτικούς όρους, οι υπουργοί οικονομικών δεν ήταν σε συμφωνία. Αυτό το συμπέρασμα προκαλεί πολυάριθμα προβλήματα για εμάς, ιδίως στο τρέχον κλίμα με τόσα πολλά προβλήματα και σε επίπεδο κράτους μέλους επίσης.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Κύριε Πρόεδρε, ορισμένες από τις καλύτερες ερωτήσεις τίθενται αργά το βράδυ και αυτή είναι μία εξ αυτών, παρότι υπάρχει ένα στοιχείο «του διαλόγου των κωφών», επειδή δεν έχουμε το Συμβούλιο εδώ για να ακούσει αυτήν τη συζήτηση.

Υπάρχουν δύο λέξεις για τις οποίες γίνεται πολύς λόγος στην Ευρώπη: η μία είναι η «επικουρικότητα» και η άλλη η «αλληλεγγύη». Η επικουρικότητα αφορά το σεβασμό των κρατών μελών και των δικαιωμάτων τους και η αλληλεγγύη, κατά την άποψή μου, αντικατοπτρίζει τα κοινά στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την υποστήριξη του ενός για τον άλλο. Επομένως, για ποιον λόγο αυτό το ταμείο δεν λειτουργεί για να το επιτύχει αυτό; Πράγματι, ένας από τους κινδύνους και η ζημία ως αποτέλεσμα της αποτυχίας του να λειτουργήσει είναι ότι κάνουμε ανακοινώσεις σχετικά με τη διαθεσιμότητα χρηματοδότησης και στη συνέχεια δεν κατορθώνουμε να την παράσχουμε, επειδή το σύστημα είναι πολύπλοκο, γραφειοκρατικό και πολύ δυσκίνητο για να συνεργαστούν οι κοινότητες και οι ιδιώτες.

Αφορά, υποθέτω, τον προϋπολογισμό και τα χρήματα, τελικά. Άκουσα πολύ προσεκτικά τα σχόλια της αρμόδιας Επιτροπής για τον Δημοσιονομικό Προγραμματισμό και Προϋπολογισμό την περασμένη εβδομάδα για πολλά πράγματα, από την κοινή αγροτική πολιτική μέχρι άλλα ζητήματα αλλά, ιδίως, την έκκλησή της για έναν πιο ευέλικτο προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό που θα αντιδρά γρήγορα στα παγκόσμια συμβάντα αντί να σπεύδει η Ευρωπαϊκή Ένωση μετά τα συμβάντα.

Λυπούμαι που δεν έκανε λόγο για την ανάγκη ευελιξίας στην αντίδραση σε συμβάντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή νομίζω ότι αυτό είναι για το οποίο συζητούμε σήμερα απόψε. Προέρχομαι από μια χώρα που είπε «όχι» στη Συνθήκη της Λισαβόνας, όπου μιλούμε όλο και περισσότερο για την προσπάθεια να φέρουμε τους πολίτες εγγύτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ο καλύτερος τρόπος να το κάνουμε αυτό είναι να δούμε την Ευρώπη στην πράξη και όχι στη θεωρία. Λυπούμαι που υπάρχουν πολλές ανακοινώσεις σχετικά με την κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πολύ λίγη δράση στην πράξη όπου οι πολίτες τη βλέπουν να λειτουργεί.

Μιλώντας για κάτι θετικό, υπήρξε μια έρευνα σήμερα το πρωί στις εφημερίδες, σύμφωνα με την οποία το ιρλανδικό κοινό εξετάζει ενδεχομένως την αλλαγή άποψης όσον αφορά τη Λισαβόνα. Έτσι, δεν θα ήθελα να αποχωρήσετε από την Αίθουσα αποκαρδιωμένοι.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αυτή η προφορική ερώτηση που τέθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τον Gerardo Galeote, εκ μέρους της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης, είναι απολύτως δικαιολογημένη και σχετική. Οι λόγοι για τους οποίους το Συμβούλιο έχει παρακωλύσει τη μεταρρύθμιση του Ταμείου Αλληλεγγύης, δεδομένης της αδυναμίας του να καταλήξει σε συμφωνία επί μιας κοινής θέσης που θα επέτρεπε τη συνέχιση της νομοθετικής διαδικασίας, πρέπει να αναλυθούν λεπτομερώς.

Είναι δύσκολο να διαπιστωθεί ποιοι λόγοι θα μπορούσαν ενδεχομένως να υπάρχουν για τη θέση του Συμβουλίου, εκτός ίσως από ουτιδανούς οικονομικούς λόγους. Δεν επιθυμεί το Συμβούλιο μια πιο ευέλικτη και άμεση παρέμβαση στις φυσικές καταστροφές που προκύπτουν; Δεν επιθυμεί το Συμβούλιο αυτός ο τύπος ταχείας παρέμβασης να είναι διαθέσιμος για οιονδήποτε άλλο τύπο καταστροφής, όπως μείζονες βιομηχανικές καταστροφές, τρομοκρατικές ενέργειες ή έκτακτες καταστάσεις της δημόσιας υγείας;

Είναι ζωτικής σημασίας να δοθεί μια σαφής απάντηση σε αυτές τις ερωτήσεις, ακριβώς όπως είναι επίσης ζωτικής σημασίας να διασαφηνιστεί η άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για αυτή την κατάσταση και αν προτίθεται να λάβει περαιτέρω μέτρα για την απεμπλοκή της νομοθετικής διαδικασίας.

Η αξία της αλληλεγγύης πρέπει επίσης να διασφαλιστεί πλήρως σε αυτό τον τομέα. Οι πολίτες πραγματικά δεν θα κατανοούσαν αν αυτό δεν συνέβαινε.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, αυτό το ταμείο είναι κάποιο βάσει του οποίου οι πολίτες συχνά κρίνουν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά τα πρόσφατα έτη, έχουμε παρατηρήσει έναν αυξανόμενο αριθμό φυσικών καταστροφών, που είναι όλο και πιο βίαιης φύσης. Επανειλημμένως, ακούμε για πλημμύρες, ξηρασίες, πυρκαγιές ή καταιγίδες στα διάφορα κράτη μέλη. Δεν είναι τα μοναδικά προβλήματα. Πρέπει να καταστήσουμε δυνατή τη λήψη βοήθειας σε συμβάντα όπως χημικές διαρροές, εκρήξεις, βιομηχανικές πυρκαγιές ή ατυχήματα σε σταθμούς πυρηνικής ενέργειας.

Πρέπει επίσης να είμαστε προετοιμασμένοι για νέες προκλήσεις, όπως η αντιμετώπιση τρομοκρατικών ενεργειών και των συνεπειών τους. Κανείς δεν πρέπει να λησμονεί καταστάσεις κρίσης που αφορούν την υγεία των πολιτών μας ή ασθένειες των ζώων. Εν όψει τέτοιων απειλών, το κόστος των φαρμάκων, των εμβολιασμών και του εξοπλισμού είναι σημαντικό εμπόδιο στην αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων. Το Ταμείο πρέπει να είναι ελαστικό, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί επαρκώς σε καταστάσεις και να το πράξει αυτό ενδελεχώς. Η διαδικασία υποβολής αίτησης για βοήθεια πρέπει επίσης να είναι όσο το δυνατόν απλούστερη.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, σήμερα η Επίτροπος Hübner βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση. Πρέπει να απαντήσει εκ μέρους του Συμβουλίου, που δεν έχει εκπροσώπους παρόντες. Στη διάρκεια της δανικής Προεδρίας το 2002, όταν παρουσιάστηκε στιγμιαία πλημμύρα στην Ευρώπη, κατόρθωσαν να κινητοποιηθούν και να προετοιμάσουν τα σχετικά έγγραφα εντός εβδομάδων. Σήμερα, θα έπρεπε να κατηγορήσουμε τις τέσσερις προεδρίες για αυτή την αδράνεια στη μεταρρύθμιση του Ταμείου Αλληλεγγύης. Χρειαζόμαστε αυτό το Ταμείο. Η βοήθεια από αυτό δεν πρέπει να είναι απλώς ένα δείγμα της αλληλεγγύης μας, αλλά πρέπει να είναι ταχεία και αποτελεσματική, με ελάχιστη γραφειοκρατία.

Πιστεύω ότι πρέπει να επιληφθούμε δύο ζητημάτων εδώ. Το ένα είναι πώς πρέπει να γίνει η διαχείριση του Ταμείου Αλληλεγγύης και σε ποιες περιστάσεις και το άλλο είναι ο τρόπος χρήσης άλλων πόρων, από άλλα ταμεία, όπως το Ταμείο Συνοχής, για μακροπρόθεσμες δραστηριότητες πρόληψης καταστροφών. Αλλά αυτό είναι ένα ξεχωριστό θέμα. Θα ήθελα να εκμεταλλευτώ αυτή την ευκαιρία για να θέσω μια ερώτηση στην Επίτροπο. Κάποια στιγμή, συζητήθηκε το θέμα της σύστασης ενός «μέσου ταχείας επέμβασης» και της ετοιμότητας για μείζονες καταστροφές, με έναν προϋπολογισμό 200 εκατομμυρίων ευρώ περίπου για αυτό το ενδεχόμενο. Δεν γνωρίζω τι συμβαίνει με αυτό το έργο, που επίσης σχετίζεται με το ζήτημα υπό συζήτηση.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, είναι ασύνηδες να δίνεται ο λόγος ξανά υπό τη διαδικασία «έκτακτων παρεμβάσεων», αλλά ήθελα απλώς να επαναλάβω στο τέλος της συζήτησης ότι οι κριτικές που εκφράστηκαν απόψε επί το πλείστον δεν απευθύνονται καν στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή συνεχώς μας βοηθά στην κατάρτιση των αναθεωρήσεων σε αυτήν τη Συνθήκη και πάντα ήταν στο πλευρό του Κοινοβουλίου στις προσπάθειες υλοποίησής τους. Το Συμβούλιο φέρει την ευθύνη και θέλαμε να διατυπώσουμε αυτή την ερώτηση έτσι, ώστε να είναι δυνατό να εκφράσουμε τις επικρίσεις μας προς το Συμβούλιο. Το γεγονός ότι δεν είναι παρόν υποδεικνύει περιφρόνηση για το Κοινοβούλιο και δεν πρέπει να ανεχθούμε την εξαπάτησή μας κατ' αυτό τον τρόπο.

Κυρία Hubner, έχετε την πλήρη στήριξή μας σε όλες τις συναλλαγές σας με το Συμβούλιο στην προσπάθεια έναρξης αυτού του αναθεωρημένου ταμείου.

Danuta Hübner, Μέλος της Επιτροπής. - Κύριε Πρόεδρε, έχω τρεις εξηγήσεις να σας παρουσιάσω. Δεν πρόκειται για ένα ταμείο αλληλεγγύης επείγουσας βοήθειας. Πρόκειται για ένα ταμείο που βασίζεται στην αποζημίωση συγκεκριμένων δαπανών για επείγουσες επιχειρήσεις μετά τις καταστροφές, επιτρέποντας μια επιστροφή σε ομαλές συνθήκες διαβίωσης. Η Επιτροπή προτείνει. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφασίζουν.

Δεύτερον, στην τροπολογία του Κανονισμού προτείνουμε τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής, προτείνουμε τη μείωση του ορίου και προτείνουμε την αλλαγή της διαδικασίας που προβλέπει ειδικά την πληρωμή προκαταβολών.

Τρίτον, η λίστα των παρεμβάσεων μου, καθώς και εκείνων του Προέδρου Barroso, με επτά προεδρίες, είναι μια πολύ μακρά λίστα. Εκτείνεται σε δύο σελίδες πρακτικά, η λίστα όλων των διασκέψεων και των επιστολών. Καμία από τις επτά προεδρίες, παρότι ορισμένες εξ αυτών αρχικά επέδειξαν θετικές συμπεριφορές, δεν κατόρθωσε να καταλήξει σε συμφωνία στο Συμβούλιο για έγκριση της τροπολογίας στον Κανονισμό. Αρνήθηκα να αποσύρω την πρόταση από το Συμβούλιο, ελπίζοντας ότι, με τη νέα έκθεση που θα εκπονήσουμε και θα υιοθετήσουμε ως Επιτροπή στις αρχές του επόμενου έτους, θα έχουμε μια νέα συζήτηση που θα μας επιτρέψει να συνεχίσουμε τις τροποποιήσεις. Ίσως και τώρα να έχουμε νέες ιδέες, ενδεχομένως ένα ευρύτερο πεδίο εφαρμογής των τροποποιήσεων αυτού του Ταμείου. Από αυτή την άποψη, ελπίζω ολόψυχα ότι θα είστε παρόντες και θα συμμετάσχετε σε αυτήν τη συζήτηση και θα υποστηρίξετε την πρόταση της Επιτροπής.

Σύντομα επί ενός άλλου ζητήματος, της πρόληψης, θα υιοθετήσουμε στο τέλος του φετινού έτους μια κοινοποίηση «Προς μια εμπεριστατωμένη νέα προσέγγιση στην πρόληψη των καταστροφών». Έχουμε ήδη ολοκληρώσει τις δύο διερευνητικές μελέτες, έχουμε επίσης ολοκληρώσει τις διαβουλεύσεις και η αποτίμηση αντικτύπου είναι τώρα σε προετοιμασία. Επίσης, η πολιτική συνοχής – κάποιος, νομίζω ο κ. Janowski, πρότεινε την εμπλοκή της πολιτικής συνοχής στις ενέργειες πρόληψης – έχει ως μία από τις προτεραιότητές της ακριβώς τις ενέργειες πρόληψης, ιδίως στον τομέα του περιβάλλοντος.

Αυτά είχα να πω, κ. Πρόεδρε. Ελπίζω ότι θα συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε με στόχο να τροποποιήσουμε αυτό το Ταμείο εις τρόπον ώστε να είναι πιο σημαντικό και να ανταποκρίνεται περισσότερο στις ανάγκες των Ευρωπαίων πολιτών.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

Margie Sudre (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή κατέληξαν σε συμφωνία, πριν από περισσότερα από δύο έτη, να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής του Ταμείου Αλληλεγγύης, ώστε να καλύπτει όχι μόνο τις φυσικές καταστροφές, αλλά και τα βιομηχανικά ατυχήματα, τις τρομοκρατικές ενέργειες και μείζονες κρίσεις της δημόσιας υγείας.

Η συμφωνία καθορίζει ότι ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, ακόμα και αν δεν ικανοποιούν πλήρως τα κριτήρια επιλεξιμότητας, ώστε να λαμβάνουν επείγουσα βοήθεια στην περίπτωση απρόβλεπτων συμβάντων.

Εντούτοις, αυτή η μεταρρύθμιση ακόμα δεν έχει τεθεί σε ισχύ, καθώς το Συμβούλιο δεν έχει κατορθώσει να καταλήξει σε μια απόφαση, με αποτέλεσμα η υιοθέτηση μιας κοινής θέσης να έχει καθυστερήσει ακόμα περισσότερο.

Παρά το γεγονός ότι αυτό το Ταμείο πρόσφατα χρησιμοποιήθηκε για να βοηθήσει τη Ρεϊνιόν μετά τον κυκλώνα Gamede, καθώς και τη Μαρτινίκα και τη Γουαδελούπη, αμφότερες θύματα του τυφώνα Dean, η αβεβαιότητα παραμένει σχετικά με το παραδεκτό κάθε αίτησης, επειδή το Συμβούλιο δεν έλαβε άμεση απόφαση επί αυτής της μεταρρύθμισης.

Η Επιτροπή πρέπει επίσης να αναθεωρήσει τις προτάσεις της με στόχο την ενίσχυση της ικανότητας πολιτικής προστασίας της Ένωσης, προκειμένου να εκμεταλλευτεί την εμπειρογνομosύνη και τη γεωγραφική θέση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών και των υπερπόντιων χωρών και εδαφών, οι οποίες στοχεύουν να είναι σημεία στήριξης στην περίπτωση παρέμβασης εκτός Ευρώπης.

Σε αμφοτέρα αυτά τα ζητήματα, οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες αναμένουν μια φιλόδοξη ανταπόκριση από την ΕΕ, προκειμένου να εγγυηθεί την ασφάλειά τους.

25. Προστασία του καταναλωτή σε πιστωτικά και χρηματοοικονομικά θέματα (συνοπτική παρουσίαση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A6-0393/2008) της κ. Ιοτονα, εκ μέρους της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, για την προστασία του καταναλωτή: προστασία του καταναλωτή σε πιστωτικά και χρηματοοικονομικά θέματα (2007/2288(INI)).

Iliana Malinova Iotova, εισηγήτρια. – (BG) Η έκθεση για τη χρηματοοικονομική εκπαίδευση, η οποία θα τεθεί σε ψηφοφορία στην αυριανή συνεδρίαση ολομέλειας, είναι σημαντικότερη από ποτέ. Είναι σαφές ότι η οικονομική κρίση που αντιμετωπίζουμε τώρα μπορεί να αποφευχθεί, αν οι καταναλωτές είναι καλά ενημερωμένοι για τους κινδύνους που συνεπάγονται διάφοροι τύποι πίστωσης. Μπορούμε αναμφίβολα να πούμε ότι, αν κατά το παρελθόν είχαμε επικεντρωθεί περισσότερο στη χρηματοοικονομική εκπαίδευση των πολιτών, δεν θα αντιμετωπίζαμε την παρούσα κατάσταση, ή τουλάχιστον η κρίση δεν θα είχε λάβει τις διαστάσεις που έχει. Χάριν του μέλλοντος, πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι δίνεται στα παιδιά μας η ευκαιρία να μάθουν και να χειρίζονται σωστά πιστωτικές κάρτες και δάνεια οπουδήποτε στην Ευρώπη. Πρέπει να επικεντρωθούμε στα σπουδαστικά ενυπόδηκα δάνεια και στα συνταξιοδοτικά και επενδυτικά κεφάλαια. Αυτά τα χρηματοοικονομικά προϊόντα επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό τις ζωές των καταναλωτών, για αυτό πρέπει να ληφθούν υπόψη. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι όλο και περισσότεροι νέοι άνθρωποι βυθίζονται στα χρέη, χωρίς να υποψιάζονται καν τι αντίκτυπο θα έχει αυτό στις ζωές τους.

Έχουμε αναλώσει πολλούς μήνες εργαζόμενοι με σχολαστικότητα επί των κειμένων της έκθεσης. Διεξαγάγαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα δημόσια συζήτηση με τους εκπροσώπους τραπεζών και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων της Ευρώπης και των ΗΠΑ ακριβώς πριν από την κρίση. Ακόμα και τότε, τα προβλήματα είχαν σαφώς εστιαστεί και είχε δοθεί το σήμα συναγερμού. Από την άλλη πλευρά, ήμαστε σε θέση να διαπιστώσουμε την εμπειρία και την καλή πρακτική της χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης σε χώρες με παράδοση σε αυτό τον τομέα και οι οποίες συνεχώς εργάζονται για να τη βελτιώσουν – το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία, τη Γερμανία και αλλού, και ακούσαμε τις απόψεις εκείνων που κάνουν τα πρώτα τους βήματα σε αυτό τον τομέα. Είμαι ικανοποιημένη με τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας επί της έκθεσης στην Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, καθώς και με την απόφαση της Επιτροπής για τους προϋπολογισμούς που χρειάζονται για την παροχή βοήθειας για το έργο.

Λάβαμε επίσης πολλές ενθαρρυντικές απαντήσεις από κορυφαία χρηματοοικονομικά εκπαιδευτικά ιδρύματα για την έκθεση πρωτοβουλίας. Πιστεύω ότι έχουμε καταλήξει σε μια λύση συμβιβασμού που ικανοποιεί όλες τις πολιτικές ομάδες, για αυτό ελπίζω ότι η αυριανή ψηφοφορία επί της έκθεσης θα είναι επιτυχής. Μπορούμε να ξεπεράσουμε την παρούσα οικονομική κρίση μόνο μέσω κοινών προσπαθειών, για αυτό πρέπει να ενωθούμε και να συνεργαστούμε σε αυτή την κοινή πρωτοβουλία. Είναι καιρός να δράσουμε και να εξασφαλίσουμε ότι οι Ευρωπαίοι καταναλωτές έχουν τις γνώσεις που χρειάζονται σχετικά με τις καταναλωτικές και άλλους τύπους πιστώσεων, ώστε να μην επαναληφθεί μια παρόμοια οικονομική καταστροφή. Για να επιτευχθεί αυτό, είναι πολύ σημαντικό τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τα μέτρα που έχουν ληφθεί και να συνεργαστούν στενά. Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τα μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βοήθεια που μου έδωσαν.

Danuta Hübner, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, αυτή η έκθεση είναι πολύ καιρία. Τονίζει πολλές από τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι Ευρωπαίοι καταναλωτές στο πλαίσιο της τρέχουσας οικονομικής κρίσης. Για αυτό, απευθύνω πολλές ευχαριστίες στην κ. Ιοτονα για το εξαιρετικό έργο.

Η Επιτροπή αναγνώρισε τη σπουδαιότητα της χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στην Κοινοποίησή μας, η οποία υιοθετήθηκε τον περσινό Δεκέμβριο. Οι καταναλωτές πρέπει οπωσδήποτε να ενδυναμωθούν, ώστε να λαμβάνουν υπεύθυνες αποφάσεις όσον αφορά τα προσωπικά τους οικονομικά, και μόνο κατ' αυτό τον τρόπο θα είναι σε θέση να δρέψουν τα απτά οφέλη από την οικονομική ολοκλήρωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η εκπαίδευση είναι αρμοδιότητα των κρατών μελών. Ο ρόλος της Επιτροπής από αυτή την άποψη είναι κυρίως υποστηρικτικός, αλλά εντούτοις σημαντικός.

Το εθνικό επίπεδο είναι το πιο κατάλληλο για την παροχή προγραμμάτων εκπαίδευσης των καταναλωτών και είναι επίσης το πιο αποδοτικό και αποτελεσματικό. Τα κράτη μέλη έχουν ένα βασικό ρόλο να διαδραματίσουν, για παράδειγμα υιοθετώντας εθνικές στρατηγικές χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης που βασίζονται στη συνεργασία του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα.

Πιστεύουμε ότι ο ρόλος της Επιτροπής είναι να δράσει ως ο κινητήριος μοχλός της χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης σε όλη την ΕΕ, παρουσιάζοντας τα οφέλη, συντονίζοντας τις προσπάθειες, επιδεικνύοντας τη βέλτιστη πρακτική.

Από αυτή την άποψη, έχουμε υλοποιήσει διάφορες πρακτικές πρωτοβουλίες και δημιουργήσαμε την ομάδα εμπειρογνομώνων επί της χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης, η οποία πραγματοποίησε την πρώτη της διάσκεψη τον Οκτώβριο, αφιερωμένη σε συζητήσεις επί των εθνικών στρατηγικών για τη χρηματοοικονομική εκπαίδευση.

Επίσης, προοδεύουμε στην ανάπτυξη των ηλεκτρονικών εργαλείων Dolcetta για τους διδάσκοντες, προκειμένου να καταστήσουμε ευκολότερη για αυτούς την ενσωμάτωση των χρηματοοικονομικών θεμάτων στα υπάρχοντα προγράμματα σπουδών. Σύντομα, θα δημοσιεύσουμε την ευρωπαϊκή βάση δεδομένων για τη χρηματοοικονομική εκπαίδευση, μια ηλεκτρονική βιβλιοθήκη των συστημάτων που λειτουργούν από διάφορους τύπους παροχών. Τέλος, η Επιτροπή προσφέρει τακτικά την υποστήριξή της σε επιλεγμένα συμβάντα, δίνοντας προβολή στη χρηματοοικονομική εκπαίδευση.

Συμφωνούμε πλήρως με τη γενική ουσία αυτής της κοινοβουλευτικής έκθεσης και με την πλειονότητα των προτάσεών της. Το ζήτημα μείζονος σημασίας είναι η εκπαίδευση παιδιών και νέων και η Επιτροπή συμμερίζεται με το Κοινοβούλιο την πεποίθηση ότι η χρηματοοικονομική παιδεία πρέπει να διδάσκεται στο σχολείο.

Είμαστε έτοιμοι και πρόθυμοι να βοηθήσουμε τα κράτη μέλη να αναπτύξουν τα βασικά εκπαιδευτικά τους προγράμματα στον τομέα των προσωπικών οικονομικών, ενώ ανάλογο ενδιαφέρον υπάρχει για την ιδέα της ανάθεσης στην Επιτροπή της διεξαγωγής ενημερωτικών εκστρατειών στα μέσα ενημέρωσης της ΕΕ για τη χρηματοοικονομική εκπαίδευση. Τέτοιες ενημερωτικές εκστρατείες πρέπει να προσαρμόζονται στις συγκεκριμένες ανάγκες του κοινού και είναι πιο αποτελεσματικές όταν λειτουργούν στο εθνικό ή ακόμα και στο τοπικό επίπεδο. Και πάλι είμαστε έτοιμοι να βοηθήσουμε.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω ευχαριστώντας το Κοινοβούλιο για το άρτιο έργο του σε αυτόν το φάκελο και προσβλέπω στη συνέχιση του διαλόγου μεταξύ του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής για τα σημαντικά ζητήματα της χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης των καταναλωτών.

Πρόεδρος. – Ολοκληρώνεται το θέμα συζήτησης.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 12 το μεσημέρι.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

Dragoș Florin David (PPE-DE), γραπτώς. – (RO) Η άγνοια του νόμου δεν μας εξαιρεί από τις συνέπειές του, κατά τον ίδιο τρόπο που η άγνοια των χρηματοοικονομικών μηχανισμών δεν μας εξαιρεί από τις απώλειες που προκύπτουν.

Τα χρηματοπιστωτικά και τραπεζικά ιδρύματα και οι ασφαλιστικές εταιρείες είχαν και εξακολουθούν να έχουν υποχρέωση να παρέχουν στους καταναλωτές «οδηγίες χρήσης» για τα χρηματοοικονομικά μέσα, προκειμένου να μπορούν να λαμβάνουν αποφάσεις βασισμένες σε επαρκή πληροφόρηση. Για αυτό πιστεύω ότι η ανάγκη εκπαίδευσης των πολιτών της Ευρώπης σε χρηματοοικονομικά, τραπεζικά και ασφαλιστικά θέματα από κυβερνητικά και μη κυβερνητικά ιδρύματα είναι μια καλή λύση για εκείνους που πραγματικά το επιθυμούν. Εντούτοις, η παροχή πληροφοριών στους πολίτες που χρησιμοποιούν αυτά τα μέσα πρέπει να είναι ένα έργο που επιτελείται από τους παροχείς υπηρεσιών σε αυτό τον τομέα. Νομίζω ότι είναι η υποχρέωση της Επιτροπής της ΕΕ και των κρατών μελών να προεξοικονομούν και να ενημερώνουν τους πολίτες της Ευρώπης για την επιβλαβή φύση συγκεκριμένων προϊόντων ή υπηρεσιών και να ρυθμίζουν την ευρωπαϊκή αγορά, ώστε αυτά τα επιβλαβή προϊόντα ή υπηρεσίες να μην μπορούν να εμφανιστούν στην αγορά.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω συγχάιροντας την εισηγήτρια, κ. Ιοτονα, και τους συναδέλφους μας από την Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου και την Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων για τον αποτελεσματικό τρόπο με τον οποίο κατήρτισαν αυτό το ψήφισμα.

Zita Plešinská (PPE-DE), γραπτώς. – (SK) Η κρίση των επισφαλών ενυπόθηκων δανείων έχει επιβεβαιώσει ότι το επίπεδο χρηματοοικονομικής ενημέρωσης μεταξύ των πολιτών της ΕΕ είναι χαμηλό. Οι καταναλωτές δεν είναι επαρκώς εξοικειωμένοι με τους κινδύνους της χρεοκοπίας και του υπερβολικού χρέους. Οι πληροφορίες για τα χρηματοοικονομικά προϊόντα από χρηματοοικονομικά ιδρύματα, οι οποίες παρέχονται κυρίως μέσω διαφημίσεων, είναι δυσνόητες και ορισμένες φορές προκαλούν σύγχυση. Δεν παρέχουν στους καταναλωτές επαρκή πληροφόρηση πριν από την υπογραφή συμβολαίων.

Το έργο της ενημέρωσης των καταναλωτών σχετικά με τα οικονομικά και τα δάνεια πρέπει να ξεκινά στο σχολείο, όπου οι αυριανοί καταναλωτές πρέπει να εξοικειωθούν με τα προϊόντα του τραπεζικού τομέα. Ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δοθεί σε προγράμματα για νέους, συνταξιούχους και ευπαθείς ομάδες.

Πιστεύω ακράδαντα ότι η Επιτροπή πρέπει να δημιουργήσει ένα στοιχείο προϋπολογισμού για προγράμματα χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης σε επίπεδο ΕΕ, τα οποία θα μπορούσαν να ενώσουν όλους τους αρμόδιους φορείς, όπως το κράτος, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οργανώσεις των καταναλωτών και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Θα ήθελα να δώσω ιδιαίτερη έμφαση στο ρόλο των καταναλωτικών οργανώσεων σε Κοινοτικό επίπεδο και επίσης σε ενδο-κρατικό επίπεδο, εφόσον γνωρίζουν καλύτερα τις συγκεκριμένες ανάγκες των ομάδων-στόχων στον τομέα των εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Πολλά κράτη μέλη αποτυγχάνουν να εκχωρήσουν επαρκή χρηματοδότηση για τις πολιτικές προστασίας των καταναλωτών στους προϋπολογισμούς τους και αποτυγχάνουν να δώσουν προσοχή ή οικονομική στήριξη στις δραστηριότητες των καταναλωτικών οργανώσεων.

Λίγοι είναι οι καταναλωτές που μπορούν να αντεπεξέλθουν οικονομικά στις υπηρεσίες προσωπικών χρηματοοικονομικών συμβούλων και, συνεπώς, πιστεύω ακράδαντα ότι στους καταναλωτές πρέπει να παρέχονται ανεξάρτητες συμβουλές για κατάλληλα επιμορφωτικά προγράμματα μέσω εκπαιδευτικών προγραμμάτων της ΕΕ και εντός του πλαισίου των καταναλωτικών οργανώσεων.

Marian Zlotea (PPE-DE), γραπτώς. – (RO) Θα ήθελα να συγχαρώ την κ. Ιοτονα για το αντικείμενο που πραγματεύεται αυτή η έκθεση. Θεωρώ τη χρηματοοικονομική εκπαίδευση πολύ σημαντικό θέμα. Επί του παρόντος, στη Ρουμανία, αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα ανθρώπων που δεν καταφέρνουν πλέον να αποπληρώσουν τα χρέη τους, επειδή έχουν λάβει πίστωση από διαφορετικές τράπεζες. Όχι μόνο έλαβαν ακατάλληλες συμβουλές για τις επιπτώσεις αυτής της πίστωσης, αλλά δεν τους έχει δοθεί κανένα είδος επαρκούς χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης που να τους επιτρέπει να αποφασίσουν ποια χρηματοοικονομική υπηρεσία μπορεί να τους ταιριάζει καλύτερα.

Δεν πρέπει να συγχέουμε τη χρηματοοικονομική εκπαίδευση με τις πληροφορίες που παρέχονται στους καταναλωτές. Τα προγράμματα της χρηματοοικονομικής εκπαίδευσης πρέπει να αναπτυχθούν σύμφωνα με τις ηλικιακές ομάδες και τις ανάγκες των διαφόρων τμημάτων του πληθυσμού.

Ελπίζω ότι η υπηρεσία Dolceta θα μεταφραστεί στα ρουμανικά και στα βουλγαρικά το συντομότερο δυνατό, ώστε όλοι οι πολίτες των κρατών μελών να μπορούν να επωφεληθούν από αυτήν.

26. Πίνακας αποτελεσμάτων για τους καταναλωτές (συνοπτική παρουσίαση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (Α6-0392/2008) της κ. Anna Hedh, εκ μέρους της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, για τον πίνακα αποτελεσμάτων για τους καταναλωτές (2008/2057(INI)).

Anna Hedh, εισηγήτρια. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η εσωτερική αγορά είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό μέρος της ευρωπαϊκής συνεργασίας, αλλά για πολλούς καταναλωτές δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια αόριστη έννοια. Ανεξάρτητα από το πόσο καλά αναγνωρίζουμε τη σημασία, τους κανόνες και τις διατάξεις της, είμαστε όλοι καταναλωτές και επηρεαζόμαστε όλοι από τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η εσωτερική αγορά. Πάντα υποστήριζα ότι, αν έχουμε ικανοποιημένους και με αυτοπεποίθηση Ευρωπαίους καταναλωτές, θα έχουμε επίσης μια εσωτερική αγορά που λειτουργεί αποδοτικά και ακμάζει.

Προκειμένου να κερδίσουμε αυτή την εμπιστοσύνη, πρέπει να κάνουμε την εσωτερική αγορά πιο αποδοτική και ευαίσθητη στις προσδοκίες και στα προβλήματα των πολιτών. Αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα περισσότερη ή αυστηρότερη νομοθεσία και κανόνες που επιβάλλονται από την ΕΕ. Η πληροφόρηση, η εκπαίδευση και η αυτορρύθμιση μπορούν συχνά να είναι μια πιο κατάλληλη και αποτελεσματική λύση. Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιλύουμε τα προβλήματα, ο στόχος πρέπει να είναι πάντα να εξασφαλίζουμε ότι προφυλάσσουμε τα δικαιώματα των καταναλωτών, ώστε να μπορούν να λαμβάνουν ορθές και καλά θεμελιωμένες αποφάσεις. Αυτό, φυσικά, είναι θετικό και για την ίδια την αγορά. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή για την Εσωτερική Αγορά και την Προστασία των Καταναλωτών και εγώ χαιρετίζουμε τον πίνακα αποτελεσμάτων για τους καταναλωτές που παρουσίασε η (Ευρωπαϊκή) Επιτροπή κατόπιν αίτησης της Επιτροπής. Πιστεύουμε ότι θα μπορούσε να αποτελέσει ένα σημαντικό εργαλείο για τη μελλοντική ανάπτυξη της καταναλωτικής πολιτικής.

Η εσωτερική αγορά αποτελείται από 500 εκατομμύρια καταναλωτές περίπου και έχει ένα μεγάλο απόθεμα αγαθών και υπηρεσιών. Φυσικά, είναι αδύνατο να εξεταστούν λεπτομερώς όλες οι πτυχές της εσωτερικής αγοράς. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να χρησιμοποιηθούν αναλυτικοί πόροι εκεί όπου πραγματικά χρειάζονται περισσότερο. Χαιρετίζω τους πέντε τομείς στους οποίους έχει εστιάσει η Επιτροπή, δηλαδή καταγγελίες, επίπεδα τιμών, ικανοποίηση, μεταφορά από ένα αμοιβαίο κεφάλαιο σε άλλο (switching) και ασφάλεια. Αυτοί οι πέντε κύριοι ενδείκτες είναι σχετικοί και εφαρμόσιμοι, ακόμα και αν πρόκειται, με την πάροδο του χρόνου, να υπάρξει ανάγκη για περαιτέρω ανάπτυξη και βελτίωσή τους και ενδεχομένως επίσης για συμπερίληψη ορισμένων νέων κατηγοριών.

Θα ήθελα επίσης να τονίσω τη σπουδαιότητα της ενημέρωσης σχετικά με τον πίνακα αποτελεσμάτων μεταξύ των ίδιων των καταναλωτών και του γενικού κοινού. Επομένως, είναι σημαντικό να συνταχθεί σε εύκολα καταληπτή γλώσσα. Επιπλέον, ο πίνακας αποτελεσμάτων πρέπει να προβάλλεται στους σχετικούς δικτυακούς τόπους.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι θα διαρκέσει καιρό η ανάπτυξη του πίνακα αποτελεσμάτων, εν μέρει επειδή έχουμε κάνει πολύ διαφορετικούς βαθμούς προόδου στα διάφορα κράτη μέλη όσον αφορά την πολιτική και την προστασία των καταναλωτών, αλλά και επειδή είμαστε διαφορετικοί, με διαφορετικές κουλτούρες και παραδόσεις. Πρέπει να έχουμε υπομονή και να δώσουμε πίστωση χρόνου σε αυτό τον πίνακα αποτελεσμάτων για τους καταναλωτές.

Θα ήθελα επίσης να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία, για να ευχαριστήσω την Επίτροπο Kunene και τη γραμματεία της, καθώς και τη δική μου γραμματεία, για την πολύ εποικοδομητική συνεργασία τους.

Danuta Hübner, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, η πρωτοβουλία του πίνακα αποτελεσμάτων πήρε σάρκα και οστά πριν από λιγότερο από ένα έτος και στη διάρκεια αυτού του χρονικού διαστήματος η Επιτροπή έχει εκτιμήσει πολύ το ενδιαφέρον και την υποστήριξη του Κοινοβουλίου.

Ο πίνακας αποτελεσμάτων ήταν το θέμα πολλών συζητήσεων στην Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών και μάθαμε πολλά από αυτές τις συζητήσεις και από τις προτάσεις που έγιναν. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για όλα αυτά, αλλά ευχαριστούμε ιδίως την κ. Anna Hedh για την άριστη έκθεση.

Επιτρέψτε μου να επαναλάβω σύντομα γιατί ο πίνακας αποτελεσμάτων για τους καταναλωτές είναι τόσο σημαντικός για όλους μας. Αν πρόκειται να παρέχουμε έργο στους καταναλωτές, πρέπει να ανταποκρινόμαστε περισσότερο στις προσδοκίες τους και να κατανοήσουμε καλύτερα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην καθημερινότητά τους. Για να το κάνουμε αυτό, χρειαζόμαστε μια βάση τεκμηρίωσης που υποδεικνύει τις επιδόσεις των αγορών ως προς τα οικονομικά και κοινωνικά αποτελέσματα για τους καταναλωτές, καθώς και τη συμπεριφορά των καταναλωτών στην αγορά. Η ορθή χάραξη πολιτικής απαιτεί ακριβή δεδομένα και συμμεριζόμαστε πλήρως την άποψή σας επ' αυτού.

Ο πίνακας αποτελεσμάτων συγκεντρώνει αποδείξεις για τον προσδιορισμό αγορών που κινδυνεύουν να μην αποδώσουν καλά για τους καταναλωτές και, επομένως, χρήζουν περαιτέρω προσοχής. Επιτρέπει επίσης την

παρακολούθηση της προόδου στην ολοκλήρωση της αγοράς λιανικής και συμβάλλει στην επιβολή σημείων αναφοράς στο καταναλωτικό περιβάλλον στα κράτη μέλη, ιδίως όσον αφορά τη συμμόρφωση με την καταναλωτική νομοθεσία, επιβολή, αποκατάσταση και ενδυνάμωση των καταναλωτών. Συμμεριζόμαστε τις απόψεις σας για τους ενδείκτες που πρέπει να συμπεριληφθούν σε αυτό τον πίνακα αποτελεσμάτων και πιστεύουμε ότι η καθιέρωση μιας εναρμονισμένης βάσης δεδομένων καταγγελιών των καταναλωτών σε όλη την ΕΕ θα είναι ένα βασικό βήμα προόδου. Θα μας επιτρέψει να εντοπίζουμε προβλήματα στις αγορές των καταναλωτών σε αρχικό στάδιο και, αν χρειάζεται, να αναλαμβάνουμε την κατάλληλη δράση.

Η Επιτροπή πιστεύει ακράδαντα ότι είναι σημαντικό να περιληφθούν δεδομένα τιμής, εφόσον οι τιμές είναι ένα από τα κύρια θέματα που απασχολούν τους καταναλωτές. Το τρέχον πολιτικό και οικονομικό κλίμα ενισχύει περαιτέρω την ανάγκη για καλά δεδομένα τιμών. Πρέπει να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα προς τους καταναλωτές μας ότι επιβλέπουμε τη σύγκριση τιμών σε όλη την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή μπορεί να σας διαβεβαιώσει ότι γνωρίζει πλήρως την πολυπλοκότητα αυτού του ζητήματος και φυσικά θα ερμηνεύσει αυτά τα δεδομένα προσεκτικά και θα διασφαλίσει ότι τα δεδομένα τίθενται στο σωστό πλαίσιο. Οι τιμές μπορεί να συγκλίνουν στην εσωτερική αγορά για ορθούς οικονομικούς λόγους, αλλά επίσης εξαιτίας δυσλειτουργίας της αγοράς, και ο στόχος μας είναι να εξεύρουμε τρόπους να εντοπίζουμε τη διαφορά.

Συμμεριζόμαστε την άποψη της κ. Hedh για τη σπουδαιότητα της στενής συνεργασίας με τα κράτη μέλη. Φέτος, η Επιτροπή άρχισε να συνεργάζεται με εθνικούς υπεύθυνους για τη χάραξη πολιτικής, στατιστικές υπηρεσίες, αρχές επιβολής και καταναλωτικές οργανώσεις, για την περαιτέρω ανάπτυξη των ενδεικτών του πίνακα αποτελεσμάτων, και θα συνεχίσουμε με αυτήν τη συνεργασία κατά τα προσεχή έτη. Η κ. Hedh τόνισε ότι πρέπει να κάνουμε αυτό τον πίνακα αποτελεσμάτων πιο προσιτό σε ένα ευρύτερο κοινό και ότι πρέπει να αυξήσουμε την ενημέρωση. Η Επιτροπή αποδέχεται αυτό το σημείο και θα εντείνει τις προσπάθειες για την επίτευξή του. Σας προσκαλώ να δείτε τα αποτελέσματα στη δεύτερη έκδοση του πίνακα αποτελεσμάτων.

Τέλος, αυτό που η Επιτροπή θέλει να ξεχωρίσει από την έκθεση της κ. Hedh – παρότι θα μπορούσα να αναφέρω πολλά άλλα σημεία, αν είχα περισσότερο χρόνο – είναι η επιθυμία για περισσότερους ενδείκτες ενδυνάμωσης, όπως η παιδεία και οι δεξιότητες. Εντός του πλαισίου του αναθεωρημένου προγράμματος Ευρωπαϊκής Κοινωνικής Έρευνας του Eurostat, η Επιτροπή σχεδιάζει να θέσει σε λειτουργία μια μονάδα για την ενδυνάμωση των καταναλωτών μέσω της οποίας θέλει να μετρήσει τις δεξιότητες των καταναλωτών, την πληροφόρηση των καταναλωτών και την ενημέρωση για τα δικαιώματα και την επιβολή. Αυτό θα μας επέτρεπε να αρχίσουμε να σχεδιάζουμε ένα στατιστικό στιγμιότυπο των πολιτών της Ευρώπης στην ιδιότητά τους ως καταναλωτών. Αυτό το θεωρούμε ως το κύριο θέμα του πιλοτικού έργου που προτάθηκε από το Κοινοβούλιο για το 2009. Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω ευχαριστώντας ξανά την κ. Hedh για το ενδιαφέρον και την υποστήριξη, και ως προς τους οικονομικούς όρους.

Πρόεδρος. – Ολοκληρώνεται το θέμα συζήτησης.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 12 το μεσημέρι.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

Slavi Binev (NI), γραπτώς. – (BG) Χαιρετίζω την έκθεση της Anna Hedh για τον πίνακα αποτελεσμάτων για τους καταναλωτές και το στόχο της να κάνει την εσωτερική αγορά πιο ευαίσθητη στις προσδοκίες και τις ανησυχίες των πολιτών. Κατά τα τελευταία 19 έτη της αποκαλούμενης δημοκρατικής μετάβασης της Βουλγαρίας, ένα πλήθος διάφορων λύσεων ιδιωτικοποίησης κατατέθηκαν από τις κυβερνώσες αρχές στη Βουλγαρία. Μια αξιοσημείωτη περίπτωση είναι όταν επετράπη η είσοδος αποδεδειγμένων κλεφτών από την ενεργειακή εταιρεία ČEZ Μέθενι στη βουλγαρική εγχώρια αγορά. Οι κύριοι της ČEZ, τους οποίους εμείς, τα μέλη του κόμματος ΑΤΑΚΑ, έχουμε εδώ και πολύ καιρό αναγνωρίσει ως κατάφωρους κακοποιούς, έχουν παραπεμφθεί στην ίδια τους τη χώρα. 32 εκ των υπαλλήλων τους έχουν συλληφθεί για εκβιασμό πελατών τους οποίους κατηγορήσαν για κλοπή ηλεκτρισμού. Ωστόσο, προφανώς πολύ απασχολημένος με τη διαφθορά, ο τρικομματικός συνασπισμός στη Βουλγαρία δεν θεώρησε αυτόν τον λόγο επαρκή για την εκδίωξη αυτών των εγκληματιών, όπως έκαναν οι κυβερνήσεις του Καναδά και της Ουγγαρίας, και έτσι η ČEZ συνεχίζει να ληστεύει και να εκβιάζει τον Βούλγαρο φορολογούμενο υπό το πρόσχημα των πρόσφορων συμφωνιών ιδιωτικοποίησής τους.

Πιστεύω ότι η υιοθέτηση του πίνακα αποτελεσμάτων για τους καταναλωτές θα βελτιώσει τα εργαλεία για την παρακολούθηση τομέων που χρήζουν διερεύνησης για αδυναμίες και παραβιάσεις, θα εμπλέξει τις εθνικές αρχές προστασίας των καταναλωτών στη διαφύλαξη της ποιότητας των κοινωνικών υπηρεσιών και θα συμβάλει στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά.

Zita Plešinská (PPE-DE), γραπτώς. – (SK) Η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει τον κατά προτεραιότητα στόχο της βελτίωσης της θέσης των Ευρωπαίων καταναλωτών στην εσωτερική αγορά. Συνεχώς καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να ερευνήσουν τη γνώμη των

καταναλωτών για την εσωτερική αγορά και ιδίως τις ανάγκες τους. Η κύρια προϋπόθεση για μια αποδοτική και εύρυθμη εσωτερική αγορά είναι η εμπιστοσύνη των καταναλωτών.

Αναγνωρίζοντας τα πλεονεκτήματα του πίνακα αξιολόγησης για την εσωτερική αγορά που χρησιμοποιείται από το 1997, η επιτροπή έχει καλέσει την Επιτροπή να υποβάλει μια πρόταση για έναν πίνακα αξιολόγησης για τις αγορές των καταναλωτών ως μέσο για την αποτίμηση της αγοράς και από μια προοπτική των καταναλωτών.

Οι καταγγελίες, τα επίπεδα τιμολόγησης, η ικανοποίηση, οι διασυνδέσεις και η ασφάλεια είναι οι πέντε κύριοι ενδείκτες που χρησιμοποιούνται στον πίνακα αξιολόγησης. Η επιτροπή αντιλαμβάνεται ότι, εφόσον αυτός θα είναι πρώτος πίνακας αξιολόγησης για τις αγορές των καταναλωτών, ορισμένοι από αυτούς τους ενδείκτες πρέπει να αντικατασταθούν με νέους στο μέλλον. Ο ενδείκτης που αναφέρεται στα επίπεδα τιμολόγησης είναι ιδιαίτερα αμφίβολος.

Συμφωνώ με τη γνώμη της εισηγήτριας, Anna Hedh, ότι ο πίνακας πρέπει να προωθηθεί σωστά από τα μέσα ενημέρωσης και να τοποθετηθεί στους σχετικούς δικτυακούς τόπους. Θα προτιμούσα η Επιτροπή να παρείχε οικονομική στήριξη για μια ενημερωτική εκστρατεία που θα διεξαγόταν από τις καταναλωτικές οργανώσεις. Λόγω της εμπειρίας τους στον τομέα της πολιτικής καταναλωτών, θα γνωρίζουν τον βέλτιστο τρόπο να κάνουν τον πίνακα κατανοητό στους καταναλωτές.

Πιστεύω ακράδαντα ότι ο πίνακας θα πρέπει να προσελκύσει το ενδιαφέρον των καταναλωτών, αν πρόκειται να γίνει ένα σημαντικό μέσο για τη μελλοντική ανάπτυξη της πολιτικής καταναλωτών.

27. Υποστήριξη της έγκαιρης επίδειξης της αειφόρου ηλεκτροπαραγωγής από ορυκτά καύσιμα (συνοπτική παρουσίαση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A6-0418/2008) του κ. Christian Ehler, εκ μέρους της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας, για την υποστήριξη της έγκαιρης επίδειξης της αειφόρου ηλεκτροπαραγωγής από ορυκτά καύσιμα (2008/2140(INI)).

Christian Ehler, εισηγητής. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ως προερχόμενος από το Βρανδεμβούργο, θα ήθελα να φυσικά να απευθύνω ιδιαίτερο χαιρετισμό στην κ. Hübner. Θα ήθελα να κάνω μια σύντομη επισκόπηση της έκθεσης της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας για μια κοινοποίηση της Επιτροπής επί των εγκαταστάσεων επίδειξης δέσμευσης και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα (CCS). Αν πρόκειται να εκπληρώσουμε τους στόχους ενέργειας και κλιματικής αλλαγής που υιοθετήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι σαφές ότι ένας από τους πλέον αποφασιστικούς παράγοντες είναι η μείωση των εκπομπών CO₂, στην οποία ο άνθρακας σύνδεσης, ως ορυκτό καύσιμο, έχει ένα βασικό ρόλο να διαδραματίζει. Από την άλλη πλευρά, εμείς στην Ευρώπη επί του παρόντος αντιμετωπίζουμε ένα δίλημμα. Έχουμε τρεις στόχους στην περιβαλλοντική και ενεργειακή πολιτική: ο πρώτος είναι η περιβαλλοντική προστασία, ο δεύτερος είναι η ασφάλεια εφοδιασμού και ο τρίτος είναι η σταθερότητα των τιμών, που συμβαδίζει με την ασφάλεια εφοδιασμού και είναι ιδιαίτερα σημαντική σε οικονομικά δύσκολους καιρούς όπως αυτοί.

Είναι σαφές σε όλους εμάς στην Ευρώπη ότι ο άνθρακας είναι το μόνο ορυκτό καύσιμο, η μόνη πηγή ορυκτής ενέργειας στην Ευρώπη, που συνεπώς είναι στρατηγικά σημαντική για αυτούς τους τρεις στόχους. Εντούτοις, χωρίς τεχνολογία CCS, δηλαδή χωρίς τεχνολογία καθαρού άνθρακα, αυτό το καύσιμο δεν θα έχει μέλλον. Η πρόταση της Επιτροπής να υποστηρίξει τα επειγόντως απαραίτητα έργα επίδειξης χαιρετίζεται επομένως από την πλειοψηφία της επιτροπής. Η Επιτροπή έχει καταθέσει μια πολύ λογική πρόταση. Χρειαζόμαστε – και η πλειοψηφία της επιτροπής συμφωνεί επ' αυτού – να παράσχουμε κίνητρα το συντομότερο δυνατό για τη χρήση τεχνολογίας CCS σε βιομηχανική κλίμακα. Ωστόσο, μια πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο ως εκ τούτου αισθάνεται – και το διατυπώσαμε αρκετά ρητά – ότι η οικονομική στήριξη για τεχνολογία καθαρού άνθρακα είναι απολύτως αναγκαία για τους στόχους ενέργειας και κλιματικής αλλαγής της Ευρώπης.

Συνεπώς, η πρόταση της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας είναι πολύ συγκεκριμένη, με κονδύλια από το Έβδομο Πρόγραμμα Πλαίσιο έρευνας και επίσης από τα αναμενόμενα δικαιώματα εμπορίας εκπομπών για την υποστήριξη της κατασκευής τουλάχιστον 12 εγκαταστάσεων επίδειξης. Αυτές οι εγκαταστάσεις πρέπει να συνδυάζουν τις διάφορες τεχνολογίες με τις διάφορες επιλογές αποθήκευσης και μεταφοράς και πρέπει να έχουν όσο το δυνατόν ευρύτερη εξάπλωση στην Ευρώπη.

Είμαστε συγκρατημένα αισιόδοξοι να δούμε τις πρώτες ενδείξεις κίνησης εκ μέρους της Επιτροπής στις τρέχουσες διαπραγματεύσεις τριμερούς διαλόγου για τις οδηγίες συλλογής και αποθήκευσης άνθρακα (CCS) και δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου (ETS). Με την ίδια συγκρατημένη αισιόδοξία, υιοθετούμε την άποψη ότι πρέπει να κατορθώσουμε, στις διαπραγματεύσεις τριμερούς διαλόγου, όχι απλώς να αποσαφηνίσουμε τους όρους του

μελλοντικού πλαισίου για τη CCS, αλλά και να θέσουμε γερά θεμέλια για τη χρηματοδότηση των αρχικών δοκιμαστικών εγκαταστάσεων ζωτικής σημασίας.

Danuta Hübner, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ τον κ. Ehler για την έκθεσή του επί της κοινοποίησης της Επιτροπής για την υποστήριξη της έγκαιρης επίδειξης της αειφόρου ηλεκτροπαραγωγής από ορυκτά καύσιμα. Εκτιμάμε τη γενική υποστήριξη στην έκθεση για τους στόχους πολιτικής μας και για την αναγνώριση του σημαντικού ρόλου που μπορεί να διαδραματίσει η CCS στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής σε παγκόσμιο επίπεδο.

Επίσης, η έκθεση αναγνωρίζει σαφώς την επείγουσα ανάγκη για έως 12 έργα επίδειξης μεγάλης κλίμακας που θα καταστήσουν τη CCS εμπορικά βιώσιμη μέχρι το 2020. Η κοινοποίησή μας πρέπει να θεωρηθεί μέρος του πλήρους και εμπεριστατωμένου πακέτου ενέργειας και κλίματος που περιλαμβάνει την Οδηγία CCS, η οποία ορίζει το νομικό πλαίσιο που επιτρέπει τη λειτουργία τεχνολογιών CCS στην Ευρώπη, το σύστημα εμπορίας εκπομπών, που παρέχει το οικονομικό και εμπορικό πλαίσιο για τη CCS, καθώς και την πρόταση της Επιτροπής που εισηγείται το 20% των εσόδων δημοπρασίας να προορίζονται από τα κράτη μέλη για επένδυση σε τεχνολογίες χαμηλού άνθρακα, όπως η CCS. Ανεξάρτητα από την τελική απόφαση, τα έσοδα δημοπράτησης θα είναι ένας από τους ουσιαστικούς πόρους χρηματοδότησης για τα έργα επίδειξης CCS.

Τέλος, η κοινοποίησή μας προτείνει επίσης τη δημιουργία, στις αρχές του 2009, μιας ευρωπαϊκής δομής συντονισμού για την υποστήριξη έργων επίδειξης CCS μέσω μερισμού γνώσεων, δραστηριοτήτων κοινής επικοινωνίας και άλλων κοινών ενεργειών.

Εκτιμώ τη γενική σας υιοθέτηση του πακέτου κλίματος και ενέργειας και ιδιαίτερα της κοινοποίησης. Εντούτοις, η έκθεση αναφέρει επίσης ότι οι προσπάθειες της Επιτροπής ενδέχεται να μην επαρκούν για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται από το Συμβούλιο, δηλαδή της ύπαρξης έως δώδεκα έργων επίδειξης. Κατανοώ αυτή την ανησυχία.

Για την αντιμετώπιση του οικονομικού ζητήματος, μια τροπολογία στην πρόταση ETS έχει υιοθετηθεί από την Επιτροπή Περιβάλλοντος, η οποία προτείνει τη χρήση δικαιωμάτων 500 εκατομμυρίων ευρώ από το απόθεμα νεοεισερχομένων για τη χρηματοδότηση των έργων επίδειξης CCS.

Η Επιτροπή έχει στείλει ένα έγγραφο επιλογής πολιτικής στο Κοινοβούλιο, προκειμένου να συμβάλει στη δημιουργία ομοφωνίας και στο Συμβούλιο, ώστε να διασφαλίσει επαρκή χρηματοδότηση των τεχνολογιών χαμηλού άνθρακα.

Στην έκθεση, θίχθηκαν επίσης δύο άλλα ζητήματα με τα οποία η Επιτροπή δεν μπορεί να συμφωνήσει πλήρως σε αυτό το χρονικό σημείο. Πρώτον, η έκθεση καλεί την Επιτροπή να εκπονήσει μια λεπτομερή αποτίμηση των δαπανών και του μεριδίου της ιδιωτικής και δημόσιας χρηματοδότησης καθεμίας από τις δώδεκα εγκαταστάσεις επίδειξης. Επιτρέψτε μου να πω σε αυτό το πλαίσιο ότι τα έργα επίδειξης θα προσδιορίζονται μόνο αφού οργανωθούν προσκλήσεις υποβολής προσφορών σε ευρωπαϊκό επίπεδο ή σε επίπεδο κράτους μέλους. Οι αποτιμήσεις κόστους είναι επί του παρόντος σε εξέλιξη, αλλά μπορούν μόνο να παράσχουν κατά προσέγγιση αποτιμήσεις κόστους, καθώς κάθε έργο είναι μοναδικό.

Δεύτερον, προτείνει επίσης τη χρήση πόρων από το χρηματοδοτικό μέσο καταμερισμού κινδύνων για την υποστήριξη της CCS. Καθώς οι πόροι εδώ έχουν δεσμευτεί πλήρως, όπως γνωρίζετε, οποιαδήποτε αλλαγή θα απαιτούσε τροποποιήσεις στο έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο.

Συνεπώς, επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω ευχαριστώντας σας για το άριστο έργο επί της έκθεσης και ελπίζω επίσης ότι το Κοινοβούλιο θα διατηρήσει τη γενική κατεύθυνση και τους στόχους της έκθεσης στην ψηφοφορία.

Πρόεδρος. – Ολοκληρώνεται το θέμα συζήτησης.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 12 το μεσημέρι.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

Adam Gierek (PSE), γραπτώς. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, ένας από τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα φιλόδοξο σχέδιο προστασίας του κλίματος μέχρι το 2020, γνωστό ως ο στόχος 3 x 20. Τα μέσα για την υλοποίησή του περιλαμβάνουν την εισαγωγή της δημοπράτησης στο σύστημα εμπορίας εκπομπών και των τεχνολογιών CCS μετά το 2015. Ωστόσο, το όριο εκπομπών 500g CO₂/kWh που θα επιβληθεί μετά το 2015 είναι τεχνικά ανέφικτο, ακόμα και για σύγχρονες μονάδες παραγωγής ενέργειας με καύση άνθρακα. Ως εκ τούτου, θα συνιστούσε ένα είδος μορατόριου για την οικοδόμηση σταθμών παραγωγής ενέργειας με καύση άνθρακα, και έτσι θα έθετε σε κίνδυνο την ενεργειακή ασφάλεια.

Οι τεχνολογίες CCS θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιηθούν σε βιομηχανίες που δημιουργούν μεγάλα ρεύματα CO₂ ως προϊόν αποβλήτων, για παράδειγμα στην τήξη χυτοσιδήρου. Για αυτόν το λόγο, τα κράτη μέλη που εξαρτώνται περισσότερο από τον άνθρακα θα έπρεπε ακόμη και τώρα να ξεκινήσουν να οικοδομούν σταθμούς επίδειξης, ώστε να αποκτήσουν τη σχετική εμπειρία. Αυτό θα απαιτήσει άμεση οικονομική στήριξη, εφόσον τα κονδύλια που προκύπτουν από την εμπορία εκπομπών μετά το 2013 θα φθάσουν πολύ εκπρόθεσμα. Στην Πολωνία, για παράδειγμα, πρέπει τώρα να οικοδομήσουμε δύο έως τρεις τέτοιες εγκαταστάσεις, χρησιμοποιώντας διαφορετικές τεχνολογίες CCS. Αυτό που έχω κατά νου είναι σύγχρονοι σταθμοί παραγωγής ενέργειας με καύση λιθάνθρακα ή λιγνίτη που χρησιμοποιούν διάφορες μεθόδους αποθήκευσης CO₂ σε πορώδεις γεωλογικούς σχηματισμούς ή υπόγειους ταμιευτήρες.

András Gyürk (PPE-DE), γραπτώς. – (HU) Το θέμα της συλλογής και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα είναι σήμερα αναπόσπαστο μέρος των συζητήσεων για την κλιματική αλλαγή. Συζητούμε για μια πολύ υποσχόμενη τεχνολογία, που ωστόσο δεν έχει ακόμη κερδίσει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας. Η μελλοντική χρήση της θα μπορούσε να λειτουργήσει ως ένα είδος ρεαλιστικού συμβιβασμού μεταξύ της αναπόφευκτης χρήσης ορυκτών καυσίμων και των στόχων της προστασίας του κλίματος.

Εφόσον η δέσμευση διοξειδίου του άνθρακα προϋποθέτει σημαντικές μακροπρόθεσμες επενδύσεις, είναι κεφαλαιώδους σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση να δημιουργήσει ένα συνεπές, σταθερό νομικό πλαίσιο. Νομίζω ότι το πακέτο κλίματος, όπως τροποποιήθηκε από το Κοινοβούλιο, υποδεικνύει τις σωστές κατευθύνσεις από αυτή την άποψη.

Σε μια αξιέπαινη μεταστροφή, η σχετική κοινοβουλευτική έκθεση προτείνει την έκδοση ελεύθερων ποσοστώσεων εκπομπών στους 10-12 πειραματικούς σταθμούς παραγωγής ενέργειας, αντί για την παροχή άμεσης οικονομικής στήριξης. Θεωρώ επιτακτικό οι σταθμοί παραγωγής ενέργειας να δικαιούνται τον καθορισμό ελεύθερων ποσοστώσεων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με την αρχή της περιφερειακής ισορροπίας. Συμφωνώ με τον εισηγητή ότι, προκειμένου να προωθηθούν οι νέες τεχνολογίες, οι πηγές για νέα έρευνα και ανάπτυξη πρέπει να ενισχυθούν ουσιαστικά – τόσο σε επίπεδο κράτους μέλους όσο και σε επίπεδο ΕΕ.

Η υποστήριξη της ΕΕ δεν μπορεί να είναι υποκατάστατο για τις προσπάθειες εκ μέρους του ιδιωτικού τομέα. Δεδομένου ότι η δέσμευση και αποθήκευση άνθρακα είναι πραγματικά βιώσιμη λύση, θα υπάρχουν εταιρείες πρόθυμες να διαδραματίσουν έναν ενεργό ρόλο στην πραγματοποίηση των απαραίτητων επενδύσεων. Επιπλέον, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η υποστήριξη για τη δέσμευση άνθρακα δεν πρέπει να εκτρέπει κονδύλια από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Η τεχνολογία που συζητείται εδώ μπορεί να είναι εφικτή, αλλά σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί τη μόνη λύση για τον περιορισμό των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής.

28. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

29. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση έληξε στις 11.10 μ.μ.)